VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM ÁRA: 40 FILLÉR KEDD, 1965 MÁRCIUS 2.

Segítőtársunk a Bányászati Aknamélyítő Tröszt

Amikor a Mecseki Szénbányászati Tröszt termelési eredményeiről, sikereiről beszélünk nem szabad megfeledkezni azokról a vállalatokról, üzemekről, amelyek közvetve vagy közvetlenül segítik elő, hogy minél több feketegyémánt kerüljön a föld felszínére, a föld feneketlen gyomrából. Az egyik ilyen segítőtárs a Bányászati Aknamélyítő Tröszt mecseki körzete, amely 1110 dolgozót foglalkoztat. A dolgozóknak több mint a fele a feketeszén termelését segíti elő. Míg a dolgozók kisebbik fele a Mecseki Ércbányászati Vállalatnál tevékenykedik.

A Bányászati Aknamélyítő Tröszt mecseki dolgozói elsősorban aknamélyítési és feltárási munkákat végeznek. Az elmúlt évben 6313 folyóméter korszerűen biztosított vágatot, illetve aknát hajtottak ki. A Mecseki Szénbányászati Tröszt területén Zobák és István-aknán végeznek nagyobbméretű munkát, ahol szállítóaknák kiépítésén dolgoznak. Ezek a munkák a Minisztertanács által kiemelt beruházások és gyors ütemben haladnak a befejezés felé.

A mecseki körzet termelése évről-évre emelkedő tendenciát mutat. Az 1964. évi tervüket — amely 127 millió forint volt — teljesítették és mindent elkövetnek, hogy az idei 152 millió forintra felemelt tervüket is maradéktalanul teljesítsék. A felemelt tervet nem létszámemeléssel, hanem elsősorban gépesítéssel, valamint a munka jobb megszervezésével, a munkaintenzitás fokozásával akarják elvégezni.

A gépesítés állandó fokozását mutatja az a tény is, hogy míg 1963. évben az állóeszközök értéke 25 millió forint volt, addig 1964. évben az állóeszközök értéke elérte a 40 millió forintot. Ebben az évben pedig az állóeszközök értéke eléri a 100 millió forintot. A munkafolyamatok gépesítésével legelőször a nehéz lapátolást akarják megszüntetni. Míg a kitermelt meddő gépi felrakása 1963. évben 67 százalék volt, 1964. évben már a meddő 86 százalékban gépirakodással került berakásra. Ebben az évben pedig a lapátolást teljesen száműzni akarják a munkafolyamatokból.

A jó munkaeredmények kialakulásában jelentős szerepet játszik az a tény, hogy Gráf Konrád körzetvezető munkáját kitűnő mérnök és szakmunkásgárda segíti. A másik jelentős tényező a jó munkaeredmények kialakulásában az, hogy a dolgozók 92 százaléka a törzsgárdához tartozik, ami azt jelenti, hogy minden 100 dolgozóból átlagosan 92 dolgozó legalább öt éve dolgozik a Bányászati Aknamélyítő Tröszt mecseki körzetében. Ez országos viszonylatban is kiváló eredmény és kevés vállalat dicsekedhet vele. Ez azt is bizonyítja, hogy a vállalat vezetői tudnak bánni a dolgozókkal. Mert régi igazság az, hogy szép szóval, neveléssel sokkal többet lehet elérni a legvadabb durvaságoknál is.

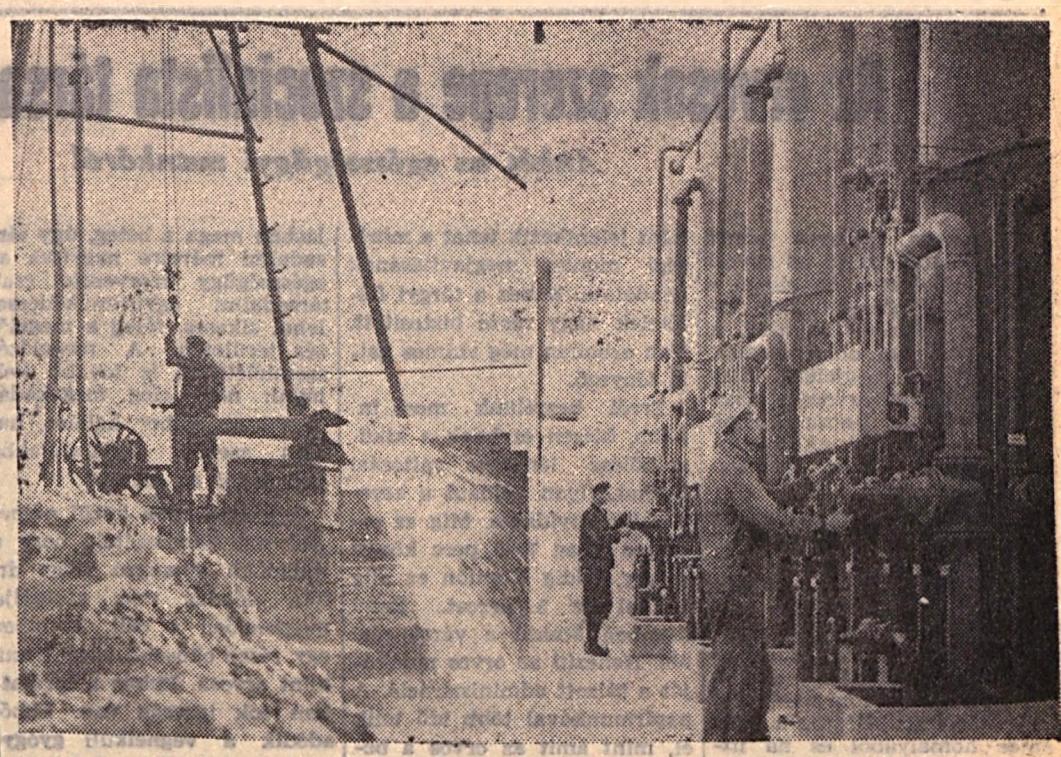
A kitűnő vezetőgárdából kilencen végeztek egyetemet és 41-en rendelkeznek technikumi végzettséggel. Az utánpótlásban sem lesz hiány a közeljövőben, mert a körzet dolgozói közül 33 dolgozó jár technikumba és 12 dolgozó az egyetemen folytatja a tanulmányait. Ezek a számok is ragyogó eredményt sejtetnek a jövőt illetően.

Igen jó képet fest a körzet munkavédelmi helyzete is. A múlt évben mindössze 130, 4 napon túl gyógyuló üzemi balesetük volt, amelyek közül 30 volt 28 napon túl gyógyuló sérülés. Összehasonlításul megemlítjük, hogy amíg a Pécsbánya Üzemben az elmúlt évben az üzemi balesetek gyakorisági mutatója 100 volt, addig a Bányászati Aknamélyítő Tröszt mecseki körzeténél ez a szám 48,8 százalékot mutat. Ezt az eredményt a körzet vezetői annak tudják be, hogy az elmúlt évben 24 tanórás balesetelhárítási tanfolyamot tartottak, amely tanfolyam elvégzése minden dolgozóra nézve kötelező volt. A tanfolyam hallgatói a tanfolyam befejezése után vizsgát tettek a tanultakról.

Így él és dolgozik egy „névtelen" vállalat, amelynek munkaeredményei megérdemlik, hogy beszéljünk róla.

Dr. Gróf József

Új létesítményünk

Megoldódik a Nyírség sok évtizedes problémája: az ivóvíz hiánya. Már hét kút adja a vizet és Nyíregyházán korszerű vízművet építettek, amely naponta 8000 köbméter vizet szolgáltat a városnak.

(MTI-foto, Újlaki Vilmos felvétele)

A gépészet sem hagyja magát

Kibontakozóban a verseny a Zobák-aknai műhelyekben

Öt új szocialista brigád alakult, nyolc csoport tett vállalást április 4-e tiszteletére

Az év elején a Zobák-aknai szocialista brigádok összevont értekezletén — s az erről készült tudósítás révén lapunkban is — alapos és jogos bírálat érte az üzem gépészeti részlegét. Az anyag- és ürescsille-ellátás hiányosságai mellett a zobáki dolgozók zöme a gépek gyakori meghibásodásának, a javítások lassúságának, az e téren tapasztalható felületességnek és hanyagságnak tulajdonította a bánya termelésének nagymérvű visszaesését.

Körülbelül két héttel ezelőtt hírt kaptunk arról, hogy „megmozdult" a zobáki gépészet. Elkezdték a brigádok szervezését, a vállalások összeállítását a csorba kiköszörülésére. Nos, ez a munka a napokban befejeződött, s eredménye: öt új szocialista brigád (kettő a külszínen, három a föld alatt) és nyolc csoport felszabadulási versenyvállalása.

Az egész részleg — valamennyi brigád és csoport — fő feladata a bánya termelésének elősegítése. Ezen túl Dóró Attila ifjúsági brigádja például vállalta, hogy az év folyamán a tagok önhibájukból nem szenvednek három napon túl gyógyuló balesetet, a KISZ-tagok valamennyien résztvesznek az Ifjúság a Szocializmusért Mozgalomban, legalább egy alkalommal közös kirándulást szerveznek. A takarékosságot elsősorban a hulladékanyagok felhasználásával segítik elő (a gondjaikra bízott ventillátorok perselyezését is ekképpen akarják megoldani).

Hasonló felajánlásokat tett a külszíni komplexbrigád is. A Dóró-brigád ezen felül szerződést kíván kötni egy bányász szocialista brigáddal (erre Fábos Rudolf ifjúsági elővájó csapatát szemelték ki). E szerződésben a gépészeti kollektíva vállalná, hogy az elővájó brigád munkagépeit rendszeresen és lelkiismeretesen karbantartja, így segítve munkáját.

Érdekesek és értékesek a hagyományosan versenyző csoportok vállalásai is. Illés Sándor és társai például azt vállalták, hogy a felszabadulás évfordulójáig napi munkájukon felül öt ventillátort felújítanak. Gaál János csoportja egy 3 köbméteres, tíz lépcsős centrifugál-szivattyú felújítására tett felajánlást. Tompos Józsefék egy villamos vitla, egy rázómotor és öt kezi emelő rendbehozására készülnek (az emelőket a kiselejtezettek közül teszik használhatóvá). Fónai Antal kollektívája egy 650-es szállítószalag töltőgaratját akarja elkészíteni; id. Csuma János csoportja 20 darab fáskocsit újít fel.

Különösen értékes Rétfalvi János brigádjának vállalása, amely szerint két lengyel import kaparószalag közlőművét, tengelykapcsolóját, láncoskerekét és végállomását újítják fel a tervezett munkájukon felül. Emellett még egy 650-es gumiszalag végállomásának újjáalakítására is vállalkoznak.

Csatlakoztak a gépészet versenylázához az üzem ácsai is. Kertész Imre és munkatársai tartalékként 2 légajtót, tíz létrát, tíz töltőpálcát és 4 pár — gépi rakodáshoz szükséges — oldaldeszkát készítenek.

Jól halad a versenyszervezés az üzem egyéb munkaterületein is. Ez ideig — az említett öt gépészeti kollektívával együtt — 23 szocialista brigád alakult (közülük három fejtési és tizenegy elővájási). További tizenegy munkacsapat tett írásbeli felajánlást a hagyományos versenyformában.

Termelési jelentés

Az üzemek közötti termelési versenyben február 27-ig a következő sorrend alakult ki a minőségi mutatót figyelembe véve:

1. Béta-akna	106,3 %	2436 tonna többlet
2. Pécsbánya	104,2 %	1572 tonna többlet
3. Kossuth-bánya	101,6 %	1450 tonna többlet
4. Szabolcsbánya	100,8 %	459 tonna többlet
5. Északi Üzemek	103,4 %	450 tonna többlet
6. Vasasbánya	100,6 %	185 tonna többlet
7. Zobák-akna	70,1 %	9083 tonna adósság
K. Tanbánya	91,0 %	151 tonna adósság
P. Tanbánya	92,2 %	256 tonna adósság

Két hónap telt el az idei esztendőből, de nagyjából máris hű képet kaptunk arról, hogy az üzemekre bontott emelt terv reálisnak mondható.

Az eddigiek során szinte minden alkalommal Pécsbánya, illetve Béta-akna volt a listavezető. Mindkét üzemünk hétről hétre kimagasló munkasikerről számolhatott be.

Pécsbánya a januári tervét 104,4 százalékra teljesítette, s nem kevesebb mint 1582 tonna szénnel adott többet az előirányzatnál. A további hetekben nagy versenyt futott Béta-akna az első hely megszerzéséért. Ez február első hetében sikerült is, s így a többszörösen kitüntetett élüzem februárban megtartotta elökelő helyét, győztesként zárta le a hónapot.

Az utóbbi hetekben elért kimagasló (106, 108 százalék) azt mutatja, hogy a bétások a kezdeti nehézségekből kilábalva, a régi hírnevükhöz méltón veszik ki részüket a termelésből.

Feb[illegible]i előirányzatuk 106,3 százalékra teljesítették s több mint 2400 tonnával adtak többet, mint amennyit terv megszabott számukra. H[illegible] a két versengő üzem éves elő[illegible] irányzatát vesszük figyelembe akkor a pécsbányaiak eredménye a jobb, hiszen 3154 tonn[illegible] többlettel rendelkeznek. Ezze[illegible] szemben a Béta-aknaiak janu[illegible]árban több, mint 3500 tonn[illegible] adósságot szereztek. Februá[illegible]ban azonban példamutató s[illegible] kereket értek el, s így a 24[illegible] tonna többlettel jelentősen [illegible] dolgoztak hátrányukból.

A januárban 2. helyen vég[illegible]zett Vasasbánya ezúttal a [illegible] helyen áll ugyan, de összesít[illegible]ve a két hónap előirányzatá[illegible] szintén a legjobbak között ta[illegible]lálható.

Éves tervet figyelembe vé[illegible]ve majdnem 1000 tonn[illegible] többlettel rendelkezik tröszt[illegible]ünk legrégibb üzeme.

Az elismerés hangján ke[illegible] szólnunk a Kossuth-bá[illegible]nyalakról is, akik hétr[illegible] hétre javították termelé[illegible] mutatójukat, s most 101 [illegible] százalékkal a 3. helyre k[illegible]rültek.

A tröszt legnagyobb üzem[illegible] 1964-ben több 10 ezer tonn[illegible] szénnel adott többet a népga[illegible]daságnak, mint amit me[illegible] szabtak számára. Januárba[illegible] bizonyos visszaesés tapaszta[illegible]ható volt, főleg a koncentr[illegible]lás szétforgácsolása miatt. [illegible]február havi előirányzatukn[illegible] azonban már 1450 tonna többl[illegible]letét hoztak, s felére csökke[illegible]: a 2800 tonnás januári adóss[illegible]guk.

Ha az üzem kollektívája t[illegible]vábbra is ilyen lendülett[illegible] dolgozik, rövidesen [illegible]er[illegible] számolhatunk be, hog[illegible] hátrány teljesen elfogy.

Szabolcsbánya is jól zár[illegible] februári előirányzatát, me[illegible] 459 tonnával többet terme[illegible] mint a kívánt szint. Szabo[illegible] csak egyébként — az év[illegible] tervet figyelembe véve [illegible] még mindig több mint 4 ez[illegible] tonna hátránnyal rendelke[illegible]nek. Az Északi Üzemek felf[illegible]tása is szép sikerről tanú[illegible]kodik, hiszen 103,4 százalé[illegible]nál tart. Januárban 855 ton[illegible] adósságot szerzett, de m[illegible] felére csökkentette hátrány[illegible].

A két tanbánya közül [illegible] komlói áll jobban. Felem[illegible] tervüket egyik hónapban se[illegible] teljesítették, s így most fe[illegible]ruár 27-ig bezárólag a ko[illegible]lólak 448, a pécslek 791 to[illegible]na adóssággal küszködnek.

A Hazafias Népfront és a Városi Tanács Végrehajtó bizottságának felhívása Komló parkosítására, a házak környékének csinosítására

Ismét közeleg a verőfényes tavasz, amikor az emberek mindenhol új lendülettel kezdenek munkához. Már hosszú évek tapasztalata, hogy Komló lakói példásan kiveszik részüket a társadalmi munkából.

Míg 1961-ben — hozzávetőlegesen — 400 ezer Ft értékű társadalmi munkát végeztek, addig tavaly már több mint 1 milliót ért el a közös munka: a parkok csinosítása, az utcák fásítása, a Sikondai út, vagy a járdák földmunkálatainak elvégzése. A Hazafias Népfront Városi Elnöksége és a városi tanács végrehajtó bizottsága ezúttal is felhívással fordul a bányaváros minden lakójához, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan, vegyen részt a parkosításban, a lakóházak környékének csinosításában, a társadalmi munkában.

A szorgalmas munka eredményeként egyre gyorsabban szépül városunk. A külső képet nemcsak az épületek modernsége, hanem az utcák, terek, parkok szépsége — együttesen alkotja. Nem mindegy, hogy a lakóházak környéke milyen képet mutat! A fásítás, a virágok ültetése, a füves terület kiképzése mind-mind hozzájárul környezetünk otthonosabbá tételéhez. Városi viszonylatban mindez nagy terület. A parkosítás, a virágoskertek gondozása minden jó érzésű embernek kötelessége. Munkánk csak akkor lesz eredményes, ha valamennyien összefogunk. A társadalmi munkából vegye ki részét minden népfront-, nőtanácsi- és vöröskeresztes-aktíva, valamennyi tanácstag, KISZ-fiatal, nyugdíjas, mind megannyi szervezet, vállalat, iskola: egyszóval a lakosság fiatalja-öregje egyaránt.

Ne legyen olyan ember, aki ne kapcsolódna be a „Tegyük széppé városunkat"-mozgalomba.

Az egyöntetű parkosítás díszе lesz városunknak. Az idén mintegy 700 ezer forintot fordít a tanács Komló csinosítására. Minél nagyobb mérvű lesz a társadalmi megmozdulás, a tanács annál nagyobb összeget biztosíthat fásításra, a parkokhoz, a virákoskertekhez szükséges palántákra. Rendezzük azokat a területeket is, ahol állami erőből erre nem futja.

Újítsuk fel a már meglevő parkjainkat, ültessünk rózsafát, facsemetét, vagy más dísznövényt. Gondoskodjunk arról, hogy lépcsőházaink, ablakaink is virágosak legyenek.

Első feladat a házak környékének tisztogatása, a felesleges anyagok eltávolítása. Ez év tavaszán méginkább törekedjünk arra, hogy a jó ízlésnek megfelelően, minél nagyobb területet füvesítsünk. Erre annál inkább szükség van, mert a nyári időszakban kevesebb vízzel számolhatunk, amelyet az öntözéshez felhasználhatunk. A füves terület ugyanakkor kisebb vízigényű.

Az egyöntetűség érdekében a lépcsőházakhoz való bejáratnál — a lehetőséghez mérten — készítsünk 50—60 cm széles virágágyást. Ezekre a területekre a kertészet — a fagyveszély elmúltával — megfelelő mennyiségű virágot biztosít.

A mostani időszak feladata a fásítás is. Pótoljuk azokat a csemetéket, amelyeket kitördeltek vagy időközben kiszáradtak. A lakosság igényét a választókerületek tanácstagjai gyűjtik össze. Segítsük a játszóterek gondozását is. A városi tanács megrendelésére a Városgazdálkodási Vállalat felújítja a játszókat, 3 játszóteret pedig teljes felszereléssel lát el. Az idén Mecsekjánosiban, Kisbattyánban, Mecsekfalun nagyobb arányú járdaépítés lesz. Ehhez is kérjük a társadalmi munkások segítségét.

Induljon verseny a lakóterületek között a rendezett és csinos városképért! A társadalmi munkát a tanácstagok és a tömegszervezetek képviselői jegyzik. A kiemelkedően dolgozók részére a városi tanács bronz, ezüst vagy aranyfokozatú jelvényt adományoz.

A munkák végzéséhez a kertészet szakemberei is segítséget adnak. A lakosságot a sajtón keresztül tájékoztatjuk a fontosabb intézkedésekről, a munka szervezéséről.

Ismételten kérjük a város valamennyi lakóját: vegyen részt a „Tegyük széppé városunkat"-mozgalomban.

HAZAFIAS NÉPFRONT VÁROSI ELNÖKSÉGE, VÁROSI TANÁCS VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA

Az orvosok szerepe a szocialista társadalomban

Ankét az egészségügyi munkáról

E rangos, igényes címet méltán kaphatta az az orvosi ankét, amelyet a napokban a Hazafias Népfront városi bizottsága rendezett Komlón. A fiatal városban dolgozó orvosok többsége megjelent, főleg a bányaüzemi orvosok, hogy szint valljanak, beszámoljanak az egészségügyi munkában tapasztalható kedvező és negatív jelenségekről.

Summázva azt mondhatjuk, hogy érdemes volt összehívni az egészségügy legfontosabb helyi képviselőit. Egyrészt azért, mert átfogó képet kaphattunk arról, hogy az orvosok — szinte egyöntetűen — részt vállalnak a nagy család, az egész társadalom munkájából. Másrészt: kiléptek a hallgatás homályából és ha ittott egyiket másikat vélt vagy jogos — megbántás is érte, nem fordultak befelé. Őszintén nyilvánították véleményüket. Mindezt pedig a beteg védelmében, az ember érdekében tették.

A vitaesthez jó induló pont volt dr. Fügi Károly sebészfőorvos előadása. Azzal valamennyien egyetértettek, hogy nem a betegséget, hanem a beteget kell gyógyítani! Ha az orvos csak a testet ismeri meg (elhanyagolja a pszichikumot és a beteg társadalmi környezetét), akkor a kedvezőtlen, teljes valóság helyett féligazságig jut el. Igényként jelentkezik tehát a minőségi munka megjavításának gondolata. Ehhez a tárgyi feltételek nagy része biztosított. Van azonban még számos gátló tényező.

Erről beszélünk most inkább, hiszen ezeknek a kiküszöbölése lényeges változást hozhat. Ilyen például a kezelési idő rövidsége. Míg az országos átlag 7—8 perc között mozog, addig Komlón ez alig éri el az 5 percet. Ezzel szemben hosszú a várakozási idő. Nehezíti az orvos munkáját a túlzott adminisztráció. A papírmunkával több idő telik el, mint amit az orvos a betegre fordíthat...

A beteg körülményeinek, a betegség előzményeinek megismerésére nem sok lehetőség nyílik — idő híján. Bár az 1963-as statisztika szerint hazánkban másfélszer annyi orvos volt, mint az utolsó békeévben (tizezerről, tizenhétezernégyszázhétre emelkedett a számuk), mégis rossz az arányszám. Jelenleg 10 000 lakosra Budapesten 37, vidéken 12,6 orvos jut. Az országos átlag 17,2, Ausztriában 23,2, a Szovjetunióban 21,5, de például Angliában 13,4, Kanadában 14,3. A mi helyzetünket nyilván másként határozza meg a szocialista rend humánus alapelve, és a sok-sok évtizedes egészségügyi kultúra elmaradottsága.

Ebből ered egy másik igen fontos feladat, az egészségügyi felvilágosító munka hatékonyabb kibontakoztatása. A Valóság című folyóirat idei második száma ezzel kapcsolatban részletesen foglalkozik. Az „Orvosok és betegek" című tanulmány kiemeli: „A megelőzés szemlélete, az egész társadalom egészségügyének tervszerű kiépítése, mint elméleti tétel, a szocializmusban találja meg gyakorlati kifejlődésének gazdasági-társadalmi alapját. Ahogy az orvos legfőbb munkatársa a gyógyulásban maga a beteg, úgy társadalmi méretre nagyítva az egészségügy szervezete csak társadalmi együttműködéssel lehet sikeres, főleg a megelőzés területén. A megelőzési szemléletében is tovább kell lépni: nem elég megakadályozni az ember halálát, hanem szebbé, tartalmasabbá kell tenni az életét."

A megjelentek közül némelyek azt kifogásolták, hogy a Rádióban elhangzó Buga dr féle előadás nem szolgálja megfelelően a célt. A beteg egy része okosabb akar lenni, mint orvosa. Ebben a bírálatban sok igazság van. Ebből adódik a végnélküli gyógyszerkiíratás. (Nem érdektelen szám: az évi gyógyszerfogyasztás értéke 2 milliárd forint Magyarországon.) Ennek zöme természetesen indokolt, de Komlón is gyakori a nagy recept-termés, ami mögött nincs minőségi munka.

A vitában felszólalók mégis amellett foglaltak állást, hogy igenis helyes megszívlelni a Rádióban vagy más egészségügyi foglalkozáson elhangzó, az újságban, a plakátokon ismertetett tanácsokat. Sokan ezek hatására keresik fel orvosukat. Az idejében való felismeréssel számtalan krónikus betegséget előzhetünk meg.

Az orvos feladata a tényleges betegség megállapítása. A résztvevők helyesen említették meg, hogy az úgynevezett notórius beteg táppénzre történt kiírásával nem növekszik az orvos tekintélye. Jogos az az igény, hogy az orvos végre merje kimondani álláspontját — még ha az a „betegre" nézve kellemetlen is. Félreértés ne essék: az utóbbi esetben az álbetegről van szó! S ha az orvos nincs teljességgel meggyőződve a diagnózisról, bátrabban nyúljon a modern vizsgálati eszközökhöz.

Figyelemre méltó észrevételek hangzottak el az egészségügyi törvénnyekkel kapcsolatban. Kifogásolták, hogy például a rehabilitációs rendelkezések mögött nincs anyagi bázis. Konkrétan vetették fel, hogy az idevonatkozó paragrafusok egy része hiányos, nem tér ki a mecseki szénmedence szilikotikus vagy a bányában szerzett tbc-s megbetegedésekre. E dolgozókat sokszor 1500 forint keresetkiesés éri A bányába nemigen mehetnek vissza, ugyanakkor a napszinten nincs megfelelő munkalehetőségük — főleg egészségügyi okok és más irányú felkészültségük miatt.

A vita egyik kényes része az anyagi megbecsülés körül mozgott. Ismeretes, hogy az üzemi orvosok munkája — a táppénzrevétel bevezetésével — megnövekedett, a fizetésük viszont csökkent. Idő hiányában nem tudnak leszállni a bányába. Itt nemcsak a földalatti pótlék kieséséről van szó, hanem arról is, hogy az orvos kevés ismerettel rendelkezik arról: betege milyen körülmények között dolgozik. Egy másik anyagi természetű kérdés az illetményszén elvonása. Valószínű, hogy takarékossági elvek érvényesültek e tételnél, érdemes volna azonban ezt az intézkedést felülbírálni.

Az ankét során az anyagi kérdések amolyan másodrangú szerepet játszottak. Fő helyen szerepelt a munka megjavításának alapgondolata, vagyis az: hogyan tovább! Ezért értékelhetjük igen pozitívan ezt az orvosi tanácskozást.

Vízhányó Imre

Vezetőséget választott a nőtanács

Ezekben a napokban tartották, illetve rendezik Komlón a területi nőtanácsok vezetőségválasztó gyűléseit. Néhány városnegyedben már sikeresen bonyolították le a választást. Az egyik legsikeresebb tanácskozás pénteken délután Kenderföldön volt.

A mintegy 100 résztvevő előtt Tatai Jánosné, a városi nőtanács titkára számolt be az utóbbi években végzett munkáról. Kiemelte, hogy a területi nőtanács eredményesen dolgozott, de a továbbtanulás elmaradt a várakozástól. Foglalkozott azzal is, hogy a társadalom gazdasági és politikai fejlődése új feladatot szabott a nők számára. — Elfogadott társadalmi szükségszerűség — mondotta Tatai elvtársnő —, hogy a családok összeforrott, kulturált egységek legyenek, hogy a gyermekek a családban szocialista nevelésben részesüljenek. A feltételek megteremtése sokszor akadályba ütközik, főleg az anyaság kettős hivatásának gyakorlásánál.

Az előadó méltatta a nőmozgalom (akkor még MNDSZ) 1954. óta végzett munkáját a kenderföldi városnegyedben. Az alapító tagok közül Balla Sándorné, Dénes Jánosné és Kelemen Aladárné még ma is ott tevékenykedik a nőtanácsban.

A hozzászólók számos hasznos észrevételt mondtak el. Felszólalt Szilvási József, a városi pártbizottság osztályvezetője is, aki kifejezésre juttatta a pártbizottság köszönetét a szorgos munkáért. Ezután került sor az új vezetőség megválasztására. A 11 tagú vezetőség élére *Kuster Máriát* állították — új titkárként. A területi nőtanács elnöke *Martini Józsefné* lett. A tanácskozás résztvevői megválasztották a városi nőtanács kenderföldi képviselőit is.

A gyűlés résztvevői — a közelgő nőnap alkalmából — méltatták a nők nemzetközi összefogásának jelentőségét s tiltakozó táviratban szálltak síkra Justo Lopez spanyol hazafi megmentéséért és szabadon bocsátásáért.

Az összefogás újabb szép példája

A cigánylakosság kulturális körülményeinek gyorsabb ütemű megjavítására párthatározat jelent meg — még 1961-ben. Ebben valamennyi szervnek megjelölték a tennivalóját. Számos jelenség bizonyítja, hogy azóta jelentős előrelépés történt. Íme két példa a közeli napokból.

Komlón a Kossuth-aknai lakók részére (az új iskolában elhelyezve) televíziót ajándékozott Zobák-akna. A készülék azonban rövidesen elromlott, és hosszú ideig használhatatlan volt. Nemrég a területi népfrontbizottság és az iskola vezetőjének kérésére a komlói Helyiipari Vállalat javító részlege elvállalta a televízió kijavítását — társadalmi munkában. A Phordán János vezette munkacsoport nemcsak hogy ingyen kijavította a készüléket, hanem jól is elvégezte a munkát. A készüléket a múlt héten szállították vissza az iskolába. és a telep lakói örömmel nézik a műsort. Szerencsés Rudolfné iskolavezető ezúton is kifejezi köszönetét a szerviz dolgozóinak. Ugyancsak az elismerés hangján szólt a Posta Műszaki Fenntartási Üzemről, amely — a lakók kérésének eleget téve — új előfizetői nyilvános telefonállomást szerelt fel a Molnár-családhoz.

Az utóbbi esetben a tanács közreműködését is meg kell említeni, hiszen soron kívül engedélyezték a többezer forintos szerelési díj kifizetését.

Ülést tartott a Szakszervezeti Intéző Bizottság

Az elmúlt héten tartotta ülését a Szakszervezeti Tröszt-bizottság Intéző Bizottsága, amelyen Markwart Károly elvtárs terjesztette az ülés résztvevői elé a szakszervezeti választások eredményéről szóló jelentést. A Közgazdasági Bizottság az újítói munka, az újítókörök helyzetéről számolt be. Majd a bizottság megvitatta az üzemi tanácsok munkáját és az ezzel kapcsolatos legfőbb feladatokat.

Válasz egy felszólalásra

A gazdasági vezetés hatékonyságának növelése cím alatt tudósítást közöltünk lapunk január 26-i számában. Ebben közre adtuk azokat a felszólalásokat, amelyek az MSZMP Tröszt Bizottsága január 22-i ülésén elhangzottak.

A PB-ülésen felszólalt Bernhardt Gyula elvtárs is, aki arról beszélt, hogy a Nehézipari Minisztérium nem készült fel előre a Munka Törvénykönyvének módosításával kapcsolatban adandó tájékoztatásra. Ezt azzal illusztrálta, hogy amikor a minisztérium illetékes főelőadóját megkérdezték, mit tegyenek a vitás ügyekben, azt válaszolta, hogy még nem tanulmányozta át. (*Az MT-ről van szó!* A szerk megj.).

Ezzel a közlésünkkel kapcsolatban a Nehézipari Minisztérium tervfőosztályától levelet kaptunk. A tervfőosztály levelében elismeri, hogy s. Bernhardt elvtárs által elmondottak fedik a valóságot, ennek ellenére nem tartja elfogadhatónak a kijelentést és a sajtóban való leközlését. A levél kifejti, hogy a szóban forgó főelőadónak még sincs sem állt volna módjában hivatalosan nyilatkozni, hogy ha a módosított Munka Törvénykönyve előírásait előbb megismeri. A főelőadó a Munka Törvénykönyve módosításának megelőző vitáiban nem vett részt, csak utólagosan tájékozódott a megjelent rendelkezésekről és ennek alapján más választ nem is tudott adni.

Tájékoztatásul közölte velünk a minisztérium tervfőosztálya, hogy a vonatkozó kormányhatározat szerint a Munka Törvénykönyve módosításának végrehajtásához szükséges utasítást a miniszteriumoknak legkésőbb 1965. március 31-ig kell kiadniok. Ebből következik, hogy amíg a miniszteri utasítás kiadásra nem kerül, az egyes vitás kérdésekben hivatalos állásfoglalást adni a Nehézipari Minisztérium más dolgozójának sem áll módjában.

Szükségesnek tartjuk, hogy a minisztérium tervfőosztályától kapott válasz lényegét olvasóink megismerjék s így a lapunkban közölt felszólalás és az arra érkezett válasz egybevetésével a helyzet objektív és tárgyilagos megítélését lehetővé tegyük.

A levélben tehát ezért ismertetjük a minisztériumból érkezett levél lényegét.

Gyenis József

Hajtóvadászat

I.

A vonat már tovarobogott. A peron lassan elnéptelenedett, csupán az állomás személyzete sürgött-forgott, ügyet sem vetve az ácsorgó emberre. Az csak nézelődött, mint aki indulna is, meg nem is. Nehéz volna kitalálni, vajon azért bámészkodik-e tétlenül, mert nagyon ráér, vagy talán nem szívesen megy oda, ahova indult és most húzza az időt.

Az utóbbi feltevés jár közelebb az igazsághoz, mert bizony senki sem megy szívesen a dutyiba. Pedig, Csöme Péter oda tart. Belső zsebében ott lapul a pecsétes írás, aminek engedelmeskedni kell.

A csökönyös szamár is több verést kap, mint amelyik igazodik a gyeplő után. Csöme is, a csökönyösségének köszönhette a meghurcolást. Azt azonban nem lehet mondani, hogy túlságosan gyötri az aggodalom. Bűne nem főbenjáró, csak amolyan vadorzásért háborgatják. Ilyesmi pedig megesik akármelyik jóvérű parasztlal. Tiborccal együtt azt vallotta, hogy a mező vadja és madara az övé is, nemcsak a grófé. Dézsmálta hát a vadállományt, ahol tehette és hol egy őzet, hol néhány fácánt csempészett haza az éj lepte alatt. Az eszközökben sem válogatós. Hurkot rakott, csapdát állított, meg le is puffantotta őket, mikor hogyan. Ez utóbbiból származott a baj. Az még csak hagyján, hogy a tilosban vadászik, de ráadásul puskával, fegyvertartási engedély nélkül?

Így esett, hogy a vadőrök lestek rá és már vagy négyszer rajtakapták. Elvették az egyik puskát, szerzett másikat. Megbüntették pénzzel, kifizette. Bedugták a kóterba, leülte a két hetet, s kezdte elölről. Csömét már úgy tartották számon a faluban, hogy mikor a földjét művelni indult, akkor is azt mondták róla, vadászni megy.

Tegnap is vitája támadt a kocsmában sógarral, komával, hogy a búcsúztatására iddogáltak.

— Bolond ember vagy te komám — mondta neki Hornyák Pista — annyi pénzt elfizettél már büntetésre, hogy öt évig bérelhetnéd két falu határát belőle.

— Nem értitek ti ezt! — kontrázta meg őket —. Nincs abban semmi élvezet, ha a hátamra vehetem a puskát mindenki szemeláttára. Ha, nem, mikor tudom, hogy „vadásznak" — rám, mikor öszszeriadozzák a fél járás vadőreit és azt hiszik, hogy ki sem merek mozdulni hazulról, én meg az orruk előtt puffantom le az őzet, az csak a fölséges érzés.

— Már akinek — morogták többen is.

— Nem tehetek róla. A háborúban is kedveltem a veszélyes játékot, azért kaptam annyi vacak plecsnit. Meg aztán az sem volt kutya, mikor tizennyolcban fényes nappal meghajtottuk a grófot erdejét.

Az emlékek felvidították és még ő vigasztalta elcsüggedt barátait.

— Ne lógassátok a fejeteket! Ki tudja mire lesz jó ez a kis pihenő az áristomban.

Ma reggel aztán vonatra ült és most mintha kicsit alábbhagyott volna a bátorsága, mert bizony a delet is elharangozták, mire beállított a hivatalba.

— Na, Péter, újra találkozunk? Hát nem unod még? — fogadta a főbíró.

— A büntetést igencsak, hanem a vadászat... — szóval nem lehet arról leszokni Nagyságos Főbíró úr annak, aki igazán belekostolt. Meg a Nagyságos Főbíróné asszonynak is szenvedélye a fészekgyűjtemény. Az ám a teremburáját, majdnem elfelejtettem. Hoztam egy őszapó, meg egy nádirigó fészket. Nem azért mondom, de rengeteget kellett mászkálnom utána. Ha a Nagyságos Főbíró Úrnak szíve volna, el is engedhetné érte az áristomot.

— Nagy huncut vagy te, Péter — kacagott a Főbíró Úr — éppen ezt szeretem benned. A fészkeket köszönöm, amit a feleségemnek hoztál, hanem azért eriggy csak és jelentkezz a foglárnál. Éppen a minap emlegetett.

— Behozhatnák már azt a Csömét mondta —, legalább kicsit rendbetenné a kertet, felaprítaná a téli tüzelőt, meg miegymást. A Főbíró, ezzel tudtára is adta Csömének, mi lesz a dolga.

— Lásd, hogy ki vagyok, a mai napot is beszámítom, pedig csak délután jelentkeztél — szólt utána az ajtófélfának támaszkodva a küszöbről.

Csorsz bácsi, a foglár, az udvar hátuljában lakott a kuckójában. Már húsz éve ette a vármegye kenyerét, de még sohasem volt panasz ellene. Aszott, kis emberke létére, maga volt a megtestesült hivatal. Röviden, félvállról beszélt az eléje kerülő csirketolvajokkal, akik rendszerint a faluvégek cigányai közül akadtak horogra. A hosszabb időre elítélteket már a megyére vitték. A Csöméhez hasonló paraszt üzletfelek az „előkelő" vendégei közé tartoztak, akikből hasznot is húzott. Látogatásokat nem egyszer saját szakállára engedélyezett egy kis ezért-azért. Ezeket aztán megkülönböztetett bánásmódban részesítette. Csömét különösen kedvelte. Most is eléje ment, úgy fogadta.

— Isten hozta minálunk gazduram. Csakhogy megérkezett. Nem a közösben lesz ám a szállása, kitakaríttattam tiszteletére a magánzárkát, hogy a füstösök ne zavarják. Azok sose egyedül jönnek, mindig hoznak magukkal hazulról egy-két kövére hízott tetűt is.

Csöme elejét vette a további szó-áradatnak és közbevágott.

— Maga angyal, Csorsz bácsi. Tudom én, hogy sokat köszönhetek magának. Csak maga mellett lehet elviselni ezt a nyavalyás rabságot.

Az öregnek szemmel láthatóan jól esett a hízelgés. Leültette Csömét és még jó darabig elbeszélgettek. Megtárgyalták, hogy Csöme az ittartózkodása alatt semmi mással sem törődik, csak a Főbíróék házatájával. Szabad mozgása van egész nap a városban is, csak este, annak rendje módja szerint jelentkezik, hogy éjszakára mégis rázárják az ajtót a formaság kedvéért.

— Aztán mondja Csorsz bácsi, maga egy kicsit sem fél, hogy faképnél hagyom magát?

— Akit két hétre hoznak be, az nem szökik meg, az őrül, ha a fenekén maradhat és minél előbb túl van a dolgon. Annyira nem félek tőled, hogy akár éjszakára is nyitva merném hagyni a család ajtaját — adta a bankot az öreg és a magázásról áttért a tegezésre.

Csöme a kosarát máris az öreg asztalán felejtette. Amíg beszélgettek, Csorsz bácsi nagyokat pislogott a ruha alól kikandikáló pintesüveg felé, most azonban Csöme után szólt illendőségből, hogy ne tartsák potyalesőnek.

(Folytatása következik.)

A bányász irodalmi és művészeti kör rovata

Sztrájk után...

Ajánlom e kis írást Hartmann János vájárnak, néhai apám jóbarátjának.

1937-ben néhány hónapig — jobb híján — apám üzletében dolgozgattam. Apámnak volt egy kis borbélyüzlete és én odaszegődtem fizetés nélküli „gyakornoknak". „Fizetést nem tudok adni, ezt te is megérted" — mondotta apám — „de a kosztodat, meg a lakásodat megkapod. Néhanapján egy kis borravaló is akad!" Igaz, hogy a borravaló volt az, ami a legkevésbé akadt. Kitől is akadt volna? Apámnak az a néhány előfizető úgynevezett abonens vendége, talán szegényebb volt, mint mi. Bányászok voltak és a borbélyra valót is a szájuktól kuporgatták el, hogy ne kelljen nekik szakállasan, meg hosszú hajjal járni. Bár ha abban az időben még szakáll és hosszú haj lett volna a divat, meg ha nem lett volna nehéz a szénport kimosni belőle, azt hiszem inkább hosszú hajjal és szakállasan jártak volna...

Abban az időben még nem dohányoztam, egyéb szenvedélyem nem volt ami pénzbe került volna, így aztán nem éreztem tragikusnak a pénztelenséget. Addig sem volt pénzem, legalább is nem emlékszem rá, hogy lett volna egy pengőm, amivel én rendelkezhettem volna. Ami a munkát illeti, sokat vártunk a vendégre, különösen a „futó vendégre". Azokat neveztük futó vendégeknek, akik nem havi előfizetők voltak, hanem a szépítési művelet után mindjárt fizettek. Az ilyen vendégeket mindig jobban szerette apám, mint a havi előfizetőket, mert szerinte ezekből éltünk. Természetesen bányász fizetési napokon a havi előfizetőket szerette jobban, mert ebből fizette — mint ő szokta mondani — a rezsit, ami jelentette az üzlet és a lakbért, a világítást, a tüzelőt, az adót — meg az ilyen különböző kiadásokat. Persze maradt valamicske a megélhetésre is. De, hogy ruházkodásra nem jutott, azt biztosan tudom. Mint mondom, a futó vendégekre elég sokat vártunk. Nem igen akartak befutni! Inkább csak szerdán és szombaton volt némileg ilyen forgalmunk, de az is kibírható ezekben az időkben.

Egyszer ilyen várakozási napon úgy emlékszem, hogy az egyik forgószékben ültem és verseket fabrikáltam. Ez volt a szokásom üres óráimban. Eleget is hallgattam apámtól. Egy ilyen napon bejött az üzletbe egyik vendégünk, egyben apám jó barátja is: a Benzin Jani bácsi, nem ez volt a neve, de mindenki így hívta. Én is. Amint belött ledobta magát a kanapéra. Zsebéből elővette a dóznit, csavart egy cigarettát, rágyújtott, majd amikor a füstöt kifújta, oda szólt apámnak: „Hallottad-e, hogy mi újság?" Apám ránézett: „Nem történt semmi" — mondta. „Ha még nem hallottál semmit, megmondom: szanálnak a bányától és szanálják mindazokat, akik vezették a sztrájkot, hogy az Isten..." Keze ökölbeszorult, felállt és kifelé indult az utcára. „Hogy lehet ez? — kérdezte apám megütközve — hiszen azt ígérték, mikor felvettétek a munkát, hogy senkit sem bocsátanak el..." Jani bácsi dühtől eltorzult arccal nézett apámra: „Ígérték, mindent megígértek ezek a csirkefogók és most itt van, mehetek az anyám istenibe. Ezt megcsinálták a Peyerék! Most mi lesz? Mi lesz! Ha én azt tudnám. Negyven ember negyven család."

Elővett a zsebéből egy papírt és felolvasta a negyven elbocsátott munkás nevét, közöttük a magáét is. Apám elgondolkozott egy darabig, majd így szólt hozzá: „Azt hiszem becsukhatjuk mi is a boltot. Ezek kevés kivétellel mind hozzánk jártak. Hatodikán azt hiszem hiába várunk a bányászfizetésre!" „Én is azt hiszem" — mondta keserűen Jani bácsi, majd hozzátette: „Estére bemegyünk a pártba, majd meglátom mit mondanak!" Ezzel elment. Apám egy darabig nézett maga elé, aztán ő is elment. Csak este találkoztam vele. Részeg volt. Másnap én nyitottam ki az üzletet. Nyolc óra tájban jött be apám. Beteg volt. Fájt a gyomra. Nemsokára bejött Jani bácsi is. „Mi újság?" — kérdezte tőle. „Hogy m ? Feljánlották, hogy kimehetünk Belgiumba, mert ott kellenek a bányászok." Nemsokára rá egy reggel az utcán álldogáltam. A bányatelep felől csoportosan jöttek a férfiak, asszonyok, gyerekek. Kezükben szatyrok, batyuk voltak. Egyikük-másikuk megállt, kezetfogott velem: „Szerbusz Jancsi..." — aztán még motyogtak valamit. Jó sokáig néztem utánuk. Jó nekik — gondoltam, ők mennek Belgiumba, ott kell a bányász. De valami összeszorította a szívemet. Nem tudtam mi, akkor még nem értettem.

Életutam a városba vitt, mert éppen ezekben a napokban vett fel egy kőművesmester napszámosnak. Többet aztán sohasem kívánkoztam a bányatelepi borbély címére, rangjára.

Késmárki János

Széchenyi-aknai szállítás télen **(Érdy Győző tusrajza)**

Mentő

Álmomban kenyeret dagasztott anyám
Kis falusi ház lakója voltam
A kemencepadkán macska mosdatta kölykét
Papagáj szórt morzsát a döngölt földre
Gyalulatlan asztalnál kormos lámpa mellett
Apám mesélt a háborúról.
Egyenként jöttek barátai a szobába
Golyóütötte sisakkal fejükön
Ujjaik borsziját rozsdás fegyverükre csatolva
Vállukon névnélküli sírkereszttel
Üszkösszélű sebhelyeiket mutogatva
A temetőből jöttek barátai a szobába.
Nem jajgattak és nem ezitkozódtak
Csak a feleségüket akarták látni és a kisfiuka
Apámtól kérdezték játszik-e már,
Tud-e beszélni, nevetni, menni
Én jól ismertem az Ő fiaikat
Délelőtt együtt építettünk várat a porból
És én nagyon féltem a rozsdás fegyverektől
Amíg egy lobbanással ki nem aludt a lámpa
Mikor anyám behozta a friss kenyeret

Tóth László

Vészjelzés

(Februári szonett)

A mérföldeket a rohanás lenyelte..
légörvénybe hullt az útmutató,
s létünk vonata, a vad fakó,
vágtat a semmibe önmagát feledve.
Ujdonsült Hitlerek atom-sarkantyúkk
száz-fogú mérget őrjöngve kevernek,
s keringnek őrült köd-szülte tervek...
lát akik vétkeztek, sohasem okulnak?!
Mind megálljatok!... az emberiség hitét
mert lángvörös posztó borul rá az égre,
s vérünk veszik a halál bikái
agy gyász-hamvainkat sírva söprik össze
s nevünket gyalázva görnyednek örökre,
torz-lelkű rabok — az unokáink.

Kemi Teodóra

Megjelent a Jelenkor márciusi száma

A Pécsett megjelenő irodalmi és művészeti folyóirat legújabb számában többek között *Áprily Lajos, Bárdosi Németh János, Jobbágy Károly* és *Pál József* jelentkezik újabb verseivel. A szépprózai részben *Dallos Sándor* kiadatlan novellája, *Gyenis József* és *Végh Antal* elbeszélése, továbbá *Kende Sándor* készülő új regényének részlete olvasható.

A *Hász év* rovatban *Benke József A somogyi példa* címen a barcsi Vörös Csillag Termelőszövetkezet történetéről ír, a *Művészet*-ből kiemelkednek *Mátyás Ferenc* és *Ottó Ferenc* visszaemlékezései Bartók Béláról. *Ifjúság és művészet* címen új rovat is indult, amelyben *Földes Péter* cikkével folytatódik az ifjúsági irodalomról indított vita. A *Jegyzet*-ben *Hans Weil* a keletnémet irodalom felszabadulás utáni fejlődéséről szóló tanulmánya mellett *Loránd Imre* A detektívregény esztétikája című érdekes írása érdemel említést.

A számot záró könyvkritikák sorában többek között *Illyés Gyula* újabban megjelent tanulmányairól és *Papp Lajos* Aramiások című verseskötetéről olvashatunk.

A tizenegyes csapat

A bányabárók idejében történt. Egy napon amikor munkába mentem, mint újonc csillés a műszakbeosztásnál a főaknász visszatartott. Amikor már mindenkinek megadta a beosztását, hozzám fordult és kiadta az utasítást: „A tizenegyes csapatra mész ma, ott jelentkezel Appelschoffer József csapatvezetőnél!" Már alig volt kint néhány ember, a többiek már mind leszálltak a bányába, azon törtem a fejem, hogyan jutok majd el a megjelölt munkahelyre. Amikor az aknához értem, ott láttam, hogy Józsi bácsi még kint van, várta a hozzá küldött embert. Lejelentkeztem. „Na, jól van fiam — mondta — ha már hozzám küldtek, menj át a műhelybe és hozd el a tizenegyes csapat számára elkészített fúrószárakat. Én itt megvárlak és majd együtt leszállunk és elmegyünk a munkahelyre." Így történt, hogy mint fiatal csillés a tizenegyes csapathoz kerültem, amit másként internált csapatnak hívtak. Nagyon büszke voltam, hogy engem választottak erre a helyre, hiszen sokat hallottam a tizenegyes csapatról. Amikor megérkeztünk, mindjárt hozzáfogtunk a munkához, ellentétben a másik munkahelyekkel, itt nem az evéssel kezdtük. Nem is lehetett volna, mert nagy volt a hőség, a víz meg mindenütt folyt, mintha csak nyári zápor ömlene ránk. Pillanatok alatt mint az ürgék úgy eláztunk. Amikor megtöltöttük a három darab üres csillénket, mind a hárman hozzáfogtunk a kiszállításához. Vagy kétszáz métert kellett a csilléket kitolni, mire az aknához értünk. Ott persze elég jó volt a levegő. Várni kellett, hogy megkapjuk az üres csilléket, amire ezen a napon szükségünk volt. Amint ott várunk, Józsi bácsi hozzám lép és azt kérdezi: „Szeret-e olvasni fiam?" „Igen" — feleltem neki — „Csak az a baj, hogy nem igen akad olyan olvasmány, ami engem érdekelne!" Erre Józsi bácsi elővett a tarisznyájából egy könyvet, amely gondosan be volt csomagolva újságpapírba. De nem ám Pesti Hírlapba, hanem a Népszava című lapba. Átadta és azt mondta: „Ráérsz nyugodtan kiolvasni és ha kiolvastad, akkor úgy add vissza azt nékem, ahogy én neked átadtam!" Ebéd után kiültem odahaza a kertbe és vittem a könyvet. Kicsomagoltam és akkor láttam, hogy tulajdonképpen én nem is egy könyvet, hanem a Népszava újság vagy tíz példányát kaptam. Nagyon meglepődtem, hiszen én ekkor találkoztam először eme sajtótermékkel. Később megszerettem, magam is levelezője lettem. Amikor visszavittem Józsi bácsinak, megköszöntem és arra kértem, hogy juttasson nekem máskor is belőle, mert nagyon érdekel, amit azokban olvastam. Ez a lakásán történt. Józsi bácsi vállamra tette a kezét és így szólt: „Fiam, tisztában vagy azzal, hogy ezt az újságot olvasni tilos?! Azt a napot megelőzően, hogy te hozzám kerültél a csapatba, elvitték a csendőrök a volt csillésemet. Nem volt eléggé elővigyázatos, valaki bárulta, és már egy hete Pécsett van letartóztatásban. Ha nem tud elég erős lenni és bevallja, honnan kapta az újságot, sokan bajba kerülhetünk. Na, ezek után is kívánod olvasni a Népszavát?" Igennel feleltem és kértem, hogy részemre szerezze meg, én is előfizetője leszek a lapnak. Ekkor még sok mindenről magyarázott nekem Józsi bácsi. Ebből megértettem, miért internált a tizenegyes csapat, és hogy miért olyan csendesek ezek az egyszerű és becsületes emberek.

Ettől a naptól kezdve éreztem: tagja lettem egy olyan harci egységnek, amely legnemesebb célért, az emberiség boldogságáért, az igazságáért küzd, illegalitásban. A sors azonban kiszámíthatatlan. Telt, múlt az idő, a pécsvidéki bányászok harca napról napra erősödött. Az öreg harcosok kiváltak, ki meghalt, ki megbetegedett, de a fiatalokat még az ágyukból is irányították. Ezt tette Józsi bácsi is mindaddig, amíg a szilikózis meg nem ölte. Meghalt abban a reményben, hogy amiért harcolt, valóság lesz egyszer...

Komlón a jelenlegi Üttörőház épületében az emeleten laktam egy szobában negyed magammal. Egy tavaszi reggelen meglátogatott Józsi bácsi fia, Viktor. Nagy örömmel újságolta, hogy a mellettem levő üres szobát neki utalták ki. Ekkor már családos ember volt. Sokat voltunk együtt és sokat foglalkoztunk azzal, hogyan lehetne a komlói bányászokat, éppúgy mint Pécsett, szervezetbe tömöríteni. Végre jól kitervezett és jól felépített bizalmi-gárda felállítása után akcióba léptünk. A bánya urai, valamint a helyi csendőrörs, már csak kész tényekkel álltak szemben. A Járási Főszolgabíró nem tagadhatta meg a megalakuló közgyűlésünk engedélyezésének kérelmét, mivel a kérelemhez csatolt névsor majdnem elérte a komlói munkáslétszám 90 százalékát. 1936 júniusában tartottuk meg az alakuló közgyűlésünket. Ezen a gyűlésen hívtuk harcba a komlói bányászokat a jobb, a becsületesebb és a nagyobb darab kenyérért való küzdelemhez. Azt hittük, győztünk! De hitünk korai volt, amikor uraink rádöbbentek mi is történt, hozzáfogtak a csendőrség bevonásával, a szépen induló szervezeti életünk megsemmisítéséhez. Durva eszközhöz folyamodtak, hogy minél gyorsabban tudják sorainkat bomlasztani. A vezetőség hat tagját internálták, köztük engem is, Viktor barátommal együtt. Majd Petneházi államtitkár hétezer pengőt osztott szét azok között a munkások között, akik szakszervezetünkből kiléptek és az urak által dirigált akcióba tömörültek. Így aztán az induló 870 tagból mindössze alig maradtunk negyven-ötvenen. Megindult az elsöprő lavina: elbocsátás, kilakoltatás lett Viktor barátommal a sorsunk. Utunk is elvált egy jó időre egymástól. Én külföldre, Belgiumba kerültem, ő nem jöhetett, mert katonakötelesnek nem adtak vízumot és munkát sem. Amikor közel húsz év után ismét találkoztunk, felidéztük életünk e szomorú szakaszát, de csak úgy, mint aki életének szép emlékeit idézi. A végén hozzátette: „Megérte pajtás!"

Igen, megérte.

Pálfalvi Nándor

Érdekességek, furcsaságok

LEBONTJÁK EURÓPA „LEGFERDÉBB" TORNYÁT

Az NDK Magdeburg kerületében Stassfurtban lebontják a „ferdetornyot", amelynek dőlése már elérte a 4,4 métert és tíz centiméterrel meghaladja a pisai ferdetoronyét. Az 1469-ben épült stassfurti torony egyébként magasságában is túlszárnyalja világhírű olasz testvérét, még hozzá több mint öt méterrel. A lebontásra azért van szükség, mert a torony alatti régi tárnákba betört a víz és a talaj nem bizonyult eléggé stabilnak. A torony alapjait azonban megtartják és hangversenytermet építenek rájuk.

ÓRIÁSSZŐNYEG

Az ashabadi szőnyegkészítők kezéből kikerült a világ legnagyobb szőnyege. A virágzó tulipánföldre emlékeztető gigantikus szőnyeg 252 négyzetméter. Nemrég a moszkvai Kreml kongresszusi palotájába szállították a turkménia művészegyüttes fellépéséhez. A szállításhoz egy teljes vagonra volt szükség.

VADÁSZBIRKA

Az angliai Eridgeben furcsa ujonccal szaporodott a falka: tagja lett a Larry nevű birka is. Valaki a falka tulajdonosának ajándékozta, s kisbárány korától kezdve annyira odaszokott, hogy most vadászni jár a kutyákkal együtt. A kutyák sem ugatják meg többé a birkákat.

„HAWAII" — NORVÉGIÁBAN

A Sarkkörtől 150 mérföldnyire északra, a norvégiai Saltsraumen tengerszorost „alakítják át" Magellán szorossá, hogy filmre vegyék a misszionáriusok 1820. évi első hajóútját Új-Angliából Hawaii-ba, amint azt James A. Michaner „Hawaii" című regényében megírta.

Az amerikai Mirisch filmgyár szóvivője szerint „A fejetetejére fordítjuk a világot, hogy a norvég tengerszorosban Dél-Amerika legdélibb csücskét hozzuk létre." A készülő film rendezője George Roy Hill rájött ugyanis, hogy Észak-Norvégia földrajzilag leginkább hasonlít a dél-amerikai tengerszoros vidékéhez, ahol a filmezésre nincsen lehetőség.

DÁNIA KIBŐVÍTI TERÜLETÉT

A dánok, ha nincsenek is sokan, mégis szűken élnek és igen nagy az ország népsűrűsége. Ezért határozta el a dán ipari tanács az úgynevezett AVEDORE-terv végrehajtását 1967-ig. 367 hektárnyi területen új iparvárost létesítenek, 10 kilométernyire Koppenhága központjától északi irányban. Az új város területe egyelőre víz alatt fekszik, ezután fogják még feltölteni.

AZ „ÖRDÖGHEGEDŰS" ISMERETLEN LEVELE

Az NDK-ban a halléi múzeum munkatársai egy régi magángyűjtemény átvizsgálásakor megtalálták Niccolo Paganininek, az ördöngős technikájú olasz hegedűművésznek egy ismeretlen levelét, amelyet 1829-ben Magdeburgban írt egy ismeretlen személyhez. Az olasz nyelvű levélke a következő rejtélyes sorokat tartalmazza. „Örökké megőrzöm emlékezetemben azt, aki hálára kötelezett. Niccolo Paganini, Magdeburg, 1029. október 25."

HÁROM KILOMÉTERES HEGYCSÚCS A VÍZ ALATT

Egy amerikai tudományos expedíció a Csendes-óceánban, Chile partjaitól több mint 300 kilométernyire, felfedezett egy 3.[illegible] magas víz alá[illegible]sot.

Egy kis villám-tapasztalatcsere

A múlt héten Donyec-vidéki szovjet bányászok és kohászok turista csoportja látogatott el István II. aknára és a meszesi legénységállóba. A 35 fős csoportból 25 volt a bányász, a többiek kohászok voltak, akik kedvéért Pécsről való elutazás után Dunaújvárost keresték fel, hogy az ott élő kohászokkal találkozhassanak.

Schwarcz József elvtárs, a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottságának osztályvezetője kísérte végig vendégeinket azon a programon, amit trösztünk és a Magyar—Szovjet Baráti Társaság állított össze.

Amíg szovjet kollégáink ismerkedtek a legénységálló szép szobáival és a bennük lakó bányászainkkal, addig három szovjet vendéggel a szálló egyik csendes sarkában beszélgettünk. Ennek a beszélgetésnek az volt a célja, hogy a megismerés alapján bemutassuk őket lapunk olvasóinak.

Gribl Jekatyerina nevetősarcú, jókondíciójú asszony Donyeck város egyik bányaüzemének balesetelhárítási instruktora. A szeme csak úgy csillogott, amikor a munkájáról beszélt. Elmondotta, hogy az 5000 bányászt foglalkoztató üzemben négyen végzik a balesetelhárítást szolgáló oktatást. Egy mérnök a vezetőjük a többiek mind a hárman bányatechnikusok.

— *Miből áll a munkájuk?*

— Mielőtt valaki bányász lesz, részt vesz egy általunk szervezett tíz napos balesetelhárítási tanfolyamon, csak ennek elvégzése után szállhat le a bányába. Ott beosztják egy jó szakmunkás mellé, aki három hónapig gondoskodik a szakoktatásáról, mi pedig szintén három hónapig napi három órát foglalkozunk vele. Ilyen előkészítés után engedjük vizsgára. Ha valaki más bányából kerül hozzánk, akkor egy ötnapos balesetelhárítási tanfolyamot kell végig hallgatnia, ha bányaüzemünkön belül egyik munkaterületről a másikra helyezik át részt kell vennie egy kétnapos oktatáson, hogy új munkaterületének problémáival is megismerkedjék. A baleset elhárítását szolgáló technika nálunk igen magas fokon van, ebből adódik aztán az, hogy viszonylag nagyon kevés a balesetek száma.

Gribl Michail ősz hajú fiatal arcú negyven év körüli bányász, férje az előbb bemutatott asszonynak. Bányafenntartási csoportvezető. Nagyon nyugodt hangú és megfontolt ember.

— *Mondjon valamit a munkájáról.*

— Három négytagú fenntartási brigád tartozik hozzám. Egyetlen egy a feladatunk és pedig az, hogy a bánya állandóan rendben legyen és a termelés körülményei zavartalanok legyenek. Nem kis feladat, sokat kell dolgoznunk. Nagyon nagy a felelősségünk, mert munkánktól függ a termelés, a szállítás és a terv teljesítése.

Nagy bányáink sok tapasztalatot adtak számunkra eddig is. A beszélgetések során elmondották az itt dolgozó bányászok, hogy a mindennapi termelés újabb és újabb problémákat vet fel. Nagyon szívesen vennénk, ha a mecseki szénmedence bányászaival testvéri jó kapcsolat alakulna ki. Szívesen adnánk át számukra szerzett tapasztalatainkat és segítséget jelentene nekünk az itteniek tapasztalatainak megismerése. Élővé kell tenni kapcsolatainkat, mert ebben rejlik a magyar—szovjet barátság igazi értelme.

Demedenkó Nyikolaj beszélgetésünk harmadik tagja. Alacsony harmincév körüli mosolygós ember. Széles vállai, izmos nagy kézfeje arról beszél, hogy szívesen ott van, ahol legsűrűbb a munka. Beszéd közben széles mozdulatokkal szemlélteti munkáját.

— Én bányamester vagyok Donyeck bányaközpont egyik üzemében — kezdi bemutatkozását.

— Nekem is három brigádom van. Egy-egy brigádban 4—7 ember dolgozik. PPM 4-es gépekkel folyik a termelés és minden munkát tulajdonképpen gépek végeznek. A szállítást is elektromos gének látják el. A három brigád havi vágathajtási terve 330 méter. Sikerül ezt a tervet teljesítenünk minden alkalommal. Munkahelyünk jólevegőjű, a port vízpermetezéssel kötjük le. Szabadidőnk jórészét együtt töltjük. Járunk moziba, színházba, elvisszük az asszonyokat táncolni, mi pedig szorgalmasan járunk a labdarúgómérkőzésekre. Minden brigádtagunk tanul. Öten végzik jelenleg a technikumot.

Három szovjet ember, három arckép. Mégjobb megismerésükre és bemutatásukra már nem volt idő. A szállónéző vendégek visszajöttek a legénységálló klubjába és kezdetét vette a baráti találkozó.

Másnap találkoztam újból szovjet bányász vendégeinkkel elutazásuk előtt. Elmondottak, hogy tolmácsoljam köszönetüket a kedves fogadtatásért a Mecseki Szénbányászati Tröszt vezetőinek és pártbizottságának, dolgozóinak. Ez a találkozás a magyar—szovjet barátság zálogaként történt.

Eleget tettem ezúton kérésüknek és tudom, hogy ezt nem csak formaságból és szokásból mondták, hanem őszintén, meggyőződéssel.

(—ács)

hírek

— BALESETELHÁRÍTÁSI ÉRTEKEZLETET tartottak 25-én, csütörtökön az Anyagellátó Üzemnél. Az értekezleten mintegy 25 műszaki dolgozó vett részt.

— ÜNNEPÉLYES BRIGÁDÖSSZEJÖVETELT rendez március 7-én, vasárnap a Zobák-aknai 604-es fejtés kollektívája. Ez lesz a szocialista brigád idei hivatalos alakuló értekezlete, s ez alkalommal osztják szét a múlt év utolsó negyedében a termelési versenyben nyert pénzjutalmat.

— *ÖTLETES ÚJÍTÁSSAL KÍSÉRLETEZNEK a komlói központi fatelepen, amellyel a vagonokból történő deszkakirakást akarják egyszerűbbé és gyorsabbá tenni. Lényege: egy könnyű csővázra szerelt görgősor, amelyen csúszdaszerűen, gravitációs úton kerül a deszka a vagonokból a máglyákhoz.*

— AZ ORSZÁGJÁRÁS-VEZETŐK VIZSGÁJA március 10-én délután 2 órától lesz Pécsett a Nevelők Házában (Szent István tér 6.). Ugyancsak ez idő alatt tartják az IBUSZ-vizsgát is.

— *ÜNNEPI NŐNAPOT rendeznek március 7-én, vasárnap délután Pécsbányatelepen a művelődési házban. Ez alkalommal tartja vezetőségválasztását a nőtanács helyi szervezete.*

— *TIT-ELŐADÁSOK. Márciusban több érdekesnek ígérkező előadást rendez a TIT komlói szervezete. Az egyiket március 19-én, a Május 1 Művelődési Házban, a másikat az Újszállón tartják — „Mit tud az ember korunk biológiájáról", illetve „Az önnevelés, az akaratfejlesztés módja" címmel.*

— **JELENTKEZÉS VAGONKIRAKÁSRA. Az Anyagellátó Üzem Központi Fatelepén vagonkirakási munkákra lehet jelentkezni. A kirakási munkáért járó bért az üzem 50 százalék, plusz pótlékkal számolja el, és a munka végzését követő második napon kifizeti.**

— FILMVETÍTÉSSEL EGYBEKÖTÖTT külpolitikai tájékoztató előadást tartanak ma délután 5 órakor a pécsbányatelepi Zalka Máté Művelődési Házban. Előadó: *Gáldonyi Béla*, a Dunántúli Napló rovatvezetője. Az előadás után a „Béke első napja" című szovjet filmet vetítik.

— **VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGI ÜLÉSEN tárgyalta meg Komló város jövőjével járó feladatokat az MSZMP Komlói Városi Bizottsága. Az ülésen résztvett a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottságának képviselője is, aki a szakmai távlati fejlesztés kérdéseiről tájékoztatta a bizottság tagjait.**

Augusztus 15-ig lehet jelentkezni vájártanulónak

A tröszt személyzeti osztályának tájékoztatása szerint az 1965—66-os tanévben a komlói 501-es Iparitanuló Intézetben mintegy 192 fiatal jelentkezését várják, akik közül 120-at vájár szakmába irányítanak. Továbbiakban mintegy 110 fiatalt az 508-as pécsi Iparitanuló Intézet kíván felvenni. A jövő tanévben a vasipari szakmába közel 36 fiatal tanulását tudják biztosítani. A jelentkezéseket 14 és 17 éves korig, általános iskolai végzettségű diákokból toborozzák, akik kedvet éreznek a bányász szakmához. Jelentkezni lehet a tröszt és az üzemek személyzeti osztályainál, valamint a fentemlített iparitanuló-intézetekben. A jelentkezések végső határideje 1965. augusztus 15-e.

Olvasóink írják

Megvalósulnak-e a tervek?

Még a múlt év szeptemberében a szászvári kulturális tervekről tájékoztattuk az olvasót. Érdekelt, hogy a szép tervekből mi valósult meg az elmúlt téli hónapok alatt.

Takács Ferenc elvtárs tájékoztatása nyomán sajnos nem valami kellemes kép alakult ki.

Októberben az SZMT a Szakszervezeti Intéző Bizottsággal karöltve megszüntette a kultúrotthon körzeti jellegét. Ez az addig biztosított 40 000 forint támogatás megvonását is jelentette.

A trösztbizottság a bányászzenekar fenntartására, illetve a bányászakadémiák rendezésére támogatást biztosított, sajnos, a bányászakadémia nem működik. Az 1964—65. évi népművelési terv elvesztette aktualitását, elsősorban anyagiak hiányában. A kultúrotthon berendezése elavult, fejlesztésre pénz nincs.

Elmaradt a fiatalok részére tervezett zenei előadássorozat, szünetelnek az egészségügyi és egyéb felvilágosító előadások, nem működik a kézimunka szakkör, a cigány lakosság foglalkoztatása is elmaradt. A filmszínházat átvette a MOKÉP, szélesvásznú vetítés folyik, korszerűsítés azonban csak 1966-ban várható.

A szürke jelenből halvány fényként világít az északi bányaüzem pártbizottságának, a községi tanácsnak az a kezdeményezése, hogy egységes községi kultúrbizottságot hozzanak létre. A szerény anyagi lehetőségek nagyon szűkre korlátozzák tevékenységüket, amelynek középpontjában jelenleg április 4-e méltó megünneplése áll. Dokumentumfilm készül Szászvár 20 éves életéről, a község és a bányaüzem fejlődéséről.

A járási tanács szóban már megígért 10 000 forintot, most már csak a tett van hátra, hogy TIT és egyéb ismeretterjesztő előadások indításával újra meginduljon a kultúrmunka. A leírtakból világosan látható, hogy a kulturális tevékenység Szászváron az elképzelésekhez, tervekhez viszonyítva nagy mértékben visszaesett. Hogy a mélypontról kiléphessenek, több és aktívabb támogatásra van szüksége a kultúrbizottságnak.

Mágocson, amely semmi körülmények között nem hasonlítható Szászvárhoz, a fejlődés (különösen az üzemnél) napról napra észlelhető. Szép kultúrházat tudtak építeni. Hogy ebben az aktivitáson, a felsőbb szervek támogatásán kívül a község lakóinak is komoly része van, az azt hiszem egy percig sem lehet kétséges senki előtt.

Szászváron a kulturális munka éveken keresztül magas nívón mozgott. Jelenleg stagnál. Nem feladatom az okok keresése (bizonyára sok apró tényezőből adódik) csak a tényeket akartam rögzíteni, amelyeket egy olyan ember szájából hallottam, akinek tevékenysége egybeforrt a szászvári kulturális és népművelési munka szép eredményeivel.

Ditrói István

Az ember nem birka

Merev tartással ül, akár Ramszesz fáraó. Balról az asztalon beszedett ellenőrzőkönyvek, pár darab híján egy tucat. A fiuk lógó orral nézegetik a padot. Politechnikán egy kicsit össze akaszkodtak egymással, persze nem komolyan, hanem csak úgy, ahogy a 16—17 éves fiuk szoktak.

Nyomasztó érzés nehezedik a szívükre. Kint keservesen sír a szünni nem akaró eső. Sokan arra gondolnak, milyen kár, hogy ma már nincsenek csodák. Pedig nem volna rossz, ha valami csoda folytán hirtelen eltünne a tanár úr arcáról az a kérlelhetetlen kőkeménység. Eszük ágában sem volt, hogy összeveréjék egymást. Nem is verték össze. Senki se szól. Az sem, aki nem vett részt a „dáj-dáj"-ban, pedig annak is beírnak az ellenőrzőjébe.

A tanár úr, bal alkarjának az asztallap síkján 45-ös szögben történő elmozdításával már nyúl is az egyik ellenőrzőkönyv után.

— Somogyvári, mondd, te reálisnak tartod ezt? — kérdezi jellegzetes hanghordozással a szelid arcú, csöndes fiutól, akiről leri, hogy nem vett részt a bunyóban.

A fiú feláll, láthatóan kényelmetlenül érzi magát. Mindenki őt figyeli, kíváncsi, várakozó tekintetek fogják körül, vajon mint felel? Szerényen, de határozottan hangzik a válasz:

— Nem tartom reálisnak.

— Akkor beírjam neked, vagy ne írjam be — néz rá kérdőn a tanár abban a hitben, hogy most az előírásoknak megfelelően emberséggel foglalkozik diákjaival

— Írja be tanár úr.

— Beirom én! No ne félj, beirom! — nyugtatja meg — harminc másodperc az egész — vonja meg a vállát — ha van stopperórád, mérheted is — teszi hozzá gúnyosan, és felemeli a tollat.

— Tizenkét másodperc — mondja valaki félhangosan.

Az ablak mellett fojtottan kuncognak a lányok.

— Teljesítménye 300 db óránként — morfondírozik magában a fizikakedvelő, és latolgatja, hogy ez mit jelent. Tehát 300 elégtelent képes leírni egy óra alatt, természetesen közben nem tart szünetet. Ez rengeteg. Ha belegondol az ember gyereke, a fél iskolát el lehetne buktatni vele. De jó lenne, ha nem írna be semmit! Ha felállna, és azt mondaná:

— Nézzétek fiúk! Én úgy látom, nem birtok magatokkal. Azt hiszem, tisztában vagytok vele, hogy ami politechnikán történt, az egy csep pet sem dicséretre méltó eset.

Tizen ugornának egyszerre, biztosan tizen ugornának, majd kiesnének a padból. A lányok tapsikolnának, körülzsongnának. De ha akarná, szeme rebbenésére is olyan csönd lenne, hogy csak no! Azt is megtennék, ami nehezükre esik. Tűzbe mennének érte!

Szép ábrándok, diákálmok. Most azonban ülni kell, és nem ajánlatos mocorogni. Hallgatni kell a példabeszédet a buta birkákról, akik a főkolompos után mennek, pontosan azért, mert buták, mert birkák; hogy az ember nem birka, az ember eszes, szabad akarattal rendelkező lény, aki tud uralkodni önmagán, aki látja, hogy mi a jó és mi a rossz, és tudatosan a jót választja.

Merev tartással magyaráz. Terjengősen és hangsúlyozva, mintha valami elévült könyvből olvasna fel. Néha jelentőségteljesen pislogat és bólogat mellé. Azt hiszi, hogy ő most atyai. Azt hiszi hogy ő most hat.

A fiúk nem figyelnek rá.

Egy lány lopva beleolvas a Magyar Ifjúságba. Szomszédja a karóráját nézi.

— Mikor fejezi már be?

Kint keservesen sír a szünni nem akaró eső.

K. I.

Köszönet a megtalálónak

Február tizedikén pajtásommal együtt segédkeztünk a koradélutáni műszakban, segítettünk egy csillét a helyére tenni. Közben az órám a felsőkabát-zsebemből kicsúszott és akkor vettem észre, amikor kiértünk az aknához, hogy az órám nincs meg. Visszamentem megkeresni, de hlába kerestem, nem találtam. Másnap szóltam az aknászunknak, Harmat Béla munkatársnak, hogy hirdesse ki elosztáskor. Kihirdette és még papírt is akasztott ki, hogy aki órát talál, az becsülettel adja vissza. 12-én az első szinten már várt Rékai Ferenc vájár, aki bejelentette, hogy az órát megtalálta, másnap visszaadja.

Arra kérem a Szerkesztőséget, közölje le ezt a kis írást, ha lehetséges, mert Zobákon már sokszor előfordult olyan eset, hogy az elvesztett órát nem kapta vissza a gazdája. Én visszakantam. Vannak hát becsületes emberek.

MARTIN GY.
Zobák-akna

Áthelyezés

A titkárnő halkan nyitja az ajtót. Elnézést kér, de az üzemvezető elvtársat már másodizben keresi egy idős dolgozó. Valami fontos ügy lehet.

— Tessék, küldje be.

Sapkáját kezében morzsolgatva, kissé zavartan pislog körül az öreg munkás, ahogy belép az irodába. Illendően köszön és topog egy pillanatig jókora gumicsizmáiban.

— Hát maga az, Józsi bácsi? — üdvözli ismerősként az üzemvezető. — Meggyogyult már?

— Meggyógyulni? Az nem megy olyan könnyen. Ötvennyolc múltam... — az öreg kissé idegenesen ejti a szavakat. S hogy nyomatékot adjon az utolsó mondatnak, még hozzáteszi: — két év van már csak a nyugdíjig.

Józsi bácsi leül a tárgyalóasztal mellől félig kihúzott székre. Aztán mondani kezdi, amiért jött. Hogy elégedett az új munkakörével, ahová most „átszervezték", mert a keresete nem lett kevesebb. És ugye ilyenkor már az a legfontosabb...

Az üzemvezető bólogat. Nem szól közbe. Sejti, hogy az öreg nem csak ezért kereste. Biztosan alaposabb oka is van rá.

— Csak a mindennapos utazás ne lenne — így folytatja, óvatosan, tapogatózva, nehogy úgy tűnjék, mintha követelőzni jött volna. — Tetszik tudni, ahogy ráz az a nyavalyás autóbusz, a veseköveim mindjárt rakoncátlankodni kezdenek.

— Hát bizony az utazás nem tesz jót magának...

— Nem. Messze van ide Nagymányok...

— Tudja mit, Józsi bácsi? Én most mindjárt áthelyeztetem magát a Máza-szászvári telepre. A fizetése marad, a munkája se lesz nehezebb. Rendben?

Az öregnek felcsillan a szeme. Hirtelen izegni-mozogni támad kedve. Nem is tud válaszolni, csak nagyot bólint. Az üzemvezető fogja a telefont, beszél a munkaügyivel, kéri a Máza-szászvári telepet. Tiz percbe sem telik és minden el van intézve.

Józsi bácsi közben beszél, beszél. Hogy ez milyen jó lesz. Harminc kilométer helyett csak hatot kell utazni. Tiszta öröm lesz az utolsó két év.

— Van otthon vagy nyolcvan liter pálinkám. Tiszta, finom gyümölcspálinka. Engedje meg, hogy hozzak belőle néhány litert. Igazán! Nekem nem került sokba. A ház körül termett.

Az üzemvezetőt elfogja a nevetés. Micsoda bolondos ötletei vannak az öregnek! Még hogy pálinkát! Magyarázza, hogy ez csak kötelessége volt, s minden dolgozónak megtenné, aki úgy rászolgált, mint Józsi bácsi.

De ő nem hagyja magát. Dicséri a pálinkáját. S ha nem is ide az üzembe, de legalább az üzemvezető elvtárs lakására vihessen három-négy litert. A kedves felesége egy kis aromával likőrt is készíthetne belőle...

— Jól van Józsi bácsi, elfogadom a pálinkát. De akkor áthelyezés nincs.

Az öreg megijed.

— Ó, hát ez így nem lesz jó.

— Akkor rendben. Holnap reggel jelentkezzék az új helyén.

— Mégis, hogyan köszönhetném meg a szívességét?

— Csak jó munkával. És ne feledkezzék meg rólunk.

Az öreg az ajtóból még visszafordul.

— Pedig nagyon finom ám az a pálinka. És olyan szívesen adtam volna!

Berkics

A felszabadulás 20. évfordulója tiszteletére

Tizenhét szocialista brigád lépett versenybe az Anyagelláló Üzemnél

Az Anyagellátó Üzemben szép hagyományai vannak a szocialista brigádmozgalomnak. A TH-hajlító részleg és a fatelep néhány kollektívája az elsők között kapcsolódott be a versenybe. Munkájuk és eredményeik mindvégig példamutatóak voltak.

Az idei szervezésnél — a munka jobbá tétele érdekében — decentralizálták az eddigi nagylétszámú brigádokat. A váltottműszakos munkaterületeken harmadonként alakították meg a kollektívákat, s így nem kevesebb, mint 17 brigád kötött szocialista szerződést. Köztük három KISZ-brigád is található.

A szerződések — ezen belül a kollektív és egyéni vállalások — hazánk felszabadulásának 20. évfordulója jegyében készültek. A munkával kapcsolatos felajánlások között szép számmal akad olyan, amely az anyagtakarékosságot, a gépesítés elősegítését, a meglevő berendezések jobb kihasználását, a túlóra csökkentését célozza. A három TH-hajlító brigád például azt vállalta, hogy részben a gépek kihasználtsági fokának növelésével, részben az eddiginél is lelkiismeretesebb munkával a tavalyi tényleges eredményhez képest 1 százalékkal csökkenti az anyagveszteséget. Ez forintban is, tonnában is igen sokat jelent.

Igen változatosak az egyéb vállalások. Tizenkét brigádtag vállalta, hogy pótolja a hiányzó általános iskolai osztályait (ez az összlétszámnak több mint tíz százaléka). A politikai oktatás különböző formáin való részvételt a brigádok többsége kollektíven vállalta. Tizenkét kollektíva konkrét felajánlást tett a munkafegyelem megszilárdítására és valamennyi brigád az eddiginél is jobban küzd a balesetek megelőzéséért.

Az Anyagellátó Üzem dolgozói tehát — eddigi hagyományaikhoz híven — méltóképpen akarják ünnepelni hazánk felszabadulásának huszadik évfordulóját.

Munkásvédelmi értekezlet Újhegyen

Február 26-án, pénteken délután munkásvédelmi értekezletet tartottak az Újhegyi Üzemnél, amelyen Kárpáti Ferenc üzemvezető ismertette az 1964-es év munkásvédelmi tevékenységét, a baleseti mutatók alakulását.

Kárpáti elvtárs elmondotta, hogy az előírások be nem tartása sok esetben nemcsak a mulasztókat sújtja, hanem azokat is, akik nagyon becsületesen végzik munkájukat. Példaként a múlt esztendőt hozta fel, amikor a tröszt kimagasló eredményt ért el a gazdasági mutatók teljesítésében, azonban mégsem érhettünk el jó helyezést, mert volt 17 halálos balesetünk.

Az Újhegyi Üzem vezetője a továbbiakban részletesen ismertette, hogy 1964-ben milyen sérülések történtek az üzemnél.

Kárpáti elvtárs elmondotta még, hogy sokszor a termelés közvetlen parancsnokai sem követelik meg a biztonságos munkavégzést, vagy éppen maguk vétenek ellene, holott a rendeletek nemcsak a fizikai dolgozókra vonatkoznak, hanem a műszaki vezetőkre éppúgy, mint az üzemvezetőségre.

Fő cél: a termelékenység, a minőség és a gazdaságosság fokozása

— Mit tervez az idén a Kossuth-bányai KISZ-bizottság? —

A Kossuth-bányai KISZ-bizottság a napokban elkészítette idei akciótervét. Az üzem sok száz fiatalja ebben a tervezetben találhatja meg azokat a főbb célokat, irányelveket, amelyek idei munkájuk egészét befolyásolják, meghatározzák.

A KISZ-bizottság mindenek előtt az üzem idei feladataiból indult ki. Ennek megfelelően

Kossuth-bánya ifjúkommunistáinak a legfontosabb teendője: elősegíteni az első negyedévben a 4132 tonna/nap, a második negyedévben a 4201 tonna/nap termelési terv, ezen belül az 1371 kg/műszak, illetve az 1400 kg/műszak összüzemi teljesítmény-terv megvalósítását.

A december 10-i párthatározat értelmében a fiatalok lendületét, tennivágyását is mozgósítani kell az önköltségcsökkentésre, a takarékosságra, a minőségi mutatók teljesítésére.

A program a fejtési ifjúsági csapatok elé célul tűzi ki a tisztántermelés fokozását, a szorosabb műszakgazdálkodást, a munkaidő teljesebb kihasználását. Az előváló brigádok legfőbb tennivalója: az egy főre jutó centiméter-teljesítmény növelése és gyorsvágathajtó csapatok szervezése. A gépészeti részlegnél dolgozó fiataloknak a tervszerű megelőző karbantartás rendszeres és lelkiismeretes elvégzésére kell törekedniük. A szállító körletben továbbra is az üresesille- és az anyagellátás jobbá tétele a fő cél. Az akcióterv e szempontok figyelembe vételével versenyre szólítja a fiatalokat a felszabadulás 20. évfordulója és a IX. VIT tiszteletére.

Új, magasabb követelményeket jelöl meg a tervezet a védnökségvállalásban is. Tekintettel arra, hogy az üzem az idén új gépeket és berendezéseket nem kap, a fő feladat a meglevők kihasználtsági fokának növelése. Így például a PML—5-ös rakodógépeknél el kell érni (szénben) a 23,2, illetve (meddőben) a 13,2 köbméter/nap teljesítményt. Nem csupán gépészeti, de takarékossági intézkedésnek is tekinthető a bizottságnak az a célkitűzése, hogy 15 ezer használt TH-csavar menetét újravágva, tegyék ismét felhasználhatóvá.

Védnökséget vállalnak a Kossuth-bányai ifjúkommunisták két föld alatti TH-egyengető gép felett is.

Ez egyrészt a gépészeti karbantartásra, másrészt kihasználtságuk fokozására, végül pedig „nyersanyaggal" — visszarabolt TH-ívekkel — történő ellátásukra vonatkozik.

A takarékossági mozgalomban a villamos- és pneumatikus energiával, a különböző vasanyagokkal, gépalkatrészekkel, cementtel és egyéb biztosító és építőanyagokkal való fokozottabb takarékosságra hívja fel a fiatalok figyelmét a tervezet. Az elfekvő anyagok összegyűjtéséhez a föld alatt tárolóhelyeket jelölnek ki.

Részben a takarékosság, de egyéb célok — például a társadalmi tulajdon védelme, a munkaidő kihasználása, a munkafegyelem — érdekében megszervezik az ifjúkommunista őrjáratot. Ezekkel az intézkedésekkel az üzem kiszistái az év folyamán mintegy 400 ezer forintot kívánnak megtakarítani.

A társadalmi munkavállalás jórészt az üzemen belüli közhasznú munkákra vonatkozik.

Ezenkívül részt vesznek az üzem fiataljai a város építésében, szépítésében is. A 700 munkaóra egy részét utak, parkok és játszóterek építésére fordítják.

A balesetek elleni küzdelemben a legfontosabb teendőként a KISZ munkásvédelmi őrhálózatának létrehozását jelöli meg a tervezet. A munkásvédelmi őrök részére naplót rendszeresítenek, amelybe bejegyezhetik észrevételeiket, javaslataikat. A szervezést március végéig befejezik. Ezenkívül részt vesznek a balesetelhárítási oktató-nevelő munkában is. Ennek legfőbb eszközei a rendszeresen tartandó szellemi vetélkedők lesznek.

A termelést — és azzal kapcsolatos teendőket — segítő tevékenységét olyképpen is hatékonyabbá kívánja tenni a Kossuth-bányai KISZ, hogy hozzájárul a fiatalok szakmai képzettségének növeléséhez. Így többek között az idén is megszervezik a Szakma Ifjú Mestere mozgalmat a vájár, a lakatos és az esztergályos szakmában. A fiatal műszakiak körében meghirdetik a kiváló ifjú technikus és mérnök mozgalmat. Rájuk vár az a feladat is, hogy a szakma ifjú mestere mozgalom tematikáját kidolgozzák és segítséget nyújtsanak a felkészüléshez.

A program a továbbiakban részletesen tárgyalta a szervezeti kérdéseket.

A KISZ-építésben azt a fő feladatot jelöli meg, hogy a szervezet létszáma érje el, illetve haladja túl az üzem pártszervezeteinek összlétszámát.

Ugyanakkor készítse fel a legaktívabb ifjúkommunistákat a párttagságra.

Az ISZM-mozgalom követelményei közül különösen fontosnak tartja az akcióterv a kulturális részt. Ez jórészt azzal magyarázható, hogy a szokottnál is ünnepélyesebbé kívánják tenni a felszabadulás ünnepét, s kulturális programokkal készülnek a IX. VIT-re is.

A sportkövetelmények teljesítését az MHS-sel közösen kívánják megoldani. Különböző harci túrákat és összevont versenyeket tartanak, amelyekkel egyben a fiatalok honvédelmi előképzéséhez is hozzájárulnak.

Küldöttértekezletet tartott az MTESZ

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége Baranya megyei Szervezete nemrégen tartotta küldöttértekezletét a városi tanács dísztermében. A tizennyolc tagegyesületet számláló szövetségnek közel 2.500 tagja van, akik mérnökök, technikusok, tanárok. Tevékenységükkel az élet sok területén lehet találkozni. Gondoskodnak a műszakiak továbbképzéséről, a tagegyesületek tudományos munkát folytatnak egyes célfeladatok megoldására. Belföldi és külföldi tanulmányutakat és szakmai tapasztalatcseréket, konferenciákat rendeznek a műszakiak szakmai és tudományos fejlődése érdekében. A tizenöt éve működő MTESZ küldöttértekezletén az elmúlt négy év munkáját, célkitűzéseit értékelte.

Fodor György, az MTESZ titkára a négy év munkájáról többek között elmondotta, hogy a tagegyesületeken keresztül fő feladatuknak tekintették a tudomány eredményeinek közkinccsé tételét. **A tudománynak és a technikának a fejlődését minél nagyobb hatékonysággal kívánták a termelő munka szolgálatába állítani.** Ezzel a törekvéssel a műszakiak mindjobban egyetértettek, bizonyítja ezt az is, hogy az elmúlt négy év alatt 40 %-kal emelkedett a tagság létszáma.

A tagegyesületek társadalmi munkáját értékelve hangoztatta, hogy a Bányászati és Kohászati Egyesület létszáma meglehetősen stabil. Évek óta szép eredménnyel szervezik klubrendezvényeiket. Kitűnő sikerrel rendezték meg a Bányabiztonsági Konferenciát, amelynek komoly nemzetközi haszna is volt. A tröszt geológusai a Magyarhoni Földtani Társulat munkájában vesznek részt. Ez a tagegyesület a bányamérnökök és technikusok közreműködésével rendezte meg a magyar—jugoszláv geológusok tapasztalatcseréjét.

A többi nem bányászati vonatkozású tagegyesületek és a már említettek 1960-ban 168 rendezvényt tartottak 8318 résztvevővel, 1964-ben pedig 181 volt a rendezvények és 8500 a hallgatók száma. Az elmúlt évben rendezett kiállítások látogatóinak száma közel járt az ötezer főhöz.

Ugyancsak az MTESZ jelenleti meg a Pécsi Műszaki Szemlét, amely lehetőséget teremt a műszakiak és természettudományi munkát végző szakemberek cikkeinek publikálására. Ez a szerény de igen tartalmas lap most megjelenő első számával megjelenésének tizedik esztendejébe lépett.

Az elmúlt két évben hátráltatta az MTESZ munkáját az a tény, hogy a sétatéri székházának átalakítása mind a mai napig sem fejeződött be és azóta kényszerkörülmények között egy társbérleti irodahelyiségben folytatja munkáját. **A Tudomány és Technika Háza elkészülte után újból lehetőséget tud nyújtani a műszakiak rendszeres találkozására, a klubélet kialakítására és a tagegyesületek szakmai és tudományos munkájának összeegyeztetésére.**

A végzett munka eredményeihez tartozik még a Szénbányászati Tröszt keretén belül megszervezett mérnöktovábbképzés, valamint a Megyei Könyvtárral közösen megszervezett műszaki könyvtárszolgálat.

A négyéves munkavégzés értékelésénél meg kell állapítani azt, hogy az adott lehetőségek ellenére is sikerült megszervezni a mérnök és technikus társadalmat, tudásukat, szorgalmukat közös célkitűzések szolgálatába állítani.

A titkári beszámoló után került sor az MTESZ választmányának, intéző bizottságának és ellenőrző bizottságának megválasztására. A nagyjelentőségű szövetség elnöke trösztünk főmérnöke *Pozsgay Károly* lett, míg a társelnöki feladatokat *Dr. Szabó Pál Zoltán* a Magyar Tudományos Akadémia Dunántúli Tudományos Intézetének igazgatója és *Szoyka Pál* a Pécsi Tervező Vállalat főmérnöke látja el. Ügyvezető alelnöknek *dr. Kolta János* tudományos kutatót, titkárnak ismét *Fodor György* osztályvezetőt választotta meg a küldöttértekezlet.

A választások megtörténte után meghatározták az MTESZ további feladatait is, mely szerint az MTESZ Baranya megyei Szervezete a Pécsett és megyében működő tagegyesületekkel együttesen sokrétű társadalmi tevékenységet kíván folytatni az ország, illetve a megye előtt álló műszaki, mezőgazdasági, természettudományi és gazdasági feladatok megoldásában. **Segíteni kívánják a megyében folyó tudományos kutatásokat, javaslatokat kívánnak tenni az ipar, közlekedés és mezőgazdaság további munkájához.**

A műszaki és technikai színvonal állandó emelése érdekében a tudományos tájékoztatási munka összehangolása is helyet kapott a feladatok között. Ugyancsak gondoltak az értelmiség társadalmi tevékenységének megszervezésére amely a szocializmus előttünk álló feladataiban közvetlen feladatként jelentkezik.

A küldöttértekezlet megszabta az új feladatokat és a tapasztalatokkal rendelkező MTESZ új vezetősége igyekszik azokat maradék nélkül végrehajtani.

Dr. Takács József

101 százalékra teljesítik éves tervüket

A Szakszervezetek Országos Tanácsának felhívásához csatlakozva Kossuth-bánya szakszervezeti bizottsága — az üzemvezetőséggel közösen — kidolgozta az idei évre vonatkozó versenyvállalását.

1. Termelési tervünk teljesítésénél figyelembe vesszük népgazdaságunk szükségleteit, ezért éves szinten 13 ezer tonna szénnel termelünk többet előirányzatunknál. Ezzel a túlteljesítéssel 101 százalékra teljesítjük éves tervünket.

Mennyiségi termelésünkön belül 200 ezer tonnát védőhálós fejtésmóddal, 30 ezer tonnát pedig pajzsos művelésssel állítunk elő.

Fejtési acélbiztosító szerkezeteink kihasználtsági fokát éves átlagban 80 százalékra teljesítjük s ezzel emeljük a korszerű fejtésbiztosítási arányunkat.

A fejtési sebesség növelése érdekében, a ciklusos termelési rendszer tökéletesebb bevezetése mellett, éves átlagban 1.28 méter/nap fejtési sebességet érünk el. Ugyanekkor 3 százalékkal növeljük az 1964-ben elért vegyes elővájási sebességet.

2. A minőségi tisztántermelés érdekében az év folyamán két meddő-választót építünk be. A minőségi tisztántermelést fokozzuk magában a fejtésben is.

3. Összüzemi teljesítményünket éves szinten 1410 kilogramra teljesítjük. Ennek érdekében:

a) felülvizsgáljuk műszakgazdálkodásunkat a földalatti és külszíni szállításoknál, a fenntartásnál és egyéb földalatti munkáknál s olyan átcsoportosítást végzünk, amely megszünteti a párhuzamos munkát.

b) a bányabeli iszapolásnál nagyobb mértékben használjuk fel az Erőmű pernyéjét, s ezzel mintegy 15 ezer köbméterrel csökkentjük a hirdi homokfelhasználást.

4. Önköltségünket éves szinten 1.50 Ft/tonna-val csökkentjük.

5. A balesetek alakulásában az 1964. évi gyakorisági mutatóhoz képest 2 százalékos csökkentést érünk el.

Megjutalmazták a legjobb csapatokat

A Mecseki Szénbányászati Tröszt-nél — s ezen belül Kossuth-bányán — a közelmúltban került sor az 1964. II. félévben, valamint az 1964. IV. negyedévben legjobb munkát végzett csapatok kitüntetésére.

A fejtési csapatok versenyében a Béta-aknai Nagy Lajos brigád bizonyult legjobbnak: 10 ezer forint jutalmat kapott. A Szénelővájásban a Kossuth-bányai Vanyek József, meddőelővájásban az ugyancsak Kossuth-bányai Kenderes Elek érte el a 2500—2500 forintos jutalmat.

Kossuth-bánya üzemvezetősége minden negyedévben 20 ezer 500 forinttal jutalmazza meg a legjobb teljesítményt nyújtó csapatokat. A múlt év negyedik negyedében Nagy Dezső fejtési csapata 10 ezer, Loval István elővájási, Barta Ferenc fenntartási, Kenderes Elek meddőelővájó brigádja egyenként 1800, Braun Henrik falazó brigádja 1300. Somogyvári József aknaszállító brigádja 900 és Czéder Károly (Bányagép Üzem) kollektívája 2800 forint jutalomban részesült.

SPORT

A Dunántúli Napló Kézilabda Kupa mérkőzések győztese a P. Bányász férfi és női csapata

Tizennégy év óta minden évben megrendezésre kerülő kézilabda terembajnokság ez évi küzdelmei befejeződtek. A vasárnapi utolsó fordulóban csapataink jól hajrázták. Az első osztályban szereplő négy együttesünk győztesként hagyta el a pályát. A lányok első csapata Bubrek, Antal M., Halasi (2), Balázsiné, Czakóné (7), Moller (4), Nógrádiné (4), Sztranyák (1), Kissné (2) 9:2-es félidő után 20:6 arányban bizonyult jobbnak a Tanárképzőnél. A második csapat a Márok együttesét győzte le 9:7 arányban. Ezen a találkozón Baumgartner, Hadi (2), Szálkai (1), Kovács, Balogh (2), Bózsa és Szőke képviselte színeinket.

A férfi első osztályban a már biztos első helyezett Bányász B. Balázsi, Baranyai (14), Árvai (8), Wéber (3), Hortobágyi Kutas (1), Wavra összeállításban, kitűnő iramú mérkőzésen, 26:24 (15:12) arányban győzött a németországi út során sokat fejlődő főiskolások ellen, akik egyizben még a vezetést is megszerezték. A nagyobb küzdelem a második hely sorsát eldöntő Bányász A—Dózsa I. találkozón volt, ahol csapatunk már 8:1-re vezetett és a Dózsa csak a második félidőben tudott komoly ellenfélként szerepelni. Ennek a találkozónak a végeredménye: 18:11. Együttesünk Bujáki, Szabó B. (1), Szabó I. Moczbacher (2), Balogh (3), Sudár (12), Wágner (1) összeállításban szerezte meg a második helyet.

Az ez évi terembajnokság színvonalát tekintve megállapítható, hogy a felkészülést segítő célja ugyan megvalósult, de játékszínvonal és látogatottság tekintetében fejlődést nem hozott, sőt az előző évekhez mérten visszaesés mutatkozik. Az első osztályban szereplő NB-s csapatok a felkészülés egy állomásának tekintették a mérkőzés sorozatot. Nem alakították ki legerősebb csapatukat, hanem A, és B. néven megosztott erőket szerepeltettek, az eredményesség elérésétől függetlenül. A férfiaknál az első osztályban az első és második helyen egyaránt a Pécsi Bányász B illetve A csapata végzett. Ilyen siker még a Bányász nem ért el!

Játékosaink ez évben is ugyanolyan, sőt talán az eddiginél erősebb munkával készülnek a szabadtéri idényre, de az alapozás jelenleg más mint az előző években volt. Pálfai edző olyan edzésterv szerint dolgoztatja játékosait, amelyben a technika és gyorsaság fejlesztése került előtérbe.

A Bányász B. együttese megérdemelten nyerte a kupát, és már technikai téren talán a második helyen végzett. A együttes többet mutatott, lövőerő és védekezés tekintetében valamennyi együttest magasan túlszárnyalta. A szép siker alkalmából köszöntjük a játékosokat és a szakvezetőket!

A lányoknál az évek hosszú során megszokott sorrend alakult ki. A Bányász első csapata ez évben is fölényesen nyerte minden mérkőzését. A győztes együttest kivéve, a többieknél csapatszervezés miatt gyengülés, visszaesés tapasztalható. Ezen együttesek között lényeges tudásbeli különbség nem volt. Első helyen végzett csapatunknak nem kedvezett a kisméretű pálya, mert ez a lendületes és sokmozgásos játékhoz kevés lehetőséget biztosított. A helyzetkihasználást kivéve a támadójáték fejlődött, de az eredményesség mellett, a mérkőzéssorozat megmutatta, hogy a győztes csapatnak a védekezés területén még javulni kell, a szabadtéri bajnokságban való jó szerepléshez.

Bányász siker született a III. osztályban szereplő férfi együtteseknél is, ahol egyesületünk ifi gárdája indult. A tehetséges fiatalokból álló csapat, bár utolsó mérkőzésén vereséget szenvedett, mégis biztosan nyerte a kupát.

A PVSK átalakított tornacsarnokában lebonyolított ez évi Dunántúli Napló Kupa tehát Bányász sikerekkel ért véget. Reméljük folytatása a szabadtéri bajnokságban is bekövetkezik.

Az első osztály végeredménye:

Férfiak:

1. Bányász B.	6	6	—	—	125:88 12
2. Bányász A.	6	4	—	2	138:106 8
3. Dózsa A.	6	4	—	2	127:108 8
4. Dózsa B.	6	2	—	4	90:90 4
5. Ércbányász	6	2	—	4	70:95 4
6. Tanárképző	6	2	—	4	128:150 4
7. PEAC	6	1	—	5	94:147 2

Nők:

1. Bányász I.	7	7	—	—	137:39 14
2. Meteor	7	5	—	2	76:78 10
3. Bányász II.	7	4	—	3	61:65 8
4. Tanárképző	7	3	1	3	57:67 7
5. Bóly	7	3	—	4	63:77 6
6. Építők	7	2	1	4	55:68 5
7. Márok	7	2	—	5	62:81 4
8. Dózsa	7	1	—	6	53:89 2

Komló nyerte a Kelemen Kupát

Befejeződött az előkészület első szakaszát szolgáló kupa-versenysorozat. A Komlói Bányász a Kelemen Kupában indult, és csoportelső lett. A Pécsi Bányász teke-együttese a Bálint Kupában indult és a második helyet szerezte meg.

Az utolsó fordulóban a Pécsi Honvéd látogatott Komlóra. A mérkőzést a vendéglátók nyerték 7:3 arányban. Összfa: 1862:1614. Legjobb dobóink: Takács (264), Kovács E, (259). A Bányász nagy előnnyel nyerte a kupát a Pécsi Előre, a Honvéd és a Kinizsi előtt. A kék-fehér színeket Szuhodovszki András edző és Zlovszky János szakosztályvezető irányításával Takács, Köböl, Tóth B., Turi, Kovács, Musitz, Forgó és Koroncza képviselte. A komlói gárda ezekben a hetekben tovább folytatja felkészülését a március 22-én induló megyei bajnokságra. A sorsolást a héten hozzák nyilvánosságra.

A Bálint Kupa utolsó fordulójában a Pécsi Bányász a Szikra együttesét látta vendégül. Az eddig veretlen Szikra 6:4 (2025:1978) legyőzte csapatunkat, s ezzel biztosan nyerte a serleget. A 2. helyen végzett Pécsi Bányász megelőzte a Bőrgyár és az Építők együttesét. A vasárnapi mérkőzés legjobb dobói: Gyimesi (277), Sabacz (257), Csákó (251), Weibl (244).

A pécsi gárda az idén először indul az NB II-ben. A felkészülés egyik fontos állomása lesz a március 21-én sorra kerülő Pécs—Nagykanizsa találkozó, amelyet itthon rendez csapatunk.

Új balszárny a komlóiaknál és más érdekesség a többi csapatnál

Bajnoki nyitány az NB II.-ben

A labdarúgó NB I-ben két hét múlva, az NB II-ben pedig már a hét végén megkezdődnek a küzdelmek. A Komlói Bányász vasárnap a jó talajú pécsbányatelepi pályára vitte edzőpartnerét, a Pécsi Dózsa vegyescsapatát. A mérkőzés 2:0-ás félidő után 2:1-es komlói győzelmet hozott.

A számszerűségtől eltekintve néhány érdekes színfolttal ismerkedhettünk meg. Czibulka Mihály dr. bátor elképzelést érvényesített. Ez nemcsak az összeállításra vonatkozik, hanem a játékmodorra is. A Jerabek, Józsa, Ruppert hátvédhármas ismét igazolta, hogy lehet rá számítani. A fedezetsorban Sós és Csordás játszott az első félidőben. Szünet után a jobbfedezet poszton Rozmis kapott helyet. Mindhárom játékos nagyon igyekezett. Az ötösfogat új balszárnnyal mutatkozott be: Pataki I., Pataki II összetételben. Középcsatárként Szőcs játszott, aki a találkozó első felében viszonylag jól irányította a támadósort. A jobbszárny Garai és Rónai felállítású volt. Összességében ez a csapat jobb benyomást keltett, mint az eddigi próbálkozás.

A 2:1-es győzelem nem fejezi ki a mutatott játékot, hiszen gólhelyzet adódott bőven, csak ezúttal is a kihasználással volt baj. Ami azt illeti, az ellenfél nem képviselt gyenge játékerőt, hiszen az úgynevezett Dózsa-vegyesben több első csapatbeli kapott helyet, mint például Vlaszák, Hernádi, Móricz, Vajda, Györkő, Tüske és Pápai.

A Pécsi Bányász a bajnoki nyitányra való felkészülés során figyelemre méltó eredményeket mondhat magáénak. A Dunántúli Napló Kupáért játszott találkozókon győztesként hagyta el a pályát minden alkalommal. A díszes sereget biztosan nyerte csapatunk, és ehhez a szép sikerhez gratulálunk. A mutatott teljesítmény jó előjel a bajnokság kezdete előtt.

Vasárnap már a döntetlen is elegendő lett volna a végső győzelemhez, de a Bogyai — (Lukács), — Bárány, Lombosi, Kósa — Kohlmann, Molnár, Czebei, Balázs, Opova, Koch (Selymes), Bencsik összetételű együttes — jó iramú mérkőzésen — Balázs és Lombosi góljával (illetve Oskó 11-esével) 2:1 arányban diadalmaskodott. Az összecsapáson látszott a piros-fekete gárda még nem érte el a legjobb formáját, de az elmúlt heti edzőmérkőzésekhez viszonyítva a csapatmunkában és az egyéni teljesítményeknél fejlődés mutatkozott. Kertész Tibor edző arról nyilatkozott, hogy a formábahozás biztató, főleg a szélső fedezetek jó játékával elégedett. Elmondta, hogy ha sérülés, vagy betegség nem jön közbe, akkor a hét végén Székesfehérvárott, a MÁV Előrénél kezdő együttes az alábbi keretből kerül ki: Lukács, Bogyai, Bárány, Lombosi, Ulrich, Kohlmann, Kósa, Molnár, Czebei, Selymes, Balázs, Opova, Koch, Bencsik. Györkő nősülés miatt, Tamás és Farkas sérülése. Bunyevácz pedig gyengébb formája miatt maradt ki a keretből.

Az NB II első fordulója máris nagy feladat elé állítja a Pécsi Bányászt. Az elmúlt évhez képest NB I-es játékosokkal is megerősödött MÁV Előrével szemben a döntetlen is jó eredménynek számítana.

A megyei bajnokságban induló Vasas I. Bányász legutóbb a PVSK elen 3:1 arányban győzött, míg a Postás együttesét, Pécsett 4:0-ra győzte le. Mindkét mérkőzésen főleg a csatársor jeleskedett.

ASZTALITENISZ

Az elmúlt évben bajnokságot nyert Pécsi Bányász az idei bajnokságban Beremend együttese ellen mérkőzött és 18:2-es fölényes győzelmet aratott. A győztesek: Pap I.—Kőszegi és a Fonód—Kocska páros 2—2, egyénben Kőszegi, Fonód, Kocska (4—4—4), Kálmán pedig két mérkőzést nyert.

Legközelebb ma délután fél 5 órakor Komlón játszik a pécsi együttes. Ez alkalommal az új tornateremben a Komlói Bányász elleni rangadóra kerül sor.

SAKK-VERSENY

A Pécsi Bányász sakkozói ezúttal a Tatabányai Bányászt fogadták. A két csapat párharca 6:6-os döntetlennel végződött. Együttesünkből Palócs, Kovacsics, Szabó B. győzött, míg Titkos, Péterfalvi, Szöllősi, Dorozsmai, Böhl és Lajos döntetlenül végzett.

A Bányászt március 14-én Győrbe szólítja a sorsolás.

ÖKÖLVÍVÁS

A Pécsi Bányász területi ifjúsági bajnokságban szereplő együttese vasárnap a Kaposvári Dózsát fogadta. A bajnoki találkozón 14:8 arányú pécsi győzelem született. Az összecsapáson csak öt pár állt szorítóba, mert egyes súlycsoportokban a Pécsi Bányász, más súlycsoportokban pedig a Kaposvár nem állított ki versenyzőt. Harmatsúlyban Dobosi (ellenfele feladta), pehelysúlyban Kovács vereséget szenvedett, könnyűsúlyban Inhoff döntő fölénnyel nyert, kisváltósúlyban Hendl (ellenfelét sorozatos szabálytalanságok miatt leléptették), nagyváltósúlyban Szabó (pontozásos győzelmet aratott).

A Bányász legénysége szombaton és vasárnap Nagykanizsán a területi ifjúsági egyéni bajnokságokon szerepel.

Érdekes programmal várja a fiatalokat a komlói Ifjúsági Klub

A fiatalok változatos, sokrétű szórakozási, művelődési igényeit igyekezett figyelembe venni a komlói Ifjúsági Klub vezetősége a márciusi program összeállításánál. Különböző elméleti viták, szellemi vetélkedők, hangversenyek, teremsportok kaptak helyet ebben a tervezetben.

Érdekes program várja az érdeklődőket már a mai napon is. Délután hat órai kezdettel vitát rendeznek Modernség és szocializmus címmel. Az előadó Kovács Lajos, a vitavezető Szentpáli Pál lesz. Negyedikén növendékhangverseny, hatodikán vöröskeresztes bál szerepel a műsorban. Kilencedikén kerül sor A zene szerepe társadalmunkban című sorozat következő előadására. Tóth Ferenc zenetanár ezúttal a szimfóniáról ad ismertetőt.

Tizenharmadikán a világirodalmi remekekből szellemi vetélkedőt tartanak, amelyet Dull László vezet. Másnap tánc- és játékest lesz (Laszkovszky Anikó vezeti). Huszadikán az Ifjúsági Színpad közreműködésével megemlékeznek a Tanácsköztársaság évfordulójáról. Huszonegyedikén hanglemezparádét, 23-án asztalitenisz-bajnokságot, 25-én asztali-labdarúgó bajnokságot rendeznek. Huszonhetedikén kerül sor a városi kulturális szemle bemutatójára. Szellemi vetélkedővel fejeződik be a hónap. Harmincadikán A zene óriásai címmel Mosoni Piroska és Nagy Mihály vezeti a versenyt.

A programok minden esetben délután hat órakor kezdődnek.

Konlói párbeszéd

BÜFÉ

— *Elvtársam, mondja már meg mire való az üzemi büfé?*

— *Mire való? Pokolra való!*

— *Látom, alapjában megegyezik a véleményünk... De én ezt komolyan kérdeztem.*

— *Hát jó. Például arra, hogy a dolgozók megvegyék a reggelijüket, tízóraijukat ...*

— *Hohó! Várjon csak! Melyik dolgozókról beszél?*

— *Az üzem dolgozóiról. Az élelmiszerboltok dolgozói nem fognak a maga üzemi büféjébe járni.*

— *Stimmel. De az üzem dolgozói se járhatnak a büfébe. Nálunk Kossuth-bányán ezt szigorúan ellenőrzik.*

— *És kik járhatnak?*

— *A nemdolgozók. De azok naponta többször is. Éppen ezért nem dolgozók.*

— *Őket nem ellenőrzik?*

— *Nem.*

— *Na látja ez nem helyes.*

— *Nekem mondja?! Persze, hogy nem helyes. Vagy mindenki mehessen a büfébe munkaidő alatt, vagy senki.*

— *Én amondó vagyok, hogy inkább senki.*

— *De akkor mi legyen azokkal, akiknek ebédszünet jár?*

— *Ebédeljenek.*

— *És ha az nem tölti ki a fél órát?*

— *Akkor miattam ultizhatnak is egy kicsit. De pont a harmincadik percben hagyják abba! Amikor csengetnek.*

— *Nálunk nem szokás csengetni.*

— *Ez baj. Ha kezdődik a szünet, csengetni kell. Ha vége van, akkor is. Különben előfordulhat, hogy egyesek az egész napot szünetnek vélik.*

— *Maga igazán jópofa. De igaza van! Így kell harcolni a hibák ellen... Tudja mit, erre iszunk egyet. Meghívom a büfébe egy kis Nektár sörre.*

— *Azt nem lehet.*

— *Miért ne lehetne?!*

— *Mert munkaidőben vagyunk. És az előbb mondta, hogy ellenőrzik.*

— *Hát persze. Engem biztak meg az ellenőrzéssel.*

— **Bernos** —

HOL művelődjünk, SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Petőfi (Pécs): 4—7-ig: **A maffia parancsára.** Olasz film. 8—10-ig: **Sándor Mátyás.** Francia film. Matiné március 7-én. **Földről jött ember.**

Kossuth (Pécs): március 4—10-ig: **Cleo 5-től 7-ig.** Francia film. Matiné március 7-én: **Reménység ünnepe.**

Park (Pécs): március 4—7-ig: **Féltékenység.** Jugoszláv film. 8—10-ig: **A maffia parancsára.** Olasz film. Matiné március 7-én: **Hóvirág.**

Hosszúhetény: március 6—7-ig: **Hol a tábornok?** Lengyel film. 9—10-ig: **Mandrin kapitány. Francia film.**

Zrínyi (Komló): március 4—6-ig: **Vadul vagy engedékenyen.** Angol film. 7—10-ig: **Álmodozások kora.** Magyar film. Matiné 7-én: **Tiszta égbolt.**

Zalka Máté: (Pécsbányatelep): 5-én: **Nagy, kék országút.** Olasz film. 10-én: **Rigoletto.** Olasz film.

Fekete Gyémánt (Gyárváros): március 6—7-ig: **Nyugtalan nyár.** Jugoszláv film. 8—9-ig: **Mit csinált felséged 3-tól 5-ig?** Magyar film. Matiné március 7-én: **Milliók keringője.**

Meszes: március 5, 7-én: **Sodrásban.** Magyar film. 8—10-ig: **A „Preludió akció".** NDK-film.

Jószerencsét (Pécsszabolcs): március 4—5-ig: **A nap vége.** 6—7-ig: **Könnyű élet.** Szovjet film. 8—9-ig: **Amíg az ember él.** Szovjet film. Matiné 7-én: **Meglepetés a cirkuszban.**

Május 1. (Vasas II): március 4—5-ig: **Könnyű élet.** Szovjet film 6—7-ig: **A Preludió akció".** NDK-film. 8—9-ig: **A vád tanúja.** Amerikai film.

Gesztenyés (Komló): március 7-én: **Igen.** Magyar film. Március 11-én: **Ének az esőben.** Amerikai film.

Mánfa: március 6—7-ig: **3+2.** Szovjet film. 10-én: **Mese a 12 találatról.** Magyar film.

Mecseknádasd: március 3—4-ig: **Körhinta:** Magyar film. 6—7-ig: **Kár a benzinért.** Magyar film. 10—11-ig: **Volt egy ilyen legény.** Szovjet film.

Puskin (Vasas I.): március 7-én: **A csillagos jegy.** Szovjet film. 11-én: **A rendőrfelügyelő.** Olasz film.

A televízió műsora

Kedd, március 2.: 8.05: Iskola-tv 9.00: Iskola-tv. 10.05: Élővilág, Iskola-tv. 11.00: Iskola-tv. 14.00: Iskola-tv. 14.55: Iskola-tv. 16.50: Iskola-televízió. 16.50: Iskola-tv. 17.18: Az Iskola-tv postája. 17.35: Hírek. 17.40: 100 kérdés — 100 felelet. 18.15: Csak egy kicsivel jobban. 18.45: Tv-bébi. 19.00: Miért csak húsz forint? Riportfilm. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: A tv galériája. 20.25: Mindig éjszaka lesz. Magyarul beszélő nyugatnémet film. 18 évtől. 21.55: Tv-híradó 2. kiadás. 22.15: Belépés csak tv-nézőknek.

Szerda, március 3.: 9.40: Donizetti: A kegyencnő. Olasz operafilm. 10.55: Miért csak húsz forint? ism. 11.15: Tv-bébi. ism. 11.30: Magazin. 17.53: Hírek. 18.00: Falusi dolgokról. 18.05: A Magyar Hirdető műsora. 18.15: Bagolyvár (6—9 éveseknek.) 18.55: Visszapillantó tükör KRESZ. 19.05: Érmek és érmesek. Visszapillantás a tokiói olimpiára. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Népzene. 20.25: Solyom László: Fájó kritika. Tv-film. 14 éven felülieknek 21.25: Vita a „Fiatalkorúak" c. filmről. 21.55: Tv-híradó 2. kiadás.

Csütörtök, március 4: 17.10: Iskola-tv. 17.48: Hírek. 17.55: A téglagyártás. Kisfilm. 18.15: A jövő hét műsora. 18.30: Élő tenger. A bálnák. Angol kisfilm. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napló 20.00: Filmmozaik. 21.10: Zenei szótár. 21.33: Az újságírók kérdeznek. Szirmai István az MSZMP Központi Bizottsága titkára válaszol. 22.15: Tv-híradó 2. kiadás.

Péntek, március 5: 8.05: Iskola-tv. 9.00: Iskola-tv. 9.40: Filmmozaik. ism. 10.50: Telesport. 11.05: A jövő hét műsora ismertetése.

Szombat, március 6: 17.08: Hírek. 17,15: Főzzünk okosan! 17,40: Víziók a kétezredik év tv technikájáról. Az NDK Televízió kisfilmje. 18,00: Rajzolj velünk! 19,00: Magazin. 19,20: Esti mese. 19,30: Tv-híradó. 19,50: Hétről hétre. 20,00: Csak a szépre emlékezem? II. 21,20: Francia filmdelegáció Budapesten. 21,50: Gratulálunk. A 80 éves Salamon Béla köszönti Fejér István a Tv nevében. 22,10: Tv-híradó 2. kiadás. 22,30: Farsangi karnevál. Kisfilm.

Vasárnap, március 7.: 8,25: Iskola tv. 8.55: Az Intervízió gyermekműsora Budapestről. 9,30: Iskola-tv. 9,33: Iskola-tv. 10,00: Orosz tea. Az Intervízió műsora. 10,40: Staféta. Az Intervízió műsora Berlinből. 11,40: Magyarország különleges állatvilága. A kócsag. 16,05: Magyar Hirdető. 16,15: Versengő városok (Sopron—Veszprém) 16,15: Vasárnap a folyón. Amerikai kisfilm. 18,45: Esti mese. 18,55: Napló. 19.00: Nemzetközi női tőrvívó-verseny. Közv. a Sportcsarnokból. 20.00: Tv-híradó. 20,20: Madame Curie. Magyarul beszélő amerikai film. 10 évtől. 22,20: Sporthírek. 22,30: Tv-híradó. 2. kiadás.

SZELLEMI VETÉLKEDŐVEL

egybekötött évzárót tartottak az elmúlt héten a meszesi munkásszállón az ifjúsági komplex-brigádakadémia hallgatói részére. A vetélkedőn az induló csapatok és egyének közül az első három helyezett részesült értékes tárgyjutalomban. Csapatban első helyen az újhegyiek, második helyen a pécsbányaiak, harmadik helyen az István-aknai fiatalok végeztek.

Nőnapra készül a virágüzlet

A Nemzetközi Nőnap alkalmával milyen virággal kedveskedhetnek a férfiak? Erről érdeklődtünk Komlón a Kossuth utcai virágüzletben.

Az igények szerint több vágott virág (szegfű, rózsa, kála és színes apró szálasvirág) lesz majd a boltban. Több mint kétezer cserepes virák közül választhatnak az érdeklődők. A többi között begonia, koleusz, tulipán, kaktusz, szanszavéra, peperónia, fikusz, pármaibolya, aszparágusz, muskátli, vizipálma szerepel a listán.

Március 8-a előtt általában tízszeresére növekszik a forgalom. Az idén a 7-i vasárnap miatt módosítást eszközölnek a nyitvatartásban. 6-án reggel fél 9 órától este 6-ig, 7-én, vasárnap fél 9-től 12-ig, 8-án, hétfőn reggel 7-től este 6-ig szolgálják ki a vásárlókat. Új kezdeményezésnek számít a virágüzlet részéről, hogy a nőnap idején kívánság szerint házhoz is kiviszik a virágot öt forintért.

A rajtavesztett pénzhamisító

Különös helyzetbe került Mexico Cytiben egy pénzhamisító, akitől elloptak a hamispénzt, mielőtt egyetlen bankjegyet forgalomba hozhatott volna. A felháborodott pénzhamisító feljelentést tett a rendőrségen, ahol azt állította, hogy „a pénzhamisítás pusztán ártalmatlan hobbyja volt, nem is gondolt a bankjegyek forgalomba hozatalára." Ettől függetlenül már a börtönben várja, hogy a tolvajokat is kézrekerítsék.

MECSEKI BÁNYÁSZ

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Kórház tér 7. II. emelet
Telefon: 63-28. 65-31. 18-58. 36-62 (11-65 mellék)
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 15-32. 15-33. 50-00
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10 sz.
Felelős vezető: Mellés Rezső
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivatalnál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelelősöknél
Előfizetési díj félévre 10,20 Ft.
egész évre 20,40 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 25 624

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM | ÁRA: 40 FILLÉR | KEDD, 1965. MÁRCIUS 9.

A legtöbb újítási javaslatot 1964-ben István-aknán nyújtották be

A napokban megjelent a Mecseki Szénbányászati Tröszt újítási csoportjának híradója, amely számvetést közöl az 1964-es esztendő újítási munkájáról. A kimutatás szerint a múlt évben István-aknán nyújtották be a legtöbb újítási javaslatot, számszerint 81-et. Második helyen a trösztigazgatóság áll 78 benyújtott javaslattal. Ha azonban az elfogadott javaslatok számát vesszük figyelembe, valamint az elért gazdasági eredményt, akkor a trösztigazgatóság dolgozói kerülnek az első helyre. Az István-aknai 27-tel szemben a trösztigazgatósági javaslatok közül 40-et fogadtak el, s ennek az utókalkulált népgazdasági eredménye 8 millió 999 ezer 777 forint. Gazdasági szempontból Kossuth-bánya a második 208 ezer 833 forinttal. Harmadik az Északi Üzemek 135 ezer 995 forinttal.

Éves szinten összesen 604 javaslat érkezett be az újítási irodába. Közülük 225-öt fogadtak el. A megvalósított újítások népgazdasági eredménye 11 millió 394 ezer 412 forint, a kifizetett kalkulált és eszmei díj 632 ezer 951 forint. Érdemes megjegyezni, hogy az elfogadott újítási javaslatok között több olyan is volt, amely találmány jellegű, ezeknek bejelentése megtörtént.

A múlt évben bizonyos mérvű javulás következett be az ügyintézésben bár ez korántsem mondható kielégítőnek. Ennek ellenére sikerült több, hosszabb ideje húzódó újítást megnyugtatóan elintézni. Így például lezárták az Eck-féle „Vasleválasztó berendezés ésszerű felszerelése" és a Takács-féle „Kasvezető gumigörgők" című újítási javaslatot. Elintézést nyert többek között Kiss János „Műanyag kábelkarmantyú", Podpácz János „Használt acélkötelek szétbontása és újbóli felhasználása", Aszódi Tamás és társai „PBSZ—500-as szalagfejek átalakítása", Vincze Viktor „Kutató-fúrók házilag történő előállítása", Czanik István és társai „Ioncserélő vízlágyító" című újítása.

Befejezés előtt áll Traj Ferenc és Loósz Tibor „Zajmentes fénycsővilágítás", Pálkuti László „Körbuktatóknál keletkező szénpor elszívása", Lőczi Sándor „Csilletovábbító", Aradi—Nógrádi—Simó „Lámpanyitó mágnes", Pálkuti László „Szállítógép felmelegedésének megakadályozása" című újítása.

Ahol a létszám egyharmada tanul

Az utóbbi három évben Kossuth-bányán 1196 dolgozó tett sikeres vizsgát különféle szakmai tanfolyamokon. A múlt évben például 15-en bányamentő 44-en vájár, 91-en segédvájár, 87-en bányagépkezelő, 51-en Diesel-mozdony vezető, 52-en villamos-mozdony vezető tanfolyamra jártak. Jelenleg mintegy 1500 fizikai, adminisztratív és műszaki dolgozó képezi tovább magát, ami az üzemi összlétszámnak az egyharmada. A továbbtanuló „diákok" problémáival több mint 270 szakszervezeti bizalmi foglalkozik.

A Szénelőkészítő Üzem minden kollektívája versenyez a szocialista brigád címért

Március 4-én, csütörtökön ülést tartott a Szénelőkészítő Üzem pártvezetősége. A napirenden a munkaverseny helyzete, a szocialista brigádmozgalom szerepelt. Winkler Lőrinc szb.-titkár tájékoztatójában elmondotta, hogy a múlt évben az üzem huszonhárom kollektívája vett részt a szocialista brigádmozgalomban. Közülük tizenháromnak a címet, illetőnek a jelvényt ítélte meg a termelési tanácskozás.

Az idén — hazánk felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére — az eddiginél is nagyobb lendületet vett a versenymozgalom. Ezideig 25 brigáddal kötöttek szocialista szerződést. A tavalyi huszonhárom kollektíva mellett megalakult egy műszaki és egy adminisztratív brigád. Ez azt jelenti, hogy a Szénelőkészítő Üzem teljes létszáma résztvesz a szocialista brigádmozgalomban.

Hogy az üzem az idén sikeresebben vegye fel a versenyt a szocialista címért, szorgalmazzák az azonos területen — például a laboratóriumban, a kötélpályán, stb. — dolgozó brigádok kapcsolatainak bővítését, a szocialista üzemrész címért folyó verseny kiterjesztését. Az erről szóló szerződéseket e hónap közepéig kötik meg.

Az Egészségügyi Világszervezet két szakemberének látogatása Komlón

Rangos vendégeket fogadott szerdán, március 3-án a Komló városi Tanács egészségügyi osztálya és a Víz- és Csatorna Művek igazgatósága. Az Egészségügyi Minisztérium az Országos Közegészségügyi Intézet és a megyei KÖJÁLL szakembereinek kíséretében a bányászvárosba látogatott M. Ponghis, az ENSZ Egészségügyi Világszervezetének munkatársa és Teodorovics professzor, a neves jugoszláv közegészségügyi szakértő.

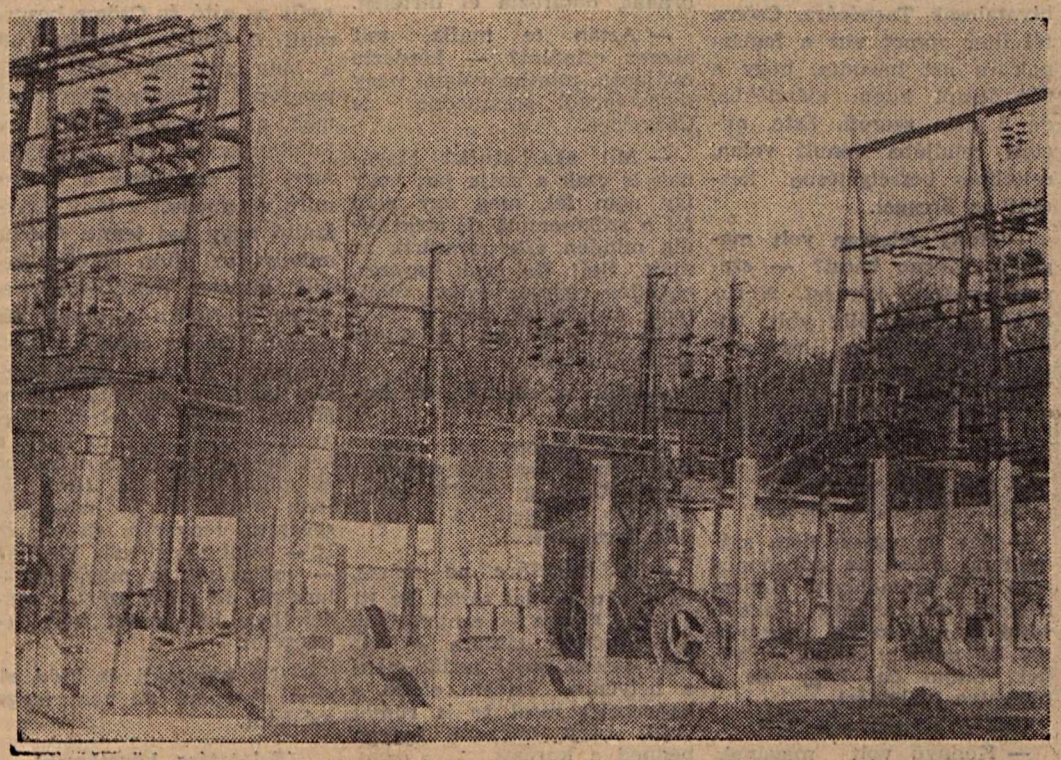
A tanácson rendezett fogadáson dr. Mecseki Béla városi főorvos üdvözölte a vendégeket. Röviden ismertette a város fejlődését, ezen belül a közegészségügyi szervezet kialakulását, munkáját. Erre válaszolva M. Ponghis elmondotta: kellemesen érinti a fejlődés gyors üteme, s bizonyos értelemben látogatásuk célja az, hogy ezt elősegítsék. Az élet azt bizonyítja, hogy a kultúra előrehaladásával mind kevesebbnek bizonyulnak azok a feltételek, amelyeket a természet készen ad az emberiségnek. Ezt az embereknek maguknak kell megteremteniük, pótolniuk, amihez pedig jól és sokoldalúan képzett szakemberek szükségesek.

Dr. Felkai Dénes, az Egészségügyi Minisztérium főosztályvezetője kiegészítésül elmondotta lapunk munkatársának, hogy az Egészségügyi Világszervezet európai irodája tanulmányt készít az egészségügyi mérnökképzésről, s ezt a célt szolgálja a két szakember látogatása. Mivel azonban hazánkban is napirendre került az ilyen igények kielégítése, a tanulmányút tapasztalatait, a vendégek észrevételeit, javaslatait közvetlenül is hasznosítani akarják.

A két külföldi szakember különös érdeklődést tanúsított a város vízellátása és szennyvízelvezetési problémái iránt. Mint mondották, ez az a terület, ahol az egészségügyi mérnökök munkája nélkülözhetetlen. A szóbeli tájékoztatás után megtekintették a szennyvíztisztító telepet. Az itteni technika és technológia alapos tanulmányozása után rámutattak arra, hogy a telepen dolgozó szakemberek alaposabb egészségügyi képzettsége esetén, a vegyi és bakteriológiai vizsgálatok gyakoribbá tételével a berendezéseket gazdaságosabban lehetne üzemeltetni.

Az észrevétel jogosságát elismerte Morber János, a vízmű igazgatója is. Elmondotta, hogy máris napirendre tűzték a vállalat laboratóriumának fejlesztését, amely a fenti célt szolgálja.

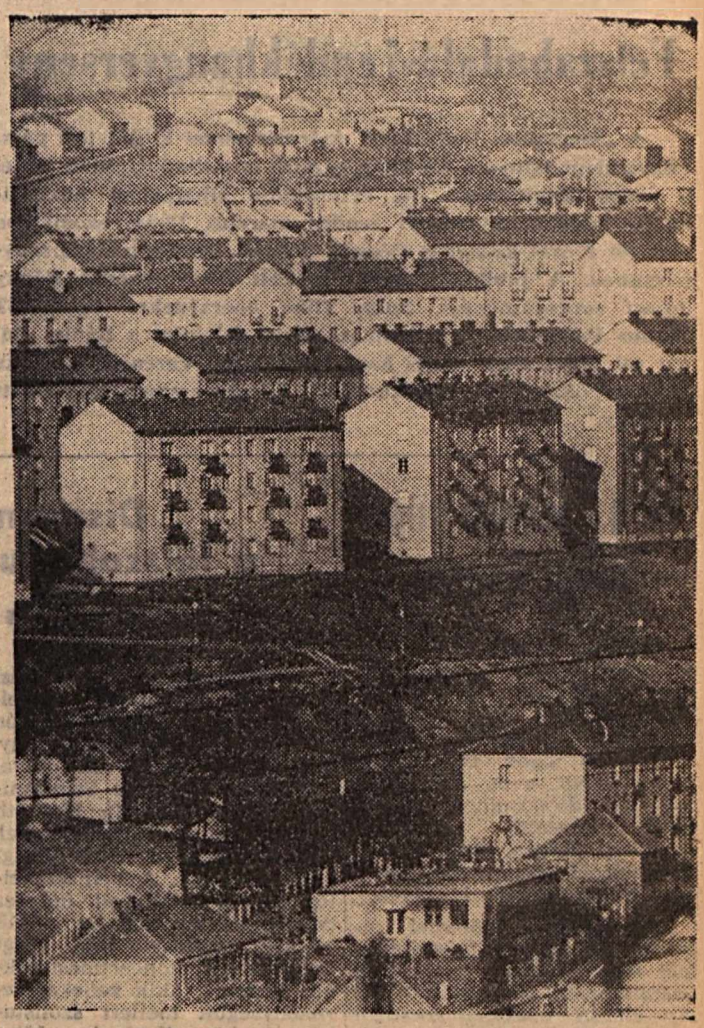
Rövidesen új helyről kapja az áramot Széchenyi-akna

Széchenyi-akna jelenleg még Ujhegyről, földvezetéken kapja az áramot. Ezt a kábelt azonban mintegy negyven esztendővel ezelőtt fektettek le, s mivel a nyomvonal a Tolbuchin úton halad, meghibásodás esetén igen körülményes a javítás. Mindamellett ez a hálózat már korszerűtlenné, elavulttá vált. Szükségesnek látszott új megoldást keresni. S mivel a nagyfeszültségű légvezeték az akna közelében húzódik, kézenfekvővé vált, hogy az üzemeltetéshez szükséges áramot innen kell nyerni. A nagyfeszültségű vezeték azonban 30 ezer voltos áramot továbbít, s az üzemnek csak 3 ezer voltosra van szüksége. Egy transzformátor-állomást kellett tehát létesíteni, aminek építését a Kénes úton a múlt évben meg is kezdték. Mint a képen is látható, az építési munka nagyjából befejeződött, s a szakemberek megkezdték a tartóoszlopok, szigetelők felállítását, szerelését. Megérkeztek a transzformátorok is.

(Foto: *Császár Zoltán*)

SOMÁGTETŐ

Már tavaszias a naptény Komló—Somágtető fölött hatalmas lelek még hűvösebben is fújnak

(Foto: Nemesi A.)

Pécsbánya került ismét az élre

Az üzemek közötti termelési versenyben ismét Pécsbánya vette át a vezetést. A legutóbbi héten 106,5 százalékos munkasikerről adhattak jelentést. Ezzel a példamutató termeléssel újból átvették a listavezető helyet a hetekig élen járó Béta-aknától.

Igen jó eredménnyel büszkélkedhetnek a szabolcsiak, és Kossuth-bánya dolgozói is. Mindkét nagyüzemünk túlteljesítette a március 6-ig esedékes előirányzatát. Ez a kezdés mindenképpen dicséretre méltó.

A tröszt összeredménye azonban elmaradt a várakozástól, hiszen a havi tervet figyelembe véve 95 százaléknál tartunk. Az adósság 4254 tonna szén. A minőségi mutató 94,7 százaléknál tart, 4016 tonna hátránynak felel meg. A szenesmeddőnél is adósság (238 tonna) mutatkozik.

A lemaradás fő oka még mindig a Zobák-aknai rendellenesség. Fiatal üzemünkben újabb nehézség támadt, s ez tovább akadályozza a rendes munkatempó kialakítását. Több mint 4500 tonna hátrány mutatkozik.

A minőségi mutatók szerint az üzemek közötti verseny — március 6-ig — így alakult:

1. Pécsbánya	**106,5 %**	**613 tonna**	**többlet**
2. Szabolcsbánya	**102,9 %**	**442**	**„**
3. Kossuth-bánya	**101,6 %**	**359**	**„**
4. Északi Üzemek	**98,4 %**	**54 tonna**	**adósság**
5. Vasas-bánya	**96,4 %**	**281**	**„**
6. Béta-akna	**95,3 %**	**454**	**„**
7. Zobák-akna	**39,7 %**	**4573**	**„**

A két tanbánya közül ezúttal a pécsiek hoztak jobb eredményt, 97,8 százalék a felfutás. A komlóiak 86,4 százalékkal zárták a dekádot.

Pártbizottságunk köszöntötte azokat a nőket, akik húsz éve párttagok

A széntröszt pártbizottsága tegnap délelőtt tíz órakor Pécsett meghívta azokat az asszonyokat, akik húsz éve tevékenykednek a munkásmozgalomban, illetve húszéves párttagok.

Huszonegy ilyen nődolgozónk van, akik valamennyien résztvettek a trösztigazgatóságon rendezett ünnepi fogadáson, amelyen Stier József elvtárs, a szénbányászati tröszt pártbizottságának titkára mondott ünnepi beszédet.

Beszédében a következőket mondotta:

— A nemzetközi nőnap 55. évfordulóját ünnepeljük. Ennek az ünnepnek a tartalma, hogy a nők társadalmilag, politikailag, gazdaságilag mint egyenrangú emberek akarnak részt venni a társadalmi haladásért és a békéért vívott küzdelemben. Magyarországon 1914-ben ünnepelték meg először a nemzetközi nőnapot. Fő követelésük ekkor az volt a nőknek, hogy akadályozzák meg a háborút, védjék meg a békét.

A továbbiakban beszélt arról, hogy Klara Zetkin és Rosa Luxemburg kezdeményezésére milyen erőket tudott felsorakoztatni a nemzetközi nőmozgalom a munkásmozgalmon belül. Hangsúlyozta, hogy Klara Zetkin zseniális felismerése volt az, hogy a nők felszabadulása és társadalmi egyenlőségük megteremtése csakis a munkásmozgalom szerves részeként lehetséges.

A szocialista, nemzetközi nőmozgalom felismerte, hogy a munkásmozgalom részeként, a munkásosztály nemzetközi felszabadulása érdekében folyó harcon belül lehet csak a nőket az egész világon felszabadítani — mondotta Stier József elvtárs, majd arról szólott, hogy szabad, művelt, a szocialista társadalom érdekében dolgozó, felemelt fejjel járó asszonyaink és leányaink vannak. Ilyenek pedig azért lehettek a mi nőink, mert Klara Zetkin és Rosa Luxemburg szellemében dolgoznak, küzdenek a szocialista társadalomért, a békéért, a háború ellen.

A kedves és felemelő nőnapi ünnepségen Pataki Mihály elvtárs átnyújtotta a Bányászat Kiváló Dolgozója kitüntetést Dencs Ernőnének, az anyagosztály dolgozójának, valamint Kovács Jánosnénak, Béta-akna munkaügyi nyilvántartójának a nőmozgalomban kifejtett áldozatos munkájukért.

Felszabadulási emlékhangverseny

A „Szocialista kultúráért" érdeméremmel kitüntetett pécsbányatelepi Bányász Férfikar hazánk felszabadulásának 20. és a kórus alapításának 45. évfordulója alkalmából felszabadulási emlékhangversenyt rendez március 13-án, szombaton este fél 8 órai kezdettel Pécsett, a Liszt Ferenc hangversenyteremben. A jubiláló férfikar mellett közreműködik Bánky József zongoraművész, Bolla Tibor operaénekes, az FMSZ „Janus Pannonius" Női Kamarakórus, valamint a Bánky Donát úti gimnázium vonós kamarazenekara. Vezényel Ivasivka Mátyás, „Szocialista Kultúráért" érdeméremmel kitüntetett karnagy.

Milyenek az iskolaépületek?

Pécs város első kerületi tanács végrehajtó bizottsága március másodiki vb. ülésén tárgyalta meg a kerületben lévő iskolák egészségügyi helyzetét. Megállapították, hogy a kerület iskoláinak egészségügyi helyzete jónak mondható. A meszestelepi nagy iskola 1955-ben épült és ennek megfelelően modern épület. Központi fűtése és melegvíz szolgáltatása is van. A kézmosási lehetőség a mosdókagylókban és a WC előterében van. Az emeleteken márvány ivókutak vannak, sajnos azonban, hogy ezek az ivókutak rendszeresen rosszak. A földszinti tornaterem mellett hat tusoló áll a tanulók rendelkezésére, hőmérséklete nem mindig megfelelő tusolásra. A tantermek világosak, buktatóablakkal vannak felszerelve. Az iskola konyhája korszerűen fel van szerelve, ahol 250 személy számára főznek. Az iskola igen korszerűen felszerelt orvosi és fogorvosi rendelővel rendelkezik. Különösen a fogorvosi rendelő van korszerűen berendezve, amelyben a kerület összes iskoláinak fogorvosi szűrését végzik.

A Borbálatelepi iskola tiszta és higiénikus. Az ötvenegy tanuló részére négy folyóvizes mosdókagyló áll rendelkezésre, megfelelő magasságban elhelyezve. Az ivóvíz ellátását a városi vízvezeték biztosítja. A WC-k vízöblítésesek.

Az elmúlt évben épült Vasas I-en egy igen korszerű, tiszta, világos iskola. Napközi-otthon, korszerűen felszerelt konyha, kitűnő élelmezéssel, jól felszerelt orvosi rendelő biztosítja a Vasas I-i gyerekek zavartalan tanulását. Csak az ivóvízellátás nem kielégítő, mert az üzemi ivóvízvezetéknek nincs olyan erős nyomása, amely a telep feletti magasabb helyen épült iskolába a vizet fel tudja nyomni. Emiatt az iskolai vízöblítéses WC-k néha eldugulnak.

A Vasas II-i iskola korszerűtlen, esztétikai és higiénikus szempontból sem megfelelő. Szerencsére ezt az iskolát ezen tanév végéig használják már csak. Az új iskolaépület már készülőben van és minden remény megvan arra, hogy szeptemberben az új, korszerűen felszerelt iskolában fognak tanulni a Vasas II-i gyerekek. Reméljük, hogy az iskolát építő építőipari vállalat is így akarja.

A pécsbányatelepi iskolások három épületben nyertek elhelyezést. Az első épületben 84 tanuló tanul. Ebben az épületben van a politechnikai műhely is. A politechnikai műhely előterében villanyboyler biztosítja a melegvizet. A tantermek gumipadlóval borítottak és így könnyen tisztíthatók. Az iskola ivóvízellátását a Széchenyi-aknáról biztosítják. A tantermeket évente meszelik. Minden tanulónak saját törölközője van az iskolában és azok nagyon ötletes újítással vannak elhelyezve. A második épületbe 194 tanuló jár iskolába. A tantermek világosak, a padlók műanyaggal borítottak, a szellőztetést bukóablakok biztosítják. Itt is minden évben meszelnek. A harmadik épületbe 150 tanuló jár. Ebben az épületben van a napközi-otthon is a konyhával együtt. A napközi-otthon konyhája azonban nem megfelelő a higiénia szempontjából. Ezt az épületet is minden évben meszelik.

Eléggé hiányos a fehérhegyi iskola egészségügyi szempontból. Az iskola tiszta és világos, a szellőztetés is kifogástalan. A fűtése is jó. Hibája az, hogy nincs tornaterme, a politechnikai műhelyben nagy a zajártalom, 200 tanuló részére kevés a meglévő mosdókagyló, nincs a tanulóknak ebédlője. A napközi-otthon konyhájának nincs előkészítője és mosogatója. A konyhán dolgozóknak nincs öltözője és mosdója. Ezek a hiányosságok azonban csak átmenetiek, mert a tervezett bővítések után ezek meg fognak szűnni.

A pécsszabolcsi iskolát két éve tatarozták, illetve felújították. A felújítás alkalmával a padlózatot műanyaggal látták el, így könnyen tisztítható. A tantermek világítása megfelelő. A kézmosás és az ivóvízellátás biztosítva van. A napközi-otthon konyhája megfelelő, a mosogatás három fázisban történik. Az iskola előtt a Török István utcában egy szennyvízárok folyik és ezt betonlappal kellene lefedni. A tanács egészségügyi csoportja már régebben felszólította a tröszt illetékes osztályát ezen szennyvízárok lefedésére, de a felszólítás eredménytelen maradt.

A kerületben lévő Felsővámház utcai, a Fürj utcai, az István-aknai, a pécsújhegyi, a szabolcsfalui, a Bártfa utcai és a gyárvárosi iskolákban is vannak apróbb hiányosságok, amelyeknek a felszámolása tervszerűen folyik.

Dr. Gróf József

Nyugdíjjárulék, vagy jövedelemadó?

Problémát okoz a különböző esetekben kifizetett munkadíjak stb. utáni nyugdíjjárulék, illetőleg jövedelemadó fizetése, levonása. Gyakran bizonytalanok a vállalatok, hogy nyugdíjjárulékot vagy jövedelemadót kell-e levonni, és ha az egyiket vonják le, úgy az ellenőrzés nem kívánja-e, hogy a másik címén történjék a levonás.

A biztosításba bevont személyek utáni nyugdíjjárulék, illetőleg jövedelemadó fizetésével kapcsolatban — az egyöntetű eljárás biztosítása végett —, a Munkaügyi Minisztérium, a Pénzügyminisztérium és az SZTK még 1963-ban a következők szerint foglalt állást:

1. A nem vitásan munkaviszonyban álló dolgozók — tehát akik munkakönyvvel első állásban, másodállásban, illetőleg mellékfoglalkozásban állanak és biztosítási kötelezettségüket jogszabályi rendelkezés nem zárja ki — munkabérből nyugdíjjárulékot kell levonni. Ugyancsak nyugdíjjárulékot kell levonni az előbbibe nem tartozó jogviszony alapján fizikai munkát végző dolgozók (pl. alkalmi munkások, napszámosok, anyagmozgatók, segédmunkások) munkabérből, továbbá a biztosítási kötelezettség alá eső bedolgozók munkadíjából.

2. Az előbbiekhez nem tartozó, munkavégzésre szerződött személyeknél a munkavégzés rendszerességét kell vizsgálni. Rendszeresnek kell tekinteni a munkavégzés azon eseteit, amikor a dolgozó ugyanannál a munkáltatónál a munkakörre megállapított havi törvényes munkaidő legalább felének ledolgozására vállalkozott, illetőleg azt ledolgozta; ha pedig a munkaidő nem mérhető, keresete elérte a munkakörre megállapított havi bér alsó határának legalább 50 százalékát. (Nem lehet rendszeres munkavállalásnak tekinteni az előadók, művészek, fordítók, írók és szakértők esetenkénti megbízás alapján végzett munkáját. A munkavállalás rendszerességének ekként történő megállapítása esetén szintén nyugdíjjárulékot kell levonni, más esetben a kifizetett járandóság jövedelemadó alá esik.

(A Fizetési Levelező febr. 24-i számából.)

Tíz új szocialista brigád alakult Újhegyen

Újhegyet mind ez ideig úgy tartották számon a tröszt vezetői, hogy ott a termeléssel nincs sok baj, viszont ami a szocialista brigádmozgalmat illeti, hát ilyen vonatkozásban bizony nem sok eredménnyel dicsekedhet. Hosszú időn keresztül mindössze egyetlen helyen, az iszapkitermelésnél dolgozott szocialista munkabrigád, 11 fővel.

Most azonban örömmel jelenthetjük, hogy a felszabadulási munkaverseny hatására a Szénmosóban is megtört a jég. Az elmúlt évekkel szemben jelenleg 19 munkabrigád dolgozik 370 fővel, s közülük eddig 10 csapat jelentette be csatlakozását a szocialista brigádmozgalomhoz 105 fővel.

A szállításnál 3 kollektíva versenyez a megtisztelő címért. Közöttük a legjobb a Papp—Novákovics brigád. Az üzemvezetőség véleménye szerint ezt a csapatot példaképül lehet állítani a többiek elé. Eddig végzett munkájuk minden tekintetben kifogástalan. S nemcsak azt végzik el, ami a kötelességük, hanem azon túl is sokat tesznek. A napi szénszállítás elvégzése mellett mintegy 50 méter hosszúságban és 3 méter szélességben összegyűjtötték a pályatest két oldalán található lehullott szenet. E munka értékét növeli, hogy nemcsak mintegy 20 tonna szénnel gyarapították a mosó készletét, de mentesítették a pályafenntartás dolgozóit is, így azoknak több idejük marad a vágányok javítására, ami viszont a biztonságosabb, zökkenőmentesebb szállítást segíti elő.

Diszhangverseny a felszabadulás tiszteletére

Német hegedűművész közreműködése Komlón

A 20 éves felszabadulási ünnepség sorozatából kiemelkedik a március 13-án Komlón sorra kerülő díszhangverseny. A szombati műsor alkalmával a Budapesti Postás Szimfonikus Zenekar játszik Horváth Gyula karnagy vezényletével. Közreműködik Herbert Voigt hegedűművész. A nemzetközileg ismert NDK-beli művész bemutatkozása az est egyik jelentős eseménye lesz. Voigt azon kevés koncertmesterekhez tartozik, akik zenekari tevékenységük mellett szólistaként is kiemelkednek. Mint hajdani magdeburgi első koncertmester, jelenleg ugyanezen állásban Gerában működik.

A testvérországból számos nagynevű művész járt már Komlón az utóbbi években. A tehetséges hegedűművész közreműködése ismét nagyszerű élményt ígér.

A Zrínyi moziteremben este fél 8 órakor kezdődő program alkalmával megszólaltatják Muszorgszkij, Csajkovszkij, Kodály és Ránki remekműveit. Először az „Egy éj a kopár hegyen" című művét hallhatjuk — Muszorgszkijtól. M. P. Muszorgszkij (1839—1881) a XIX. századi orosz zenének kimagasló egyénisége. A híres „orosz ötök" alapító tagja, amelynek célkitűzése, az orosz népzene alapján, az orosz nemzeti opera, szimfonikus és kamarazene kialakítása. Kevés szimfonikus műve közül legismertebb az imént említett műve. Népi fantáziából származó látomásos programot komponál, amelynek „Szellemhangok földalatti zaja", „Boszorkányszombat" stb. alcímeket adott. A mű színesen festi a démonok fékevesztett éjszakai „feketemiséjét", amit a távoli falucska harangszava szakít meg és a klarinéton megszólaló, szelíd, tiszta dallam a hajnalt jelzi.

Csajkovszkij (1840—1893) jogász hivatalnokból lett zeneszerző. Orosz népdal ismeretét gyermekkorából hozza magával. Kiválóan alkalmazza a tömegeffektusokat. A „D-dur hegedűverseny" a legnépszerűbb művek egyike. A szólóhangszer hanghatásait, technikai lehetőségeit bravúrosan kiaknázza. A három tétel (gyors-lassú-gyors) magán viseli az orosz népzene nyomait, különösen az utolsó tételben szinte zabolátlan erővel törnek elő az ősi elemi indulatok.

Kodály Zoltán korunk legnagyobb magyar zeneszerzője, a Galántán töltött legszebb hét gyermekév emlékeit írja meg a „Galántai táncok" című kompozícióban. Ránki György Kodály növendék. Tőle a „Pomádé király új ruhája" című művet szólaltatják meg. A humor, a meseszerűség, a színes kifejezésmód jellemzi ezt az alkotást. A nagysikerű opera változatát ölelik fel a mű szvit formájában.

Halálos baleset

A tröszt Béta-aknai bányaüzemében március 6-án, délután négy órakor halálos kimenetelű baleset történt. A III. szint 20/b telepi talppásztás fejtés legalsó munkahelyén a fejvédő padozaton lévő szén a padozatot eldöntötte és Fazekas József csillést (1930, teveli lakos) a készlet eltemette. A halálos baleset okának felderítésére a vizsgálat megindult.

Gyenis József

Hajtóvadászat

1.

— Ne te ne, jó hogy a fejedet nem hagyod el. Talán hordárod vagyok én? — A kosarat felkapta az asztalról és olyan mozdulatot tett, mintha Csöme után akarná dobni. Az ugyan ettől nem ijedt meg, csak úgy továbbmentében visszaszólt.

— Magának hoztam én azt, Csorsz bácsi!

— Hát te mit eszel?

— Majd hoz az asszony. Ne féljen, holnap már itt is lesz és megnézi, hogy jól elszállásoltak-e.

Ezen aztán mind a ketten jót nevettek. A foglár odujába vonulva erősen fojtogatta a pintes nyakát. Csöme meg úgy vélte sikerült a kis öreget további jó belátásra bírni, ami fontosabb, mint a főbíró jóindulata, elvégre az ő gondjaira van bízva. Másnap aztán bevonult szolgálattételre. A főbíróné igyekezett kihasználni Csöme jelenlétét, mert az még a gondolatát is kitalálta. Juci, a szobalány, meg szinte babusgatta Csömét. Dugta minden jó falattal és ha Csöme felesége egyszer sem jött volna látogatóba akkor sem volt semmi ok az aggodalomra. Csöme szép szál ember volt, Jucit meg igen elzárták a helybeli legények elől, mert ebben a dologban a főbíró nem ismert tréfát. Nem csoda hát, hogy a lány szívesen vette Csöme udvarlását. Az ugyan nem nagy hajlandóságot mutatott valami komolyabb kalandra, mindössze odáig ment, hogy megcsípkedte az arcát, egyszer magához is szorította, s talán csók is lett volna belőle, de jött a főbíróné és szétrebbentek. Így aztán maradt a további vágyakozás, legalábbis a lány részéről.

Még egy hét se telt el egészen, mikor már rend volt a főbíróék háza táján. Tüzelő a helyén, udvar kitakarítva, gyümölcsfák rendbetéve. Valamit ki kellett hát találni Csöme számára, hogy a tétlenségben el ne pusztuljon. Így került sor a nagytakarításra. Minden bútort elmozgattak a helyéről, pókhálóztak, padlót suvikszoltak, szőnyeget poroltak két napon keresztül. A második napon Csöme ugyancsak elcsodálkozott a főbíró vadász szobájának láttán. A szoba egyik fala agancsokkal, a másik meg különböző fegyverekkel volt tele. Akadt ott kétcsövű serétes puska, egycsövű golyóspuska, pisztolyok, török stílszerű elrendezésben. Csömének nagyobbat dobbant a szíve. Mintha múzeumban volna, mindegyiket szemügyre vette alaposan. Jobbról, a sarokban egycsövű kakasnélküli fegyver lógott a fogason. Addig simogatta a szemével, végül is leakasztotta és szakértő mozdulatokkal forgatta kezében. Úgy illett hozzá, mintha a markába teremtették volna. Kiköpött olyan, mint amit négy évvel ezelőtt elvettek tőle. Mohó kíváncsisággal kereste a fegyver gyártási számát. Igen, semmi kétség, a saját fegyverét tartja kezében. Tőle elvették, a főbíró meg az árverésen megvásárolta, vagy talán nem is adott érte semmit, hanem egyszerűen megtartotta magának. És most itt van a kezében, s mégsem az övé.

Ettől a perctől kezdve Csömének pokollá vált az élete. Éjjel álmatlanul hevert a priccsen, nappal idegeskedett. Minduntalan a fegyver járt az eszében és még valami. Miként tudná puskáját visszaszerezni. Agya lázasan dolgozott. Ezernyi tervet hánytorgatott magában. Az egyiket elvetette, töprengett tovább a másik megoldáson. Végül kirajzolódott benne egy elképzelés. Ennek a tervnek két veszélyes pontja volt. Csorsz bácsi, a foglár és Juci, a szobalány. Csak kettőjükön keresztül érheti el a fegyvert. Azon áll és bukik az egész, hogy Csorsz bácsit az eddigi ajándékok eléggé megpuhították-e és Juci benne van-e, valami közelebbi enyelgetésben.

Először a lányt vette kezelésbe. Elhalmozta buta, agyoncsépelt bókokkal. Apró ajándékokat hozott neki a boltból. Csókot lopott tőle ha tehette s általában mutatta, mintha nagyon enné a fene a lányért.

Már csak három napja volt hátra a két hétből, mikor a véletlen is kezére játszott. A főbíróék valami estére voltak hivatalosak Tarnócára. Csöme fél liter rumot vitt a foglárnak és azt hazudta, hogy a főbíróéktól kapta ajándékba, de ő nem szereti. Este, mielőtt cellájába vonult volna, sejtelmes beszélgetésbe kezdett az öreggel.

— Hány felesége volt magának Csöme bácsi? — szegezte neki a kérdést. A rumosüveg már félig volt, ennek megfelelően hencegve jött a felelet.

— Hitös az csak egy — mondta s nagyot csettintett a nyelvével.

— Hát amolyan másik? — gyötörte Csöme az öreget.

— Azt én ugyan nem számoltam, abban az időben még nem volt számológép. Hanem engem ne szédíts, inkább bökd ki már szőke, vagy barna. Ne nézz te engem hülyének, látom én, hogy tőr a nyavalya valakiért.

Csöme nagyot sóhajtott.

— Könnyű volt magának, nem úgy a dutyiban. De mit csináljak én? Nappal nem férhetek a közelébe, éjjel meg maga zárja rám az ajtót, pedig tudja, olyan az a lány, akiért az ember ellógna három nap, három éjjel a füstön is.

Csorsz bácsi nagyokat hunyorgott s csak úgy magában motyogta Csöme után.

— Három nap, három éjjel a füstön, hű az áldóját, ez ám a szerelem.

Na, most ő megviccceli az urakat, határozta el hirtelen.

— Aztán te mafla, mit akarsz csinálni? — kérdezte nyájasan, mintha valami nagy magasságból ereszkedne le Csöméhez.

— Mit akarhatnék? Magának is csak a szája jár, hogy így nem fél, meg úgy nem fél a szökésemtől, de azért eddig minden este rámzárta az ajtót. Hej! Ha csak egyszer, egyetlen egyszer nyitva felejtené, átmásznék még a háztetőn is, hogy azt a lányt megölelhessem.

— Hát az asszony, az kutya?

— Az asszony az messze van. Annak nem kell mindent tudni. Az öreg felállt, megzörgette kulcsait és a kapu felé kacsintott.

— A háztetőre ne mássz, mert a nyakadat töröd. Ez itt a kapu kulcsa — mutatott az ajtó melletti táblára — ide tedd vissza, most pedig menj a helyedre, hanem előbb a kedvemért most te is rumot iszol, hogy nagyobb legyen benned a kurázsi.

Teletöltött két decis poharat és koccintottak.

Megitta volna most Csöme még a vitriolt is, csak hogy az öreg kedvében járjon. Mikor szobájában leült az ágyra, hallotta a kulcs zörgését az ajtó felől, de a zár nem kattant. Eddig hát rendben lenne a dolog, csak ezután se jöjjön semmi közbe. Addig is, amíg munkához láthat, újból végig gondolta tervét.

Juci már várta, ahogy megbeszélték. Az első koppanásra nyílt az ajtó és Csöme besurrant. A konyha mellett volt a lány szobája. Ablak, ajtó gondosan lefüggönyözve, hogy még az a kancsali hold se kukkanthasson be hozzájuk, mert ha megtudná a főbíró, mire vetemedett a lány, égbekiáltó nagy baj lenne. Csöme mihelyt az ajtón belülre került, hirtelen mozdulattal magához szorította a lányt és csókolni kezdte mohón, türelmetlenül. A lány engedelmesen lapult a mellére. Csöme érezte, hogy önfeledt lágy mozdulatokkal beletúr mind a két kezével tarkóján a hajába és piheg, mint a fészekből esett madár az őt babusgató gyermek tenyerén. Csömének is — mint annyi más férfinak — megvoltak a maga nőkalandjai, de most ezért, gondolatban bocsánatot kért feleségétől.

— Ne haragudj és hidd el, nem akartam, de nem megy másként.

(Folytatása következik)

Szeretettel köszöntjük asszonyainkat és leányainkat a Nemzetközi Nőnapon!

Nőnap, 1965.

Internacionalista szellemben, nagy nemzetközi összefogással lehet csak a nők társadalmi helyzetét gyökeresen megjavítani — erre az álláspontra helyezkedett 1907-ben Stuttgartban a szocialista nőkongresszus, amelyet Klara Zetkin javaslatára hívtak egybe.

Börtönbe csukták érte Klara Zetkint és Róza Luxemburgot. Azt vetették a két harcos asszony szemére, hogy akadályozza a burzsoázia uralmának kiterjesztését, gyengíti a háborús törekvéseket.

Olyan szenvedélyesen, olyan lángoló szavakkal küzdöttek ezek a nők az emberi életért, hogy megrettentek tőle az uralkodó osztályok. Nem azért féltek tőle, mert a nők mozgalmává lett. De tudták, hogy ha az asszonyok és lányok világméretű összefogása létrejön, azt a munkásmozgalom támogatni fogja. A munkások felszabadulásának lehetősége pedig mindig rettegésben tartotta a népelnyomó hatalmakat.

Lángoló szavak, határozott tettek jellemezték a nőmozgalom tevékenységét; a második nemzetközi nőkongresszus után pedig méginkább megerősödött a nők harca a háború ellen, a békéért, az egyenjogú emberi életért. Az 1910-es koppenhágai kongresszus már világosan kimondta, hogy csak a munkásmozgalomban, az osztályelnyomás megszüntetésével együtt lehet megoldani a nők felszabadítását.

York grófságban, Liverpoolban, Yokohamában, Toklóban, Budapesten, Berlinben, Madridban, Rómában és a világ minden részén durván léptek fel a nők nemzetközi mozgalma ellen a tőkés rend védelmezői. Fegyveresen is felléptek a fegyvertelenül felvonuló nők ellen, a fasizmus gyilkosságokkal, provokációk sorozatával próbálta útját állni a nemzetközi nőmozgalom kialakulásának.

Akkor sem sikerült, ma sem fog sikerülni senkinek. Klara Zetkin, Róza Luxemburg, Hámán Kató, Kállai Éva, Nyina Popova és még igen sok nagyszerű asszony neve fényesen ragyogja be a nők felszabadulásáért folyó nagy küzdelmek útját. Rájuk gondolunk az idei nemzetközi nőnapon és újra megfogadjuk: megőrizzük emléküket, tovább visszük harcukat.

Több mint nyolcszáz dolgozó nőt ünnepeltek a komlói üzemekben

A tröszt komlói üzemeiben tegnap délután tartották a nőnapi ünnepségeket. Kossuth-bányán, Béta- és Zobák-aknán, a Villamos-, a Szénelőkészítő-, az Anyagellátó- és a Karbantartó Üzemnél összesen több mint nyolcszáz asszonyt és leányt köszöntöttek és ajándékoztak meg.

A legnagyobb ünnepség — a résztvevők számát tekintve — a Szénelőkészítő Üzemnél volt. Kétszázhetvenkét üdvözlő lapot, ugyanennyi csokor hóvirágot (ez utóbbi a KISZ-fiatalok meglepetése volt), és egyéb ajándékokat adtak át az ünnepelteknek, akiket *Kiss István* párttitkár köszöntött.

Kossuth-bányán több mint kétszáz női dolgozót láttak vendégül az ünnep alkalmából az üzemi klubban. Mindegyiküket egy-egy cserép virággal ajándékozták meg. *Kaposvölgyi József* ünnepi beszéde után a KISZ-bizottság népi zenekara szórakoztatta az asszonyokat, lányokat.

A Villamos Üzem a Május 1 Művelődési Ház klubjában rendezte a nőnapi ünnepséget. Itt *Szám István* üzemvezető ünnepi beszédén és az ajándékokon kívül rövid kultúrműsorral is meglepték az ünnepelteket.

Az Anyagellátó Üzemben teadélután keretében ünnepelték a hetvenhat női dolgozót. Az ajándék egy-egy cserép virág volt, a köszöntőt *Schönfeld Ferenc* szb-titkár mondotta el.

A Béta-aknai asszonyok és leányok cserépben egy-egy nyíló vörös tulipánt kaptak ajándékul, s *Szücs István* pártvezetőségi tag üdvözlő beszéde után kávéval vendégelte meg őket az üzemvezetőség és a szakszervezeti bizottság.

A kilencvenhat Zobák-aknai dolgozó nő műanyag használati tárgyakat kapott ajándékul. Köszöntőt *Kerényi József* szb-titkár mondott.

Kettős ünnep a belvárosi nőtanácsnál

Kettős ünnepséget tartottak pénteken délután a komlói belvárosi nőtanács asszonyai, lányai. A nőnapi megemlékezés mellett ezen a napon került sor az új vezetőség megválasztására. Az óvodások kedves köszöntője hangzott el először, majd két szavalat fejezte ki a megemlékezést, az elismerést a nőmozgalomban és a családi életben végzett odaadó tevékenységért. A belvárosi iskola gyermekkara kórusműveket énekelt — Tóth Ferenc karnagy vezényletével.

Az ünnepi gyűlés elnöke, Kövesdi Gusztáv, a Hazafias Népfront városi bizottsága nevében méltatta a nők helytállását. A nőmozgalom több mint fél évszázada bontott zászlót. Klara Zetkin vezetésével Koppenhágában a szocialista nők egy kis csoportja kiáltványt adott ki: „Fel kell lépni a háború és mindenfajta elnyomás ellen, és el kell érni, hogy a nők egyenrangú társként küzdhessenek egy jobb társadalomért." Ez a gondolat azóta százmilliók meggyőződésévé és való ténynyé vált. Komlón is mind több asszony és leány kapcsolódik be a közösség munkájába. — Ezen az ünnepen köszönjük meg Komló város dolgozó asszonyainak, lányainak azt az odaadó és áldozatos munkát, amit eddig tettek szocialista hazánk, városunk felépítésében — hangsúlyozta Kövesdi elvtárs.

A városi nőtanács képviseletében Németh Ferencné vázolta a területi nőtanács munkáját. Ezt követően újjáválasztották a belvárosi nőtanács vezetőségét, melynek elnöke Vári Jánosné lett, s a titkári tisztségben Tresztenyák Antalnét megerősítették.

Köszönet és hála a gyermekekért, a fáradságos munkáért, az otthonért

Egy-egy szépen összeállított virágcsokor, ízlésesen díszített terített asztal, kedves kis műsor, a népszerű Ferenczi zenekar s a köszöntők egész sora várta pénteken, illetve hétfőn a trösztközpont komlói, illetve pécsi nődolgozóit. A nőnapi megemlékezésre eljöttek a párt, a gazdasági és a tömegszervezeti vezetők is.

Simonfi Dezső a szakszervezet nevében üdvözölte az asszonyokat és a lányokat. Komlón a helyi gimnázium szavalói és az intézet kamarakórusa adott műsort. Pécsett a művészeti gimnázium tanulói kedveskedtek. És hogy a figyelmességet kifejező programot ne csak szóban fejezzék ki, a közreműködőknek egy-egy könyvet és egy-egy tábla csokoládét adtak.

Bachmann Mátyás, trösztünk főkönyvelője mondott megemlékezést a két ünnepségen. — Ünnepelni gyűltünk össze! — kezdte beszédét. — S mintha az idő rohanása az ünnep percében is megállt volna: eggyé olvad múlt év a jelennel, elhangzott köszöntő szavak csengenek fülünkben elhalóan és mégis visszatérően. Köszöntjük e napon a nőt, aki poros színű leplét, egész századunk takaróját lemosta, szárnyára ült a jövendő értelemnek. Néha megijed még az értelem szilárd körvonalaitól. Vissza-vissza tér megszokott életéhez, mint a munkás megszokott ásójához.

Szívből köszöntjük önöket, akik 20 évvel ezelőtt küzdöttek az életért, akik a romokon hitet vetettek és a romokat el is takarították. A mozdulatlan testű országból eltüntették a háborút jelképező rozsdás vasakat. És a kőedényekben ma virágok virítanak. Tiszteletet minden nőnek, aki két keze munkájával teremt otthont családjának, meleget áraszt mosolyával és a szétesö fészket is szálankénti rakosgatja, illesztgeti össze. Tisztelet minden nőnek, aki szorgalmas a munkahelyén, és független, egyenlő rangot vív ki magának. Tisztelet minden nőnek, aki küzd, alkot, és életet varázsol a gyárakban, a mezőkön, a hivatalokban.

Ezen a napon összesűrűsödnek a gondolatok: alkotó elemük az érzelem és az értelem gazdagsága. S ezt a két tényezőt nem lehet különválasztani. Óriási utat tettek meg lányaink, asszonyaink az elmúlt húsz év alatt. A lerótt kilométerek már halványulnak, néha el-elmosódnak az emlékek, de a szabadság éledése még ma is frissen hat emlékezetünkben. Köszönet és hála önöknek a gyermekekért, a fáradságos munkáért, a harcért, az otthonért.

Az ünnepi hangulatban a résztvevők sokáig együtt maradtak, hogy ezen a szép napon — szerény poharazgatások és egy-egy friss tánc mellett — visszaemlékezzenek a megtett útra, felelevenítsék a legszebb emlékeket.

Ünnepi nőgyűlés a meszesi új művelődési házban

Már negyedikén elkezdődtek Baranyában a Nemzetközi Nőnap eseményei: összejövetelek, ünnepségek sorozata.

Meszesen, az új művelődési házban rendezett ünnepi nőgyűlésen mi is résztvettünk. *Taksonyi Jánosné*, a területi nőtanács titkára nyitotta meg az ünnepi nőgyűlést, majd *Bednár Imre* elvtárs, a meszesi általános iskola igazgatója a pártszervezet és a népfront nevében köszöntötte a megjelent asszonyokat és lányokat. Ünnepi beszédében meghatott szavakkal ecsetelte az elnyomó úri rend megdöntése óta elért sikereket, amelyeket a nőmozgalom elért. Szavaiból újra elénk tárult az embertelen világ, amelyben cselédlányok, gyárimunkás nők, a földesúrnak kiszolgáltatott parasztok asszonyai éltek. Emlékeztetett, hogy milyen mélységből szabadította fel húsz évvel ezelőtt a nőket, a férfiakkal együtt a győzelmes szovjet hadsereg. Beszélt arról, hogy a nők nemzetközi méretű mozgalma nagy sikereket ért el a háborús kalandorok leleplezése érdekében, a béke védelmében. József Attila halhatatlan szavait idézte, s a költővel együtt vetítette elénk a bankárok dámáinak, az unatkozó úriasszonyoknak tarthatatlan életét.

Ramaisl Ferencné országgyűlési képviselő, a nőtanács megyei titkára is felszólalt az ünnepi gyűlésen. Nagy tapssal fogadták a gyűlés résztvevői képviselőjük szavait, aki arra emlékeztette őket, hogy a nőmozgalom a felszabadulás utáni években hogyan indult el Meszesen, az öregmeszesi szakszervezeti otthonból. Arról is szólott, hogy a mai célok, az új körülmények másfajta módszereket követelnek, a szocialista építésben a nőmozgalomtól is, nem úgy kell ma küzdeni, mint 1945-ben, amikor a „Földet vissza nem adunk!" jelszó alatt tüntettek és a jó pénz, a jó forint védelmében álltak ki a spekulánsok és üzérekkel szemben.

Beszélt arról, hogy ma már a férfiak fejében, gondolkodásában is végbement a gyökeres fordulat, nem csak formálisan tisztelik és támogatják a nőt, hanem ténylegesen, a mindennapi élet minden területén. Igaz, hogy vannak még előítéletek, vannak dogmák, van még babona és önzés, de ezek ellen a nőmozgalom felvilágosító, nevelő munkával küzd, mégpedig mind nagyobb sikerrel.

Horváth Gergelyné, a városi nőtanács v. b. tagja arról szólott ünnepi felszólalásában, hogy a felszabadulás óta öntudatban, műveltségben, a munkában való helytállásban milyen sokat fejlődtek a nők.

Megható volt, hogy milyen nagy igyekezettel tették még kedvesebbé és még szebbé az ünnepi nőgyűlést az általános iskolások és a meszesi óvodások. Dallal, tánccal, versekkel köszöntötték a Nemzetközi Nőnapot ünneplő asszonyokat és lányokat, — s közben az ifjúsági klub vezetője is köszöntötte a nőnapot.

Az ünnepség végén újjáválasztották a meszesterületi nőtanácsot, amelynek titkárául újból a népszerű *Taksonyi Jánosnét* választották. A nőtanács Pécs városi végrehajtó bizottságának tagjául *Horváth Gergelynét* és *Kovács Ferencnét* választották meg.

Gy. K.

KIS SZÁJHŐSÖK

Klara Zetkin, a nők jogaiért folytatott küzdelem egyik legkiválóbb alakja, pedagógiai kérdésekkel is foglalkozott. Az alábbi részletet „Az anya mint nevelő" című, 1916-ban megjelent cikksorozatából közöljük.

Klara Zetkin fiatalkori arcképe

Figyeljük csak a gyerekeket, hogyan akarják egymást kölcsönösen lepipálni, hogy mit tudnak, hogy mi mindent vittek végbe, mit tesznek majd, ha megnőnek, mi mindenük van, vagy ki az ő papájuk. Helytelen, ha a szülők örülnek csemetéjük szájaskodásának, felvágós természetének, s hogy nekik semmi nem imponál. Okos nevelők azonban tudják, hogy a kis szájhősökből lesznek a felnőtt nagyszájúak, akiknek útjából kitér az ízléses és művelt ember.

Éppen ezért az anya, akinek szívügye gyermeke nevelése, felfigyel, ha hencegő hajlamot fedez fel benne és javítani igyekszik ezt a hibáját. De hogyan? Üres szavakkal, intelmekkel nem sokra megy. Annál többet érhet el beható beszélgetéssel, amely helyes irányba tereli a gyerek képzelővilágát, befolyásolja a gondolkodásmódját. Még ez is kevés ahhoz, hogy megszüntessük ezt a jellemhibát. Jobb talán a szidás és büntetés? Gyors kezű mamák hajlamosak arra, hogy ilyenkor lekenjenek egyet a kis hencegő szájára; egyelőre mindenesetre elhallgattatják ezzel, de a módszer nem sokat ér.

Itt is mint mindenütt, a gyermeki csintalankodás okait kell keresni: vajon mit akar a kis szájhős túlzásaival, hencegésével? Tekintélyt kíván szerezni a többiek előtt, többnek szeretne látszani, mint amennyi. Ezen a ponton kell a nevelésnek beavatkoznia. Szembesíteni kell a gyerek előtt a látszatot és a valóságot; bebizonyítani, hogy amit állít, egyáltalán nem úgy igaz, a megszégyenítéstől sem szabad visszariadni — de egyelőre nem mások előtt; ha mindez nem használ, akkor pajtásai körében leplezzük le nagyotmondásait. A többiek kacagása majd hideg zuhanyként hat a kis Háry Jánosra.

Kisebbik fiam egyszer ezzel állt elém: „Anyu most már mindenkit lefőzök az osztályban, Brunót is, aki pedig két évvel öregebb nálam!" Néhány nap múlva bőgve jött haza és panaszkodott: „Megvert a Brunó!" — „Ugyan, hiszen azt mondtad, hogy most már őt is lefőzted!" — A lecke használt. Általában a gúny nem jó nevelési módszer — érzékeny gyerekeknél egészen mellőzzük — de a hencegőknél bizony sokszor helyénvaló. Látszólag készpénznek is vehetjük túlzásait, de tegyük előtte világossá, hogy átlátunk rajta. Ahogy az egyszeri mesterlegény tette: pajtása egy óriási, magatermelte káposztával dicsekedett neki, mire az egy még nagyobb fazékkal hencegett, „hogy a káposztát legyen miben megfőzni". Ha a szájhős észreveszi, hogy nevetségessé teszik, félig már meg is gyógyult.

Zabányi Alajos

Dicsérete női szíveknek

Lábuk elé hulljon sok dicséret,
útjukat díszítse ezer virág.
Arcuk ne égjen a forró könnytől,
de zsongjanak a halk melódiák.

Az élet folyóján álmuk sodrot vert.
Hogy virradatkor ők is küzdjenek
újult-életért a férfi mellett,
ha fellángolnak szunnyadó tüzek.

Jöttek az éjek és sötét gondok,
a börtönfalak sem riasztottak;
a szárazkenyeret megfelezték,
megmutatták, hogy sírni nem tudnak!

Megvalósult a vágy, éhes álom
és szárnyat eresztett az akarat,
megtörtek az ezeréves láncok:
a dús asszonyszív mindenütt arat.

Így értelmes a szép szimfónia,
ha együtt érez nő és férfiszív.
Ünnepi csendben, munka zajában
vigan haladni, ha kézfogás hív.

Érdekességek, furcsaságok

BEATLESEK A TŐZSDÉN

Az angol főváros pénzügyi köreiben nagy érdeklődéssel fogadták a hírt, hogy a Beatlesek rövidesen a londoni értéktőzsdén is megjelennek: a négytagú együttes két tagja, John Lennon és Paul Mac Cartney „Északi dalok" néven olyan részvénytársaságot alapított, amelynek „alaptőkeje" az általuk komponált 56 dzsesszdal. A „cég" rövidesen 1 250 000 font értékben részvényeket bocsát ki, amelyeket még állítólag a megjelenésük előtt lejegyeznek az érdeklődők. A Beatlesek anyagi helyzetére jellemző egyébként, hogy az említett két szerző, aki 24, illetve 21 évesek, fejenként félmillió font értékű életbiztosítást kötöttek.

CSEMPÉSZET A VÍZ ALATT

A svájci vámőrök lelepleztek a békaemberek hálózatát, amely rendszeresen csempészte a cigarettát a luganoi tavon keresztül Svájc és Olaszország között.

LELÁNCOLT NÉGER LELKÉSZ A KÓRHÁZI ÁGYON

Az alabamai Selma város kórházában a sheriff helyettese a kórházi ágyra leláncoltatott egy néger lelkészt, aki a négerek egyenjogúságáért vívott harcban tüdőgyulladást szerzett. A láncokat csak órák múltán, az orvosok felháborodott tiltakozására vették le. A lelkészt a börtönből szállították a kórházba, miután tüntetés közben letartóztatták.

MEGHALT A JENKIK LEGÁDÁZABB INDIÁN ELLENFELE

Százkét esztendős korában meghalt a szeminól indiánok patriarkája, az amerikai kormányzat legkitartóbb ellenfele. A szeminól indiánok az a törzs, amely sohasem volt hajlandó békeszerződést kötni Washingtonnal.

ÉJJELI MULATÓ EGY PROTESTÁNS TEMPLOM ALAGSORÁBAN

A párizsi Quai d'Orsayn egy protestáns templom alagsorában tánchelyiséget rendeztek be, ahol maga a lelkipásztor szolgálja fel a kávét és a gyümölcsleveket, minthogy szeszesital nincsen. Ezzel próbálja a Párizsban élő amerikai fiatalságot megnyerni az „ártalmatlan" szórakozásnak.

VAN AKI BESUGÁRZÁSSAL SZERETI

Az Euratom kutatói, a gyümölcsök és főzelékfélék konzerválásának tanulmányozása során megállapították, hogy az atombesugárzással tartósított gombának jobb íze van, mint az „eredetinek".

TENGERI ÓRIÁSOK HARCA

Nemrégen rendkívüli látvány játszódott le a „Mirnij" szovjet bálnavadászhajó személyzetének szeme láttára: harc egy 40 tonnás cet és egy óriási, több mint két mázsás nyolckarú polip között. Titáni küzdelem volt. A bálnavadászhajó szigonyai eltalálták mind a két tengeri állatot: a cet elnyelte a polip fejét, a polip csápjai pedig szétzúzták a cethal állkapcsát.

FAGYOS STATISZTIKA

A szovjet kutatócsoport legújabb mérései szerint az Antarktisz területe 13 996 000 négyzetkilométer, jégtömege 23 920 000 köbméter, s a jégréteg átlagos vastagsága 1710 méter.

SEBÉSZEK VIGYÁZAT! AZ ALVÓ BETEG HALLJA, AMIT KÖRÜLÖTTE MONDANAK

Bár az orvosok az „éber" betegeknél gyakran süket fülekre találnak, egy amerikai sebész úgy véli, hogy az elaltatott betegek hallják, amit körülöttük mondanak. „Öntudatlan" állapotokban hallják és megjegyzik az orvosok kedvezőtlen véleményét, aminek komoly lélektani, sőt mélylélektani következményei lehetnek.

Külpolitikai jegyzetek

A Portugál Kommunista Párt irányvonala

A Kommunist című belgrádi lap febr. 11-i számában írja S. R.:

A portugál munkásmozgalom már majdnem 40 éve van abban a helyzetben, hogy megfosztják az elemi jogoktól, amelyeket egyébként a burzsoá demokrácia keretében évtizedek óta elismernek. A Salazar-rendszer, amely az egyik legkifejezettebben tekintélyuralmi és lényegében fasiszta diktatúra, fő funkciói egyikének tartja, hogy lehetetlenné tegye a munkásosztály, s más demokratikus és haladó erők szabad véleménynyilvánítását.

Ez a rendszer anakronizmus a mai világban. Csapásai főleg a kommunista pártot érik. A Portugál Kommunista Párt az illegalitás súlyos körülményei között működik. Mégis meg tudott erősödni és jelentős politikai szervezet. Az ország konkrét társadalmi-politikai valóságából kiindulva ma azoknak az alapvető problémáknak a megvalósításáért harcol, amelyek megoldására az ország más demokratikus erői is törekednek.

Portugália Európa egyik legelmaradottabb országa. A lakosság óriási tömege, főleg a bérmunkásság nagyon nehéz körülmények között él. A munkaadók korlátlanul diktálják a munkafeltételeket, mert az országban nincs szervezkedési szabadság. A demokratikus érdekvédelmi szervezkedés büntetendő cselekmény. Azokat a dolgozókat, akik érvényesíteni próbálják törvényes jogaikat, elbocsátják, börtönbe zárják és üldözik.

Portugáliában rendkívül nagymérvű a tőkekoncentráció. Amellett a külföldi tőkének nemcsak az „anyaországban" hanem annak gyarmatain is mély gyökerei vannak, s ez különösképpen megnehezíti a harcot a Salazar-rendszer ellen. A külföldi tőke nemcsak gazdasági, hanem politikai és katonai eszközökkel is védelmezi érdekeit. A Salazar-rendszer a belföldi és külföldi monopoltőkés körök politikai érdekképviselője. Ezek a körök a legvéresebb erőszakkal is védelmezik pozícióikat az országban és gyarmatain.

A Portugál Kommunista Párt programja ebből kiindulva követeli például a monopóliumok hatalmának megszüntetését és az alapvető gazdasági ágak államosítását, az ország függetlenítését a külföldi imperialista monopóliumoktól, a nép önrendelkezési és a gyarmatok függetlenségi jogának elismerését, a béke és a valamennyi államal való együttműködés politikájának követését, a fasiszta diktatúra megdöntését és demokratikus rendszer megteremtését.

Ez a program széles platformot nyújt a demokratikus erők tömörüléséhez. A kommunista párt abból indul ki, hogy ezt csak úgy valósíthatja meg, ha együttműködik más haladó erőkkel és a nagy néptömegekre támaszkodik. Arra törekszik, hogy demokratikus frontot alakítson ki mindazokból az erőkből, amelyek hajlandók harcolni a Salazar-rendszer ellen. De egyelőre még nem valósult meg a demokratikus erők olyan mérvű tömörülése, amilyet lehetővé tenne a tömegek erőteljes antifasiszta beállítottsága. Csak az utóbbi években történtek konkrét lépések ennek érdekében. A szocialista és a köztársasági mozgalom, a Forradalmi Akciópárt és a Portugál Kommunista Párt részvételével megalakult a Hazafias Nemzeti Felszabadító Front.

Az ellenzék egyes körei szerint a front vezetőségének külföldön kell működnie, mert ehhez az országban nincsenek meg a feltételek. A kommunista párt viszont úgy véli, hogy a külföldön működő demokratikus erők minden akcióját a belföldi mozgalom szükségleteinek kell alárendelni. S ha a front még csak kialakulóban van is, és csak most kezd szervezetileg megszilárdulni, pusztán megalakulása a portugál társadalom demokratikus átalakulásában érdekelt ellenzéki erők egységakcióinak új szakaszát jelenti.

Külön fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a Portugál Kommunista Párt igyekszik fejleszteni az együttműködést az antikolonialista mozgalmakkal. Nem teszi magáévá azt a felfogást, hogy Portugáliában csak a gyarmatok felszabadulása után kerülhet sor mélyebb belső változásokra. De tévesnek tartja azt a felfogást is, hogy a gyarmatok csak a fennálló rendszer megdöntése után szabadulhatnak fel, felszabadulásuk csak akkor valósulhat meg, ha majd az új demokratikus rendszer elismeri népeik jogát az önkormányzatra. Mind a két felfogás bizonyos fokig komformista és immobil. A Portugál Kommunista Párt felfogása szerint a gyarmati népek harcát nem lehet különválasztani a belföldi haladó erők harcától. Ez egyetlen, egységes folyamat két oldala. A két oldal különböző feltételek között különböző módon fejlődik, de határozottan összefonódik és kölcsönösen kiegészíti egymást.

hírek

— ELSŐ ülését tartja ma délután Zobák-akna újjáválasztott szakszervezeti bizottsága. A napirenden a munkaverseny értékelése, az első félévi munkaterv ismertetése az üzemi tanács és a társadalmi bíróság újjáválasztásáról szóló tájékoztató és a gazdasági tevékenység megvitatása szerepel.

— TÁROLÓBUNKERT építenek az Anyagellátó Üzem komlói központi telepén a fűrészpor részére. A jelenlegi nyíltszíni tárolás sem az anyagmozgatás, sem a fűrészpor értékesíthetősége szempontjából nem megfelelő. A gatterház melletti tárolóba csővezetéken juttatják majd a fűrészport, s onnan szalagon kerül a szállítóeszközökbe.

— A KOSSUTH Könyvkiadó tájékoztatója. A kiadó — az elmúlt évekhez hasonlóan — ebben az évben is több olyan kiemelkedő művet jelentet meg, amelyek jelentősen hozzájárulnak a tudomány, a kultúra, a politikai és gazdasági kérdések iránt érdeklődők ismereteinek bővítéséhez. Az összeállításban klasszikus művek, filozófiai munkák, történelmi alkotások, a nemzetközi munkásmozgalommal foglalkozó könyvek kaptak helyet. Az érdeklődők a könyvesboltokban és az üzemi könyvterjesztőknél tekinthetik és rendelhetik meg a sorozatot.

— MEGJELENT a Nemzetközi Szemle márciusi száma. A folyóirat többek között érdekes és tanulságos cikket közöl B. Iljin tollából „A vatikáni zsinat harmadik ülésszakáról" címmel.

— AZ ORSZÁGOS Bányászati és Kohászati Egyesület Mecseki Csoportja március 11-én, csütörtökön délután 6 órai kezdettel a tröszt szálloda kultúrtermében klubestet rendezett, amelynek keretében dr. Szirtes Lajos a kutatási osztály vezetője tartott előadást „A Nimes-i gázkitörés konferencia tapasztalatai" címmel. Az előadást élménybeszámoló követte.

— ÚJ TÁNCISKOLA nyílik a napokban. A Komlói Zrínyi Ifjúsági Házban tánctanfolyam kezdődik március 11-én este 7 órakor. Az iskola és a kultúrotthon gondnoksága jelentkezni. A tanfolyamot Balogh Géza tánctanár vezeti.

— ISMÉT MEGKEZDTÉK a munkát az idő jóra fordultával a Pécsi Közúti Igazgatóság dolgozói a Komlón átvezető főútvonal felújításán. Jelenleg a vasúti átjáró mellett a csapadékvíz-csatorna földmunkáit végzik.

— FELVÉTEL vagonkirakási munkára. Az Anyagellátó Üzem Központi Telepén vagonkirakási munkára lehet jelentkezni. A kirakási munkáért járó bért az üzem 50 százalékos pótlékkal számolja el, s a munka elvégzését követő második napon ki is fizeti.

Jogok és lehetőségek

Amikor beléptem lakásukba, a másutt is szokásos vasárnapi kép fogadott. Az asszony készítette az ebédet, a gyerekek a tv-t nézték, s a belső szobában pihent. Érkezésemre kijött, hogy az asztalnál helyet foglalva beszélgessünk.

Régóta izgatott a vele való találkozás lehetősége. Közvetlen felettesei csak jót mondtak róla. Szerény, csendes, szorgalmas vájár, ha kell csillézik, a munka nehezét mindig megfogja, jól is keres, 10 éve bányász. Szeretem az arcokat alaposan megnézni: az ő arcán mintha mindig valami árnyék lett volna.

Tudtam róla, hogy kb. 8 évvel ezelőtt egyszer megbotlott. Kiheverte-e ezt a sérülést, éreztetik-e vele ezt a hibát? Izgatott a dolog. Izlelgetem, kóstolgatom a szavakat. A gyerekekről kezdünk beszélni. Büszkén mondja, hogy Carolina nagyon szorgalmas, derék kislány, akinek az életeleme a tanulás, Pityu a legidősebb a négy gyerek közül, élénk eszű, jó felfogóképességű gyerek, sajnos a játék mindennél előbbre való, nem szeret tanulni. Sok panasz van rá az iskolában is, nem tudja már, hogy milyen nevelési módszert alkalmazzon. (Pityuról egyébként régebben írtam pár sort. Megdicsértem, mert az úton talált 200 forintot és igazolványokat a mázsaháznál leadta.)

Ahogy múlnak a percek, úgy tárulkozik ki előttem egy ember, egy bányász lelkivilága.

Dolgozik becsülettel, jól is keres. A gyerekek a gond mellett sok örömet szereznek nekik. Könyvtárában, amely kb. 10 000 forintot ér, megtalálható a 3 kötetes „Ermitázs", az „Aranykönyvtár" sorozat, a VI. századtól a XX. századig tartó időszak legismertebb olasz festőinek alkotásairól készült ismertető. Alba Regia televíziója van, háló és kombinált szobabútor tanúskodnak a jólétről.

Ő ennél többet szeretne. Szeretné, ha elhinnék, hogy botlása múló gyengeség volt, szeretné, ha mindenki bízna benne, hinne neki.

Egyszer egy-két éve hívták az erdőgazdasághoz. Voltak akik támogatták, voltak akik nem. Az utolsó pillanatban visszamondták az állást. Azóta nem hisz abban, hogy számára is megnyílik valaha az út, amely megbecsüléshez vezet. Nyugtatom, biztatom. Egyetlen hibáért nem szenvedhet hátrányt.

Említik, hogy amikor 1964-ben a szászvári bányatelepre került, lakása padlásáról a mennyezet fölötti deszkázás hiányzott. Ígéretet kapott, ez azonban nagyon kis részben valósult meg. Amíg egy másik dolgozó részére disznóólat építettek, anyagot biztosítottak, neki ezt sem adták meg. Úgy érzi, az a régi bűn közrejátszott ezekben a dolgokban is. Biztatom, hogy erre ne gondoljon, bízzon valamelyik illetékes elintézkedett a dolgokról, ezért nem történt meg a deszkázás.

A Tv-ben közben a „Legenda a vonaton" című film kockái peregtek. Carló éppen Lakatost, a cigányt gyanúsítja, hogy lop.

Gyors gondolattársítás. Arra kell gondolnom, hogy bizony több megértés, bizalom és szeretet szükséges ahhoz, hogy emberek, akik tévútra kerültek, de hibájukat levezekelték, sokáig nem találnak vissza a társadalom nagy családjába.

Úgy érzem, Kedemenecz István vájár az elmúlt évek munkájával, szorgalmával, magatartásával kiérdemelte a bocsánatot, megérdemli ugyanazokat a jogokat és lehetőségeket, mint társadalmunk bármely tagja.

Ditrói István

Papír és a sugárveszély

A modern technika egyre több olyan munkahelyet igényel, ahol fennáll a sugárveszély. Természetes, hogy a sugárzás által veszélyeztetett dolgozók egészségvédelméről folyamatosan és hatásosan gondoskodni kell. E célból sokféle rendszabályt léptettek már életbe. Ezek között egyike a leghatásosabbaknak a nylonnal impregnált papiros ruha. Olyan készítmény ez, amely a tűznek és a víznek egyaránt ellentáll. Az ilyen ruha könnyű. Ott, ahol a munkahely levegője túlmeleg, kényelmes az ilyen munkaruha. A papírruhát egyszer veszik fel, aztán egy különleges kemencében megsemmisítik, a hamuját pedig gondosan elpusztítják.

Egészségügyi tanácsok

A cseppfertőzésről

Köhögéskor, tüsszentéskor, de hangos beszédnél is sok apró nyálkacsepp kerül az ember szájából és orrából a levegőbe. Egy-egy tüsszentéssel kirepített cseppek száma 20—30 000 körül lehet. Ha az ember légutaiban betegségokozó baktériumok vannak, akkor a kirepülő cseppek ezeket is magukkal ragadják. Így egyetlen tüsszentés több millió kórokozót juttathat a levegőbe. Ezeknek a kikerült cseppecskéknek egy része hamarosan leülepszik, a kisebbek azonban sokáig lebegnek a levegőben és így a légáramlat messzire elsodorhatja a fertőző baktériumokat.

Ilyen módon, az úgynevezett „cseppfertőzés" útján terjed az emberi fertőző betegségeknek mintegy egyötöde: a nátha, az influenza, a kanyaró, a diftéria és a szamárköhögés, de cseppfertőzés útján terjed a himlő és sok más betegség is.

A HIMLŐ MÁR ISMERETLEN

A himlő már csaknem fél évszázada ismeretlen Magyarországon.

A diftéria megbetegedések száma 1960-ban csak 1/6-a volt a tíz évvel ezelőttinek.

A szamárköhögésben megbetegedettek száma is az utóbbi 30 év legalacsonyabb szintjére esett.

Az influenza azonban az utóbbi években többször is okozott kiterjedt járványt és a közönséges nátha sem ritkább, mint ezelőtt volt. A helytelenül ártalmatlannak tartott, de a csecsemőkre súlyos veszélyt jelentő kanyaró elleni védekezés eredményeit sem mondhatjuk még kielégítőnek.

Minek köszönhetők az eredmények egyfelől, s ugyanakkor mi gátolja másfelől a sikert? Mielőtt válaszolnánk, tekintsük át vázlatosan a védekezés elvi lehetőségeit.

Mint láttuk, a cseppfertőzés terjedésének módja igen egyszerű és ez a kórokozó terjedésének kedvez. Mi kell hozzá? Elsősorban valaki, — beteg vagy kórokozó hordozó — aki a kórokozókat légutaiban hordozza és onnan köhögéssel-tüsszentéssel kiüríti. Másodszor: levegő, amelyen keresztül a kikerült kórokozók a másik emberbe jutnak. Végül: a másik ember fogékonysága az illető betegséggel szemben.

Bármelyik hiányzik a felsorolt feltételek közül, a betegség nem terjedhet. A védekezés feladata tehát a tényezők egyikének kikapcsolása. Az eredmény attól függ, hogy ez milyen mértékben sikerül.

„LÁBON HORDOTT" INFLUENZA

A legelső feladat — természetesen — a beteg elkülönítése az egészségesektől. Ez a légúti fertőzések egy részénél megtörténik, más részénél általánosan nem hajtható végre. Gondoljunk csak arra, hogy influenza járvány idején hány ember „hordja lábon" a számára enyhe, de másokra fertőző betegséget. Nehézséget jelent az is, hogy több betegségnél már a jellemző tünetek kifejlődése előtt is fertőznek a betegek és így a betegséget terjesztik, mielőtt az óvóintézkedések megtehetők lennének.

A terjedés útjának elvágása a levegő folyamatos fertőtlenítését jelenti. Erre azonban csak különleges körülmények között kerülhet sor, a mindennapi élet számára ez az út nem járható.

A harmadik tényező elleni támadás a legeredményesebb. A veszélyeztetett emberek védőoltásokkal való védetté tétele magyarázza legnagyobbrészt azokat az eredményeket, amelyekről fentebb írtunk. Azoknál a betegségeknél pedig, ahol az eredmények még nem kielégítőek, jelentős szerepe van annak, hogy még nincs ellenük tartós védettséget adó oltóanyag.

A védekezés eddig felsorolt módjai lényegében hatósági tevékenységet jelentenek. A fertőző betegségek leküzdése során azonban nemcsak „hatósági" teendők vannak. Ebben — önmaga és a közösség érdekében — mindenkinek részt kell vennie. A szervezett hatósági védekezés kényszerű hézagait magatartásbeli szabályok megtartásával kell kitölteni.

E szabályok a beteg és a környezetében élő helyes viselkedésére vonatkoznak, hozzátéve, hogy rendkívül fontos a szervezet általános védekezőképességének fokozása is.

MI A TEENDŐ?

Tehát:

1. A fennjáró beteg tartózkodjék minél távolabb másoktól, főleg a különösen érzékeny kisgyermekek közelébe ne menjen.

2. Használjon köhögésnél, tüsszentésnél zsebkendőt, kerülje a kézfogást. A csecsemőjét szoptató, kisgyermekével foglalkozó náthás, influenzás anya kössön orra és szája elé védőkendőt.

3. Használjon védőkendőt az otthon fekvő beteg ápolója is. Mosson gyakran kezet, ugyanezt tegye a beteg is.

4. Járványos időben lehetőleg ne látogassunk zsúfolt helyiségeket. Otthonunkban, munkahelyünkön gyakran szellőztessünk.

5. Óvakodjunk a fertőzésnek kaput nyitó meghűléstől, öltözködjünk az időjárásnak megfelelően.

6. Fokozzuk szervezetünk ellenállóképességét mértékletes életmóddal, testedzéssel. Tartózkodjunk sokat szabad levegőn. Táplálkozzunk változatosan. A télire eltett savanyupaprika, káposzta, paradicsom a csipkebogyótea, vagy lekvár értékes C-vitamin raktár, amely segít védekező erőnk fenntartásában.

Dr. K. A.

Ki a felelős?

avagy történet egy új fürdőről

Ha a kívülálló szemlélő rátekint a szászvári akna fürdőépületére, önkéntelenül is kikívánkozik belőle az a szó, hogy impozáns. Amikor 1963-ban átadták rendeltetésének, az embert jóleső érzés fogta el. Íme *államunk ráfordított jónéhány millió forintot, de megérte, mert kulturált, egészséges körülmények között indulhatnak a bányászok munkára, illetve haza.*

Sajnos az elmúlt két év azt mutatja, hogy valahol hiba van. Az eltelt időszakban nagyon sok bosszúság érte nemcsak a bányászokat, de a fürdőben javítást végző iparosokat, dolgozóikat is.

Egy időben a vízellátással voltak zavarok. Úgy néz ki, ez kiküszöbölődött. Most viszont napok óta elmélyült totózást kíván annak megállapítása, hogy merre húzódik a szennyvízelvezető hálózat? *Átvették az épületet tervrajz nélkül. Senkinek halvány fogalma nem volt arról, hogy a különböző vezetékek merre húzódnak?*

Kezdődött azzal, hogy a második vagy harmadik üzemeltetési napon a felügyeleti fürdőben lévő elvezető csatorna eldugult, mert a három csapból folyó vizet nem volt képes elvezetni. Folytatódott azzal, hogy az orvosi rendelő egyszerűen beázott. A bányamesteri szoba fala átázott — a rossz szigetelés miatt — a vakolat hullani kezdett.

A legújabb esemény alig pár nappal ezelőtt következett be. *A világítást szolgáló villamos dobozokból ömlött a víz.* A jólértesültek úgy tudják, hogy 50-es és 100-as szennyvíz levezető csöveket építettek be, ezek tele lettek piszokkal és eldugultak. Most folyik a kutatás, hogy mégis merre vezetnek a csövek, hol van a dugulás? Talán egy-két nap és azt is megtudjuk. Persze van itt még más baj is. A fürdőépület tetőzetét úgy képezték ki, hogy nincs megfelelő esése, elvezető csatornarendszere, az olvadó lé megáll. Tavaly például a nagy hidegben úgy nézett ki az épület messziről, mint a szárnyaszegett jéghegy. *A falakon vastagon lógott a jégcsap, nem is csodálható, hogy a téglák mállani kezdtek.*

Mindezt nem említettem volna meg, ha nem kellene feltenni a kérdést: meddig lehet felelősség nélkül az állam pénzét herdálni? *Ki a felelős azért, hogy az eltelt két év alatt javításra, helyreigazításra, anyag és munkabér címén ezreket volt kénytelen költeni az Északi Bányaüzem?* Beszéltem iparossal, aki keserűen emlékezett meg arról, hogy az új fürdő javítására — a lelkiismeretlen munka miatt — mennyi pénzt költötek el, ugyanakkor ezt másra is lehetett volna használni. Vagy vegyük például a bányatelepi utat. Több milliós költséggel épült, de maga az építést vezető mérnök is meg volt győződve arról, hogy nem lesz hosszú életű. Olyan rossz lett három év alatt, mintha 30 éve használták volna.

Talán mindjárt azt is megemlíteném, hogy az úton egy szakaszon villanyvilágítás nincs, pedig ott lenne rá a legégetőbb szükség, vasárnapokon pedig a villany egyáltalán nem ég.

És végezetül egy kérdést: azok, akik ennyi hibával dolgoztak az említett munkákon, illetve azokat átvették, egy másik munkánál lelkiismeretesebbek lesznek vajon?

Ditrói István

Az otthonra talált gyermek

A szocialista brigádmozgalom célja — a termelési eredmények fokozása mellett — a szocialista embertípus és a szocialista gondolkodás kifejlesztése. Ennek az elvnek szép példáját adta a Kossuth-bányán dolgozó „Hámán Kató" női brigád. A tizenkét tagú kollektíva vállalta, hogy karácsonyra és az iskolai szünidőre egy kislányt visznek magukhoz a bükkösdi gyermekotthonból.

Vállalásukat becsülettel teljesítették, sőt, azóta a kis Hájas Marika végleg is otthonra talált Novákovics Józseféknél. Novákovicsék a három gyermekük mellé testvérként tartották meg a kis Marikát.

Béta-akna februári eredményének „titka"

Objektív okok és szubjektív feltételek

Béta-akna gyengén „startolt" az idén. Annak ellenére, hogy a múlt évi termelési tervét elsőként teljesítette a tröszt üzemei közül, már decemberben elkezdődött a visszaesés. Januárban pedig szinte teljesen fejtés nélkül maradt a bánya. Hiába volt a szokásosnál is nagyobb igyekezet, az állandó küszködés a napról napra meglepetéseket okozó geológiai körülményekkel — a követ nem sikerült szénné varázsolni.

Februárban jobban

kedvezett a szerencse.

A rendkívül zavart telepekből sikerült olyan területeket művelés alá fogni, ahol látszata, eredménye is lett a munkának. S akkor lapunk egyik termelési jelentésében azt írtuk: *„Béta-akna ismét magára talált."*

Nos, ezzel a mondattal kezdődött az interju a februári eredmények „titkáról" *Gungl Ferenc* üzemvezetővel, *Szücs István* geológus mérnökkel — aki a beteg párttitkárt is helyettesítette — és *Szolnok Miklós* szb.-titkárral. *Gungl* elvtárs helytelennek találta ezt a megállapítást.

— Arról szó sincs, hogy „ismét magunkra találtunk" volna. Egyszerűen el sem vesztettük önmagunkat. Ugyanazok a dolgozók, azok a műszaki vezetők és munkacsapatok produkálták a februári eredményt... talán kevesebb erőfeszítéssel..., akik januárban a legjobb akaratuk ellenére nem tudták teljesíteni a tervet. Nálunk a termelés elsősorban nem hangulat és szervezés kérdése. Az eredményeienknek elsődlegesen éppen úgy objektív okai vannak, mint az esetenkénti lemaradásoknak.

— Az embereink a nehézségektől és a kedvező körülményektől függetlenül megtesznek minden tőlük telhetőt — mondta Szücs elvtárs, ezúttal mint pártvezetőségi tag. *— A szubjektív feltételek ilyen értelemben állandóan megvannak. Igen jó munkásgárdával rendelkezünk, elég itt a szocialista brigádjainkra utalni...*

(Éppen e beszélgetés kezdete előtt fogadta *Gungl* elvtárs *Pfeiffer Alajost*, az általa patronált fejtési szocialista brigád vezetőjét. Az idei szerződést beszélték meg, s eközben szó esett a termelésről is. Amikor az üzemvezető a jelenlegi 450 csillés termelést kielégítőnek találta, Pfeiffel Alajos azt mondta, ez kevés;

műszakonként legalább 600 csillés

szenet szeretnének adni.)

— Sajnos, a múlt év második fele óta állandóan kísér bennünket a termelő terület geológiai zavartsága. Azt mondhatnám, átlagban 30 méter csapáskifutású fejtéseink vannak — mondta Gungl elvtárs. *— Ilyen körülmények között sokkal több előkészítési munkára van szükség.*

— Kossuth-bányán, ha egy fejtés három hónapra biztosít csak termelő területet, rossznak tartják. Mi örülnénk, ha ilyen „rossz" fejtéseink lennének — ez Szolnok elvtárs véleménye.

Szücs elvtárs előre bocsátja, hogy most mint geológus nyilatkozik:

— Előfordul olyan helyzet is, hogy egy telep tíz méterenként változik. Akkor mi rohanunk a bányába és keressük az eltűnt szenet. S vagy megtaláljuk, vagy nem. A természet szeszélye gyakran „megtréfál" bennünket. Van úgy, hogy több fejtésben egyszerre adódnak a nem várt problémák, s akkor hiába az erőfeszítés. Persze, megtörténik ez fordítva is, amikor a véletlenek a javunkra „dolgoznak".

Igen, a természet általában nem adja könnyen a kincseit, s Béta-aknán az átlagosnál is több munkával, erőfeszítéssel kell kiharcolni tőle. S hogy mégis a tröszt legjobb üzemei között emlegethetjük Béta-aknát; hogy az üzemvezetői iroda falán

három élüzem oklevél

látható, s remény van rá, hogy rövidesen a negyedik is oda kerül — ez mind az üzem dolgozóinak köszönhető, vezetőknek és beosztottaknak, műszakiaknak és fizikaiaknak egyaránt.

Mivel magyarázható hogy az emberek ebben a nehéz üzemben, a körülmények ilyen, vagy amolyan változásai ellenére is

akarnak és tudnak eredményesen dolgozni.

A legfontosabb talán az őszinte, baráti, elvtársi légkör.

— A dolgozóink tisztában vannak az üzem helyzetével — mondta erről Gungl elvtárs. *— Nem csak az eredményekről tudnak, nyíltan megmondjuk a nehézségeinket is. Ebben pedig nagy szerepük van a párt és a szakszervezet aktíváinak.*

— Sokat foglalkozunk a munkaversennyel — tette még hozzá Szolnok elvtárs, — *különösen a szocialista brigádokra támaszkodunk. S hogy e brigádoknak tekintélyük van az üzemben, bizonyítja, hogy az idén már huszonhat csapattal kötöttünk szerződést, többel, mint amennyi a múlt évben versenyzett.*

— Ne felejtsük ki a gépműhelyt sel E részleg munkájától igen sok függ. Nagyon örülünk neki, hogy az ott dolgozók az idén már kollektíven a szocialista műhely címért versenyeznek — mondta Gungl elvtárs. *— S hogy ezek után milyen eredményekre számíthatunk a közeljövőben? A föld alatti helyzet pillanatnyilag biztatóan alakul. Azt hiszem, nyugodtan vállalhatjuk, hogy a hónap végéig az operatív tervünk teljesítése mellett behozzuk a januári 1100 tonnás adósságunkat, s nem lemaradással, hanem túlteljesítéssel zárjuk az első negyedévet!*

B. J.

Közel félezer fényképet, grafikont, gazdag statisztikai összeállítást gyűjtöttek

Korabeli újságokat kérnek a rendezők

Lapunk korábbi számaiban jelent meg a Hazafias Népfront Komló városi bizottságának felhívása, amelyben segítséget kért a hazánk felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából rendezendő kiállítás anyagának gyűjtéséhez. A tárlat a második világháború előzményeit, a fasizmus előretörését, a háború pusztításait, a felszabadulást követő helyreállítást és az azóta eltelt időszak békés építőmunkáját öleli fel.

A felhívás élénk visszhangra talált a bányavárosban.

Több száz fényképet, grafikont, folyóiratot, statisztikai összeállítást bocsátottak a kiállítás rendelkezésére. A háború elleni küzdelemről különösen értékes dokumentumokat juttattak el a rendezőkhöz. *Szücs István*, trösztünk geológus mérnöke Komló bányászatának 20 éves fejlődéséről készített grafikont. *Litkei József*, gimnáziumi tanár a város két évtizedes életét dolgozta fel gazdag illusztrációkkal. A lelkes gyűjtőmunkánál *Csizmadia Sándor* iskola igazgató, *Peti Sándor* őrnagy, *Kunszt Antal* tanár, *Csurmann Tivadar* dekoratőr és *Nemesi Árpád* amatőr fotós nevét említhetjük elsősorban.

Karpis Katalin érettségire készülő gimnazista önálló albumot állított össze, melynek képei párhuzamosan ábrázolják a háború pusztításait, és az újjáépült Varsót.

A sok-sok dokumentum között találhatunk egy 30-as évekből származó partizándalt. *Erdei László*, Kossuth-bánya vájára egy 1945 április 3-án kelt, eredeti orosz és magyar nyelvű igazolványt adott közre, amely a földosztásra adott engedélyt.

A békemozgalmi tárgyú kiállítás anyagát a belvárosi iskolában gyűjtik össze *Bocz György* igazgató vezetésével. Bocz György, a tárlat vezetője elmondta, hogy a tervezett dokumentumok többsége máris együtt van.

— A háború pusztításait, a fasizmus leleplezését szolgáló dokumentumok gyűjtésére ösz-szefogott a város — mondotta. — A rendszerezésnél szaktanárok és más szakemberek segítenek majd. Hogy teljes legyen a kiállítás anyaga, szükségünk volna még olyan témájú anyagokra, amelyek bemutatják a hitleri fasizmus erősödését, a háborúra való felkészülést. Korabeli újságokra, folyóiratokra, újságcikkekre gondolok. Ezeket a dokumentumokat a kiállítás befejeztével mind-mind visszaadjuk tulajdonosaiknak. Akik részt vállalnak még a gyűjtőmunkából, március végéig juttathatják el hozzánk a dokumentumokat.

N. E.

A varsói Nowolipki utca egy részlete 1945-ből, illetve napjainkban. (A kiállítás egyik fényképe)

Komlói párbeszéd

Feladatterv

— Látta a tröszt újítási feladattervét?

— Láttam.

— Milyennek találja?

— Őszinte legyek? Fújtak a gondolataimnak... Ébresztőt fújtak nekik.

— Nocsak! Ez dicséretnek hangzik.

— Ahogy vesszük. Éppenséggel azt is mondhattam volna, hogy takarodót fújtak. De csak várja ki a végét. Azt még nem tudja, milyen gondolatokról van szó...

— Egészen kíváncsivá tesz. Mondja csak!

— Hát nézze, van nekem néhány ötletem. Be lehetne nyújtani újításnak. De most, hogy megjelent ez a feladatterv, nem tudom érdemes-e. És ha érdemes, akkor hova?

— Édesmindegy. A trösztnél központi ügyintézés van. Akárhol hasznosítják, megkapja érte, ami jár.

— Na ne mondja! Üsse csak fel a feladattervet a huszonnegyedik oldalon. Ott van a Kossuth-bányai 33-as feladat. Azt mondja: A csillék rögzítése a kasban. Most lapozzon a harminchetedik oldalra. Nézze meg a 66-os feladatot... Nos, ugyanaz, a lá Zobák-akna. A különbség annyi, hogy Kossuthon 1000 forint, Zobákon pedig csak 500 forint különdíjat ígérnek.

— Ez különös.

— Várjon csak! Van jobb is. A 45-ös és a 78-as feladatokkal ugyancsak konkurál Kossuth-bánya Zobákkal. És itt is milyen smucigok a zobákiak! Ugyanazért az előre gyártott falazóállásért csak 500 forintot ígérnek, amiért Kossuthon kétezret adnának.

— Furcsa.

— De nem állja a sarat a zobáki 67-es feladat a kossuthi ötvenkettessel szemben sem. Ha valaki Kossuth-bányán megoldja az aknakasból történő feladást, 2000 forint különdíjat kap. Zobákon ugyanezért csak egy ezressel dugják ki a szegény újító szemét...

— Látja, ez az, amikor a jobb kéz nem tudja, mit csinál a bal.

— Az még hagyján. De, ha a jobb nem tudja, hogy mit csinál a jobb?! Mert itt van például a 41-es és az 51-es feladat. Itt a Kossuth-bányai gépüzem ígér rá ötszáz forintot a saját anyaüzemére...

— Hallatlan!

— Dehogy hallatlan! Nagyon helyes, hogy ennyire önállóak az üzemek. Próbálja csak valaki ezután szidni a központi ügyintézést!

— Bernes —

SPORT

Az NB I-es bajnokság nyitánya előtt

A komlói labdarúgó-szakosztály levele a szurkolókhoz

Március 14-én délután 3 órai kezdettel a Komlói Bányász NB I-es labdarúgócsapata idei első bajnoki mérkőzését játssza. Az ellenfél a Honvéd kiváló játékerőt képviselő együttese lesz.

Vezetők és szurkolók egyaránt jól tudják, hogy nehéz ellenfélre vár a kék-fehér gárda. A jó szereplés érdekében a csapat minden tagjának tudása legjavát kell nyújtani. Ehhez azonban a sportbarátok összefogására is szükség van.

A szakosztály vezetősége azzal a kéréssel fordul minden szurkolóhoz, hogy a vasárnapi találkozón és az azt követő összes hazai mérkőzésen lelkesen — a sportszerűség határán belül — biztassák a csapatot. Az otthoni környezet, a hazai pálya légköre és a közönség lelkes buzdítása feltétlenül növelheti együttesünk küzdőszellemét.

Minden csapatnál, így a mi együttesünknél is előfordulhat, hogy a játékidő egyes szakaszaiban — számtalan tényezők közrejátszása folytán — nem megy jól a játék. Az ilyen lélektanilag is kritikus pillanatokban különösen szükséges a bátorítás. Ilyenkor talán méginkább szükség van a buzdításra, mint amikor kedvezően alakul az eredmény. Sajnos ezt nem mindig látják helyesen szurkolóink. Nem egy esetben előfordult már, hogy néhány magáról megfeledkezett szurkoló, felesleges beklabálásokkal és papírt nem tűrő szidalmakkal illette az izgalmakkal feszült légkörben küzdő csapatunkat. Az ilyen magatartás nem segíti elő a közös cél: a jó szereplést.

Egy-egy nehéz mérkőzésen bizony nagyon jól esik a labdarúgóknak, ha bátorító szavakat kapnak. Részt vettem már több budapesti rangadón, amikor a Fradi-tábor részéről olyankor is felzúgott a biztatás, amikor az ellenfél már gólokkal vezetett. Nálunk is tapasztalhattunk már ilyent, s ez a sportszerű gesztus ténylegesen kifejezi a csapat és a szurkolók összeforrottságát.

Tudják azt a sportbarátok is: milyen jóleső érzés például a munkahelyen a biztató szó, amikor nem megy úgy a munka. Úgy érezzük, hogy egy kis önakarattal és önfegyelmezéssel ki lehet küszöbölni az egyes szurkolók részéről néha még megnyilvánuló sporszerűtlenségeket. Az összefogás az egyik előfeltétele a csapat jó szereplésének. Bízunk minden jóakaratú, közös célt támogató és elősegítő komlói és komló környéki szurkoló odaadó és lelkes biztatásában. A lelkes buzdítás megsokszorozza a játékosok akaraterejét, nagyobb küzdelemre készteti őket.

Ha a csapat és a szurkolók között megfelelő lesz a harmónia, akkor a jó eredmény nem marad el. Előlegezzék a játékosoknak, de az egész csapatnak a bizalmat, meglátják: a gárda sok-sok örömet szerez a bajnoki évben.

Amikor vasárnap délután a két csapat kifut a pályára, amikor a játékvezető harsány síp ja a játék kezdetére ad jelt, amikor forró pillanatok küzdelme alakul ki, zúgjon fel az ütemes biztatás: HAJRÁ BÁNYÁSZ!

A komlói labdarúgó szakosztály részéről

dr. Kónya György

Az utolsó 5 percben dőlt el a két pont sorsa

Székesfehérvár—Pécsi Bányász 2:0 (0:0)

Székesfehérvár, 1200 néző, vezette: Mike. Csapatunk Bogyay — Bárány, Lombosi, Tamás — Kohlmann, Kása — Czebei, Selymes, Opova, Molnár, Bencsik összeállításban utazott el az NB II. első mérkőzésére. Az első félidőben a szél bennünket támogatott, mégis a hazaiak támadtak, de a játékidő ebben a részében csak egy kapufát értek el, melyre Czebei válaszolt, szintén kapufával. Forduló után csapatunk beszorult, de a védelem jól állt a lábán és úgy látszott, hogy az előirányzott egy pontot sikerül megszerezniük. A 85. percben még 0:0 volt az eredmény, a 86. percben azonban a hazai csapat megszerezte a vezetést és egy perccel a befejezés előtt tovább növelte azt. Végeredményben az NB II-es bajnoki nyitányon csapatunk vereséget szenvedett.

A mérkőzésen a csatársorból senkit nem lehet kiemelni, és a hátsó alakulatokból is csak Lombosi és Tamás játéka emelkedett az átlagos fölé.

Az NB II. nyugati csoportjának további eredményei: Esztergom—Z. Dózsa 3:1, PB TC—Autóbusz 0:0, Pápa—ZTE 1:0, Budai Spartacus—PVSK 0:0, Veszprém—Győri Dózsa 1:1, Mosonmagyaróvár—Kaposvári Honvéd 0:1, Kaposvári Kinizsi—Láng SK 2:0, Várpalota—Ikarus 4:0.

Március 14-én együttesünk itthon fogadja a Budai Spartacus csapatát.

A jó nevelőmunka eredménye

Nagykanizsán három megye (Baranya, Somogy, Zala) legjobb ifjúsági ökölvívói találkoztak, hogy a területi ifjúsági egyéni csapatbajnokságért mérkőzzenek. A megyéken belül egyesületek is képviseltették magukat. Megyénkből a Pécsi Bányász, a PVSK, Mohács és Szentlőrinc indította versenyzőit. Az összesített pontversenyben baranyai siker született, öklözőink 67 pontot szereztek, míg a második helyen végzett Zala csak 16 pontot ért el. Az egyesületek rangsorában a Pécsi Bányász végzett az első helyen 26 ponttal, a PVSK 24 és a Mohács 11 pont előtt. Az összecsapásokról Kis Zoltán edző elmondta, hogy az 51 induló közül több versenyző a felnőttek tudását is elérte technikailag. Első helyezésünk a korábbi eredmények ismeretében nem meglepetés, ennek ellenére a szakemberek részéről egyöntetű volt az elismerés. Az a két versenyző, akit a kilenc közül a legesélyesebbnek véltünk, nem végzett az első helyen, sőt Inhoff már az elődöntők során kiesett. Az első helyezettek, valamint a két meghívott — Kollár és Inhoff — résztvesznek az országos ifjúsági egyéni bajnokságon, amelyet későbbi időpontban rendeznek meg. Versenyzőink közül légsúlyban Dépári, harmatsúlyban Dobosi, kisváltósúlyban Hendl, nehézsúlyban Beck végzett első helyen, nagyvál ósúlyban Szabó, középsúlyban Kollár második lett.

Vasárnap délután három órakor a Pécsújhegyi Bányász sportházban ifjúsági öklözőink csapatbajnoki mérkőzést vívnak a Szekszárdi Dózsa fiataljaival.

Milyen csapat rajtol a Honvéd ellen?

Úgy gondoljuk, ez mód felett izgatja a komlói szurkolókat. Nos, teljes összeállítást még nem adhatunk, a 13 jelöltből azonban már következtethetünk.

Dr. Czibulka Mihálynak nem az volt kialakítani még a szűkebb keretet is a sok-sok közel egyforma képességű labdarúgóból.

A védelem máris véglegesnek mondható, amelyet így jelölt meg az edző: Kiss — Rozinis, Józsa, Ruppert — Sós, Csordás.

A csatársor öt posztjára hét játékos pályázik: Garai, Garami (Rónai), Szőcs (Lutz), Pataki I. Pataki II. Közülük vasárnap a Pécsi Dózsa ellen valamennyien bemutatkoztak, Szőcs kivételével, aki kisebb lázas betegség miatt maradt távol. Az 1:0-ás győzelemből (Pataki II lőtt szép gólt a 13. percben) nem lehet messzemenő következtetést levonni, azonban az ismert légkörben, a főpróbán elért egygólos siker mindenképpen biztató.

Főleg az erőnlét tekintetében vizsgázott jól a csapat. A csapatfegyelem szempontjából is örvendetes jeleket láthattunk.

Kiss az eddigi edzőmérkőzések közül most nyújtott legjobb teljesítményt. Háromnégy igazi szép védése volt. Rozinis csak tavaly, az NDK portyán játszott jobbhátvédként, de ezúttal mégis megbízhatóan mozgott. Józsa tovább fejlődött, Ruppert pedig — kitűnően a második félidőben — mutatta, hogy biztosan lehet rá számítani. Sós csak egy félidőn keresztül játszott, — örvendetesen javuló formában. Kisebb sérülést szenvedett, de valószínű, hogy a hét végén a csapat rendelkezésére áll majd. Csordás, aki az előkészületek során igen komolyan dolgozott, szép szereléseivel tűnt ki. Garai és Garami, valamint a most leszerelt Lutz nagy területen mozgott. Mindhárman sokat voltak játékban, az ő szereplésük elé is biztatóan tekinthetünk. Pataki I. és Pataki II. sokat vállalt magára, játékukkal színesedett, felgyorsult a csatársor munkája. Budaitól többet vártak a szakemberek, félénk volt s nem is küzdött úgy, mint ahogy szerettük volna.

Hogy mi várható a nyitányon? Nehéz erre felelni. Annyi biztos, hogy a küzdőszellemmel nem lesz hiba. Az egészséges versengés mindjobb teljesítményre ösztönzi a játékosokat.

Az első forduló természetesen mindig nagy kérdőjel. A Bp. Honvéd a napokban érkezett haza az egyiptomi és a szudáni vendégszereplésről. A piros-fehérek százszázalékos eredményei (Egyiptomban 4, Szudánban 2 esetben győztek) tértek haza. A többi között legyőzték a Vienna, az Austria és a Torinó legjobb 11-ét. A jelentések szerint Tichy ragyogó formában van.

A Bányász tartalék-gárdája: Takács — Szalai, Komlói, Jerabek — Ficzkó, Lelovics (Fuchs), Kománovics — Lazaridisz, Perényi, Bartulov, Szigeti (Podpácz) is biztató eredményt (7:0) ért el a vasárnapi főpróbán.

amikor a Pécsszabolcs ellen játszott a PEAC-pályán. A betegségből felépült Szigeti csak egy félidőn át játszott, de teljesítménye máris azt mutatta, hogy rövidesen lehet rá számítani az első csapatnál is. Két szép gólt is lőtt. Ezenkívül Lazaridisz (3), Perényi és Bartulov volt eredményes. Kitűnt: Komlói, Jerabek, Lelovics, Perényi és Bartulov.

V. I.

Meglepetés asztaliteniszben

A megyei bajnokságban még csak a második fordulót bonyolítják le, de a hét közben lejátszott fordulók során máris rangadóra került sor. A két testvéregyesület, a Komlói Bányász és a Pécsi Bányász asztaliteniszezői találkoztak egymással Komlón. Az egyre jobban fejlődő komlói asztaliteniszezők lelkes és jó játékkal döntetlen eredményt értek el az elmúlt évi megyebajnok pécsiekkel szemben. Az eredmény 10:10 volt. Komlói részről a Kővári—Püspök páros győzelmet szerzett, egyénileg pedig Pelócz három, Kovári, Püspök 2—2. Galambos 1 alkalommal hagyta el győztesen az asztalt. A pécsi győzelmeket a Papp I., Papp II. és Fonód, Kőszegi párosok (1—1) és Papp I., Papp II., Fonód, Kőszegi szerezték, egyaránt 2—2 mérkőzést nyertek.

A héten a megyebajnokságban nem lesz forduló, asztaliteniszezőink a Postás által rendezett egyéni versenyen indulnak szombaton és vasárnap.

A Vasas II. Bányász a Komlói Építők ellen mérkőzött 10:10 arányú döntetlenre. A Vicze—Bocz páros kétszer győzött egyéniben Bocz (3), Vicze (2), Németh (2), Pap (1) szerezte a pontokat.

A szabadban készülnek

A sikeres Napló Kupa szereplés után NB I-es gárdánk már a szabadban folytatja a bajnoki idényre való felkészülését. A férfiak már mérkőzést is játszottak az Ércbányász NB II-es csapatával, ahol minden számításba jövő játékos szóhoz jutott. Hortobágyi és Wágner I. kivételével, akik sérülés miatt pihenőre kényszerültek. A mérkőzésen sokat bizonytalankodtak játékosaink, látszott, hogy ez még csak az első szabadtéri mérkőzés, erővel viszont kifogástalanul bírták. 8:5-ös félidő után 18:12 volt a végeredmény. A gólok közül Sudár 5, Szabó B. 3, Mocbacher, Balogh, Kutas, Baranyai 2—2, Wágner II. és Wéber 1—1-et szerzett.

A terembajnokság során a legjobb formát mutatott játékosokból a Megyei Kézilabda Szövetség válogatottat állított össze, amelybe együttesünkből Balázsi, Baranyai és Sudár, míg a nőknél Baumgartner, Czakóné és Schmidtné került be. A kupagyőztes csapatoknak pénteken este az Olimpia étteremben Vasvári Ferenc főszerkesztő adja át az értékes díjakat.

Érdekes módon kerül lebonyolításra a női NB I. A sorsolással ellentétben a tavaszi idényben a vidéki csapatok minden mérkőzésüket otthonukban játsszák le, míg az őszi forduló során az NB I. női mezőnyének valamennyi mérkőzése Budapesten — fapadlós pályán — kerül lebonyolításra a novemberben rendezendő világbajnokságra való felkészülés miatt.

Névadó

Amióta öt évvel ezelőtt kibontakozóban volt egy új, szocialista rendünkhöz méltó társadalmi névadó, egyre többen választják ezt a külsőségekben is szép formát. A napokban a Komlói Vízmű kultúrtermében rendeztek egy ilyen kedves ünnepséget. *Schandl Jánosék* hívták össze a családot, a szűkebb rokonságot, hogy Kertész Imre anyakönyvvezető közreműködésével hivatalosan adjon nevet az újszülött Tiborkának.

Erre az alkalomra eljöttek a vállalat vezetői, hogy ők is kifejezzék tiszteletüket, gratuláljanak az édesanyának és az édesapának. — Ezekben az ünnepi percekben engedjék meg, hogy kedves családjukat ért örömükben mi is osztozzunk, hiszen amellett, hogy a család gyarapodott, végeredményben a mi nagy családunkat is öröm érte — mondotta Juhász Oszkár párttitkár. — Éppen ezért mi is üdvözöljük és szívből köszöntjük a kis jövevényt. Meggyőződésünk, hogy hazánk e kis állampolgárát népe és hazája iránti szeretetre nevelik szülei.

Meleghangú beszédében arra kérte a szülőket, hogy amikor majd bontogatja szárnyát a gyermeki értelem, amikor kezdi felismerni az élet összefüggéseit, ne felejtsék el és beszéljenek sokat neki mostani életünkről, amivel megalapozzuk boldog ifjú éveit, hogy majd annak idején megvalósíthassa mindazt, ami ma még csak terv. Az ünnepség hivatalos része után megvendégelték a résztvevőket s a vállalat szép ajándékot adott át.

HOL művelődjünk, SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Petőfi (Pécs): március 9—10-ig: **Sándor Mátyás.** Francia, színes film. 11—14-ig: **Húsz óra.** Magyar film. 15—16-ig: **Monte Cristo grófja.** I—II. Francia, színes film. Matiné március 14-én: **Cári kegyelem.**

Kossuth (Pécs): március 9—10-ig: **Cleo 5-től 7-ig.** Francia film. 11—14-ig: **Komédia a kilinccsel.** Csehszlovák film. 10 évtől. 15—16-ig: **Bátor emberek.** Szovjet film. Matiné március 14-én: **Csónak a tengeren.**

Park (Pécs): március 9—10-ig: **A maffia parancsára.** Olasz film. 10 évtől. 11—14-ig: **Tíz aranyérem.** Magyar dokumentumfilm. 15—16-ig: **Cartouche.** Francia film. 10 évtől. Matiné március 14-én: **Gól büntetésből.**

Zengő Gyöngye (Hosszúhetény): Március 9—10-ig: **Mandrin kapitány.** Francia film. 13—14-ig: **Nápoly négy napja.** Olasz film. 10 évtől. 16—17-ig: **A betörő.** Angol film.

Zrínyi (Komló): március 7—10-ig: **Álmodozások kora.** Magyar film. 11—17-ig: **Ne hagyd magad Pitkin.** Angol film. Matiné március 14-én: **Pinocchio.**

Zalka Máté (Pécsbányatelep): március 10-én: **Rigoletto.** Olasz film. 12-én: **Ivana és a futball.** Csehszlovák film. 17-én: **Háborús bűnösök.** Svéd film. 14 évtől.

Fekete Gyémánt (Gyárváros): március 8—9-ig: **Mit csinált felséged 3-tól 5-ig?** Magyar film. 13—14-ig: **Szörnyetegek.** Olasz film. 15—16-ig: **Két vasárnap.** Szovjet film. Matiné március 14-én: **A kis álmodozó.**

Meszes (Pécs): március 9—10-ig: **A Preludio akció.** NDK film. 12, 14-én: **A betörő.** Angol film. 16—17-ig: **Egy nő a hajón.** Lengyel film, 10 évtől.

Jószerencsét (Pécsszabolcs): március 8—9-ig: **Amíg az ember él.** Szovjet film. 11-én: **Bátor emberek.** Szovjet film. 12—14-ig: **Rab Ráby.** Magyar film. 15—16-ig: **Komédia a kilinccsel.** Csehszlovák film, 10 évtől. Matiné március 14-én: **Királyi gyermekek.**

Szászvár: március 8—10-ig: **Jánosik I.** 13—14-ig: **Külön asztalok.** Amerikai film. 10 évtől. 16—17-ig: **Topáz úr.** Angol film.

Május 1 (Vasas II.): március 8—9-ig: **A vád tanúja.** Amerikai film. 11—12-ig: **Díszmagyar.** Magyar film. 13—14-ig: **Bátor emberek** Szovjet film. 15—16-ig: **Minden megtörténhet.** Angol film.

Gesztenyés (Komló): március 11-én: **Ének az esőben.** Amerikai film. 14-én: **Jánosik** I—II. Csehszlovák film. 18-án: **Lövés a ködben.** Szovjet film.

Mánfa: március 10-én: **Mese a 12 találatról.** Magyar film. 13—14-ig: **A generális.** Amerikai film. 16-án: **Codine.** Román—francia film.

Mecsekfalu: március 14-én: **Egy ember aki nincs.** Magyar film.

Mecseknádasd: március 10—11-ig: **Volt egy ilyen legény.** Szovjet film. 13—14-ig: **Mi olaszok és a nők.** Olasz film. 17-én: **Moszkva—Genova.** Szovjet film.

Szászvár-bányatelep: 15-én: **Hogyan lettem vezérigazgató.** Francia film, 10 évtől.

Puskin (Vasas I.): március 11-én: **A rendőrfelügyelő.** Olasz film. 14-én: **Egy ember aki nincs.** Magyar film.

A televízió műsora

Március 9, kedd: 8.05: Iskola-tv. 9.00: Iskola-tv. 10.05: Iskola-tv. 11.00: Iskola-tv. 14.00: Iskola-tv. 14.55: Iskola-tv. 15.50: Iskola-tv. 16.55: Angol nyelv kezdőknek. 17.13: Az Iskola-tv postája. 17.25: Hírek. 17.30: Tapasztalatok, tanulságok. 17.43: Este a faluban. A KISZ Központi Művészegyüttes műsora. 18.50: Egy évvel több — szövet. 19.10: Az orvos válaszol. 19.20: Esti mese. 19.30: TV Híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Húsz óra. 20.25: Sebesült az erdőben. Magyarul beszélő lengyel film. 21.40: Találkozás Fred Astair-rel. Amerikai film. 22.30: TV Híradó 2. kiadás.

Március 10, szerda: 9.40: Sebesült az erdőben. 10.35: Lengyel szvit. 11.15: Magazin. 15.00: Győri Vasas ETO—DWS Amsterdam. Bajnokcsapatok Európa Kupája labdarúgómérkőzés. Közvetítés Győrből. Utána: USA—Svédország jégkorongmérkőzés. Közvetítés Tamperéből. 19.00: Autósok — motorosok. 19.20: Esti mese. 19.30: TV Híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: A művészet legyen mindenkié. 20.15: Minden megtörténhet. 21.45: Parabola. 22.05: Ma este Tatai Sándor dedikál. 22.15: TV Híradó. 2. kiadás.

Március 11, csütörtök: 16.25: Jégkorong VB. Szovjetunió—USA. Jégkorongmérkőzés 19.00: A Magyar Hirdető műsora. 19.10: Három deci tiszán. 19.25: Jégkorong VB Csehszlovákia—Kanada jégkorongmérkőzés.

Március 12, péntek: 8.05: Iskolatv. 9.30: Víg özvegy. 11.05: A kisfilmek kedvelőinek. 17.53: Hírek. 18.00: Paletta. 18.35: A család a közgazdász szemével. 18.55: A jövő hét műsora 19.10: Hobby. 19.20: Esti mese. 19.30: TV Híradó. 19.50: Napi jegyzetünk 19.55: A phenjani művészegyüttes műsorából. 20.35: Carmen. 63. Magyarul beszélő francia—olasz film. 22.05: TV Híradó, 2. kiadás.

Március 13, szombat: 12.55: Jégkorong VB. Szovjetunió—Csehszlovákia jégkorongmérkőzése. 16.10: Hírek. 16.25: Jégkorong VB Svédország—Kanada jégkorongmérkőzés. 19.00: Ujdonságok, érdekességek a mezőgazdaságban. 19.10: Hétről hétre. 19.20: Esti mese. 19.30 TV Híradó. 19.50: Téli tölgy. Szovjet kisfilm 20.10: Petőfi: A helység kalapácsa. 21.15: Táncol az egész világ. Tánczenei filmösszeállítás. 22.00: TV Híradó, 2. kiadás.

Március 14, vasárnap: 8.30: Iskola-tv. 8.55: Harminc perc az Ermitázsban. 9.30: Az Iskola-tv jövő heti műsorának ismertetése. 9.35: Iskola-tv. 9.50: Ifjúsági könyvismertetés. 9.55: Staféta III. 11.00: Hétmérföldes kamera. 11.15: Muzsikus fiatalok. 12.55: Jégkorong VB Csehszlovákia—Svédország jégkorongmérkőzés. 15.30: A Magyar Hirdető műsora. 15.40: Napirenden: Számvetés tavasz előtt. 16.10: Tűz a lakásban. 16.25: Jégkorong VB Szovjetunió—Kanada jégkorongmérkőzés. 19.00: Kisfilm. 19.10: Partok, kikötők: Rostock. kisfilm. 19.20: Esti mese. 19.30: TV Híradó. 19.50: Kisfilmek és alkotóik. 20.35: Balzac: A vörös vendégfogadó 21.25: Húsz év legszebb versei. 21.40: Telesp 22.00: TV Híradó, 2. kiadás.

A munkaruhák mosása Kossuth-bányán

Az üzemorvosok, a szakszervezet és a dolgozók kérésére az üzemvezetőség három harmadba telepítette az alagsorban lévő mosodát és lehetővé tette, hogy csekély térítés ellenében a dolgozók bent az üzemben tisztíttathassák ki ruháikat.

Az új mosatási rend a következő.

Minden dolgozó havonta egyszer mosathat. Mosatni csak márkaszámmal ellátott ruhafélét lehet. (A vegytintás bejelölés a mosodában történik!) Az üzem naponta száz fő részére mosat, és a mosási sorrend a márkaszám szerint történik. A fürdőkben a fekete oldalon „MOSÁS" táblával jelölik meg azokat a fogasokat, amelyek az nap sorra kerülnek. A soronlévő dolgozó műszak után leviszi a fürdőépület alagsorában lévő mosodába a tisztítandó munkaruháját, s azokat leadja. A következő műszak elején ugyancsak itt veszi át a tisztát. Mindez azonban csak a föld alatti dolgozókra vonatkozik. A külszíni dolgozók minden hónap 20-a és 30-a között vihetik le ruháikat.

MECSEKI BÁNYÁSZ
A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Kórház tér 1. II. emelet
Telefon: 65-28. 65-31. 18-58. 36-62 (11-85 mellék)
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 15-32. 15-33. 50-06
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Felelős vezető: Melles Rezső
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelelősöknél
Előfizetési díj félévre 10.20 Ft, egész évre 20.40 Ft
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 25 917

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM ÁRA: 40 FILLÉR KEDD, 1965. MÁRCIUS 16.

10 217 dolgozót kezeltek eddig eredményesen a Sikondai Éjjeli Szanatóriumban

Felszabadulásunk huszadik évfordulója az egész 1965-ös esztendőt ünnepélyessé teszi: ennek a jubileumnak a jegyében készülnek a kulturális és egyéb programok nemcsak az április 4-ét megelőző időszakra, hanem azt követően is. Ennek jegyében rendezik meg többek között májusban Komlón a nagyszabású munkásvédelmi kiállítást, amely a tervek szerint nem csupán a pillanatnyi állapotot mutatja be, de visszapillantást is nyújt a korábbi évekre.

A kiállításon szerepel majd trösztünk munkásvédelmének és munkásellátásának egyik fellegvára, a Sikondai Éjjeli Szanatórium is. Az intézet létrehozásával, fejlődésével kapcsolatos adatokat máris összegyűjtötte dr. Váradi Sándor, a szanatórium igazgatóorvosa. A tanulság kedvéért nem árt nyilvánosság a hoznunk ennek érdekesebb részleteit.

A Sikondai Éjjeli Szanatórium tizenkét esztendeje áll a mecseki szénbányászok gyógyulásának, pihenésének szolgálatában; 1953-ban létesítették, szovjet tapasztalatok alapján. Az első időkben nem is annyira a gyógyítás, mint inkább a dolgozók pihentetése, fizikai felerősítése volt az elsődleges cél. Ezt mutatja az is, hogy a 28 napos turnusokra beutalt 66 dolgozó — fele-fele arányban a pécsi és komlói területről — a legmagasabb norma szerinti étkeztetésben részesült.

Az intézet munkájában jelentős minőségi változást hozott az 1957-es esztendő. Ekkor került előtérbe a tényleges gyógykezelés és a különböző betegségek megelőzése. Ennek megfelelően növelték a szanatórium egészségügyi személyzetének létszámát, jelentős összeget fordítottak gyógyító eszközök, berendezések beszerzésére.

A növekvő igények az ötvenes évek végére nyilvánvalóvá tették a szanatórium bővítésének szükségességét. Ezt látva a Nehézipari Minisztérium 1962—63-ban 5 millió forintot biztosított a férőhelyek növelésére — ennek eredményeként a korábbi 70 ágyról 100 ágyra bővült a szanatórium befogadó képessége —, és a berendezések korszerűsítésére. Így a múlt évben a szanatórium vagyonleltárának összértéke mintegy 18 millió forintot tett ki. A kezdeti két kvarclámpával, egy rövidhullámú készülékkel, egy pantostáttal és nyolc fürdőkáddal szemben ma egy korszerűen felszerelt laboratórium, egy nagyteljesítményű röntgenkészülék, három rövidhullámú-, egy ultrahang-készülék, három neo-galvanostát, egy elektromos aerosol belélegeztető berendezés, szénsavas fürdő, súlyfürdő, hideg-meleg fürdőmedence és víz alatti tuss áll a gyógyítás szolgálatában.

A fenti felszerelések értékén túl igen jelentős összeget igényel a betegek ellátása. Az első években az egy beutaltra jutó napi költség 60—65 forint között mozgott, jelenleg 105 forint. Az e célra fordított összeg a tizenhárom év alatt nem kevesebb, mint 20 millió 421 ezer forint volt. A legnagyobb ellátási költséggel — 3 millió 310 ezer forinttal — a múlt évben működött a szanatórium.

Vajon „kifizetődőek" voltak-e ezek a jelentős ráfordítások? Erre vonatkozóan tervjellemes és részletes statisztikát közöl az intézet igazgatóorvosa. A végeredmény a következő: 1953-tól 1964-ig összesen 12 308 beutaltat kezeltek a szanatóriumban. Közülük 10 217 dolgozó távozott gyógyultan, vagy javult állapotban.

Az emberek életét, egészségét nem lehet forintban mérni. Nem árt azonban, ha gondolatban összevetjük a szanatórium létrehozására, fejlesztésére, fenntartására fordított milliókat a tízezer gyógyult bányásszal, s az eredmény csak az lehet, amit Alkotmányunk előre meghatározott és célul tűzött ki: „A Magyar Népköztársaságban a legfőbb érték az ember".

Metszik a fákat a balkányi gazdaság gyümölcsösében.

(Foto: Fehérváry. MTL)

Felére csökkent a csecsemőhalálozási arányszám

Megszaporodott a koraszülöttség miatti halálozás

A csecsemő halandóság elleni küzdelem országos méretekben is jelentős helyet foglal el. A probléma aktualitása adott gondolatot a komlói városi tanács egészségügyi osztályának, hogy e témával kapcsolatban értekezletet tartson. Március első hetében a rendelőintézet kultúrtermében ennek szellemében hívták össze a szakembereket. Az 1964. év második felének csecsemő halálozásról készített jelentést vitatták meg.

A tanácskozáson résztvettek a megyei, a városi kórház, a rendelőintézet szakfőorvosai, a védőnői hálózat tagjai, valamint a helyi társadalmi szervek képviselői. Az értekezlet célja — a szakmai értékelésen kívül — a társadalmi szervek aktivitásának fokozása, az egész társadalom mozgósítása a csecsemő halandóság elleni küzdelemben.

Dr. Simovits Márta gyermekszakfőorvos beszámolója szemléltetően mutatta, hogy miként alakult a bányavárosban a csecsemő halálozás arányszáma. Míg 1950-ben 100 ezreléket tartottak nyilván, addig 1964-ben a halálozás 45 ezrelékre csökkent. Ez tehát több mint a fele a korábbi évek ijesztően magas statisztikájának. A kedvező csökkenés még mindig nem megnyugtató, mert az eléggé számottevő országos átlagnál tartunk.

Az előadó különös gonddal és hangsúllyal emelte ki, hogy bár az eredmények évről évre javuló tendenciát mutatnak, viszont a halálozásoknál nagymértékben megszaporodott a koraszülöttség (éretlenség), mint halálok. Említésre méltó, hogy 1963. évhez viszonyítva a cigánycsecsemők halálozása is kisebb. Az iskolai oktatás, a felvilágosító munka máris kedvezően érezteti hatását a Kossuth-aknai telepen.

A csecsemő halálozási statisztika nemcsak egy város, egy ország egészségi állapotát jellemzi, hanem annak szociális, kulturális helyzetét is. Az utóbbi évek javuló eredményénél döntő tényezőként kell megemlíteni a folyamatos oltásokat, az antibiotikumokkal való gyógykezelést, a veszélyeztetett (beteg, éretlen, rossz szociális körülmények között élő) csecsemők környezetükből való kiemelését.

A vita folyamán valamennyien hangsúlyozták, hogy erőteljesebben kell fokozni a meggyőző, felvilágosító munkát. Előadást kell rendezni az anyák iskolája keretében, s fokozni kell a terhes nők védelmét, a tanácsadásokon való gyakoribb megjelenést. Itt elsősorban a társadalmi szervek, a vöröskereszt, a nőtanács aktíváinak közreműködését kérik.

A megyei szülész kerületi főorvos példákkal hívta fel a figyelmet a művi vetélések szerepére a koraszülések előidézésénél. Az egészségügyi szakemberek ilyenirányú megfigyelései, észrevételei figyelmeztető jelzések az AB-törvény megváltoztatására, a megszorítások bevezetésének szükségességére. A fiatal, jó szociális körülmények között élő házasok sokszor későn értik meg orvosaink figyelmeztető szavát a művi vetélések veszélyeivel kapcsolatban.

Pécsbánya áll az első helyen

A termelési verseny listavezetője ezúttal is Pécsbánya, mint az előző héten. Az üzem 109,8 százalékos, kimagasló munkasikerrel zárta a március 13-ig esedékes havi előirányzatát. A pécsbányaiak nem kevesebb mint 1865 tonna szénnel adtak többet a tervezettnél. Az utóbbi időszakban Vasasbánya is nagyszerűen felzárkózott, az ötödik helyről a másodikra került. Kossuth bánya továbbra is a legjobbak között található, viszont Szabolcsbánya a második helyről visszacsett. Az Északi Üzemek is kitűnő, 101,8 százaléknál tartanak. Jól hajrázik a Béta-aknai kollektíva is, amely a március 6-i 95,3 százalékról 98,1 százalékra javította a termelési mutatót. Zobák-akna a legutóbbi héten 14,6 százalékkal jobb eredményt hozott az előző heti átlagnál.

A trösztösszesen 97,3 százalékkal zárta az első két hetet. Az adósság: 4527 tonna. Ebből a minőségi mutató 96,8, a szenesmeddő termelése pedig 102 százalék.

A minőségi széntermelést figyelembe véve március 13-ig a következő rangsor alakult ki az üzemek között:

1. Pécsbánya	**109,8%**	**1864 tonna többlet,**
2. Vasasbánya	**104,2%**	**663 tonna többlet,**
3. Kossuth bánya	**101,0%**	**452 tonna többlet,**
4. Északi Üzemek	**101,8%**	**117 tonna többlet,**
5. Béta-akna	**98,1%**	**372 tonna adósság,**
6. Szabolcsbánya	**98,0%**	**587 tonna adósság,**
7. Zobák-akna	**54,3%**	**6928 tonna adósság.**

A pécsi tanbánya 95,6, a komlói pedig 93,1 százaléknál tart.

Forintok a sárban

Mennyibe kerül egy keramittégla?

A komlói TÜZÉP vezetője nem tud árat mondani. Drága lehet, az bizonyos. És valószínű hiánycikk is, mert tizenhárom éve nem emlékszik, hogy kaptak volna.

Az Építőipari Vállalat anyagkönyvelésén viszont kapásból válaszolnak: ezer darab normál méretű keramittégla négyezer-két forintba kerül. Tehát darabja kereken négy forint. Ezt most szorozzuk meg ötvennel, az kétszáz forint.

Nagy összeg?

Attól függ. Ha valakinek a zsebéből vennék ki... nos, hát az illető bizonyosan nem törődne bele egykönnyen. Ha viszont a népgazdaság „zsebéből" kerül a sárba, válik semmivé — akkor nem nagy pénz. Mert a népgazdaságnak semmi se drága!? Mint ahogy ez az ötven, vagy talán több keramittégla, amely ott hever jobb sorsra várva az egyelőre névtelen Kenderföld C-területi utca végénél. Most már több mint fél éve, hogy otthagyták őket, egy részük máris eltünt a sárban. Más részük még kilátszik a föld alól, menthető lenne, ha valaki egyáltalán gondolna a mentésre.

Nem tudni biztosan, de valószínű, hogy a Tolna megyei Állami Építőipari Vállalat komlói építésvezetősége is elkészítette a takarékossági intézkedési tervét. Ez azonban nem is lényeges, mert mit ér az a terv, amelyet nem hajtanak végre? Márpedig ezt nemcsak a keramittéglák esete bizonyítja, hanem — ezen az egyetlen építkezésen — sok más anyag pazarlása, hanyag kezelése is.

Minden intézkedés, minden terv és minden határozat annyit ér csupán, amennyit megvalósítanak belőle. S ha az építők nem tartják be saját tervüket, a felsőbb szervek bizonyára gondoskodnak arról, hogy az országos „intézkedési terv" — a decemberi párthatározat — ezen a területen is érvényre jusson.

— nos.

„Erőnkhöz mérten segítjük a vietnami nép harcát"

Szolidaritási gyű[illegible] és Kossuth-bányán

Hétfőn reggel hat órakor szolidaritási gyűlést tartottak Kossuth-bánya felolvasó-termében a délelőttös műszak dolgozói. Kaposvölgyi József üzemi főmérnök mondott rövid beszédet.

— Kossuth-bánya kimagasló sikerekkel zárta az 1964-es esztendőt. Ez a műszaki és a fizikai dolgozók jó munkájának, összefogásának köszönhető.

Az évek során szoros egységgé kovácsolódott ez a kollektíva, amelyre mindig, minden időben számítani lehetett. Most ismét kéréssel fordulunk a dolgozókhoz.

Ez azonban nem gazdasági, hanem politikai jellegű kérés. Mindenki előtt ismeretes, hogy a vietnami nép elkeseredett harcot folytat hazája függetlenségének megtartásáért az imperialista agresszorok ellen. A világ békeszerető népei mélységesen elítélik az amerikaiakat, akik megtámadták Vietnamot. A sajnálat azonban nem elegendő.

Arra van szükség, hogy erejéhez mérten mindenki segítse a vietnami nép igazságos harcát. Rövidesen szolidaritási bélyegeket osztunk ki. Kérem, hogy ilyen bélyeget minél többen vegyenek, mert az így befolyt pénzen élelmiszert, kötszert és több nélkülözhetetlen cikket küld államunk a vietnami népnek.

Kaposvölgyi József főmérnök után az 50-es szocialista munkabrigád vezetője, Nagy Dezső lépett a mikrofon elé:

— Kossuth-bánya üzemvezetősége tízezer forinttal jutalmazott meg bennünket a múlt évben végzett jó munkánkért. A brigád elhatározta, hogy ezt az összeget felajánlja a vietnami nép megsegítésére.

Szavait lelkes taps követte. Ezt követően a lámpakamra női szocialista brigádjának képviselője szólalt fel. Mint mondotta, a brigád minden tagja négyforintos szolidaritási bélyeget vásárol. A telefonos „Gagarin" szocialista brigád tagjai tízforintos bélyeget vesznek.

A szolidaritási gyűlés Koós László pártbizottsági titkár köszönő szavaival ért véget.

136 társadalmi ellenőr Komlón

Összevont értekezletet tartottak március 14-én, vasárnap délelőtt a Kossuth-bányai kultúrteremben a Komló területén dolgozó kereskedelmi ellenőrök. Az összejövetelen képviseltette magát a megyei tanács állandó kereskedelmi felügyelősége, a szakszervezetek megyei tanácsa, a tröszt szakszervezeti bizottsága, a komlói városi tanács, továbbá a város területén működő kereskedelmi és vendéglátóipari vállalatok igazgatósága.

Tárnai János, Kossuth-bánya szakszervezeti bizottságának titkárának megnyitója után mintegy száz részvevő hallgatta meg Földes Jenő — a társadalmi ellenőrzési csoport vezetője — beszámolóját.

Földes elvtárs bevezetőül bejelentette, hogy a múlt év októberében a kereskedelmi társadalmi ellenőrök országos tanácskozásán a komlói csoport munkáját az ország legjobbjai között értékelték. A további fejlődés feltétele a szakmásított ellenőrzés kiterjesztése, fokozása. Az e téren szerzett hároméves tapasztalatok is ezt bizonyítják. *Jelenleg az iparcikk szakon öt, az élelmiszerszakon hét, a vendéglátóipar és az üzemélelmezés területén öt brigád végez ellenőrzéseket.*

A tartalmi munkáról szólva Földes elvtárs elmondotta, hogy ma már nem csupán a szakszervezet, hanem *a kereskedelem igazgatásával foglalkozó különböző szervek — még az ellenőrzött vállalatok vezetői is — elismerik és támogatják a csoport munkáját.*

Ez az értekezlet egyben alkalmul szolgált arra is, hogy megemlékezzenek a társadalmi ellenőrzés fennállásának tízéves jubileumáról. *A fejlődést talán leginkább az a számszerűség mutatja, hogy az 1955-ös 26 fős létszámmal szemben ma 136 dolgozó segíti társadalmi munkájával Komló kereskedelmi ellátottságának javítását, fokozását.* Erre irányult a múlt évben végzett csaknem kétszáz ellenőrzés — amelyből a Kossuth-bányaiak 122-őt végeztek —, és az ez évben 61 üzletben végrehajtott 21 ellenőrzés is.

A beszámoló után több felszólaló — így Tihanyi János, az SZMT elnökségének tagja és Szita Pál, a komlói tanács kereskedelmi osztályának vezetője — méltatta a társadalmi ellenőrök munkáját. Végül könyvjutalmat osztottak szét a legaktívabb ellenőrök között, majd az egyes szakcsoportok külön tárgyalták meg legközelebbi tennivalóikat.

Pákolitz István és Kende Sándor

a Bányász Irodalmi és Művészeti Kör irodalmi délutánján

Nagy sikerrel zajlott le szerkesztőségünkben az irodalmi és művészeti kör által rendezett író—olvasó találkozó március 11-én délután.

A kör tagjain kívül mások is megjelentek a találkozón, — a tröszti dolgozókkal együtt trösztön kívülliek is. — és színvonalas, érdekes vitát folytattak Pákolitz István József Attila-díjas költő-műfordítóval, valamint Kende Sándor íróval.

Bevezetőül Gyevi Károly felelős szerkesztő ismertette a megjelentekkel a Bányász Irodalmi és Művészeti Kör célját és feladatait. Elmondotta, hogy a Kör elsőrendű feladata népszerűsíteni, megszerettetni a mai magyar irodalmat és képzőművészetet, megismertetni a kör tagjaival hazánk irodalmi vonatkozású nevezetességeit. Emellett foglalkozni azokkal, akik maguk is megkísérlik művelni a szépirodalom és a képzőművészetek valamelyikét, segíteni esztétikai művelődésüket. E célból irodalmi vitákat, előadásokat, kirándulásokat szervez a kör: tagjainak képeiből, rajzaiból, szobraiból pedig kiállításokat rendez.

A tájékoztató után a megjelentek kérdéseket tettek fel Pákolitz Istvánnak költői munkásságával kapcsolatban, érdeklődtek írói tervei felől, Kende Sándor pedig a prózaírás műhelytitkairól, regényeinek alakjairól, esztétikai elveiről beszélt az irodalmi délutánon.

Előkerültek a könyvek, regények, verseskötetek is a jelenlevők táskáiból. Az író és a költő dedikált, a jelenlevők pedig közben újabb kérdésekkel ostromolták mindkettőjüket.

Az irodalmi délután második felében Kende Sándor olvasta fel egyik legújabb elbeszélését, majd Pákolitz István mondta el két versét.

A jelenlevők megállapodtak abban, hogy rendszeressé teszik az író—olvasó találkozókat; s hogy hazánk irodalomtörténeti nevezetességeinek megtekintésére is meghívják majd a Pécsett élő írókat, költőket.

Ami nem szerepel a fizetési borítékban...

Fizetési napokon mindig nagyobb a forgalom. Ez érthető is, hiszen az emberek zöme ilyenkor ejti meg nagyobb bevásárlásait, a háziasszonyok is megvásárolják havi vagy félhavi tartós élelmiszercikkeiket attól függően, hogy ők, vagy férjeik hányszor kapnak havonta fizetést. S mikor az ember alaposan felpakolva fáradtan hazaér, akkor jut eszébe, hogy még ezt is kellett volna venni, meg azt is, de hiába, most már nem lehet, majd a következő hónapban.

Amikor a családi számvetés készül, a „házi pénztáros" mindig csak a tiszta bevétellel számol, node ez nem is lehet másként. Csak azt lehet elkölteni, ami van.

Úgy általában.

Mert ha jobban megvizsgáljuk a dolgot, bizony olyan pénzt is elköltünk — mégpedig rendszeresen, minden hónapban — ami tulajdonképpen nincs is a pénztárcánkban, éppen ezért hajlamosak vagyunk arra, hogy teljesen megfeledkezzünk róla.

Úgy szokás mondani, hogy a tizenharmadik fizetés a nyereségrészesedés. Ez igaz is. Egy egész esztendei becsületes munka jutalma. De van ezen felül még valami, amit most úgy lehetne megfogalmazni, hogy a tizennegyedik havi fizetés.

Miről is van szó? Arról, hogy például Kossuth-bányán, 1964-ben, a rendes 12 havi fizetésen felül, minden dolgozó — ha nem is közvetlenül — 6 ezer 973 forint pluszban részesült.

Hogy miként lehetséges ez? Igen egyszerű. Az étkezési hozzájárulás minden dolgozó után 472,16 forint. Az utazási költség 774,30, a munkásszállás költsége 543,13, a hűségjutalom átlagban 3624,83, az illetményszén 966,91 és a munkaruha 591,74 forint. S ebben a csaknem hétezer forintban még nem is szerepel a nyereségrészesedés, az már csak olyan „ráadás".

Sajnos, a dolgozók nagy többsége az ilyen, közvetett juttatást soha nem veszi figyelembe, természetesnek tartják, hogy felvételkor teljes öltözet munkaruhát kapnak, hogy az étkezés, az utazás és a szállás költségének túlnyomó többségét az üzem állja, hogy évente 40 mázsa jóminőségű szenet kapnak ingyen, és így tovább.

De vajon figyelmen kívül hagynák-e akkor is, amikor mindezeket maguknak kellene előállítani? Nem hiszem. Szerencsére ennek bizonyítására nem kerülhet sor. Én is csupán azért említettem meg, hogy elgondolkoztassak néhány dolgozót: azért több van abban a borítékban, mint amennyit a bérszámfejtők rátírtak!

Ca. Z.

Társas kirándulások

A TIT és az IBUSZ komlói irodája az előző évek tapasztalata szerint — most is szervez tavaszi kirándulásokat, társasutazásokat. Az érdeklődés mindenekelőtt az egynapos és a másfélnapos kirándulások iránt mutatkozik. Természetesen terveznek országjáró és külföldi társasutazást is.

Március második felében és áprilisban azért nagyobbak az igények, mert ebben az időszakban az állam 30 százalékos utazási kedvezményt biztosít. A tröszt Villamos Üzeme, az Erőmű, a Rendelőintézet máris bejelentette részvételi szándékát. Az üzemek, intézmények képviselői a TIT városi szervezeténél (Tanácsház, II. e.) hétfőn és pénteken délután 4-től 6-ig, az IBUSZ helyi irodájában pedig hétköznaponként reggel 8-tól délután 4 óráig jelenthetik be utazási szándékukat. Az utazások programjáról is itt adnak bővebb felvilágosítást.

— A TANÁCSKÖZTÁRSASÁG emléknünnepét március 20-án, szombaton délután tartják a Zrínyi Művelődési Házban. Egy héttel később a városi Felszabadulási Kulturális Szemle keretében a színjátszó csoportok, az irodalmi színpadok, szólisták, énekkarok és tánccsoportok bemutatójára kerül sor.

OFOTÉRT szaküzlet nyílik Komlón

A város vezetői régi kívánságot oldanak meg Komlón azzal, hogy az Állami Biztosító volt helyiségében (Kossuth utca) OFOTÉRT szaküzlet megnyitására adtak lehetőséget. A vállalat fővárosi szakemberei a helyiséget máris átalakították s az üzlet hamarosan a közönség rendelkezésére áll.

A város vezetőitől a fentihez hasonló intézkedésre vár a belvárosi játék-írószer bolt elhelyezése. Jelenleg ugyanis egy szűk, az igények kielégítésére alkalmatlan helyiségben dolgozik a bolt kollektívája. Nemcsak arról van szó, hogy hihetetlenül rossz a választék (raktár híján árut nem tárolhatnak), hanem — zsúfoltság miatt — a biztonsággal is baj van.

Az új üzletház építéséig kétségkívül nehéz a bolt elhelyezése, de mégis volna megoldás. Már decemberben felvetődött az a gondolat, hogy a kihasználatlanul álló (hetenként csak egyszer-kétszer nyitva tartó) Képcsarnok Vállalat bemutató termét át lehetne adni a sport-írószernek. Most, amikor a Szövás benépesedésével megnövekedett a belvárosi forgalma, méginkább időszerű volna a sürgős intézkedés.

Zója utca 2: Könyvtár

Ha a komlói gimnázium felé jár az ember, akaratlanul is észreveszi a szemközti oldalon lévő nagy fehér táblát, melyen ez áll: „Ady Endre könyvtár".

Benn a helyiségben az olvasótermek komoly csendje fogad. A könyvtáros, Nagy Mihály vázolja, hogy a kökönyösi pártszervezet a saját irodáját bocsátotta ideiglenesen a könyvtár rendelkezésére, 1963 őszén. Már 461 fő az idén beiratkozott olvasók száma (tavaly 890-nél zárták az évet). A könyvállomány 9000 kötet. Éppen a napokban érkezett 230 kötet új könyv, melyek közül igen keresettek Berkesi András: Sellő a pecsétgyűrűn, Franz Kafka: A kastély; Kuprin: Verem; Zola: Pascal doktor című regénye.

Fiatal lány lép be az ajtón. Tanácstalanul [illegible] majd elmondja, hogy szeretne beiratkozni és valami jó könyvet kér. Gyorsan végez az adminisztrációval a könyvtáros, és már nyújtja is a könyvet. — Olga Schleipflugová: Színésznő leszek című regényét ajánlanám. Ez egy mai tárgyú regény Karel Capek özvegye tollából, aki nemcsak teh[illegible]ges írónő, hanem kiv[illegible] színésznő is. Könyvében a mai ifjúság problémáiról ír őszinte, közvetlen hangon. A főszereplő: Marta, elvált [illegible] tizennyolcéves lánya, aki elhagyta apjolónőt hivatását, mert úgy érzi, a színi pálya[illegible]ra rendelte a sors. A kitűnő cseh írónő, mintegy kézenfogva vezeti a kislányt, hogy megismerje, megtalálja a valósá[illegible] nagy „élet"-et, mindazt, amit egy fiatal lánynak tizennyolc esztendeje, a becsülettel végzett munka és az igaz szerelem nyújthat — mutatja be röviden a regényt.

— Igen, ezt kérem! — felel a piroskabátos lány.

Egy svájcisapkás kisfiú érkezik. Nem régen ismerkedhetett meg a betűvetés, az olvasás tudományával, de a könyvtárban már otthonosan mozog. Rövid válogatás után már viszi is az asztalhoz a két kiválasztott könyvet; a Fortélyos mester királyságát és a Napos-holdas paripát. Nagy Mihályhoz fordul: — Tanár bácsi, az apukának tessék adni egy jó harcosat!

Kanyicev: Az erőd foglya című könyvére esik a választás.

Történelmi tárgyú olvasmányt kér a következő könyvtárlátogató. Sós—Vámos: Lincoln. — Ez a címe annak az alkotásnak, melyet elvisz. A könyvet a nagy amerikai államférfi halálának 100. évfordulójára adta ki a Magvető. A néger rabszolgák felszabadításán keresztül, a nagy egyéniségnek kijáró tisztelettel, történelmi hűséggel dolgozták fel a regény írói Lincoln romantikus és izgalmas élettörténetét. Méltó tükre az amerikai történelem egyik igen válságos korszakának, és egy kiváló ember életútjának.

A most érkezett fiatalember zavartan közli, hogy a kölcsönzött könyvet a vonatban felejtette. Jelenleg nem tudja megtéríteni, de fizetéskor elhozza a pénzt.

— Ez az eset bárkivel előfordulhat — mondja Nagy Mihály. — Bár ilyen lelkiismeretes lenne minden olvasó. Néha bizony felszólításokat kell küldeni egy-egy könyvtárlátogatónak és sok esetben igen siralmas állapotban kerülnek vissza a könyvek.

Beszélgetünk arról, hogy a kiadók mindinkább figyelembe veszik az olvasók igényeit. Közben az érdeklődők egész sora érkezik. A hétköznapok délutánját sokan művelődéssel, könyvek válogatásával töltik el.

Az utolsó könyvtárlátogató is elmegy, hat órakor. (kedden és pénteken 4-kor) lejár a kölcsönzés ideje. A könyvtáros helyre teszi a visszahozott könyveket, hogy holnap újra katonás rendben állíthassanak az olvasók rendelkezésére.

NAGY ETELKA

TURI KLÁRA

Falusi lányok

Pamut harisnyába s papucsba bútt
fecske-ívű lábuk,
medvetalp-legények jártak utánuk.

Sárkoloncként lógott nyelvükön a szó,
nehéz nevetés,
— közülük kikerült néhány szerencsés

iparos-asszony. — Moziról hallottak
és naptárt rágtak tövig;
a városban kendőt húztak szemöldökig.

Ők azok a némák, kikben ma a fény
megtörik és némák, révetegek,
— unokáik testét bókoló szövetek

redőzik kecsesen, cipőjük holdsarlós,
tudás ékkövezi a mosolyukat
s mint a láthatárról égresikló Nap,
szemükben vitorlát bont az öntudat.

Gyenis József

Hajtóvadászat

3.

A lány közelsége nem jelentett semmit számára, de a puska megszerzése miatt végig kellett játszani szerepét lehetőleg jól, hogy a lány gyanut ne fogjon. A tompított lámpafénynél is látta Juci szemében az izzó lobogást. Szájuk újra egymásra tapadt. Minden csóknak vége lesz egyszer, ennek is vége lett. A lány hirtelen mozdulattal felpattant és hamiskás mosollyal, ujjával csendet intve, halkan megszólalt.

— Ezt megünnepeljük — és kilibbent a szobából. Ez volt az első szó, ami elhangzott köztük ma este és egyben az utolsó is. A lány után Csöme is mozdult. A lakást jól ismerte. Pillanatokon belül a főbíró vadásztrófeás szobájában termett. A perc töredéke alatt kézbekapta puskáját a szegről. A folyosón még hallotta, hogy a lány matat a konyhában, de tovább nem érdekelte semmi, csak el innen minél előbb.

Juci kissé elcsodálkozott, mikor a szobát üresen találta. Nyugtatta magát, biztosan dolga akadt és hamarosan itt lesz a férfi, akiért olyan sokat kockáztatott. Megterített és várt. Egyre nyomasztóbban hatott rá a csend, majd elindult a vendég keresésére. Végig járta a szobákat, bár biztosra vette, hogy ott nem találja. Sehol semmi. Mintha a föld nyelte volna el, nyomtalanul eltűnt. A folyosó udvarra nyíló ajtatját nyitva találta, pedig emlékezett, ráfordította a kulcsot. Semmi kétség, magára maradt. Bánatosan nézett ki az éjszakába és nem értette, mi történhetett. Csak azt tudta, hogy becsapták, csúfosan rászedték, megalázták. Legszívesebben összetörte volna a pecsenyéstálat, amiben az ünnepi vacsorát felszolgálta.

Csömét másnap reggel Csorsz bácsi a helyén találta. Reggel felé hogy józanodni kezdett, egyre inkább belénylallott a félelem. Ennyi sok évi hűséges szolgálat után hova is tette az eszét. Még utóbb a nyugdíja is odavész, ha kitudódik. A kulcsot azon rendje és módja szerint, a helyén találta. Ez kissé visszaadta nyugalmát. Sietve ment a zárka ajtajához, és végleg megnyugodott. Csöme ruhástól, hanyatdőlve feküdt az ágyán. Lerítt róla álmában is a kimerültség. Lábát szétvetette, kese lelógott, ruházata összekoszolódva, bakancsa csupa por. Az áldóját, ez aztán ugyancsak strapálta magát — nézett elismeréssel. Csömére az öreg — nem költöm fel, a jebezeusát a bitagjának — s azzal most már megfordította a kulcsot a zárban.

Rendes körülmények között, talán pár nap is eltelt volna, mire a fegyver eltűnését észreveszik. Most az a véletlen, ami a megszerzését elősegítette, egyben rá is terelte a figyelmet a lopásra. A vacsoránál panaszkodott a házigazda, hogy annyi a vaddisznó a határban, hogy nem bír velük. Tönkreteszik a vetést. Rábeszélte a főbírót, hogy másnap menjenek ki vaddisznó lesre. Ehhez kellett volna a golyóspuska. A főbíró ugyancsak elcsodálkozott az üres fogas láttán. Dehát máshova nem szokta tenni. Először csak keresték a lakásban, később felforgatták fenekestül az egész házat. Legbuzgóbban Csöme segédkezett.

— Éppen tegnapelőtt pucoltam meg az összes fegyvert, biztosan tudom, hogy a helyére tettem.

— Most az egyszer szerencséd van. Ha nem lenne alibid éppen a börtön, bizisten lecsukatnálak gondolkodás nélkül, morogta mérgesen a főbíró.

Olyan volt a ház, mint a felforgatott méhkas. Mindenki idegesen járt kelt, csendőrök nyomoztak, csak Csöme volt nyugodt. Az éjszaka még törte a fejét, milyen magyarázatot adjon Jucinak. Ez is megoldódott önmagától. A lány pillantására se méltatta, nemhogy szóbaállt volna vele. Így aztán magyarázkodni se kellett. Az öreg Csorsz, meg Juci is, mérget mert volna inni rá, hogy a fegyver eltűnése Csömével összefügg. Bár egyik se tudott a másik szerepéről, az éjszaka történtekről, mégis mindegyik okosabbnak vélte hallgatni róla.

Vármegye szégyene lett a dologból. Széltében, hosszában kacagtak a főbíró kudarcán, az pedig emésztette magát tehetetlen dühében és rögeszméjévé vált a fegyver keresése, de az bizony még télire se került elő.

Január elején nagy vadászat volt Csöméék környékén. Országgyűlési képviselők, alispán, főispán, külföldi urak rótták a határt, akik között a főbíró is csak amolyan megtűrt személy volt. Meg is hunyászkodott szerényen a nagy tülekedésben, pedig most igencsak fitogtathatta volna céllövő tudományát, mert nem kevesebb, mint négyszáz hajtó terelte a vadakat puskacső elé. Hiába kerülte azonban a feltűnést, akarata ellenére is az érdeklődés középpontjába került. Az ebédnél tűz mellett szalonnázott az úri társaság. A főispán megyeszerte ismert volt jó humoráról. Akit kiválasztott egy-egy alkalommal céltáblának, az nem köszönte meg az iránta tanúsított figyelmességet. Társalgás közben — mintha csak véletlenül tenné — a fegyver eltűnésére terelte a beszélgetést.

— Mesélje csak el főbíró úr, hogy történt, azt hiszem érdekelni fogja az urakat.

A főbíró dadogott, irult-pirult, amíg szégyenkezve beszámolt a lopásról. Kérdések özöne áradt feléje. Mindegyik azt tudakolta, hogy lehet az, hogy nem is sejti ki a tettes. A föld csak nem nyelte el?

— Minden porcikám azt bizsergi, nem lehetett más, mint Csöme Péter, csak ne lenne olyan jó álibije a fickónak. Éppen a két hetét ülte le nálunk a kőterben, mikor az eset történt. Azóta is figyeltetem, de hiába. Pedig sokért nem adnám, ha nyitjára jöhetnék, hogy és mint csinálta.

A főispán hirtelen cselt vetett.

— Aztán mennyit érne meg magának főbíró úr, ha előkerülne a puskája?

— Hát adnék kétszáz pengőt, csak már láthatnám. Egyébként itt van az a Csöme a hajtók között. Éppen a méltóságos úr vadhordozója, — jegyezte meg a főbíró.

Azon nyomban hívatták is Csömét, aki nem nagyon örült a hirtelen támadt érdeklődésnek. Maga a főispán foglalkozott vele.

— Mondja Csöme, akar maga kétszáz pengőt keresni?

— Már hogyne akarnék méltóságos uram. Csak tudnám, hogyan lehet ebben a bolettás világban.

— Hát akkor figyeljen rám. Előkeríti a főbíró úr puskáját és megkapja a pénzt. Magának ez nem lesz nehéz, ha jól tudom, valamikor a magáé volt és megismeri a fegyvert.

Az urak érdeklődéssel várták a választ, vajon leveszi a lábáról Csömét az ajánlat? Csöme megvakarta fejebúbját és a ravaszságra még ravaszabbul felelt.

— Megismerni megismerném én azt ezer közül is, de ha tudnám, hogy hol van, akkor sem árulnám el. Még utóbb rámfognák, hogy én loptam el. Most az egyszer igazán örülök, hogy a dutviban voltam abban az időben. Meg aztán merre is keressem, mikor a csendőrök sem tudtak nyomára akadni.

— Na, és a pénz, semmi magának?

— Hát a pénz az jó lenne, de nem tudom megtenni, amit kérnek érte — szabódott tovább Csöme — kénytelen vagyok lemondani róla.

— Na, jó, hagyjuk ezt. De azért a szemét tartsa nyitva, a „magabelliek" között — nyomta meg a maga szót a főispán.

(Folytatása következik.)

Lesz-e ifjúsági „szocialista körlet" István-aknán?

32 ember = 1 körlet — Az első vállalkozók — Amiről a brigádnapló tanúskodik Magasabbrendű követelmények

Piros bőrkötés, arany betűk, néhány fénykép, gyönyörűen írott tintasorok és számtalan fehér lap. Így néz ki a brigádnapló, amelyet szorgos kezek már elkészítettek, hogy majdan dokumentumai legyenek a Mecseki Szénbányászati Tröszt első ifjúsági „Szocialista Körlet"-ének megalakulásáról, életéről, tevékenységéről. Ma már nehéz lenne megállapítani, kinek az ötlete volt a vállalkozás előkészítése, de tény, hogy a februári összevont brigádértekezleten már felvetődött a gondolat. Harminckét résztvevő közül mind egyetértettek abban: meg kellene próbálni! Javaslatot tettek és tanácsokat adtak, műszakiakkal tárgyaltak és az üzemvezetőséggel. Érveltek, vitatkoztak a KISZ képviselői, mígnem az elmúlt héten, csütörtökön sor került az ünnepélyes szerződéskötésre. Egyik oldalon az üzemvezetőség áll, másikon

Az ifjúsági szocialista körletben dolgozó Fábik brigádvezető, Széll István, Tóth Albert, Toharcsik Antal és Szabó József brigádtagok

(Foto: Újvári)

HARMINCKÉT MERÉSZ EMBER.

„Megpróbáljuk!" — mondták és aláírták.

Vájárok, fúrómesterek, csillések, lakatosok, mérnökök és technikusok tagjai ennek a kis kollektívának, amely elsőízben vállalkozott e feladatra. Az István-aknai KISZ Bizottság nagy szeretettel és gondoskodással segítette megindulásában a körletet és aláírta a patronálásukat. Joggal, hiszen a tagok átlagos életkora harminc év, így méltán illeti őket az „ifjúsági" jelző.

— Nem egészen új a körlet tagjai előtt a szocialista módon dolgozni, tanulni és élni jelszó — tájékoztat Újvári István a KISZ Bizottság titkára, — hiszen zömmel valamennyiük már brigádban dolgozik. De a körlet vállalása, minden eddigi brigádvállalásnál magasabb követelmények elé állítja a körlet dolgozóit, tartalmában, elképzeléseiben egyaránt. Tudjuk, hogy nem nagy a létszámuk, hiszen másutt egy szocialista brigád is van harminckét tagú, de a mi környezetünkben, a gázlecsapoló és fúrási körlet gépesítését figyelembevéve jelentős ez a kollektív hozzáállás.

Forgatjuk a géppel írt sorokat, amely mögött egy új típusú munkastílust, a szocialista ember kialakításának kezdő lépéseit rögzítették írásba. Legjelentősebb talán az a minőségi vállalás, amelyet a munka végzésére tettek. Így a körlet az 1965. évi fúrási tervét 105 százalékra szeretné teljesíteni, a fúrási teljesítményt pedig 2,6 fm/műszakban állapították meg éves szinten. Továbbiakban így szól a vállalás: „A fúrógépek megfelelő karbantartásával elérjük, hogy a G 1 gépnél 50, a G 2 gépnél 50, a G 4 gépnél 100, a G 5 gépnél 70 gépműszakot teljesítünk, anélkül, hogy azokon szerelői munkát kelljen végezni. A G 3 gép kijavítását április 4-ig úgy végzik el, hogy utána a géppel 70 gépműszakot lehessen fúrni szerelői beavatkozás nélkül. A Turmag P VI/12-es 120-as típusú fúrógéppel a szintről-szintre történő átfúrás esetén, azaz egyéb elrendelt fúrások alapján, a kívánt követelmény szerint az üzem részére műszakilag megfelelő munkát adhassunk át, úgy, hogy a körlet dolgozói részéről kellő előkészítettség hiányából az üzemre nézve hátrány ne származzon."

A MINŐSÉGÉRT

— S mi történik akkor, ha gépmeghibásodás miatt leállás történik?

— A gépek javításáról, mint az rögzítve is van — mondja Újvári István — TMK-naplót fektetnek fel, amelyben jelzik a javításokkal kapcsolatos eseményeket. Az esetleges gépmeghibásodást minden esetben kivizsgálják és a vizsgálat eredményét, valamint a felelősség megállapítását jegyzőkönyvileg meghatározzuk. Természetesen a körlettag hibáján kívüli eseteket feltétlen figyelembe kell venni az értékelésnél. Érdemes megemlíteni azt a munkavállalást, amely kimondja, hogy az év folyamán a körlet dolgozói gyakorlatban is kipróbálnak egy olyan fúrási eljárást, amellyel a fejtésekben szükséges fedő- és fekü-kutatást rövid idő alatt elvégezhetik, megbízható mintanyerés mellett. A szerelő részleg például vállalta, hogy az év végéig minden gépre felszereli a már gyakorlatban kikísérletezett dugattyús automata befogófejet, amely munkavédelmi szempontból rendkívül előnyös, és a rudazat lecsavarásánál az emberi beavatkozást kiiktatja. Ugyancsak vállalták a már kipróbált vezetőgörgős megoldás bevezetését, amely kiküszöböli az eddigi kuplungtöréseket...

A szerződésnél valamennyi körlet-tag névszerint vállalta a képessége szerinti továbbtanulást. „Balassa Mihály 1965. évben megszerzi a technikusi oklevelet, befejezi az I. évet a bányamérnöki karon. Holics Pál elvégzi az általános iskola V—VI. osztályát. Gergász György előkészül a felsőfokú technikumra. Balogh Sándor nyelvtanfolyamon vesz részt..." — s sorolhatnánk a többieket is, de e néhány név is elegendő annak megállapítására, hogy ebben a szerződésben mindenki a legtöbbet vállalja.

A MAXIMUMOT VÁLLALJÁK

— Nem árt elidőzni a harmadik pontnál, vagyis a szocialista együttélés, erkölcs és magaviselet fejlesztésére tett vállalásnál. A körlet olyan légkör kialakítására törekszik, amelynek hatására a szerződés időtartama alatt büntetésből az 1-es betétlapnál tovább nem jut, illetve azt az év végén felmutatja. Szerepel igazolatlan műszakmulasztás kiiktatása a vállalások között éppen úgy, mint a kollektíva erejének felhasználása a gyengébbek segítésére, s körleten belüli nyílt és őszinte légkör kialakítására...

Az ifjúsági „Szocialista Körlet" tagjai Keresztúri Györgyöt bízták meg a szükséges műszaki feltételek megteremtésével, a címért versenyzők összefogásával.

Ma még csak fehér lapok állnak a piros bőrkötésben, de ha mind a harmincketten teljesítik a vállalt kötelezettségeket — minden bizonnyal beszélni is fognak róluk a Mecseki Szénbányászati Trösztnél. Mint a szocialista körletek úttörőiről, mint egy hasznos kezdeményezés elindítóiról...

Csóka Magda

Az ember és a gép

Idős bányászokkal beszélgettem a minap a komlói Rendelőintézetben. Egyiknek a keze, másiknak a lába volt bekötve. Apró kis sérüléseik voltak, nem veszélyesek, de azért jónéhány napig kiestek a termelésből. Mint ilyenkor szokás, mindegyik elmondta, hogyan is történt a baleset. A sok, egymástól lényegesen különböző történetben egy gondolat azonban közös volt: az, hogy az utóbbi évek sok sérülése a mindjobban tért hódító bányagépeknek köszönhető.

— Nézze — mondta az egyik idős vájár —, amikor én még fiatal voltam, az egész „géppark" csákányból meg lapátból állott. Azok nem veszélyes szerszámok, a faácsolat sem okozhatott nagyobb bajt. De most? Mindenütt gépek, szalagok, fejtőkalapácsok, meg a sok vas és acél... Csoda, hogy annyi a baleset?

A többiek rábólintottak. Igen, valóban a nagy gépesítés teremtette meg a sokféle baleseti forrást. Ezt az elméletet sokan és szívesen hangoztatják, különösen azok közül, akik a saját kárukon tanultak.

De vajon igazuk van ezeknek az embereknek? Vajon tényleg a több gép okozza a több balesetet?

Egyértelmű igennel vagy nemmel erre nem lehet válaszolni. Mert az igaz, hogy a modern bányászati eszközök térhódítása növelte a baleseti veszélyt, s több új veszélyforrást teremtett, de ezzel párhuzamosan arra is történt intézkedés, hogy a régi és az új dolgozókat megismertessék a gépek kezelésével, az új technológiával, a baleseti okozók felismerésével és elkerülésével.

Ezt a célt szolgálja az újonnan felvett dolgozók kötelező bányajárása, a baleseti oktatás, a szakmai továbbképző tanfolyam stb. Ilyen meggondolások alapján hívták életre a munkásvédelmi őrhálózatot is, hogy azok tagjai éberen ügyeljenek munkatársaikra. Hiszen minden gép vagy eszköz csak addig jelent baleseti forrást, amíg meg nem ismerkednek vele, amíg meg nem tanulják, mire ügyeljenek munka közben. A technológiai és balesetvédelmi utasítások betartása talán egyetlen iparágban sem olyan döntő és lényeges, mint éppen a bányászatban, hiszen egyetlen meggondolatlan tett nemcsak az elkövetőt sújthatja, hanem — s erre elég szomorú példa a zobáki eset —, veszélybe sodorhatja tizek és százak életét.

A statisztikai adatok tanúsága szerint az üzemi balesetek nagy többsége vigyázatlanságból, figyelmetlenségből, a technológiai és balesetvédelmi előírások elmulasztásából ered. Mert a gép mindig egyformán dolgozik, csak az ember az, aki egyszer jobban ügyel, másszor meg kevésbé. De éppen önmagunk és társaink iránt érzett felelősségérzet kell, hogy vezéreljen mindenkit a bánya mélyén: mindenkor és minden körülmények között ragaszkodni kell a biztonsági előírásokhoz még akkor is, ha azok betartása esetleg csökkenti a csapat vagy az egyén termelését.

Sajnos, azonban még mindig akadnak bányászok, akik mindezt nem veszik figyelembe, hanem a többtermelést fölébe helyezik a biztonságnak. Csak néhány példát szeretnék elmondani. Február 17-én Vasason, a Kövestető II. szint, 4-es keleti keresztvágat 11-es telepi áthidalásánál bordatörést szenvedett Schábel György csillés. Hogyan is történt a baleset? A kérdéses napon az ide beosztott vájár a főtében az áthidalás felfogásán dolgozott. A vájár egy szabályosan megépített álláson állt, úgy végezte a munkáját. Schábel György viszont nem épített állást magának, hanem egy TH-gyűrűre állva adogatta fel az anyagot. Megcsúszott, oldalával a TH-gyűrűnek esett és bordatörést szenvedett.

Vajon a modern biztosítóanyag az oka a balesetnek? Nem. Felelős elsősorban a vájár, aki hagyta, hogy társa szabálytalanul, állás készítése nélkül adja fel az anyagot, de hibás maga a sérült is, mert nem tartotta be a biztonsági előírást.

Február 5-én, Zobák-aknán Gerlei Tibor csillés a II. szint segédfeků 10-es telepi gurítójában úgy akart a létrán felmenni, hogy előzőleg nem értesítette a fenn dolgozókat. Egy lefelé guruló kő megzúzta a kezét. Elkerülhető lett volna a baleset? Minden bizonnyal, ha Gerlei Tibor csillés betartja az utasítást, mely szerint meredekdőlésű gurítóban csak akkor szabad felmenni, ha ezt a szándékát előzőleg a fenn dolgozókkal közli és azok engedélyt adnak a felmenetelre.

Ugyancsak Zobák-aknán történt, hogy Márton Lajos föld alatti lakatos üzemelés közben akarta megigazítani egy 800-as szalag görgőtartóját. Egy kő a szalagról a bal lábfejére esett és azt megzúzta. Pécsbányán Blum Zsigmond napi munkás mozgásban levő csillét akart szétakasztani, miközben egyensúlyát veszítette és bal kezét a mozgó csille kerekei megzúzták. Mindkét baleset a biztonsági előírások be nem tartásából eredt. A csilléket szétakasztani, illetőleg a folyamatosan üzemelő szállítóeszközökön javítást végezni csak mozgásmentes állapotban lehet és szabad.

Hosszan sorolhatnánk még a példákat, de igazolásul enynyi is elég: nem önmagában a korszerű bányagépek és biztosító anyagok használata okozza a több balesetet, hanem az ember, aki munkája közben nem ügyel eléggé.

Pórul járt az okmányhamisító

Csomai Tamás 23 éves, Pécs Ady Endre utca 9. szám alatti lakos, vájár 1964. október 29-én nyert felvételt a Pécsbányai Üzem munkaügyi osztályán. Hamarosan kiderült azonban, hogy a volt vájáriskolás felvételében nem lesz sok köszönet. December 5-én betegállományba ment és január 6-ig húzta a táppénzt. Január 30-án újból táppénzes állományba ment és február 13-ig „nyomta a betegágyat". Már úgy hozzászokott a munkanélküli jövedelemhez, hogy február 14-én elfelejtett műszakra menni.

Mint vájár, tisztában volt azzal, hogy egy igazolatlan műszakmulasztás esetén már „ugrik" a fele hűségjutalom, a nyereségrészesedésnek és a szénutalványnak egy része, egy hónapi kedvezményes étkezés és egy nap fizetett szabadság. Vagyis egy igazolatlan műszak komoly anyagi hátránnyal jár. Ezt pedig nem szerette volna. Félt a felelősségrevonástól is. Volt is féltenivalója, mert azzal a feltétellel vették fel a múlt év októberében, hogy végre megbecsüli magát és rendesen fog dolgozni, ugyanis híre volt, hogy nem fűlik a foga a munkához, amit műszaki vezetői szerint Pécsbányán ismét bebizonyított.

Ezért elhatározta, hogy „megszabadul" a bumlitól, azaz az igazolatlan műszakmulasztástól. Elment az állományvezetőhöz, elkérte a fizetett szabadságos könyvét és február 14-re beírt magának egy nap szabadságot és az engedélyező rovatba beírta az üzemvezető nevét. Úgy gondolta, hogy az üzemvezető nevének a hamisítása jól sikerült és mint aki jól végezte a dolgát, a fizetett szabadságos könyvecskével elment az aknaírnokhoz nyilvántartás és az igazolatlan mulasztásának kitörlése végett.

Az aknaírnok régi dolgozó jó szeme van és jól ismeri az üzemvezető aláírását, amit egyébként is nehéz utánozni. Az aknaírnok nyomban felismerte a névhamisítást és azonnal felelősségre vonta Csomai Tamást, aki még a sértődöttet is megjátszotta azért, hogy őt névhamisítással vádolják.

Az aknaírnok Csomai Tamást bevitte az üzemvezetőhöz. Az üzemvezető elvtárs több műszaki dolgozó jelenlétében kijelentette, hogy nem ő írta alá Csomai Tamás szabadságos könyvét. Csomai Tamás az üzemvezető elvtárs szavait meghazudtolva ismételten azt állította, hogy ő nem hamisította a szabadságos könyvébe az üzemvezető elvtárs nevét, hanem az az üzemvezető elvtársnak a saját kézjegye. Csomai Tamás csak akkor változtatta meg ezzel kapcsolatos állítását, amikor a fegyelmileg való elbocsátás lehetősége merült fel. Ekkor jegyzőkönyvileg is elismerte, hogy a szabadságos könyvébe ő hamisította bele az üzemvezető elvtárs nevét azzal a céllal, hogy megszabaduljon az igazolatlan mulasztás anyagi és erkölcsi hátrányaitól. Utólagos belsmerő vallomásával azzal reménykedett, hogy így elkerülheti a fegyelmi úton való elbocsátást.

Csomai Tamás azonban ismét tévedett és az okirathamisítás elkövetéséhez mérő büntetést, fegyelmileg azonnali hatállyal való elbocsátást kapott.

Dr. Gróf József

Új berendezések Zobák-aknának

Jelentős beruházási munkák kivitelezését kezdte, illetve kezdi meg a közeljövőben a Kossuth-bánya Gépüzem Zobák-aknán. Az új létesítmények a bánya üzembiztosságát hivatottak fokozni.

A napokban látnak hozzá a második tízezer köbméter teljesítményű szellőztető ventillátor szereléséhez. Ez a berendezés azonos típusú a már működővel, s elkészülte után tartalékként szerepel majd.

A tűzveszélyes bánya tömedékelési problémáinak megoldását segíti elő az a meddőtörőmű, amelynek segédberendezéseit a Bányászati Tervező Intézet tervei alapján most kezdték gyártani. A törőberendezések máris Komlón vannak. A komplex szároztömedékelő — külszíni és föld alatti tartozékaival együtt — előre láthatóan az év végéig elkészül.

Erőmű a szatyorban

Egy amerikai cég megkezdte a belsőégésű motorral működő hordozható miniatűr erőművek sorozatgyártását. Az erőmű mérete 175x225x250 mm, súlya 6,5 kg. Kényelmesen elfér egy szatyorban: 0,75 lóerős, percenként 6500 fordulatszámú, kétütemű benzinmotorból és 300 wattos teljesítőképességű generátorból áll. Az erőmű 105 herc frekvenciájú és 220 volt feszültségű váltóáramot termel, rövid ideig 500 wattos teljesítményre képes. Teljes megterhelés esetén óránként 0,55 liter benzint fogyaszt.

Módszer fémalkatrészek edzésére

Az osztrák Wuster cég új módszert szabadalmaztatott a leggyorsabban elhasználódó fémalkatrészek (fogaskerekek stb.) edzésére. Az alkatrészt igen alacsony hőmérsékleten „fagyasztják" majd 0,1 másodperc alatt szuperfrekvenciás besugárzással 1040 C fokra hevítik. A megmunkálásnak ez az új módszere a korrózióval szemben is ellenállóvá teszi az alkatrészeket.

Újabb vállalások

Üzemeinkben még mindig újabb és újabb vállalások látnak napvilágot hazánk felszabadulása huszadik évfordulójának tiszteletére. A napokban jelentették Kossuth-bánya III-as üzeméből, hogy Vanyek József elővájó szocialista brigádja ebben a hónapban — 3500 milliméteres körszelvényű vegyes elővájásban — 100 folyóméter vágatot kíván kihajtani. Ehhez a körletvezetőség — amennyiben Kossuth-bányáról megfelelő ellátást kapnak — minden feltételt biztosít.

Újabb gépészeti brigád csatlakozott Zobák-aknán is a felszabadulási versenyhez. Papek Gyula föld alatti mozdonyszerelő kollektívája vállalta, hogy tervezett napi munkáján felül egy DNB—30-as típusú diesel-mozdony és egy DNB sújtólégbiztos mozdony hüvelyezését és az ezzel kapcsolatos egyéb munkákat elvégzi, amely megfelel egy részleges felújításnak.

Tízéves jubileumát ünnepli a komlói zeneiskola

Háromezer növendéket bocsátott ki az intézet

„Tízéves a Komlói Állami Erkel Ferenc Zeneiskola". Ezzel a címmel rendeztek kiállítást a Zrínyi Művelődési Házban. A tárlat hű képet nyújt az intézet fejlődéséről, eredményes munkájáról.

Lukovich Teréz, az iskola egyik legrégibb tanára kalauzolt el bennünket, míg Horváth Gyula igazgató a tíz év munkásságáról adott áttekintést. A kötelező szerénység mellett mutatták be a zeneoktatás kezdetét, felfutását. Az iskola ugyanebben a kultúrházban kezdte működését Horváth Gyula szervezésével. Kés Till Mária már visszajöttek, hogy a tanultakat átadhassák az új növendékeknek. Tovább. 13 itt végzett tanuló a szakiskola befejezésével szintén visszatért a városba. Az eredményesen vizsgázottak közül csak néhányat említünk: Vörös József (klarinét), Vörös Gabriella (zongora), Hetes Antal (oboa), Böcz Tibor (trombita), Törzsök Éva (hegedű).

A zeneiskola 1959 óta 30 nagyobbszabású zenekari koncertet rendezett. A hangverseny kedvelői az ország valamennyi jelentősebb zenekarát képviseltették magukat az országos kamara-fesztiválon. A fővárosban, Miskolcon, Nyíregyházán, Hódmezővásárhelyen éppúgy öregbítették az intézet hírnevét, mint az ország más városaiban. Érmek és díszoklevelek, vándorseriegek tanúskodnak erről. A tanulmányi versenyek sikerét elismerve, a Kossuth bánya, a művelődési házak igazgatósága, a városi KISZ bizottság, a városi tanács művelődési osztálya, és maga a zeneiskola adományozott, illetve alapított vándorserleget.

Szolfézs oktatás a zeneiskolában. Rögöz Emma tanárnő dallamot diktál a tanulóknak. Till Mária (baloldalt), az egykori tanítvány, ma már az intézet tantestületében dolgozik, mint hegedűtanár

(Foto: Hollenzer Béla)

sőbb a már lebontott Bajcsy Zsilinszky utcai intézetben dolgozott a tantestület, ahol az első években 180—200, most pedig több mint 300 növendékkel ismertetik és szerettetik meg a hangszert, a komoly zenét. A tíz év alatt 3094 tanulót bocsátott ki az intézet. A legkiválóbbak tovább tanultak, a Zeneművészeti Szakiskolába, majd a tanárképzőbe iratkoztak be. A végzettek közül ketten, Mosoni Piroska, hallhatták, neves karmesterek dirigálásával. A régi plakátok tanúsága szerint legtöbbször az iskola igazgatója vezényelt, de ott láthattuk *Joachim Dietrich Link* NDK-beli karmestert, s legutóbb, szombaton este a szintén NDK-ból érkezett *Herbert Voigt* hegedűművészt is.

Számottevő azoknak a hangversenyeknek a száma is, amelyeket a tanárok (22) vagy a növendékek (63) rendeztek. Az iskola fiataljai minden évben

A jubileumi ünnepi hangulatba egy kis üröm is vegyül. Az iskola — 10 év után is — csak ideiglenes körülmények között dolgozhat, s bizony a felügyeleti szervek mulasztását azért is szóvá kell tenni, mert az alapítás óta kiemelkedően dolgozó tanárok (Horváth Gyula, Spineth Ferencné és E. Raffai Mária) úttörő munkásságáról, annak elismeréséről is megfeledkeztek.

V. I.

Kékességek, furcsaságok

Anekdoták híres emberekről

Robert Bunsen, a nagy német vegyésznek egy társaságban szomszédnője azon sajnálkozott, hogy nem született gyermeke. Bunsen, aki gondolataiba mélyedt, nemigen figyelt oda és szórakozott udvariassággal kérdezte:

— De az ön édesanyjának voltak gyermekei?

— Nem értem — felelt csodálkozva a nő.

— Mit nem ért? Meglehet, hogy az ön családjában öröklődő baj, hogy nincsenek gyermekek.

*

Kilppers vegyész fiatal korában cukrász akart lenni, később választotta csak hivatását. Max Planck, a nagy tudós egyszer célzást tett erre és azt ajánlotta neki, hogy ezzel a címmel írja meg az emlékiratait: A tortától a retortáig.

*

Egy elbizakodott, de kistehetségű író füstkarikákat eregetve ezt mondta Bernard Shawnak:

— Húsz éves koromban az orvos eltiltott a dohányzástól arra hivatkozva, hogy értelmi képességem kárát vallja majd a dohányzásnak.

— És miért nem követte az orvos tanácsát? — kérdezte Shaw.

*

Christian Lichtenberg filozófust egy kellemetlen alak megkérdezte, meg tudná-e neki magyarázni, mi a különbség az idő és az örökkévalóság között.

— Sajnos, ez lehetetlen. Ha tudnék is időt szakítani magamnak rá, hogy mindezt megmagyarázzam, egy örökkévalóság kellene hozzá, hogy megértse.

*

Rudyard Kipling egy ízben áldozatul esett ismeretlen álköltőnek, aki egy nagy folyóirat szerkesztőségének rossz verset adott el, amely alatt Kipling neve állt.

— Miért közölték ezt a szemetet? — kérdezte szemrehányással a szerkesztőtől, hiszen ez silány munka.

— Nekem is ez a véleményem, — szabadkozott a szerkesztő — de azt hittem, hogy Ön írta.

*

Egy vasúti fülkében egyetlen utas terpeszkedett el, jóllehet, a vonaton nagy volt a zsúfoltság. Mark Twain el akarta az egyik helyet foglalni, mire az utas vele szemben így szólt:

— Foglaljon helyet, de figyelmeztetem, hogy diftériám és vörhenyem van.

— Nem tesz semmit, mondta hidegvérrel az író, miközben kényelmesen helyet foglalt, ugyanis az volt a szándékom, hogy az első alagútnál kiugrom a vonatból.

Egy kis humor

A tanító az iskolában a nemzetiségekről beszélget a gyerekekkel.

— Nos, gyerekek, ha pikniket rendeznénk és különböző nemzetiségű vendégeket hívnánk, mit hozna például az olasz?

— Makarónit.

— A lengyel?

— Vodkát.

— A francia?

— Pezsgőt.

— A skót?

— A skót elhozná az egész családját.

*

MacGregorné elkeseredetten zokog.

— Mi baj? — kérdezi a férje.

— Képzeld, kitört egy fog a fésűmből.

— Azért ne sírj, attól még használhatod a fésűt.

— Nem használhatom többé, mert ez volt az utolsó fogai

*

A skót házaspár hajón utazik. Vihar tör ki. Az asszony kétségbeesetten felsikolt:

— Elsüllyed a hajó.

— Ne viszítsd — szól rá a férje. — A tied ez a hajó?

Április 4. tiszteletére

Szellemi vetélkedő, fényképkiállítás, húszévesek bálja

A Kossuth-bányai KISZ-bizottság megkezdte a felkészülést a felszabadulás 20. évfordulójára. A jubileumhoz méltóan a program is rendkívül érdekesnek, színesnek ígérkezik.

A felszabadulási ünnep szellemében rendeznek összejövetelt a Tanácsköztársaság és a KISZ megalakulása évfordulójának előestéjén, március 20-án. A disznótoros vacsorával, táncmulatsággal egybekötött szellemi vetélkedőn a felszabadulással, hazánk két évtizedes fejlődésével kapcsolatos kérdésekre kell válaszolniuk a részvevőknek.

Készülnek már a fényképek az április 3-án az üzemi kultúrteremben megnyíló jubileumi kiállításra. A tizedikéig nyitva tartó bemutatón a KISZ fotoamatőrei a város és az üzem életével, fejlődésével kapcsolatos felvételeiket állítják ki. Különösen érdekesnek ígérkezik néhány felvétel, amelyeket Nemesi József Komló felszabadulása idején készített.

Ugyancsak április 3-án az üzemi kultúrteremben rendezi meg a KISZ a húszévesek — a felszabadulás évében született fiatalok — bálját.

TÁNCESTÉLYT

rendeznek március 20-án este 7 órai kezdettel a meszesi új munkásszállóban, amelyre minden fiatalt szívesen látnak. A zenét a közismert Ferenczi-zenekar szolgáltatja.

*

— „Műanyag háztartási és turistacikkek hét"-jét rendezik meg március 15-től a pécsi Állami Áruházban. Ez alkalommal külön kirakatokban mutatják be a műanyagcikkeket, köztük a pehelykönnyű, legújabb camping-készleteket.

Nőknek való...

Női szakma — mondtuk még néhány éve, s mondjuk olykor még ma is és mire gondolunk? A fodrászra, a kozmetikusra, a gépírónra, az áruházi eladónra, a varrónőre.. Építőipar? Közlekedés? Erdészet? Hol itt a lehetőség, hol lehet ebben női szakmákat találni?

S lám, a szakszervezetek most vizsgálatokat tartottak — jelenti az MTI — ellenőriztek húsz vállalatot e három területen, s találtak 1299 munkakört, amelyben akár azonnal, 461 helyen pedig 3—6 hónapos szakmai oktatás után nőket lehet alkalmazni.

S most itt a bizonyíték, a vizsgálatok perdöntő bizonyosságú eredménye. Nőiesíthető sok szakma, egyebek között a kerámiakészítés, az üvegfestés és csiszolás, a porcelánfestés, az intarziakészítés, a tapétázás, a díszítő szobrászat... Húsz szakmát kijelöltek, ebben már az ipari tanulók nagy többsége leány, olykor a leendő szakemberek 60—75 százaléka is. S ez még messze nem a felső határ. Nem az a lányok arányszámában, s nem az a nőiesíthető szakmák kijelölésében, megállapításában sem. De már az eddigi is jelez valami lényegeset: az elfogadott, s nem ritkán emlegetett egyenjogúság immár új, értelmes tartalommal gyarapodik.

Súlyos baleset Béta-aknán

A szabolcsi bányaüzem Béke-aknáján súlyos baleset érte március 12-én délután 2 óra 15 perckor *Schneider István* segédcsatlóst. Az V. szinti aknarakodón az aknaszállító osztályon akart áthaladni a másik oldalra, miközben a leérkező kas megnyomta. Schneider István segédcsatlós koponya-alapi törést, mellkasi zúzódást és jobb bokatörést szenvedett. Állapota nem életveszélyes.

HÍREK

Klubdélután és vetélkedő

Kissé megkésve, ezúttal számolunk be olvasóinknak arról, hogy az Anyagellátó Üzem KISZ fiataljai a múlt hónapban klubdélután keretén belül szellemi vetélkedőt tartottak kultúrtermükben.

A vetélkedőre három csoport nevezett be. A mintegy 300 irodalmi, művészeti fődíjazási, történelmi, szakmai sport és egyéb kérdésre a legpontosabb feleleteket a központi iroda csoportja adta másodikként a raktár dolgozóinak csoportja és igen csekély hátránnyal harmadik helyezést ért el a bétai-fatelepi KISZ-brigád.

A nyertesek a díjakat (bonbon, sör stb.) jó egészségben, a nagyszámú érdeklődőkkel együtt a helyszínen fogyasztották el.

A jólsikerült klubdélután, majd az asztalitenisz házibajnokság után ezekhez hasonlóan, előadóestet és kiállítást tervez az üzem ifjúsága felszabadulásunk huszadik évfordulójára. Ennek keretében rendezi meg a „Ki minek mestere, ki minek művésze" az üzemben című bemutatót.

A kiállításon és az előadóesten az üzem minden dolgozója részt vehet, aki valamilyen művészeti- (iparművészeti, háziipari) ágban valamint produkálni tud; tehát pályán kívüli festménnyel, rajzzal, szoborral, fafaragással, versel, prózával, szavalattal valamely férfi, vagy női kézimunkával, (modellezés üvegfonás, kosárfonás, bútor, vagy hangszerkészítés), valamint fotókkal, valamely gyűjteménnyel (vadásztrófea-gyűjtemény stb.), és az itt felsoroltakon kívül is számos „hobbi"-val, melyet dolgozóink szabadidejükben magasabb fokon töltik ki.

A kiállítás és előadóest április 3-án lesz, s a legszebb műveket, vagy előadásokat díjazni fogja az üzem KISZ-szervezete.

— ÖSSZEVONT SZOCIALISTA BRIGÁDÉRTEKEZLETET tartott vasárnap délelőtt Komlón, a Május 1 Művelődési Házban Zobák-akna több kollektívája. Fábos Rudolf ifjúsági élővájó és Dóró Attila ifjúsági lakatos brigádja ez alkalommal beszélte meg a szorosabb együttműködés feltételeit.

— BEFEJEZTÉK a FELÚJÍTÁSI MUNKÁKAT a tröszt hirdi homokbányájának óriás-exkavátorán a Kossuth-bánya Gépüzemben. A „mammutgép" januárban került az üzembe, s a napokban ismét munkába áll.

— MEGKEZDTÉK A FELVONULÁST az építők Komlón a Kossuth Lajos utcának a Zrínyi Művelődési Ház és a Berek utca közötti szakaszán. A területen — ahol egyelőre a durva földmunkákat végzik — két lakóépületet építenek.

— KÉTHETI NYERESÉGRÉSZESEDÉST fizethet — előre láthatóan — a Komlón székelő Déldunántúli Kőbánya Vállalat, amely a múlt évben az iparág legjobbjának bizonyult a termelés és balesetelhárítás tekintetében. A fentiek azt mutatják, hogy a vállalat eredményesen munkálkodott a termelés gazdaságosabbá tételén is.

— ÖNKISZOLGÁLÓVÁ ALAKÍTJÁK ÁT A BÉTA-AKNAI LÁMPAKAMRÁT. A jobb és gyorsabb kiszolgálás érdekében a Béta-aknai üzemvezetőség úgy határozott, hogy önkiszolgáló rendszerűvé alakíttatja át a lámpakamrát. Az ezzel kapcsolatos munkálatok már befejezéshez közelednek, s minden valószínűség szerint az átalakított lámpakamrát ebben a hónapban átadják rendeltetésének.

Komlói párbeszéd

Szódavíz

— Uram, tudja mi az a zsákbamacska?

— Hogyne tudnám! Olyan régimódi kereskedelmi átverősdi. Amikor úgy húzzák be a vevőt a csőbe, hogy rásóznak valami szajrét, amiről csak utólag derül ki, hasznos-e vagy haszontalan...

— És többnyire haszontalan.

— Úgy van. Minden a csomagoláson múlik.

— Látom, maga érti ezt a dolgot. De azért nem egészen pontos a definíciója. Például nem tudom, mért mondja, hogy a zsákbamacska régimódi?

— Mert akkoriban volt divat, amikor még munka nélkül is pénzhez lehetett jutni... Amikor az értéktelen holmit drágán el lehetett adni.

— Most nem lehet?

— Elvileg nem.

— És gyakorlatilag?

— Az más kérdés. A gyakorlat nem mindig egyezik az elmélettel.

— Nos, itt van a kutya elásva.

— Milyen kutya?

— Hát amelyik egy kicsit megugrasztaná a zsákbamacskákat.

— Mit sejtelmeskedik már annyit azzal a zsákbamacskával. Mondja meg kereken, miről van szó!

— Jó. Menjen át a fűszerboltba és vegyen egy üveg szódavizet.

— Hát csak nem ettem meszet?! Nem veszek szódavizet.

— Miért nem?

— Több oka van. Az egyik: az üvegek húsz százaléka csökönyös a víz. Nem akar kijönni. Jól érzi magát ott bent.

— A másik?

— További húsz százalékból kijön, de nem elül, hanem hátul. Nem a pohárba, hanem az ember tenyerébe. Tíz százalékból elül is, meg hátul is jön. Van még harminc százalék, amelynél ha az ember egyszer megnyomja a csapot, addig folyik, amíg egyetlen csepp van benne.

— Ez eddig nyolcvan százalék. És a fennmaradó húsz?

— No igen. Abból a húsz százalékból rendesen kijön a víz, de bent maradnak a polipok, meg az algák, mini tűcápák, kardhalak és mindenféle tengeri szörnyek... Tudja, az az érzésem, az Élelmiszeripari Vállalat azért hoz forgalomba „zsákbamacskát" a szódásüvegekben, mert félnek, hogy az üvegek karbantartása esetén ezek a ragadozók felfalják a dolgozókat. Isten mentsen meg ettől!

— Bernos —

MÁRCIUSI OROKSÉG

Jókai Mór

A forradalom költészete

Ne ijedjetek meg e szótól: forradalom.

Nem villám ez, csak napsugár, mely szemetekbe süt.

Minden, ami szép, minden, ami fönséges, e szóban benne van. Istenirgalom és emberszeretet, férfierény és nőszerelem, néphatalom és világszabadság — minden, minden e szóban: forradalom.

Éj után hajnal jő. Az álmok elfutnak. A sötétség visszatér kriptáiba, a hegyek arannyal festik ormaikat, a nap sugára szétlövell. Minden, ami sötét és a sötétség lakója, visszafut odvába: de fölébred minden, ami szép és az Istené! Millió csillag, az ég millió gyémántos királya tűnik elő egy sugarától a napnak. Nem látja senki hogy hová lettek? Nem tudja senki, hogy vannak-e? Életök csak a ragyogásban látszik, s ragyogásuk elmúlik, mihelyt az ég megszűnik feketének lenni. Helyettük, ott fenn, a pacsirta zengi énekét.

Lássátok ez a forradalom.

A hajnal nem gyilkol meg senkit, hogy az éjt nappallá változtassa. Az éj mindenkit elaltat, hogy uralkodhassék.

A hajnal pirulása nem az a vér, amely a szívből kiömlik, hanem az, amely a hős arcán pirul, midőn sisakját felteszi.

Az éj halált oszt mindenkinek. Még az élő is elalszik s a virág becsukja kelyhét.

A hajnal életet oszt szét, még a sír is kivirágzik, s a tengerfenék növényerdőt teremt, hová szem elhat, s kicsalja a börtönnyíláson át az eltemetett halvány virágot.

Lássátok, ez a forradalom.

Változik minden. Ég és föld más alakot ölt. De életre változik minden. Világ és szabadság terjed szét mindenütt.

Ki boldogtalan volt, a forradalom szívét meggyógyítja, ki félt, bátorrá teszi, a vak szeméről a hályogot letépi, mindent ád mindenkinek, s mégsem vesz el senkitől semmit.

Igazságot tesz mindenkinek s mégsem áll bosszút senkin.

Mindenkit megvéd és még sem üldöz senkit.

Mert fegyverre nem halál, hanem életet oszt.

Lássátok ez a forradalom.

Jankovich Ferenc

Rügyek között

Mért jöttél újra, Március?
Megint rügybimbók pirlanak.
Ott fent valami fecske húz,
itt lent virágot költ nap.
Pedig a tavalyiakat
szegény nap is, hogy elhibázta!
Hullt a szirom, a szár maradt...
Mit ád a törzs így, összefázva?

Mégis, virágot várok én.
Az ég alatt tünődve állok.
S fohászkodom: Ó, nyílj, remény..
S elgondolom: vaj, mire várok?
Szememben cikázik a nap,
mert az is mindig újra kezdi
lobog s attól lesz rangosabb:
szemét a rügy közé mereszti.
Ma is úgy ragyog, mint az éget
az a tündöklő fényes út,
amelynek végén, nem is régen,
Petőfi tárta a kaput...
S az ember ma sem tunyul, tétlen
volt idők emléke felett.
Negyvennyolc hős tündökletében
ég a szív, ikrádzik a tett.
Mindig mondtam, valami többet
s lelkibbet is még, hozzatok:
mitől szent fényben tündököljenek
a felhevült ábrázatok —
Diadalmát szoros karoknak
s kalapácsunkba lánghitet:
ragyogását a testvércsóknak, —
azt hozd fel, márciusi tett!

Húszévesek

Egyidősek a szabadsággal. Akkor születtek, amikor még dörögtek az ágyúk, zúgtak a harci gépek, hullottak a halált hozó bombák, robbanások hangja reszkettette meg a levegőt. sivár pusztasággá váltak virágzó falvak, községek, városok. S a vajúdó anyák, akik a rombadőlt házak poros és sötét pincéiben a kínok kínjával hozták világra magzatjukat, nem tudták milyen jövőt szán részükre a sors. S felvetődött a kérdés: érdemes-e életet adni? Érdemes-e újabb ennivárókkal gyarapítani azt a közösséget, amelynek amúgy sincs betevő falatja? Mit hoz a holnap? Lesz-e békesség a földön, hogy tisztességgel felneveljék utódaikat?

Húsz év telt el azóta. Két küzdelemmel, lemondással, áldozatos munkával, meg-megújuló reménnyel, örömmel, bánattal, sírással és kacagással, bűnökkel és erényekkel teli évtized. S az életösztön erősebbnek bizonyult mindennél. Felépült romjaiból az ország, a sivár pusztaságok helyén virágzó falvak, községek, városok létesültek. A szülők mindent megtettek, hogy gyermekeik számára új, szebb, boldogabb holnapot teremtsenek.

Mit tudnak minderről azok, akikért ezt a tengernyi áldozatot hozták? Mit tudnak a második világháborúról, születésük körülményeiről, miként gondolkoznak, mi után vágyakoznak az 1945-ben született bányászfiúk? Erre szeretnénk választ adni ezzel az összeállításunkkal. Húszévesekről szól, de nem csupán a húszéveseknek!

KISS ANTAL lakatos
István-akna

— Kiskunfélegyházán születtem, nem tudok semmit a születésem körülményeiről. De egy szomorú emlékem azért van a háborúról. Volt egy nővérem. Akkor tizenegy esztendős lehetett. Talált egy töltőceruzát a falu határában. Forgatta, csavarta. Felrobbant. Széttépte a robbanás ereje. Nem tudom milyen volt a nővérem... Csak tízéves koromban értettem meg ezt az egészet... Vágyam? Tovább tanulni. Technikumban. Tavaly sajnos nem sikerült a felvételem. Talán idén. A matematika egy kicsit nehéz...

HERVAI ANTAL lakatos
István-akna

— Murakeresztúron születtem. Sohasem hallottam milyen körülmények között szült az anyám. De azt tudom, mert sokáig híre volt a faluban, hogy a nagyanyám a háború áldozata lett. Repülőtámadás érte a falut. A nagyanyám a húgommal kint állt az udvaron. Nagyanyámat egy repeszdarab ölte meg. Mást nem tudok. De ezen sokat gondolkoztam. Hogy mi volt a legnagyobb izgalmam az életemben? A szakmunkás vizsgám. Igen, az nagyon izgalmas volt...

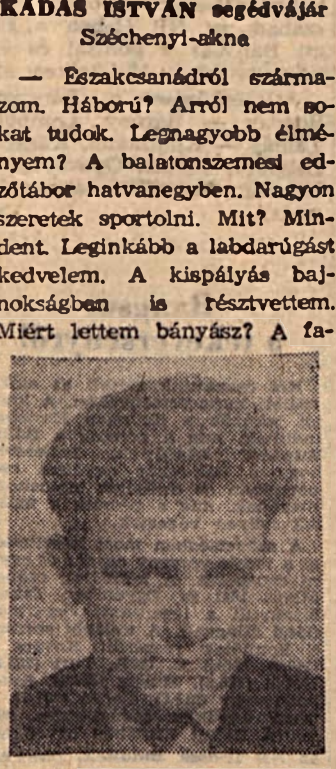
JENEY JÁNOS segédmunkás
Újhegy

— Bánfalván születtem Borsodban. Nekem soha nem meséltek arról, milyen körülmények között születtem. De egy érdekes esetet tudok mondani. Az apám rádiótávirász volt, repülőn. Lelőtték a gépét, eltörött a szemüvegje. Anyám olvasta az újságban, hogy egy rádiótávirász megsebesült. Nem gondolt az apámra. Csak amikor hazajött, akkor tudtuk meg, hogy ő volt. Ezt sokszor elmesélte... Mást nem tudok. Csak könyvekből. Vágyam? Sikerüljön a felvételim a miskolci egyetemen...

KÁDAS ISTVÁN segédvájár
Széchenyi-akna

— Északcsanádról származom. Háború? Arról nem sokat tudok. Legnagyobb élményem? A balatonszemesi edzőtábor hatvanegyben. Nagyon szeretek sportolni. Mit? Mindent. Leginkább a labdarúgást kedvelem. A kispályás bajnokságban is résztvettem. Miért lettem bányász? A falumból többen jöttek ide dolgozni, a technikumi felvételem meg nem sikerült...

FÖLDI FERENC segédvájár
Széchenyi-akna

— Nem tudok semmit a háborúkról. A másodikról és az elsőről is annyit, amennyit az iskolában tanítottak. Filmet? Azt láttam. Nem, sajnos nem tudok semmit mondani, ami megragadott volna... Anyám sem mesélt a születésem körülményeiről. Szakmunkás szeretnék lenni...

SZENNYAI IMRE segédvájár
Széchenyi-akna

— Nem tudok semmit sem a háborúról. Csak azt, amit az iskolában tanultam. Mást nem tudok, nem emlékszem más elbeszélésre sem... Tanulni akarok...

*

Nem ismerik a háborút, csak hallomásból. A történelemkönyvből, a szépirodalomból, a filmekről. S ez jó. Soha ne is ismerjék meg!

Húszévesek. Nehezen tudják megérteni a szenvedéseket. Még akkor is, ha családjukat közelről is érintette a bánat. Ők élni akarnak: tanulni, táncolni, sportolni.

Csóka

(Foto: Újvári)

Petőfi Sándor naplójából

„Korán reggel az ifjak kávéházába siettem. Az úton Vasvári Pállal találkoztam, mondtam neki, hogy menjen Jókaihoz és ott várjanak meg együtt engem. A kávéházban még csak néhány fiatalember volt. Meghagytam, hogy az érkezőket tartsák itt, amíg Jókaival vissza nem jövünk.

Jókai egy kiáltványt szerkesztett. Amint elkészült, lelkesedéssel és a sors iránti bizalommal mentünk vissza a kávéházba, amely már telve volt fiatalokkal. Jókai a kiáltványt olvasta föl én a nemzeti dalomat szavaltam el: mind a kettőt kitörő tetszéssel fogadták.

Azt határoztuk, hogy sorba járjuk az egyetemi ifjúságot. Szakadt az eső, amikor az utcára léptünk, s az egész késő estig tartott. De a lelkesedést a víz nem olthatta el.

Az egyetemen Jókai ismét felolvasta a kiáltványt és a tizenkét pontot, s énvelem elszavaltatták a Nemzeti Dalt. Mindkettőt határtalan lelkesedéssel fogadták s a megismétlődő „eszkülezünk"-öt mindannyiszor visszaharsogta az egész sereg, amely a téren állt.

— Most menjünk a cenzorhoz és vele írassuk alá a kiáltványt és a Nemzeti Dalt — kiáltotta valaki.

— Cenzorhoz nem megyünk — feleltem —, nem ismerünk többé semmi cenzort; el, egyenesen a nyomdába!

Mindjárt beleegyeztek s követtek.

Landerer nyomdája volt legközelebb, oda mentünk. Jókait, Vasvárit, Vidácsot és engem kineveztek küldöttnek, hogy a sajtót lefoglaljuk. Mi megtettük ezt a nép nevében, s a tizenkét pontot és a Nemzeti Dalt rögtön nyomni kezdték. Dél felé elkészültek a nyomtatványok, s ezrenként osztottuk szét a nép között, amely azokat részeg örömmel kapkodta. Délután három órára gyűlést hirdettünk a múzeum terére és a sokaság eloszlott.

Bár egyre szakadt az eső, mégis mintegy tízezer ember gyűlt össze a múzeum elé. — Budára! Budára! Nyittassuk meg Táncsics börtönét! — ezek voltak a nép legtöbbször hallható kiáltásai. Legalább húszezer ember kíséretében felmentünk Budára a helytartó tanácshoz és előadtuk a nép kívánalmát. A nagyméltóságú helytartó tanács sápadt volt és reszketni méltóztatott, és ötpercnyi tanácskozás után mindenbe beleegyezett. Táncsics börtönajtaja megnyílt. A rab írót diadallal hozta át a töméntelen sokaság Pestre."

*

Ez volt március 15-e. Eredményei olyanok, amelyek e napot örökre emlékezetessé teszik a magyar történelemben.

József Attila

Fiatal életek indulója

Apáink mindig robotoltak,
Hogy lenne enni kevés kenyerünk,
Bús kedvvel, daccal, de dologban voltak,
Az Isten se törődött velünk.

De felnőttünk már valahára,
Kik nem tudjuk, mi az, vigan élni,
És mostan vas hittel, jó bátorsággal
Sorsunk akarjuk fölcserélni.

Tudjuk, apánkkal gyávák voltunk.
Nem volt jogunk se, csak igazságunk,
Most nincs, ki megölje az élet-úton.
De ha akad, nyakára hágunk.

Mi vagyunk az Élet fiai,
A küzdelemre fölkent dalák.
Megmozdulunk, hajh, összeroppan akkor
Alattunk ez a régi világ!

SPORT

A jól felkészült fővárosi csapattal szemben nem vehettük fel eredményesen a versenyt

Budapesti Honvéd—Komlói Bányász 3:0 (2:0). Komló, 6 ezer néző. Vezette: Zsolt (Kovács B., Fáth).

Honvéd: Takács — Marosi, Sipos, Dudás — Tussinger, Nógrádi — Nagy Gy., Komora, Tichy, Tóth, Nagy A.

Komló: Kiss — Jerabek, Józsa, Ruppert — Sós, Csordás — Garai, Garami, Rozmis, Pataki I., Pataki II.

Góllövő: Tóth, Nagy Gy., Tichy.

A labdarúgó NB I. régen várt vasárnapi nyitánya nem hozott számunkra kedvező eredményt. Ha csak azt nem mondhatjuk pozitívumnak, hogy nem kaptunk többet... Mert a két csapat között klasszis-különbség mutatkozott.

A Honvéd ellen játszottunk már sokkal jobban is. Elég, ha a budapesti 2:2-re, a komlói 3:2-re, vagy az ugyancsak hazai 0:0-ra gondolunk.

Akkor azonban más volt a két együttes erőviszonya. A mostani kék-fehér gárda sem a csapatjáték, sem az egyéni teljesítmény tekintetében nem nyújtott kielégítőt.

Igaz, egy ragyogó csatársorú kispesti ötösfogat mutatkozott be. Közülük mindegyik szerepelt már valamelyik magyar válogatottban, s a bizonyítást máris megkezdték.

Máskor is kaptunk már ilyen jó ellenfelet, mégsem csalódtunk ekkorát flainkban.

Kétség kívül az összeállítás sem sikerült úgy, ahogy lehetett volna. Utólag persze könnyű ezt kimondani, de előttünk állnak a további nagy csaták, lehet és kell is javítani! Ide kívánkozik azonban az a gondolat, hogy egy esetleges más összetételű tizenegy sem lett volna képes eredményesen felvenni a harcot a mostani Honvéddal. A piros-fehérek magabiztos, összeszokott játékán érződött, hogy a formába hozó időszakban Egyiptomban, Szudánban kitűnő talajú pályán gyakorolhattak. Ugyanakkor a mieink a technikai és taktikai elemek összpróbája helyett a sarat dagaszthatták. Ilyen felkészülési különbség mellett utalunk arra, hogy a két csapat irreális versenyt vívott. Az Ujpest is pompás formában lépte le (4:0) a szintén otthonában játszó Dorogot. A Vasas csak azért nem tudott megbirkózni (1:1) a Salgótarjánnal, mert a rossz salgótarjáni pálya a hazaiaknak kedvezett.

A Honvéd elleni vereséget tehát hosszabb távon kell nézni, amiért egy kicsit az MLSZ is felelős.

Nem annyira a vereség volt a fájó, mint inkább az, ahogyan kikaptunk.

A mérkőzés második felében már jobban ment a játék. Nemcsak azért, mert a sportszerűtlen Nagy Antal a kiállítás sorsára jutott Jerabek megütéséért, hanem nagyobb erőbedobással is küzdött együttesünk. Csatársorunk néhány percre fellángolt, s a 70. percben Garami a találkozó legnagyobb helyzetét hagyta ki. Gyors támadás végén már csak a kapussal állt szemben. Lövés helyett azonban feleslegesen cselezett (ez a jelenet is mutatta, hogy a labdabiztonsággal még baj van) és a fővárosi kapus eléje vetődve megkaparintotta a labdát.

Csapatunk küzdőszellemével általában elégedettek lehetünk. Egyénenként azonban alig érte el valamelyikük a megközelítően elfogadható szintet.

Kiss néhány szép védése biztató volt. A közvetlen védelemben csak az újonc Ruppert teljesítményét emelhetjük ki a 20 perces lámpaláz után. A fedezetek közül Csordás bizonyult jobbnak. A csatársor osztályzatát nagyon alacsonyra értékelhetjük. Csupán Garai játszott úgy, ahogy elvártuk. A szintén újonc Pataki II., bemutatkozása elé nagyobb várakozással tekintettünk, a balszélső poszton viszont nem találta fel magát.

Az első mérkőzés rendezéséről is szólni kell. A kitűnő idő, a nagynevű ellenfél és a futballéhség miatt jobban fel kellett volna készülni a közönség fogadására.

Az érthető, hogy a füves pálya kímélése folytán a salakon rendezték az előmérkőzést, de az nagyon sok szurkolót bosszantott — jogosan —, hogy az alsó bejárati kaput lezárták, és még a bérleteseket sem engedték be. Az ilyen intézkedés nem szolgálja az egyesület és a szurkolók jó kapcsolatának kialakulását. Hiba volt az is, hogy mozgó jegyárusítót nem alkalmaztak s így a pénztár előtt nagy volt a tumultus.

A tartalékok mérkőzése — komlói szempontból — jobban sikerült, mint ahogy azt vártuk.

A Takács (Buus) — Lazaridisz, Komlói, Szalai — Ficzkó, Lelovics — Rónai (Kománovics), Lutz, Perényi, Bartulov (Bordács), Szigeti összetételű csapatunk nagy harcot vívott ellenfelével, s 1:0 arányban (a gólszerző Rónai) megérdemelten győzött. Lazaridisz, Szalai, Ficzkó, Rónai, Perényi, Bordács és az első félidőben Szigeti igen biztató teljesítményt árult el.

Szerdán az első csapat Nagymányokon tart kétkapus játékot, míg a második vonalbeli gárda a Máza-Szászvárral méri össze tudását — Szászvárott. A Komlói Bányász vasárnap a fővárosban vendégszerepel a Bp. Vasasnál.

Vízhányó Imre

AZ NB I. ÁLLÁSA

1—2.	Ü. Dózsa	1	1 — —	4:0	2
1—2.	MTK	1	1 — —	4:0	2
	3. Honvéd	1	1 — —	3:0	2
	4. Győr	1	1 — —	2:0	2
	5. Szeged	1	1 — —	1:0	2
6—9.	Ferencváros	1	— 1 —	1:1	1
6—9.	Tatabánya	1	— 1 —	1:1	1
6—9.	Salgótarján	1	— 1 —	1:1	1
6—9.	Vasas	1	— 1 —	1:1	1
	10. Pécs	1	— — 1	0:1	—
	11. Csepel	1	— — 1	0:2	—
	12. Komló	1	— — 1	0:3	—
13—14.	Dorog	1	— — 1	0:4	—
13—14.	Ózdi Koh.	1	— — 1	0:4	—

AZ NB II. ÁLLÁSA

	1. Szív. MÁV	2	2 — —	3:0	4
	2. Kap. Kinizsi	2	2 — —	6:1	4
	3. Pécsi VSK	2	1 1 —	2:0	3
4—6.	Kap. Honv.	2	1 1 —	1:0	3
4—6.	Autóbusz	2	1 1 —	1:0	3
4—6.	B. Spartac.	2	1 1 —	1:0	3
7—8.	Pápa	2	1 1 —	2:1	3
7—8.	Esztergom	2	1 1 —	4:2	3
	9. Várpalota	2	1 — 1	4:2	2
	10. Pécsi BTC	2	— 2 —	0:0	2
11—15.	Gy. Dózsa	2	— 1 1	1:2	1
11—15.	Veszprém	2	— 1 1	1:2	1
11—15.	Z. Dózsa	2	— 1 1	2:4	1
11—15.	Mosonm. TE	2	— 1 1	1:2	1
11—15.	Zalaeg. TE	2	— 1 1	1:2	1
	16. Láng	2	— 1 1	1:3	1
	17. Ikarus	2	— — 2	1:8	—
	18. Pécsi Bány.	2	— — 2	0:3	—

Asztalitenisz házibajnokság az Anyagellátó Üzemben

Az elmúlt héten zajlottak le az Anyagellátó Üzem házi asztalitenisz bajnokságának mérkőzései. Külön indultak a nők és külön a férfi versenyzők.

Az üzem dolgozói és vezetői által is élénk érdeklődés közepette lefolyt versenyen a női csoportban első helyet verekedett ki magának Papp Irénke (a tavalyi harmadik), második lett Glaser Ildikó, harmadik Molnár Mária. A küzdelmet magasszínvonalú játék, élénk támadások és a fej-fej melletti küzdelem jellemezték.

Talán még nagyobb volt a küzdelem a férfiak csoportjában. A döntőben már minden játékos a védekező taktikát választotta, így hosszú játszmák, pötyögtető játékstílusok közepette az idegek teherbíróképessége döntötte el az eredményt.

Első lett ifjú Gyarmati Tibor, második Kollár János, harmadik Csikós Ferenc.

A helyezetteket az üzemi KISZ-szervezete részesítette könyvjutalomban.

Kézilabda

NB I-es kézilabdázóink Budapesten

Az április 11-i bajnoki nyitányra készülő kézilabdázóink ezúttal már budapesti ellenfelek ellen a fővárosban játszottak mérkőzéseket. A férfiak az NB II-es Telefongyár és az NB I-es Vasas együtteséhez látogattak, míg a lányok az ugyancsak kitűnő erőt képviselő Bp. Hiradástechnika és a Budapesti Vasas vendégei voltak. Mind a négy mérkőzésen pécsi győzelem született. A találkozók, amelyek elsősorban az erőnléti állapot lemérését szolgálták, — hiszen a lányok a férfiakéval azonos időtartamú mérkőzéseket játszottak — megmutatkozott, hogy mindkét együttesnél a védekezés terén vannak még hiányosságok. A fiúk támadójátéka a felállt védelem ellen már megfelelő, a gyors indítások azonban még nem minden alkalommal sikerültek. A lányok szombaton a laza talajon is frissen és ötletesen játszottak, vasárnap azonban a második félidőben már a fáradság jelei mutatkoztak játékosainkon. Az edzőmérkőzések jó szolgálatot tettek a felkészülés érdekében. Az eredmények: férfiak: Bányász—Telefongyár 26:25 (14:12), Bányász—Vasas 20:16 (13:10). Nők: Bányász—Hiradástechnika 15:7 (8:5), Bányász—Vasas 16:13 (11:7).

Ünnepélyes díjkiosztó az Olimpia Étteremben

Március 5-én a Pécsi Vörös Meteor által rendezett sportbál keretében osztotta ki a Baranya megyei Testnevelési és Sportszövetség és a Dunántúli Napló Szerkesztősége a Napló Kupák győzteseinek járó tiszteletdíjakat. A Dunántúli Napló sportversenyek jelentőségét Bognár János, az MTS főelőadója és Hegyi István, a Dunántúli Napló sportrovatvezetője méltatta. A nagy számban megjelent sportolók nagy ünneplésben részesítették a labdarúgó kupagyőztes Pécsi Bányász képviselőjét, Glock Józsefet, és a kézilabda kupák győzteseként az ugyancsak Pécsi Bányász nevében a díjakat átvevő két csapatkapitányt, Baranyai Józsefet és Czakó Gyulánét. Az ez évben először kiírt úszó Dunántúli Napló kupát a Pécsi Ércbányász együttese nyerte. A rövid ünnepség után a megérdemelt jutalmak birtokában kellemesen szórakoztak az egybegyűlt sportolók.

A kupaátvétel pillanata

Ökölvívás

Elmaradt a vasárnapra tervezett Pécsi Bányász—Szekszárdi Dózsa ifjúsági területi bajnoki mérkőzés. A Szekszárdiak táviratilag lemondták a mérkőzést, így a területi bajnokság egyéni számában kitűnően szereplő pécsi ökölvívók mérkőzés nélkül maradtak. Bizonytalanná vált a március 21-re tervezett Pécsi Bányász—PVSK találkozó is, mert a vasutasok más időpont kitűzését kérik, a Bányász viszont ragaszkodik a dátumhoz.

B. Spartakus — P. Bányász 1:0 (0:0)

Az elmúlt heti fehérvári vereség és a mérkőzés kezdetére megjött ragyogó idő, biztos felrázza játékosainkat — így vélekedett az a mintegy 600—800 néző, akik Pécsbányatelepen kíváncsiak voltak az elmúlt évben a bajnoki címtől csak az utolsó fordulóban eleső csapatunk játékára. Sajnos megismétlődött az elmúlt hét története. Csapatunk támadgatott, de 90 — sőt most már 180 perc alatt — csatáraink egyetlen gólt sem tudtak összehozni. Feltűnő volt, hogy még a legjobb helyzetekben is továbbadták a labdát, lövésre szinte senki sem vállalkozott. A Koch—Kása helycsere sem használt, bár az utóbbi egy ízben csak centiméterekkel hibázta el a kaput. Mezőnyben játékosaink jól adogattak, de a sérülések miatt tartalékos csatársor fiataljai nem egy esetben csak nézték a feléjük szálló labdát, és bizony elfelejtették azt, hogy annak megszerzéséért harcolni is kell. A vendégek váratlan lefutásai gólveszélyt jelentettek, mert Tamás több ízben üresen hagyta szélsőjét.

A második félidő közepén az addig szürkén játszó Stal egy előrevágott labdával elfutott, a keresztezni akaró Lombosi már nem tudta kisodorni és a szélső mintegy 10 méterről nagy szögből a rosszul helyezkedő Bogyay mellett a rövid sarokba lött. Két perc múlva az előbbi helyzet kísértetiesen megismétlődött, ugyanarról a helyről ment lövés a kapura, Bogyay ismét verve volt, de a labda a kapufáról kipattant. Együttesünknek a látottak alapján az idei bajnoki évben nehezebb dolga lesz, mint tavaly. A riválisok a PVSK, a Székesfehérvár és a Kaposvári Kinizsi újabb pontokat szereztek (PVSK—Várpalota 2:0, Kaposvári Kinizsi—Ikarus 4:1, Székesfehérvár—Győr 1:0) és bár a második forduló után még következtetéseket levonni nem szabad, az NB II-ben a Pécsi Bányász 0 ponttal és 0:3 gólaránnyal a 18. helyen áll.

A mérkőzésen a Bányász: Bogyay — Bárány, Lombosi, Tamás — Kohlmann, Kása — Selymes, Czebei, Opova, Koch, Bencsik összeállításban játszott.

Rangsor a tekeversenyről

Két csapatunk rajtolt az előkészületi kupa-versenyeken. A komlói tekézők a Kelemen Kupában indultak, míg a pécsiek a Bálint Kupáért küzdöttek. Ismeretes, hogy a kék-fehér együttes csoportjában az elsőséget biztosította magának, míg a pécsiek a második helyen végeztek.

A szövetségben most készítették el a tároló-verseny csapat és egyéni rangsorát. A komlóiak csapatátlaga 1841 fa. Egyéniben Takács bizonyult a legeredményesebbnek (258,6 átlaggal). A további sorrend a komlóiak részéről: Kovács I. (240,2), Tóth B. (235), Turi (233,8) Köböl (230,5), Musitz (223,2), Szudhodovszky (215,6), Forgó (207,8). A pécsi együttes csapatátlaga 2006 fa. (A Bálint Kupában egyébként az NB II-esek indultak, ezért nagyobb a csapatátlag.) Egyénileg Gyimesi mondhat magának legjobb eredményt (269,7), a további sorrend: Sabacz (268,6), Csákó (259,2), Buzási (259), Weibl (246,5), Hodoli (245,7), Dózsa (241,5), Csiszár (229,2).

A teke NB II. március 21-én kezdődik, melynek során a Pécsi Bányászt a Nagykanizsai Bányász látja vendégül reggel 8 órakor a pécsbányatelepi pályán.

HOL művelődjünk, SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Petőfi (Pécs): március 16—17-ig: **Monte Christo grófja. I.—II.**. Francia film. 18—21-ig: **Egy olasz Varsóban.** Lengyel film. Matiné március 21-én: **A hamis alibi.** 22—24-ig: **Tárgyalás.** Angol film.

Kossuth (Pécs): március 16—17-ig: **Bátor emberek.** Szovjet film. 18—21-ig: **Déltől hajnalig.** Magyar film. 10 évtől. 22—24-ig: **Elvtársak.** Olasz film. Matiné március 21-én: **Afrikai képeskönyv.**

Park (Pécs): március 16—17-ig: **Cartouche.** Francia film. 18—21-ig: **Tárgyalás.** Angol film. 22—24-ig: **Egy olasz Varsóban.** Lengyel film. Matiné március 21-én: **Hajnali találkozás.**

Hosszúhetény: március 16—17-ig: **A betörő.** Angol film. 20—21-ig: **Gól büntetésből.** Szovjet film. 23—24-ig: **Bakaruhában.** Magyar film.

Zrínyi (Komló): március 18—24-ig: **Kár a benzinért.** Magyar film. Matiné március 21-én: **Az utolsó lehetőség.**

Zalka Máté, (Pécsbányatelep): március 19-én: **Kallódó emberek.** Amerikai film. 24-én: **Ludas Matyi.** Magyar film.

Fekete Gyémánt (Gyárváros): március 20—21-ig: **A tengeri macska.** Román film. 22—23-ig: **A szerelem másik arca.** Olasz film. Matiné március 21-én: **A nagy mérkőzés.**

Meszes: március 19—21-én: **Blood kapitány fia.** Olasz film. 23—24-én: **Egy ember ára.** Angol film.

Jószerencsét (Pécsszabolcs): március 18—19-ig; 20—21-ig: **Don Carlos.** Osztrák film. Matiné március 21-én: **A nagy olimpia.**

Szászvár: március 20—21-ig: **Kéz kezet mos.** Angol film.

Május 1., (Vasas II.): március 23—24-ig: Magánélet. Francia film.

18—19-ig: **Tékozló szív.** Francia film. 20—21-ig: **Bakaruhában.** Magyar film.

Gesztenyés (Komló): március 18-án: **Lövés a ködben.** Szovjet film. 21-én: **Karbid és sóska.** NDK film.

Mánfa: március 17-én: **Codine.** Román—francia film. 20—21-ig: **Jánosik I., II.** Csehszlovák film.

Mecsekfalu: március 21-én: **Keresztesek.** Lengyel film.

Mecseknádasd: március 17—18-ig: **Moszkva—Genova.** Szovjet film. 20—21-ig: **Déltől hajnalig.** Magyar film.

Puskin (Vasas I.): március 18-án: **Hol a tábornok?** Lengyel film. 21-én: **Az utolsó ítélet.** Olasz film.

A televízió műsora

Március 16, kedd:

8.05: Iskola-tv. 9.00: Iskola-tv. 10.05: Iskola-tv. 11.00: Orosz nyelv középiskolásoknak. 14.00: Iskola-tv. 14.55: Iskola-tv. 15.50: Iskola-tv. 16.50: Orosz nyelv ism. 17.23: Az Iskola-tv postája. 17.45: Hírek. 17.50: Falusi dolgokról. 17.55: FTC—AS Róma. Vásárvárosok Kupája labdarúgómérkőzés. — Közvetítés a Népstadionból. 19.50: Esti mese. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Napi jegyzetünk. 20.25: A vesztes nyer. Magyarul beszélő angol film. 21.55: Ma este Berkesi András dedikál. 22.05: Tv-híradó 2. kiadás.

Március 17, szerda:

9.30: A vesztes nyer. 11.00: Kisfilmek. 17.13: Hírek. 19.20: Kisdobosok műsora. Tavaszköszöntő. 17.45: Kukkantó. 18.25: Ipari riportműsor. 18.45: Esti mese. 18.55: Kovács János zenetörténész bevezetője. 19.05: Közvetítés a Szegedi Nemzeti Színházból. Prokofjev: A három narancs szerelmese. Opera 2 részben. 21.30: Kisfilm. 21.55: Tv-híradó 2. kiadás.

Március 18, csütörtök:

17.10: Iskola-tv. 17.43: Hírek. 17.50: Hol volt, hol nem volt. 18.20: Prospektus helyett. 18.35: Napló. 18.40: A jövő hét műsora. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Élő tenger. 20.20: Klasszikusok a képernyőn. Polikuska. Magyarul beszélő nyugatnémet film. 21.30: Zenés beszélgetés Szabó Ferenccel. 22.05: Húsz év legszebb verseiből. Vass István: Óda a tegnapi asszonyokhoz. 22.15: Tv-híradó 2. kiadás.

Március 19, péntek:

8.05: Iskola-tv. 9.40: Klasszikusok a képernyőn. Polikuska. 10.50: Élő tenger. 11.15: Telesport. 11.30: A jövő hét műsora.

Március 20, szombat:

16.00: Kis zenetörténet. 17.53: Hírek. 18.00: Belépés csak tv-nézőknek! Látogatás a Párttörténeti Intézetben. 18.40: Falusi könyvespolc. 18.45: Van kedve táncolni? 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Hétről-hétre. 20.00: A vidéki kórház. 20.20: Magazin. A Tv-híradó melléklete. 20.40: Kamera Varieté. Színes artista- és varietészámok. 21.15: Irodalmi képeskönyv. Nagy Lajos: Egy óra a Grün-irodában. 21.50: Fodor János énekel. 22.15: Farsangi karnevál. 22.35: Tv-híradó 2. kiadás.

Március 21, vasárnap:

9.00: Iskola-tv. 9.30: Az Iskola-tv jövőheti műsorának ismertetése. 9.35: Orosz nyelv középiskolásoknak. 10.00: Tízéves a Magyar Rádió és Televízió gyermekkórusa. 10.30: Három csillag. Magyar film. 14.00: Döntő a kamerák előtt. 15.00: Alkotóműhely. 15.15: Szikrázó csúcsok. 15.25: Tatabánya—Dorog. Bajnoki labdarúgómérkőzés. 17.20: Találkozás a studióban. 17.50: Döntő a kamerák előtt. 18.50: A zene barátainak. Európa koncerttermeiből. 19.05: Napló. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Nagy felfedezések. Aranymezők, gyémántbányák II. 20.25: Nagy siker volt... Viharos alkonyat. Magyarul beszélő szovjet film. 21.55: Húsz év legszebb verseiből. 22.05: Sporthírek. 22.15: Tv-híradó 2. kiadás.

Az irodalmi fejtörő nyertesei

Az Irodalmi Kör által januárban rendezett fejtörő nagy sikerrel folyt le. Akik a kérdésekre helyes választ adtak, résztvettek a sorsolásban. Ennek alapján az alábbiak nyertek könyvjutalmat:

Dér Mihály Hosszúhetény, Béke u. 4., *Karádi István* Komló, Mikszáth K. u. 5., *Szekula Lászlóné* Komló, Gorkij u. 30. *Lombosi Jenő* Pécs, Vak Bottyán u. 67., *Erdy Győző* Pécs I., Dobó I. u. 85., *Bandula István* Komló, Kossuth-akna 10., *Kratky Éva* Pécs, Vak Bottyán u. 77., *Palai Sándorné* Pécs-Szabolcs, Perényi u. 1., *Pálfalvi Nándor* Komló, Eötvös u. 12., *Dékány József Pál*, Komló, Gorkij u. 22., *Gradhwohl János* Pécs I., Apáffi u. 17. *Mátyás Mihály* Hosszúhetény, Tavasz u. 1., *Friesz Györgyné* Komló, Mikszáth Kálmán u. 10.

A könyveket postán küldjük el, de személyesen is átvehetők a szerkesztőségben, március 16-ig.

MECSEKI BÁNYÁSZ
A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Kórház tér 1. II. emelet
Telefon: 65-28, 65-31, 18-58, 36-63 (11-85 mellék)
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 15-32, 15-33, 50-00
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Felelős vezető: Meltes Rezső
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelelősöknél
Előfizetési díj félévre 10.20 Ft, egész évre 20.40 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 25 017

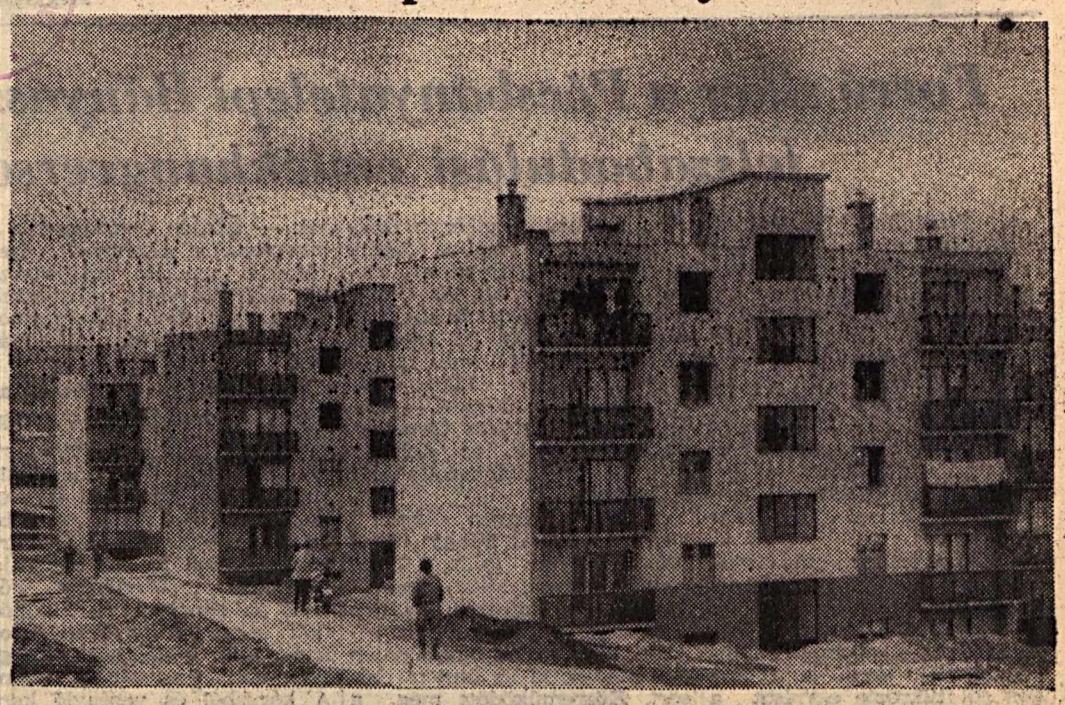
VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM ÁRA: 40 FILLÉR KEDD, 1965. MÁRCIUS 23.

Jó ütemben épül Komló új városrésze

A jó idő beálltával fokozódik Komló új városrésze építésének üteme. A házak rendkívül ízlésesek, színesek. Derekas munkát végeznek az építők Szilvásban. Az itt lakók mindennel meg vannak elégedve, csak egy a kérésük: járható utat szeretnének minél előbb kapni, hogy tavasszal és ősszel ne kelljen sarat dagasztaniuk a dűlőúton, ha be akarnak jönni a városba. Reméljük, ez a kérésük mielőbb teljesedik.

(Foto: Császár Zoltán)

Új tavasz!

Régenvárt szép idővel köszöntött be az 1965-ös év tavaszának első napja. Ilyenkor a természetben is, az emberben is új erők születnek gondolatokat ébresztve új tervek, új feladatok megvalósítására.

Így volt ez az elmúlt időkben is, minden tavasz hozott valami újat, valami mást, valami olyat, ami az emberekben válaszra talált. Visszaforgatva egy percre a történelem kerekét, sok olyan esemény sorakozik fel előttünk, melyben az elnyomottak, a kisemmizettek hallatják szavukat, hogy előretekintve életkörülményeik megváltoztatását reméljék. Igen, jól mondom, hogy reméljék, mert valamikor az 1871-es években a párizsi Kommün a szabadságuknak csak a puszta reményét kelthette. Ez az óhaj azonban az idők folyamán a társadalmat formáló erők hatására mindinkább reális valósággá vált.

1917-ben az „Auróra" ágyúinak döreje már egy új társadalom születését jelezte. Ezt a jelzést a magyar nép is megértette, mert válaszként a magyar történelem egyik dicső szakaszát valósította meg, életre hívta a Magyar Tanácsköztársaságot. A Tanácsköztársaság szelleme izzó fáklyaként világította be azt a rögös, nehéz utat, melyet a magyar népnek 1945-ig járni kellett.

Azzal a céllal fogtam tollat, hogy március 21-én régi tavaszokra emlékezzem.

— Igen.

Még be sem hegedtek az 1956-os események ejtette sebek, amikor 8 évvel előtt a Magyar Tanácsköztársaság megalakulásának 38-ik évfordulóján zászlót bontott a KISZ, zászlaja alá gyűjtötte azokat a fiatalokat, akik magukévá tették a mozgalom célkitűzéseit, azt, hogy segítsünk a pártnak hazánk felvirágoztatásában.

Nyolc év alatt az ifjúsági szövetség munkáját fiataljaink tartalommal töltötték meg, az élet számos területén nagyszerű tettekkel bizonyították, hogy méltók arra az elismerésre, amelyet pártunk mondott ki Kádár elvtárs szavaival a KISZ VI. kongresszusán. A KISZ-munkában erősödött meg, s nőtte ki magát nagy tömegszervezetté.

Azonban metafizikus szemlélet volna a KISZ eddigi eredményeit önmagában vizsgálni, a gyakorlati élettől elvonatkoztatni. Eredményeink közösek. Ma nem tartanánk itt, ha a párt, a gazdasági vezetés és a többi tömegszervezettel nem alakult volna ki az a jó munkakapcsolat, mint ami ma megvan. Erre az együttműködésre, segítésre a jövőben méginkább szükség lesz, mert a feladataink is nőttek. Találkozóra készül a világ ifjúsága Algírba, ahol a magyar fiatalok is képviseltetik magukat.

Most a KISZ megalakulásának 8. évfordulója alkalmából bizottságunk szeretettel köszönt minden KISZ-tagot és minden területen dolgozó fiatalt.

BÁLINT ISTVÁN,
a KISZ Trösztbizottság titkára

Szocialista brigádvezetők értekezlete Újhegyen

A Mecseki Szénbányászati Tröszt Ujhegyi Üzemének szocialista brigádvezetői március 17-én értekezletet tartottak, ahol *Markó Nándor* statisztikus ismertette a brigádok eddigi eredményeit s a további feladatokat. Többek között kitért a brigádnaplók rendszeres vezetésére, mert elő fordult, hogy a csapatok értékes társadalmi munkát végeztek, de ezt nem jegyezték be a naplóba. Továbbá kérte Mészáros György művezetőt, hogy a lakatos, a forgácsoló és az öntő részlegek készítsenek részletes havi műhelyprogramot, mivel ezt a brigádok igénylik. Kérte, hogy az újonnan alakult szocialista brigádok nyújtsanak segítséget az idei, megnövekedett feladatok sikeres teljesítéséhez.

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága, a Nehézipari Minisztérium, a Bányaipari Dolgozók Szakszervezete és az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség felhívása a bányászatban dolgozó fiatalokhoz

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága, a Nehézipari Minisztérium, a Bányaipari Dolgozók Szakszervezete és az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség egyetért a nógrádi fiataloknak a KISZ VI. kongresszusán tett javaslatával és 1965-re is meghirdeti a „Szénbányászat gépesítéséért" és a „Balesetmegelőzés a bányászatban" című mozgalmat. — Felhívással fordulunk a bányászatban dolgozó fiatalokhoz, hogy vegyék ki részüket az 1965. évi feladatok teljesítéséből, az MSZMP KB. 1964. december 10-i határozata megvalósításából. Ez a versenymozgalom is járuljon hozzá hazánk felszabadulásának 20. évfordulójára meghirdetett széleskörű munkaverseny sikeréhez. Bányász fiatalok, csatlakozzatok a mozgalomhoz!

A KISZ-bizottságok és alapszervezetek legyenek legfőbb segítői a gazdasági vezetésnek minden olyan tevékenységében, amely a termelékenység emelésére, a műszaki fejlesztésre, a bányamunka gépesítésére és a gazdaságosság javítására irányul. Legyenek élharcosai, kezdeményezői minden olyan tevékenységnek, amely a balesetmegelőzést szolgálja. Váljék a balesetmegelőzés a szó igaz értelmévé és a megelőzésre fordítsák a fő figyelmet. Ennek érdekében biztosítani kell a technológiai fegyelem betartását, a sújtólégfegyelem megszilárdítását, a biztonsági és egészségvédelmi berendezések használatát, a balesetelhárítási oktatáson való részvételt.

A mozgalom célkitűzései a bányászati gépesítés fejlesztése terén

1. Növeljék a géppel termelt — jövesztés, rakodás — szén mennyiségét. Törekedjenek arra, hogy a termelt szén minél nagyobb mennyisége folyamatos gépi szállítással jusson a külszínre. 2. Fokozzák a munkahelyeken a jövesztő, a rakodó és szállító gépek kihasználását, folyamatos munkáját. Segítsék a külfejtéseken beállításra kerülő gépek bevezetését, a bevezetéshez szükséges műszaki feltételek biztosítását. A KISZ bizottságok és az alapszervezetek vállaljanak védnökséget a feladatok végrehajtására. 3. A gazdasági egységek rendelkezésére álló bányagépek jobb kihasználása a koncentrálási feladatok megvalósítását segítse elő. 4. Az új technológiai eljárások fokozott elsajátítása (korszerűsített munkahelyek és új eljárások bővítése, szélesítése. 5. A bányák gépesítése, a műszaki fejlesztés megköveteli a szaktudás állandó növelését. Szélesítsék a Szakma Ifjú Mestere, a Kiváló Ifjú Mérnök, Technikus, Közgazdász és egyéb szakmai továbbképző mozgalmakat. 6. Mindezek eredményeként segítsék megvalósítani az országos célkitűzést, a teljesítmény 1 százalékkal történő túlteljesítését.

A balesetmegelőzés területén

1. A halálos balesetek számának csökkentése. 2. A balesetek számának csökkentése. A baleseti súlyossági mutatók javítása. Ezeken belül: a) A szállításból, anyagmozgatásból eredő, felelőtlenségből, vagy hanyagságból elkövetett balesetek számának csökkentése. b) Az omlásos balesetek számának csökkentése. c) A munkahelyi technológiai fegyelem javítása. d) A biztonsági és egészségvédő berendezések használata. e) Bányaterek rendjének és tisztaságának fokozása (víztelenítés, portalanítás, hulladékanyagok elszállítása, karbantartás stb. f) Sújtólég-fegyelem további javítása (munkahelyi szellőztetés, biztonsági lámpa használata stb.) (A c)—f) pontok mulasztásából eredő hatósági elmaraszaló számának csökkentése).

A mozgalom szervezése

A mozgalom szervezése a felhívásban ismertetett főbb célkitűzések alapján, a helyi adottságoknak és a sajátos területi feladatok figyelembevételével — tröszti szinten történik. A feladatok konkrét meghatározását (a tröszti felhívást) a helyi szervek (gazdasági, KBF, KISZ, szakszervezet) közösen dolgozzák ki. A versenymozgalom tagolódik bányaüzemi és brigád szintre.

A tröszti felhívást 1965. március 15-ig kellett elkészíteni és meghirdetni. 1965. március 31-ig el kell juttatni a KISZ KB Ifjúmunkás Osztályára, mely egyben a versenyben való részvételt is jelenti.

Időközi értékeléssel biztosítani kell a mozgalom nyilvánosságát. A verseny állásáról az I. félévre vonatkozóan tájékoztató jelleggel 1965. július 31-ig, míg éves szinten 1966. február 1-ig kell az összesített tröszti jelentést a KISZ KB Ifjúmunkás Osztályának megküldeni.

A mozgalom értékelése, jutalmazása

A tröszti szintű verseny kiértékelését — a felhívásnak megfelelően — a feladatokat kiíró szervek közösen végzik. A jutalmazás a trösztök igazgatói jutalmazási kerete terhére történik.

A versenyben a legjobb eredményt elérő bányaüzemek szervezeteit, illetve a legjobb eredményt elért brigádokat javasoljuk az alábbiak szerint jutalmazni:

Bányaüzemek: I. helyezett 10 000 Ft, II. helyezett 8 000 forint, III. helyezett 6 000 forint. Brigád: I. helyezett 3 000 forint, II. helyezett 2 000 forint. III. helyezett 1.000 forint.

Ezen kívül sor kerül a mozgalomban legjobb eredményt elérők országos értékelésére és jutalmazására. Országosan három legjobb eredményt elérő tröszt KISZ bizottsága, illetve azoknak bányaüzemi KISZ szervezetei részesülnek jutalmazásban, a minisztérium jutalmazási kerete terhére. I. helyezett 15 000 forint, II. helyezett 10 000 forint, III. helyezett 5 000 forint. Az országos értékelést a beküldött tröszti jelentések alapján a Kommunista Ifjúsági Szövetség, a Nehézipari Minisztérium, az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség és a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének tagjaiból alakított bizottság végzi.

Köszönet a kiváló eredményekért

A megyei pártbizottság távirata

Nagy Dezső elvtársnak, *Komló*
Kossuth-bánya

A megyei pártbizottság elismerését és szívből jövő jókívánságait fejezi ki Nagy Dezső elvtársnak és szocialista brigádjának abból az alkalomból, hogy Nagy elvtárs a Szocialista Munka Hőse megtisztelő címben részesült. Büszkék vagyunk arra, hogy a Népköztársaság Elnöki Tanácsának kitüntetése Önt állítja példaképül az ország és az ifjúság elé. Örömmel tölt el bennünket, hogy a csapat tagjai szocialista emberként állnak helyt a termelésben és a társadalmi életben. Sok sikert, eredményes munkát és személyes boldogságot kívánunk Nagy elvtársnak és a csapat minden tagjának.

Az MSZMP
Baranya megyei Bizottsága
Rapai Gyula
első titkár

Nagy Dezső szocialista brigádnak,
Komló
Kossuth-bánya

Kedves Elvtársak!

Elismerésünket fejezzük ki, a brigád minden egyes tagjának abból az alkalomból, hogy Nagy Dezső elvtársnak, a szocialista brigád vezetőjének, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Szocialista Munka Hőse kitüntető címet adományozta.

Kívánjuk, hogy munkájukban további kimagasló eredményeket érjenek el.

Elvtársi üdvözlettel:
Mecseki Szénbányászati Tröszt Pártbizottsága,
Szakszervezeti Bizottsága
KISZ-bizottsága
Igazgatósága

Nagy Dezső vájár: a Szocialista Munka Hőse

Nagy Dezsőt, Kossuth-bánya és trösztünk legnagyobb — s nyugodtan állíthatjuk —, legeredményesebb szocialista brigádjának vezetőjét a legmagasabb állami kitüntetésben részesítették. A hír nem ért váratlanul bennünket, akik ismerjük őt magát, ismerjük félezres kollektíváját, számontartjuk cselekedeteit, eredményeit. Tudjuk, hogy az az élenjáró szerep, amelyet e brigád Nagy Dezső vezetésével az új, termelékenyebb technika és technológia bevezetésében és alkalmazásában játszott; azok a kiemelkedő termelési sikerek, amelyekkel nem egyszer kivívta a tröszt és az ország bányászainak elismerését — kimerítették a munkahőstettek fogalmát.

Mi a titka ezeknek az eredményeknek? Elsősorban az, hogy egy szocialista brigád tevékenységét fémjelzik, amelyben a szokásos munkakapcsolatokat felváltották a baráti, elvtársi kapcsolatok; amelyben az emberek tudatosan munkálkodnak — saját előbbrejutásuk mellett — a közösség érdekeinek szolgálatában, s ezért hajlandók munkahelyükön túl is többet vállalni a megkívántnál.

Egy szocialista brigád munkahőstetteit részesítették tehát a legmagasabb elismerésben, amikor vezetőjének átnyújtották a Szocialista Munka Hőse kitüntetést.

Forró siker a Pécsbányatelepi Bányász Férfikórus felszabadulási emlékhangversenyén

A „Szocialista Kultúráért" érdemeremmel kitüntetett Pécsbányatelepi Bányász Férfikar 1965. március 13-án ünnepi hangversenyt rendezett a Liszt Ferenc Hangversenyteremben. A hangverseny meghívójának sarkában három dátum: 1920, 1945, 1965 — jelezte. kétszeresen is ünnepi hangversenyre érkeztünk, mert a kórus alapításának 45. évfordulóját felszabadulási emlékhangversennyel ünnepelte meg.

A hangverseny műsorának összeállítása igen jó ízléssel történt. Kitűnően sikerült a két ünnepi gondolatkör színes zenei képét a szépszámú hallgatóság elé tárni. A műsor igen jól tükrözte egyrészt a kórus jellegét, céljait; — tagjainak a mindennapi életben végzett nehéz munkáját és az egyik legnemesebb szórakozás, a dalolás, a muzsikálás örömét, mellyel a pihenés óráiban szebbé, teljesebbé teszik életüket — másrészt a szabadság utáni vágy és a már beteljesült felszabadulás, a béke gondolatait. Az együttes most bemutatott indulója — melyet Fábián János, az együttes tagja szerzett — ezeket a gondolatokat összegezi. Úgy gondoljuk, az együttes igen helyesen választotta meg indulóját.

A hangversenyen közreműködő művészek, Bánky József zongoraművész, Bolla Tibor operaénekes a tőlük megszokott magas művészi szinten, műsorszámaikkal az adott keretbe illeszkedve nagyszerűen egészítették ki az ünnepi műsort. Közreműködött még a nemrég alakult Janus Pannonius női kamarakórus, amelynek teljesítménye — noha úgy találtuk, ezúttal nem a legjobb diszpozícióban szerepeltek — szintén hozzájárult a hangverseny sikeréhez. Szeretnénk azonban megjegyezni, hogy szívesen hallgattunk volna még több műsorszámot a Bányász Férfikar előadásában.

Ez az énekkar — Pécsett az egyetlen, amely 45 év óta megszakítás nélkül működik — nemcsak tagjainak, de hallgatóinak is igaz zenei örömet szerzett. Nagy része van ebben Ivasivka Mátyás karnagynak, aki 10 éve irányítja a dalosok tevékenységét. Főként az elmúlt évben fejlődött sokat az együttes intonációjának tisztasága, hangszíneinek finomodása terén. A kórusból és vezénylő karnagyából mindvégig sugárzott a lelkesedés, a művészi teljesítmény igénye. Az énekkar különféle stílusokban otthonos. A lendületesen megszólaltatott indulók mellett ki kell emelni Regnart—Vargha: *Már nincs a kinzó lánc...* és Kodály—Batsányi: *A franciaországi változásokra* c. műveinek szépen sikerült előadását. Az együttes minden támogatást megérdemel, biztosak vagyunk benne, hogy több próbalehetőséggel még kitűnőbb teljesítményre is képesek lennének. Az aránylag kis létszámú énekkarban kevés a fiatal arc. Úgy látszik, az idősebbek a szépség iránti lelkesedésben felülmúlják őket.

Sokszorosan igaznak éreztük tehát a hangversenyt záró Bányászdalos induló felharsanó refrénjét: „Fel dalra bányász ifjúság!"

Bánrévy Antal
zeneművészeti szakiskolai tanár

MIT VESSÜNK FEL?

Amióta Komlós János felvetette a Népszabadságban, hogy mit vessünk fel, nincs egy percnyi nyugtom sem. Állandóan mardos a lelkiismeret, hogy az idén én még nem gyakoroltam önkritikát, nem bíráltam meg az illetékeseket, egyszóval még nem vetettem és nem dobtam fel semmit. Semmit, ami annak a bizonyos kőnek az elvetését segíti, ami a szocializmus országútján előrehaladásunkat akadályozza. Mert ugye — mint ahogy azt a fent hivatkozott szerző olyan szépen kifejtette —, egy ilyen követ nem kell körülülni, társadalmi vitát rendezni az út közepén és ezzel csak jobban akadályozni a közlekedést, hanem a követ meg kell fogni és félre kell dobni. Logikus ugye? Csak azt nem értem, hogy miért nem érti ezt mindenki? Vagy ha érti, miért nem cselekszik így?

Itt vannak például örökké elégedetlen háziasszonyaink. Már évek óta reklamálják, hogy a MÉK üzleteiben nem megfelelő az áruszállítás. Hol ez nincs, hol meg az nincs. Pedig, hogy nincs igazuk, az nyilvánvaló. Hiszen a Mecseki Bányász többször is megírta, hogy jelentősen javult Komló zöldségellátása. Ennyi és ennyi mázsa áruval van több az idén, mint volt tavaly. Arról az a szegény MÉK igazán nem tehet, hogy ez még mindig nem elég. Ami az áruválaszték szegényességét illeti, az is csak rágalom. Sokan nem veszik észre, hogy a munkamegosztás magas fokát jelenti, miszerint egyszer csak fehér, másszor meg csak sárga répát lehet kapni. Igaz, a fehér répa helyett most valami mást adnak, aminek még a nevét sem tudom, de lényeg az, hogy meg lehet főzni. Egyébként is a leves — ha sok van belőle — nem tesz jót a szervezetnek, többet ér helyette húst fogyasztani, azért is, mert azt többféle módon el lehet készíteni. És olcsóbban is. Csirkét például már 1,40—1,60 forintért lehet kapni. Igaz tojásnak álcázva, de ez ne tévesszen meg senkit. A múltkor is, két ragyogóan kifejlett csirkét sikerült hazavinnem így módon.

Sokan amiatt is elégedetlenkednek, hogy nem lehet cumit kapni. Olyat, amit az üvegre kell húzni. Biztosan ismeri mindenki. Persze, a leleményesebbje ezen sem esik kétségbe. Szerencsére gumikesztyűt még lehet kapni, s jobb híján annak levágott ujja is megteszi. Hogy gyermektápszer sincs mindig? Ugyan kérem. Nagyapáink idejében sem volt, mégis felnőttek a szüleink. Hogy mit ettek? Hát... szóval...

Miután a táplálkozás problémáját ilyen módon megnyugtatóan megoldottuk, hadd ejtsünk néhány szót a Karbantartó Üzem parkettásainak jó munkájáról. Mostanában ugyanis olyan mende-monda járja, hogy az említett munkások nem dolgoznak úgy, mint egy maszek. Hogy a maszek hogyan dolgozik, azt nem tudom, mi mindig az állami egységek szolgáltatásait vesszük igénybe, vagy magunk maszekoskodunk, de hogy a Karbantartó Üzem parkettásai milyen lelkiismeretesek, azt már tudom.

Alig másfél hónapja, hogy a mi padlónkat is átrakták összeszáradás miatt. Ketten dolgoztak másfél hétig a két szobán, beleszámítva reggeli és ebédidejüket, a politikai foglalkozást és a baleseti oktatást. Munkájuknak meg is lett az eredménye. A kis szobában egy sor új és egy sor régi padló került szép modern tarkán egymás mellé. Azt talán mondanom sem kell, hogy az új padló sokkal alacsonyabb volt, mint a régi. Amikor ezt nem fogadtuk valami kitörő lelkesedéssel, imitt-amott egyenletesre gyalulták. A nagyobbik szobában már folyamatosan rakták egymás mellé a régi és az új padlót. Az azóta eltelt másfél hónap alatt az új fa kiszáradt, s most legalább kétszer akkora rés van a padlók között, mint annakelőtte volt. Én legalábbis így látom. Valószínű azonban, hogy túlságosan elfogult vagyok, hiszen amikor a Karbantartó Üzem főmérnöke megtekintette azt mondta, hogy ilyen szépen lerakott padlót már régen nem látott. Nem akartam vitatkozni, meg siettek is olyannyira, hogy kifelé menet az egyik munkás megbotlott a kiálló lécben. No, mindegy, mégiscsak ők a szakmunkások, ők tudják, milyennek kell lennie egy padlónak. Meg aztán megfelelő nyersanyaguk since, ugye, hát mit várhat az ember?

Bánné

a KISZ munkatervében

A társadalmi termelékenység növelése
A védnökségvállalások új módjai
A munkásmozgalmi hagyományok feltárása
Felszabadulási Kupa versenyek kiírása

A KISZ Trösztbizottságának végrehajtó bizottsága az elmúlt hét csütörtökén tartotta ülését. A napirend során meghívott előadó, Dóri István, a Steinmetz Miklós kapitány Bányász Műszak zászlóalj helyettes parancsnoka tájékoztatta a vb. tagjait a Politikai Bizottság szeptemberi határozatáról, a bányász műszak zászlóalj szervezésében a KISZ-re háruló feladatokról. Hangsúlyozta: a műszakiság a párt fegyveres testülete, és ezt a társadalmi munkát pártmegbízatásként végzik a műszakiak. Ez a pártmegbízatás öt évre ró kötelezettségeket az előtársakra. Ismertette a műszak zászlóalj működési szabályzatát, majd elmondotta, hogy a jövőben a műszakiságba a párt- és KISZ-szervezetek ajánlása alapján, tanfolyamos előképzés után, az év második felében veszik fel az e tisztségre kijelölteket. Dóri elvtárs elmondotta, hogy

a műszaki tagsággal nem jár külön jog senkinek, de kemény kötelességeket ró a jelentkezőkre.

Felhívta a figyelmet, hogy a párt-, KISZ- és gazdasági vezetésnek el kell ismerni azt az előnyt, amelyet a zászlóalj tagjai vállalnak. 1965-ben a bányász műszakiak zászlóaljában mintegy 75 új műszakit avatnak fel.

A vb. ezután napirendre tűzte és megtárgyalta a Trösztbizottság mellett működő társadalmi osztályok munkatervét. A munkatervek lényegében felölelik az egész mecseki szénmedence fiataljainak munkaprogramját, amelyet ez évben kívánnak megvalósítani. A Termelési Osztály munkatervéből kitűnik, hogy 1965-ben az akcióterv végrehajtásánál fokozottabban érvényesülni kell a munka társadalmi termelékenységének.

Következetesebben és határozottabban kell fellépni az anyagtakarékosság gyakorlati megvalósításáért.

1965. év feladata nagyobb, mint az 1964. évi volt és azt követeli a KISZ-szervezetektől, hogy az eddigi munkamódszereiket, a hibáktól megtisztítva, következetesebben és ütemesebben folytassák.

A feladatok között a termelési osztály megjelöli, hogy a KISZ-vezetők ismerjék meg a bányászati termelékenységi és gazdasági mutatókat. Ennek érdekében a KISZ-bizottságok szervezzék meg és előadásokon ismertessék a KISZ vezetőkkel a termelékenységi mutatók értelmezését, mérését és összefüggéseit.

Helyesnek tartják, ha az alapszervezeteknél a termelési felelősi funkcióval ifjú technikust, vagy mérnököt bíznak meg.

Meghatározza azt is a munkaterv, hogy a termelési mozgalmakat tudatosabban és határozottabban a termelékenység emelésének szolgálatába kell állítani. Megjelöli a munkaterv, hogy a védnökségvállalások konkrétságát növelni kell. Ezért a vállalások gépek esetén a jobb kihasználásra, új létesítmény, rekonstrukció esetén a határidő előtti befejezésre, új technológiai eljárás bevezetésére, a javítási, vagy karbantartási idő csökkentésére irányuljanak.

A kultúr- és sport osztály tevékenységét hazánk felszabadulásának 20. évfordulója jegyében irányítja. Emellett a munkaterv feladatait az ISZM mozgalom harmadik és negyedik követelményeinek teljesítésére szervezik. A tervben a műszakiakat a kulturális és sport megmozdulások segítő bázisaiként említik. A „József Attila" Olvasómozgalom szélesítésére el kell érni, hogy a KISZ-tagság 50 százaléka valamely könyvtárnak tagja legyen és évente egyénenként legalább hét könyvet olvassanak. Javasolják, hogy az alapszervezetek lehetőségeikhez mérten legalább egyszer rendezzenek író-olvasó-művész találkozókat, előzetes közvélemény kutatás alapján. Klubok kialakítását elsősorban a pécsi és komlói munkásszállókon, továbbá Kossuth, Béta, Vasas, Pécsbánya, István-akna és Újhegy KISZ-szervezeteken belül kívánják megvalósítani. Javasolják az alapszervezeteknek, hogy

a felszabadulási ünnepségsorozatok kapcsán kutassák fel területük 1945-ös munkásmozgalmi hagyományait, lobogózzák fel a negyvenötös MKP székházakat, valamint a helyi MSZMP szervezetekkel közösen emléktáblával jelöljék meg.

A munkatervben a húszéves párttagok, bányász munkásmozgalmi harcosok, valamint az elesettek hozzátartozóinak köszöntése is szerepel. A tömegsport fellendítése érdekében szervezésre szólítják fel a KISZ-szervezeteket, egyes sportlétesítmények megóvása, illetve kisebbek létrehozására. A munkatervben szerepel „Felszabadulási Kupa" versenyek kiírása a sportkörrel közösen.

A beterjesztett munkatervet a vb. kisebb bővítésekkel kiegészítve elfogadta és végrehajtás céljából az alapszervezetekhez eljuttatja.

Gyenis József

Hajtóvadászat

4.

Délután a vadászat tovább tartott. Csöme komájával kettesben görnyedt a rúd alatt, melyre tíz nyulat akasztva cipekedtek a másik dűlőn haladó kocsihoz. Az uraktól való távozása után azok fogadásokat kötöttek. Tud, vagy nem tud Csöme a puska hollétéről. A főbíró nekihevülten tartott minden tétet, dupla alapon is.

— Tízre huszat adok — mondogatta — hogy Csöménél van a puskához vezető ajtó kulcsa, csak nem tudom megforgatni a zárban.

— Uraim hiába fogadunk, ha nem tudjuk eldönteni id a nyertes, mert a fegyver nem kerül elő. Inkább lásgunk a munkához és folytassuk a vadászatot — vélekedett az egyik vendég.

A főispán egyik ráérő pillanatában újra faggatni kezdte Csömét.

— Mondja csak, mennyi napszámot kapnak a hajtók?

— Nyolcvan fillért, méltóságos úr.

— Ennyit sem érdemel az, akit elszalasztott kétszáz pengőt. Csöme magában igazat adott a főispánnak. Ebéd óta azon törte a fejét, hogyan tudná a pénzt megszerezni, hisz a puska sem ér annyit. Valahogy úgy érezte, hogy lassan bezárul körülötte a kör, s most az egyszer mindenképpen veszít, akár előadja a fegyvert, akár nem. Jó lenne már túl lenni a mai napon, pedig még a neheze hátra van, s maga sem tudta, hogyan másszik ki a kelepcéből. Csak egyet tehetett, mindenre éberen figyelt, hogy a feléje záporozó kérdésekben feltett buktatókat elkerülje.

Hátra volt még az utolsó kör a vadászoknak, a vasút túlsó oldalán a kanálisig. Mielőtt az urak felálltak volna, ismét a főbírót ugratták. A főispán tekintetét körbehordozva, harsányan érdeklődött.

— Uraim, mindenki tett?

— A tétek meglennének, csak a döntés el ne maradjon, hangzott többfelől is. Csöme ezalatt figyelte a gúnyolódó urakat, akik nem is sejtették, milyen közel van hozzájuk a szóbanforgó fegyver. A határban több rejtekhelye is volt, mikor, merre vadászott vele. Most éppen ott lapul a vasúti töltés oldalában a kishíd alatt, csak érte kellene menni, máris eldönthetné a fogadások sorsát.

— Tudom én, hogy mi itt a baj — mondta a többieknek az egyik képviselő — Csöme attól tart, ha előadja a fegyvert, börtönbe kerül.

— Csakugyan így lehet — helyeselték többen is — az a kérdés, mit lehet itt tenni.

A főispán, aki az egész hecceldődésnek elindítója volt, hirtelen feltalálta magát és a főbíróhoz fordult.

— Mondja főbíró úr, elég magának, ha a fegyver előkerül, vagy a tolvajt is akarja mellé?

— Kicsit érdekelne, hogyan tett lóvá — mondta bosszúsan a főbíró — de a méltóságos úr kívánságára, esetleg eltekintek a kérdőrevonástól.

Csöme a közelben minden szót hallott, hiszen neki is szánták azokat. A fene egye meg az egész puskaügyet. Az egyik oldalon a pénz, másikon a roppant veszély. Az urak szavában nem hitt ő egy percig se. Számára szerepváltozás történt és ezen a vadászaton nem ő a hajtó, hanem a vad, akit a kopók hada üldöz, s az urak csak paszszlóznak vele. Ismét a főispán hangját hallotta.

— Uraim helyben vagyunk! Letétbe helyezhetik nálam a fogadásokat, én pedig egy szózassal megtoldom a főbíró úr kettőjét. Csöme, maga pedig jöjjön közelébb és jól figyeljen. A főbíró úr nem a kívánságomra nem fog nyomozni a puskaügyben, hanem a parancsomra. Érti? A parancsomra. Erre úri becsületszavamat adom. Menjen hát szépen és kerítse elő a fegyvert.

Csömét igen szorította az ingnyak. Ezek már úgy beszélnek az egészről, mintha biztosan tudnák, hogy nála van a puska. Látva az urak érdeklődését, érezte, hogy választ várnak tőle.

— Nem tudom, hol a puska méltóságos uram — nézett elszánt tekintettel a főispánra.

— Tudja, hogy ez már sértés — emelte feljebb hangját a főispán — maga kételkedik az én becsületszavamban? Így is jó! Tessék még egy utolsó ajánlatot.

— Ha befejeztük a hajtást, ma este bankett lesz a vendéglőben. Ha valaki éjfélig odahozza a főbíró úr, a maga, vagy tudom is én, hogy kinek a puskáját, maga megkapja a háromszáz pengőt és kész. De ha nem kerül elő a fegyver, kezeskedem róla, hogy a vármegye összes kopója a tolvajt fogja keresni. Ám bár a büntetlenség holnap már nem érvényes. Most elmehet!

Felállt az utolsó kör. Csöme továbbra is ott serénykedett a főispán mellett. Érezte, hogy a főispán utolsó diktátuma ultimátum és tenni kell valamit, hogy az urak szórakozását kielégítse. De magát is fedezni kell, amennyire tudja. Talán, ha nem távozik egy percre sem a főispán közeléből s mégis előkerül a fegyver, esetleg nem gyanakszanak rá. Ujabb nyúlszállítmány alatt görnyedtek komájával a szántás közepén a kocsihoz. Megállt pihenni.

— Te komám, mindig jópajtásom voltál — hadarta halkan a szavakat, míg kifújták magukat — most akkora bajban vagyok, amekkorában még sohasem. Jól figyelj hát rám, mert csak te segíthetsz. Én nem távozhatok a főispán mellől, de ezek a bitangok mindenképpen a puskát akarják, s engem így is úgyis elveszejtenek, ha nem vigyázok. A puska ott van a kishíd alatt két padló közé bújtatva. A falu felől számítva az ötödik deszkát keresd, biztosan megtalálod. Van hozzá töltény is. Töltsd meg a tárat és tégy a csőbe is, hátha szükségem lesz rá. Hozd a kocsmához és a külső teremben tedd a fogasra a kabátok alá. Nagy lesz ott a nyüzsgés, az urak meg a belső teremben dáridóznak, tehát a kutya se ügyel rád, a többit meg bízd énrám. Ha épségben megúszom és a pénzt megkapom, felezünk. Ha meg rajtavesztek, úgy kell nekem. Az urak mulatni akarnak, ám legyen. Szerzek nékik olyan mulatságot, hogy megemlegetik, — fordította ki tenyerét sokatmondóan és ment a főispán után.

Ettől a perctől Csömét kicserélték. Eddig inkább igyekezett szerényen megbújni. Mostantól aztán inkább látta magát. A főispán meg is szólta nagy buzgólkodását.

— Én a maga helyében inkább a puska után néznék.

Nem tehetem méltóságos uram — állta a szópárbajt Csöme — az ember csak azután nézhet, amiről tudja, hogy merre keresse. Vaktában nem vághatok neki a nagyvilágnak.

Érvnek okos érv volt, csak ettől Csöme szorongása csöppet sem múlt. Hazafelé is az urakkal ment. Mint hozzáértő ember, a fegyvereket vitte. Este a vacsoránál fehér kötényt akasztott nyakába és felszolgált az asztalnál. A főispán maga is kezdett kételkedni a puska előkerülésében. Csöme azóta sem távozott a szeme elől, hogy a dolog szóba került. Tehát megint jó alibije van. Az óra már éjfélhez közeledik és ez a paraszt olyan nyugodtan járkál körülöttük, mintha mi sem érdekelné. Az idő haladtával egyre nagyobb lett a nyomás az urakban is. Némelyik, dalolgatás közben elel rikkantotta magát.

— Méltóságos úr, hol a puska?

— Ezek a bekiáltások és a várható kudarc a főispánt mód felett felingerelték. Csöme éppen új literest állított eléje az asztalra. Előbb a karjára vetett szalvétával megtörölte az üveg alját, aztán töltött a főispán poharába és megkérdezte.

— Szódával, méltóságos úr?

(Folytatása következik)

A pártbizottság vizsgálata és az ezt követő rendszabályok foganatosítása új helyzetet teremtett Kossuth-bánya gépüzemében

Kossuth-bánya 373 fős gépüzemében rendkívüli taggyűlést tartottak a múlt kedden. A gazdasági vezetésben mutatkozó lazaságok, az egyes párttagok részéről elkövetett fegyelmi vétségek kerültek napirendre. A tanácskozáson megjelent *Pataki Mihály* trösztigazgató, *Koós László*, Kossuth-bánya pártbizottságának titkára, és *Weisz József* bányavezető is.

— Ami az utóbbi időben nálunk kialakult, így nem mehet tovább — emelte ki beszámolójában *Cziráki József*, a pártszervezet titkára. — Elszaporodtak a kisebb lopások, a fusizások és sokan vétenek a munkafegyelem ellen is. A rendőrségi vizsgálat már befejeződött, és az ügyészség három személy ellen vádat emelt a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett lopás bűntette miatt. A mulasztások kapcsán néhány vezetőbeosztású dolgozó más munkahelyre került. Ezenkívül hat párttag fegyelmit kapott.

A gépüzemben kialakult helyzet igen súlyosnak mondható. Vajon hogyan jutottak idáig?

Az üzem kollektívája sokszor nehéz csatát eredményesen vívott meg tíz éves működése alatt. A mostani időszakban még nagyobb feladat hárul az üzemre. Ezt hangsúlyozta Pataki elvtárs is, aki rámutatott, hogy a gépesítés fokozásával mind nagyobb szerepet kap az üzem a trösztéletében. A bányák üzemeltetése, a gépek felújítása, a beruházások kivitelezése azt mutatja, hogy a szakértelemmel most sincs baj, inkább a felelősségérzet hiánya vetődik fel.

Sem a lopást, sem a pazarlást, sem pedig a lógást nem lehetett tovább tűrni. A pártszervezet ezért segítséget kért Kossuth-bánya pártbizottságától. Ennek nyomán egy brigád behatóvizsgálatot folytatott. Elbeszélgetett 35 dolgozóval, párttagokkal, pártonkívüliekkel egyaránt. Nekik is az volt a megállapításuk: ha a vezetők nem ilyen elnézőek, jobban megkövetelték volna a munkafegyelmet, fokozottabb ellenőrzést végeznek, az üzem nem jut idáig. A kiutat a következetességben, szükség esetén a felelősségrevonásban, a dolgozók észrevételeinek, javaslatainak meghallgatásában látják. A korábbi taggyűléseken és más alkalmakkor többször bírálták a vezetés helytelen módszerét, de a hiba az volt, hogy nem léptek fel hatékonyan a fogyatékosság ellen. Pedig erre szükség lett volna, hiszen egy-két műszaki vezető, az elnéző magatartás mellett maga is részes volt a fusizásban.

A vizsgálat megállapította, hogy a gazdasági vezetők jó része nem vette figyelembe a dolgozók észrevételeit, legtöbb esetben nem is reagáltak rá. Az emiatt kialakult rossz hangulat nagyban gátolta a kezdeményező készséget, csökkentette a felelősségérzetet, közömbösségre késztette a dolgozókat. Legtöbben a hibák hallatára csak legyintettek. Azt mondták: minek szóljak, hiszen minden marad a régiben. Csoda-e, hogy ebben a légkörben inkább azokat üldözték, akik szóvá tettek valami rendellenességet?! Egyik másik munkahelyen voltak kedvelt emberek, akiknek mindent elnéztek, ugyanakkor mások még a jó munkáért sem kaptak dicséretet. Ilyen volt például a gépüzem beruházó részlegénél, István II. aknán. A részlegvezető megtűrte, hogy egyesek az éjszakai műszakban csak ötórát tartózkodjanak a munkahelyen.

A pártbizottsági vizsgálat, és az ezt követő rendszabályok foganatosítása új helyzetet teremtett az üzemben. Az intézkedés a nagy többség helyeslésével találkozott. Érthető tehát, hogy az üzem kollektívája és az egész trösztnyert azzal, hogy — a jogos észrevételek alapján — kivágták a fekélyt.

V. L.

Eredményesen versenyeznek a kötélpálya szerelői

Eredményesen dolgozik a felszabadulási munkaversenyben a Szénelőkészítő Üzem kötélpályájának javító részlege. Igen szép munkasikert értek el egy — a hónap elején történt — üzemzavar elhárításában. A Béta-aknai feladóállomáson eltört a vonókötél korongja. A hibát olyan gyorsan megszüntették, hogy az egyáltalán nem hátráltatta a bánya termelését. Ezért Gungl Ferenc Béta-aknai üzemvezető írásban mondott köszönetet a kollektívának.

A brigád, amely a múlt évi munkájával elnyerte a szocialista címet, vállalta, hogy a kötélpálya fatelepi meghajtógépének felújítási határidejét lényegesen előrehozva, április 4-re befejezi a munkát. A legújabb jelentés szerint a korszerűsített gép elkészült, s felszerelésével is jól haladnak a vállalt határidő betartásához.

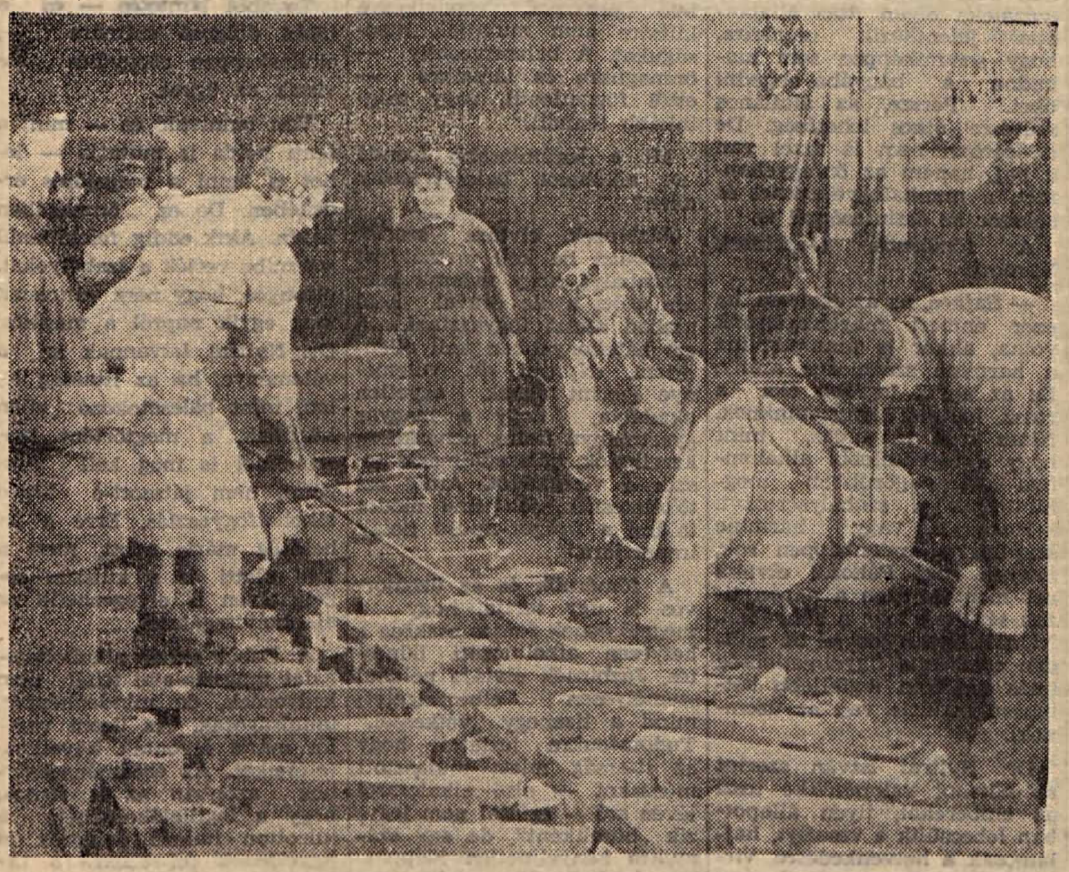
Az újhegyi öntödében

Az Ujhegyi Üzem öntödéjének dolgozóiról csak jót mondanak a vezetők. A kis kollektíva hónapról hónapra kimagasló eredményeket ér el a munkában. A múlt évben 136 tonna vas, réz és alumíniumöntvényt készítettek.

A szocialista címért küzdő brigádnak Németh József a vezetője. A brigád vállalta, hogy az idén — 1964-hez viszonyítva — 0,33 százalékkal csökkenti a selejtet. S hogy — legalábbis eddig — a vállalással sincs baj, arra bizonyítékul az év eddig eltelt két és fél hónapja. Januárban hét és fél, februárban több mint tíz tonna öntvényt készítettek — selejtmentesen.

Idei vállalásaikban sajtóviták, politikai foglalkozások, szakmai továbbképző tanfolyamok elvégzése, közös kirándulások szerepelnek. Rövidesen például a családtagokkal együtt rendeznek kirándulást Mohácsra. A brigád három, Pécsett lakó tagja beiratkozott a Buzsáki Imre könyvtárba, s ők biztosítják a könyveket a vidékieknek is.

Munkájuk nagy szakmai hozzáértést és figyelmet követel. Egy-egy csapolás alkalmával több tonna folyékony vasat, rezet és alumíniumot kell megmozgatniuk. Igaz, munkájukat nagyban könnyíti a daru, de még így is jelentős fizikai erőkifejtésre van szükség. Különösen nyáron nehéz a dolguk, hiszen a folyékony fém közelében valósággal perzsel a hőség, amihez még hozzájárul a kinti meleg is. Télen meg a nagy hőmérsékletkülönbség viseli meg szervezetüket. — Mindezek ellenére becsülettel helytállnak, hónapról hónapra teljesítik tervüket, biztosítják a termelő üzemek öntvényellátását.

Ömlik az izzó vas, telnek a formák

(Foto: Császár Zoltán)

Asszony a partizáncsapatban

„Ti magyarok, nem tudjátok, hogy milyen hőseitek vannak, hiszen a „Petőfi brigád" tagjait annak idején erőszakkal kellett hordágyakra kötözve a lövészárokból elvinni, mert nem akartak még félholtan sem a harccal felhagyni..."

(Részlet O. szovjet százados leveléből.)

Szabolcs faluban a Klapka utcában Kónyáékat keresem. Kutyaugatásra magas termetű asszony nyitja az ajtót. A szobába invitál. Kombinált szekrény, kartonnal takart fotelek, aprócska terítők, s a vendégnek kijáró asztali bor. Igazi, meleg bányászfogadtatás. Miközben koccintunk, szemem megpihen a háziasszony arcán. Lenyűgöz kemény, határozott tekintete. Sudárnak látom, bár most a szoknya alatt kissé fájósan húzza a lábát. Ott a száj szögletében, arra az áll irányában hegedt seb. Lecsúszik az ingváll, hogy lássam: amit Kónya Istvánnéről meséltek az igaz, a partizánévek kitörölhetetlen nyomot hagytak benne külsőleg is. Mert a golyó vájta gödör, ott a lapocka alatt buggyossá csavarodott...

— A bolmányi áttörésnél történt, 1945. márciusában... Már átérzem miért őrzik olyan féltő gonddal ebben a családban a bársony párnákon csillogó kitüntetéseket. Szabadság Érdemérem. „A haza, a nép hűséges szolgálatáért, a magyar szabadságért," — betűzöm. Ritka kincs, asszony birtokában.

A magyar szabadságért

Erzsikét nem annyira a politikai meggyőződése, mint inkább ösztönös élni akarása vitte a partizánokhoz. A hit, hogy jönnie kell egy másik világnak. Férjét huszonhárom éves korában a karjaiból ragadták el a fajüldözők.

Meghallotta, hogy az újonnan megalakult Magyar Kommunista Párt pécsi szervezetének vezetői, a KIMSZ fiataljai fegyveresen akarják kivenni részüket a délen még folyó harcokból. Az akkori szovjet városparancsnok, Vitnyutev, akihez elhatározásukkal fordultak, felhívta figyelmüket a Petőfi zászlóaljra. December közepén Krancz, Molnár és Novákovics elvtársak fegyvereket gyűjtöttek a fiatalok számára, kézigránátokat osztottak ki közöttük. Indulás előtt Stodulka László tájékoztatta a vállalkozókat a zászlóalj helyzetéről, arról a komoly és nagy feladatról, ami a téli partizánharcok során előttük áll. A kommunista fiatalok maroknyi csoportjában ott állt Erzsike is, és a többiek: Löffler Béla, Fábián Béla, Keszthelyi József, Blaskovicsné.

— Felsőszentmártonban már vártak bennünket a partizánegységek, akik átvittek bennünket jugoszláv területre, — meséli Kónya Istvánné. — Irigykedve néztem az ott őrt álló lányokat, akiknek géppisztoly volt vállukon. Nekem csak egy „Mandlíner"-em volt,

amit Pécsről hoztam magammal. A kiképzésünk a harcok közben folyt. Résztvettünk Cabuna, Budakovác felszabadításában, majd a Papuk hegységbe irányítottak bennünket, ahol nagy harcok árán szabadítottuk fel Daruvár, Lipik környékét. Politikai biztosunk Cservenák Pál bácstopolyai magyar volt. Szigorú, de megértő ember, ő tanított bennünket arra, hogy a nemzetközi munkásmozgalomban ha nem is egy nyelvet beszélünk, de a fasizmus ellen harcolunk, amely minden országnak, népnek ellensége...

A fasizmus ellen

Cservenák Pál szavait jól megjegyezte Erzsike, s ahogy értelme világosodott, úgy tökéletesedett a fegyver forgatásában is. Férfiasra igazított sapkája, katonamundérja alatt nem női gyengeség, hanem elszánt férfiakarat lobogott.

— Győzni és hazamenni a fiamhoz...

Már órák óta mesél a partizánasszony. Fantasztikusnak érzem, hogy az a nagyanyaságra termett, a terítőt nőies mozdulattal igazgató asszony mindezt átélte. Pedig így igaz.

— Húsz esztendeje, éppen húsz éve, hogy megsebesültem...

Tányának becézte akkor már mindenki a brigádban, mert ezt a szerepet sokszor eljátszotta. Aznap felmászott a tilalom ellenére egy szalmakazal tetejére, hogy körülkémlelje, merre bújik az ellenség.

— Az volt a feladatunk, hogy Beremend és Bolmány községek térségében feltartóztassuk a németek támadását. Nehéz feladat volt, hiszen létszámunkhoz viszonyítva igen széles kiterjedésű frontszakaszon kellett a nagy túlerőben levő faiszta csapatokat feltartani. Ebben az időben a német hadtest egységei részben árulás, részben csel következtében átkeltek a Drávánál, és hídfőt alakítottak ki. Ugyanis árulás révén a német SS hadosztály egységei bolgár egyenruhához jutottak, és így könnyűszerrel átkeltek a folyón..

— Gyere le a kazal tetéről Jelizabeth, gyere... — kiáltotta Keszthelyi József s mire lecsúszott, a földretaszította egy ütés.

Tányuska megsebesült

Szekérrel vitték a határszélbe. A brigád tagjai egymásnak adták a hírt: Tányuska megsebesült..." Hallotta a szánakozó szavakat, látta a körülötte állókat, de szólni nem tudott.

Az újvidéki kórház tele hadoklókkal, sebesültekkel. Valaki felismerí, műtétjét siette ti. Fejét kopaszra nyírják. A műtét sikerül. 1945. május 9-én még a kórházban fekszik, tehetetlenül. Furcsa nap ez. Lövéseket hall, kiveri a halálfélelem.

— Ha ezek a németek, hasoncsúszva mászok az ablakhoz, és kiugrom, — szánja el magát az öngyilkosságra, — de élve nem kerülök a kezükbe!

Őrjítő órák. A fegyverropogást, a kórház csendjét nótaszó veri fel. Kivágódik a kórterem ajtaja.

— Kapituláció, vége a háborúnak!

— Hát igaz! Hát mégis sikerült?! — eltörpül a fájdalma, s könnyekbe torkollik az öröme, már csak a fiával való találkozást várja.

A szülői ház udvarán két év körüli fiúcska játszogat, s amikor megpillantja a katonasapkás embert, bekiált a konyhába:

— Mama, mama! Nézd egy orosz...

Sírva borul egymás nyakába, anya és leánya. S a kisfiú, akiért mindez történt!

Fényképek között turkálunk. Húsz év előtti elvtársak, bajtársak képei között válogatunk. Minden megörökített pillanat történelmi napokat idéz. Meghívó a jugoszláv nagykövetségtől. Levelek úttörőktől, akik a partizánélményeket összegyűjtötték. Kónya Istvánné ma is jól kezeli a fegyvert, az érchányai polgári fegyveres őrségénél dolgozik. Háztartást vezet és most Panni bútort akar vásárolni. Már csak ritkán kerül sor a partizánévek feleleventésére. Ő még csak hozzákezdene, de a fia leinti:

— Régen volt az már édesanyám!

Régen. De nem felejthetjük soha...

Csóka Magda

A bányászhagyomány mai művelői

Széchenyi-aknán a mázsamester irodájában magas, őszhajú, kékszemű ember irányítja a forgalmat, méri a megrakott teherautókat, szekereket. Echter Frigyes a neve. De azt kevesen tudják róla, hogy minden kedden és csütörtökön, amikor belép a Zalka Máté Művelődési Ház kapuján „Basszus II."-vé változik. Harminchárom éve dalol. Huszonhárom éves korától. S amikor a Pécsbányatelepi Férfikórus negyvenötéves jubileumát ünnepelte, a hatvankétesztendős alapítótag Drey Adolf mellett, Ludwig Nándor, Wintár Márton, Kerti Henrik és Echter Frigyes neve is ott szerepelt. „Öreg dalosok" — így hívják őket. Pécsbányán nevelkedett, itt élt. Vájárként kezdte, aztán a hatvan százalékos szilikózis laboratóriumi munkára késztette, majd itt a bányamesteri irodában kapott munkabeosztást.

A bányászhagyomány vitte a kórusba 1933-ban. S az éneklés, a dalolás észrevétlenül vált vérévé. Később már el sem tudta képzelni napjait a kórus nélkül. S amikor dolgozik, sokszor jut eszébe a délutáni próba. Kórusművek, indulók, mind-mind ott zsonganak agyában, fülében. Legnagyobb élményként az 1938-as országos versenyre emlékezik, amikor a második helyet szerezték meg, aztán a „Szocialista Kultúráért" kitüntetésre, amely osztályozta hovatartozásukat. Minden fellépés, megannyi kedves emléket hagyott benne és a többi kórustagban. Negyvenkét daloskedvű ember indul hetenként a próbákra. Nem tudunk írni mindegyikükről, de Echter Frigyes bemutatásával szeretnénk kifejezni elismerésünket mindazoknak, akik e régmúltú bányászhagyomány mai művelőivé váltak. Bár ez az elismerés mind kevés ahhoz, amit azok a forró tapsok jelentenek, amelyek egy-egy fellépésüket immár negyvenöt esztendeje nyomon követik.

Cs. M.

Érdekes programmal készül Béta-akna április 4-re

Érdekes programot készítettek Béta-aknán felszabadulásunk húszadik évfordulójának megünneplésére. Az ünnepségsorozat március 25-én kibővített pártvezetőségi üléssel kezdődik. Ezen az alapszervezet vezetőségi tagjain kívül résztvesznek a szakszervezet és a KISZ vezetői, aktívái, továbbá meghívják az üzem veteránjait is.

A hónap utolsó napján ünnepi párttaggyűlést tartanak, amelyen a megyei pártbizottság egyik tagja mond beszédet. Április 4-én a Juhász Gyula munkásklubban munkás—művész találkozót rendeznek, majd a KISZ-fiatalok adnak találkozót a város veteránjainak. Ugyanekkor az üzemben fénykép- és dokumentációs kiállítást rendeznek a bánya fejlődéséről.

A felszabadulás jubileumának jegyében készülnek április 22-re, Lenin születésének évfordulójára is. Ez alkalomból az üzemben megemlékezést tartanak.

Erdekességek furcsaságok

ÚJ SZOVJET POSTABÉLYEGEK

A szovjet posta tíz értékből álló új sorozatán szolgálati és vadászkutyák láthatók. A bélyegek névértéke 1 és 16 kopejka között van.

KÖTELEZZÉK A FÉRJET KERESETÉNEK HAZAADÁSÁRA

Angliában Chole Pearce asszony, a „Liberális asszonyok" bizottságának elnöknője kampányt indított, hogy a parlament a törvény erejével kényszeritsen minden férjet fizetése egy részének hazaadására.

PÁRIZS JEAN D'ARCOT AJÁNDÉKOZ

Párizsban a Place des Pyramides-on áll a franciák nemzeti hősének, Jeanne d' Arcnak aranyozott szobra.

A párizsi városi tanács elhatározta, hogy e szobor pontos mását ajándékozza az amerikai Louisiana állam New Orleans fővárosának. Louisiana, XIV. Lajos királytól kapta nevét, majd Napoleon adta el ezt a francia gyarmatot az Amerikai Egyesült Államoknak.

VAN-E KAPCSOLAT AZ AUTÓ ÉS A HÁZASSÁG KÖZÖTT?

Francia statisztikusok megállapították, hogy a közlekedési viszonyok nagymérvű megjavulása ellenére a franciák, a régi időkhöz hasonlóan, jobbára a saját kerületükből, de legalábbis lakóhelyük tágabb körzetéből házasodnak. Tíz házasság közül kilenc közeli lakosok között jön létre, a házasulandók kétharmada kora ifjúsága óta ismeri egymást, avagy munkahelyén ismerkedett meg. Franciaországban igen ritka a rövid ismeretség után kötött házasság. Ezzel szemben az elsőszülött gyermekek mintegy 30 százaléka hat hónapra születik.

FILM AFRIKA HARCAIRÓL

Olasz filmszakemberek elkészitették egy Afrikával foglalkozó film tervezetét. Témák: az algériai nép felszabadulási harca, képek a nomádok áttelepüléséről, a szomálikenyai határon, drámai jelenetek a dél-rhodéziai és dél-afrikai terrorról; a kongói hazafiak ellen harcoló zsoldosok cselekedetei, és az afrikai földrészen jelentkező egyéb feszültségek. Mindezt egyetlen hatalmas filmben akarják bemutatni, amelynek címe valószínüleg: „Adio Afrika" lesz.

A SZÉNPOR VÉD A TÜDŐRÁKTÓL?

Megállapították, hogy Angliában a szénbányászok között jóval alacsonyabb a tüdőrákos halálesetek száma, mint azonos korú, más foglalkozási ágak képviselőinél. Hosszamosabb ideje próbálják megfejteni a kutatók ennek az érdekes jelenségnek az okát.

Igaz, hogy a bányában szigorúan tilos a dohányzás, és ez tényezőként szerepelhet. Igen ám, de a bányászok miheiyt a tárnából feljöttek, legalább annyit dohányoznak, mint a többi férfi. Felvetették, hogy talán a bányavidékek levegőjének kisebb ipari szennyezettsége játszik közre a jó statisztikában. Ez ellen szól azonban, hogy a bányászok feleségei, akik ugyanazt a levegőt szívják, országos átlagban majdnem ugyanannyian betegednek meg tüdőrákban, mint más vidékek lakosai. Marad tehát kizárásos alapon a feltevés, hogy a bányászok, akik állandó szénport szívnak a tüdejükbe, ennek folytán mentesebbek a tüdőráktól. Dr. Goldmann, a londoni Brompton kórház szakorvosa az ipari orvostudomány angol szaklapjában irott cikkében kifejti, hogy a szénpor beszívása úgy látszik gátlólag hat a rákos folyamat kifejlődésére.

Komlón 670 autóst, 1300 motorost, 7156 önsegélyző csoporttagot számlálnak

Kétmillió forint kártérítés 1964-ben

Az Állami Biztosító komlói fiókjánál most hagyták jóvá az 1964. évről készített beszámolót. A csoport munkájáról Brógli János fiókvezető tájékoztatott bennünket.

A statisztika figyelemre méltó eredményekről tanúskodik. Elsősorban arról győzi meg az érdeklődőt, hogy e kollektíva munkája nem maradt el a korábbi évek elismert szintjétől. Ismeretes, hogy az Állami Biztosító helyi fiókja 1963-ban elnyerte a komplex szocialista brigád kitüntető címet. Ez országos viszonylatban eléggé kevés csoportnak sikerült. A múlt évi mérleg szerint a kitüntető címre most is esélyes a kollektíva.

A biztosítási kötelezvények száma — az 1965. januári adatok alapján — 15 723. Ez az 1963. évihez viszonyítva 1073-mal több. A díjbevételi terve 3 426 000 forint volt, s ezzel szemben a teljesítés elérte a 3 763 000 forintot. A tételszám — kerekítve — 110 százalékot mutat. Míg 1963-ban egymillió 200 ezer forintot fizettek ki kártérítés címén, addig tavaly majdnem kétmillióra emelkedett ez a szám. A személyi károk darabszáma 1511, a vagyonkáré pedig 590. A biztosítási és önsegélyző csoporttagok részére több mint negyedmillió forintot fizettek ki. Az egy főre jutó személyi kár kifizetésének értéke átlagosan 300 forinttal emelkedett az előző évekhez képest.

A biztosítási formák közül legnépszerűbb az önsegélyezés. A biztosítási és önsegélyező csoportok 6100 föld alatti, 1056 külszíni, és más nem bányaipari munkavállalót tartanak nyilván. Ezen kívül a régebbi balesetbiztosítás rovatánál 2800 dolgozót számlálnak. Az általános háztartási biztosítás kötelezvényeinek száma meghaladta a háromezret.

A legfrisebb adatok szerint 670 személyautó van a városban, vagyis ennyien fizetik az autóbiztosítást. A motorosok száma meghaladta az 1300-at.

A tételszámok jól mutatják, hogy az Állami Biztosító komlói fiókja évről évre növekvő munkát végez. A csoport néhány héttel ezelőtt a Nemzeti Bank volt helyi fiókja irodájába költözött. Az Állami Biztosító az új helyiségben — ha ideiglenes jelleggel is — méltóképpen fogadhatja ügyfeleit.

Hírlapjegyek

— NÉGY NŐI szocialista brigád dolgozik Kossuth-bányán. A nődolgozókat dicséret illeti, mert minden munkából aktívan kiveszik részüket. Nemcsak a termelésben, hanem a tanulásban, a társadalmi munkában is becsülettel megállják helyüket.

— KOSSUTH-BÁNYÁN 320 főre tehető azoknak a száma, akik rendszeresen részt vesznek a tömegsportokban.

— JAVUL az újhegyi brikett minősége. A nemrég termelni kezdett újhegyi brikettüzem egyre jobb minőségü terméket állit elő. A legújabb mérések szerint a brikett fütőértéke meghaladja az ötezer kalóriát.

— EGÉSZNAPOS programot rendeznek április 4-én a komlói Újszállóban. Délelőtt sakk és asztalitenisz felszabadulási háziverseny lesz és kollektíven megtekintik a katonai díszszemléről szóló tv-műsort. Délután négy órakor kezdődik a műsorral egybekötött szellemi vetélkedő, amelyen a felszabadulással, hazánk fejlődésével kapcsolatos kérdésekre kell válaszolniok a résztvevőknek.

— ÚJFAJTA BÁNYÁSZLÁMPA sorozatgyártását kezdi meg a Gamma Optikai Művek. Fényforrása egy műanyaglap, benne különleges festék, amelyet rádióaktív izotóp gerjeszt fénykibocsátásra.

— AZ ANYAGMOZGATÁS megkönnyítésére és gyorsítására a hónap végén üzembe helyeznek az Anyagellátó Üzem komlói központi telepén egy portáldarut. A gép a vagonkirakást, illetve a faanyagok pályakocsira történő átrakását segíti. E célból jelenleg kísérleteznek egy markoló szerkezettel, amely szükségtelenné teszi a fa kötegelését.

— JUTALOMÜDÜLÉSRE küldte a pécsbányai termelő KISZ-alapszervezet a harkányi bányászüdülőbe Lökös Dezső vájárt, jó munkája elismeréséül. Ugyancsak külföldi üdüléssel jutalmazta az István-aknai Kiss Mihály ifjúsági szocialista brigád Szolga Mihály brigádtagot.

— MÓDOSITOTTÁK A SZÉNBEFIZETÉS IDŐRENDJÉT. A 12-es Autóközlekedési Vállalat komlói üzemegysége felhívja a bányaváros és környéke dolgozóinak figyelmét, hogy március 15-től csak két napon, kedden és pénteken 8—10 óráig tart szénbefizetési pénztárórát. A befizetés továbbra is a tröszt komlói épületében lesz.

— 3000—3300 CSILLE szenet szállít naponta a komlói kötélpálya öt brigádja. Ezt a — néhány éve még elképzelhetetlen — eredményt a szocialista címért folyó versenyben sikerült általánossá tenniük. A legutóbbi értékeléskor két kollektíva már elnyerte a címet, illetve az oklevelet.

Gimnazisták ünnepi készülődése

A felszabadulás 20. évfordulójának ünnepségeire megyeszerte készülnek. Ezúttal a Komlói Állami Kun Béla Gimnázium tanulóifjúságának programjáról adhatunk előzetes jelentést.

A jubileumi megemlékezés tulajdonképpen már elkezdődött, amikor a felszabadulás tiszteletére kiírt orosz nyelvi verseny első fordulóját megtartották az osztályok között. Az iskola legjobbjai a megyei döntőre kerültek. A baranyai vetélkedőn — az orosz nyelvű szép kiejtési versenyben — *Győrffy Zsuzsa* első (!) lett, s a 3. helyezett is Komlóról került ki *Fülsz Tibor* személyében. Tanáruk: *Szücs Istvánné*. A megyei bajnok az országos döntőn indulhat, amelyet április 6-án rendeznek a Magyar Uttörők Szövetsége Csillebérci Nagytáborában. A verseny végső győztesei: (több kategóriában indulnak) szovjetunióbeli utazáson vehetnek részt 1965 nyarán — tanáraikkal együtt. A további jó eredményeket elért helyezettek tárgyjutalmat és díszoklevelet kapnak.

A gimnázium tanulói a korábbi években megrendezett országos versenyeken kiemelkedően szerepeltek. Iványi Antal (most végzős egyetemista) az Arany Dániel matematikai vetélkedőn szerzett elismerést az intézetnek. — Győrffy Zsuzsa már tavaly is az elsők között végzett az országoson. Izsák Anna (egyetemi hallgató), Szöllősi Éva (dolgozik) és Tamás Zsuzsa (szintén munkában van) az orosz versenyen ugyancsak jó eredménnyel hívta fel magára a figyelmet. A „Ki miben tudós?" országos verseny döntőjében Zahradnicsek Irma (most IV-es) kémiai szakon bizonyult kiemelkedőnek.

Az iskola KISZ-bizottsága kétnapos műsort állított össze április első napjaira — Szabó Jánosné KISZ-tanár vezetésével. Április 2-án a szakkörök legjobb munkáit mutatják be részben kiállítás, részben pedig műsor keretében. Április 3-án délelőtt ünnepi megemlékezésre kerül sor, amelyet a Zrínyi Művelődési Házban tartanak. Szabó András iskolaigazgató ünnepi beszéde után a női kollégium és az irodalmi színpad ad műsort, amely háborúellenes gondolatokat elevenít fel. A műsort szerkeszti és vezeti: Csontos Sándor tanár. Sportversenyeket is rendeznek Vincze Vilmos testnevelő tanár közreműködésével.

Bírósági ítéletek

súlyos testi sértés, lopás és más bűncselekmények ügyében

A Komló Városi Bíróság az utóbbi időben több olyan bűncselekményt tárgyalt, melyek esetében helyénvalónak tartotta az enyhébb büntetés kiszabását is.

Egy verekedés kapcsán két vádlottat ítéltek el. *Gyenei Józsefné* (1932, Kossuth utca 119) a Szénelőkészítő Üzem dolgozója és *Somogyvári József* (1941, Pécsi út 42.) Kossuth-bánya csillése régebb idő óta ismerték egymást. Somogyvári pénzt kölcsönzött az elsőrendű vádlottnak. November 8-án vissza akarta kérni. Ezért felkereste lakásán. Összeszólalkoztak, majd verekedés támadt közöttük. Gyeneiné nyolc napon túl, Somogyvári pedig nyolc napon belül gyógyuló sebeket szenvedett. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján mindkét vádlott bűnösségét állapították meg. Ezért az elsőrendű Gyenei Józsefnét, három, Somogyvári Józsefet pedig hat hónapi szabadságvesztésre ítélték. A büntetés végrehajtását három évre feltételesen felfüggesztették mindkét vádlott vonatkozásában.

A büntetett előéletű *Zsula János* (1923, Gorkij u. 8.) a tröszt Villamos Üzeménél volt állományban, s 2600 forint havi keresettel rendelkezett. Kevésnek találta azonban a keresetet, s amikor november elsején felöntött a garatra, elhatározta, hogy visszamegy az üzem irodájába, hogy pénzt szerezzen. Az irósasztalok fiókját felfeszítette. Megtalálta a páncélszekrény kulcsát is, amelyben több mint 26 ezer forint volt. A kérdéses napon ugyanis előleg ki nem fizetése miatt maradt a páncélszekrényben az összeg. Zsula Jánost a bűncselekmény elkövetése előtt leleplezték. Ezért a városi bíróság a vádirattal egyezően a társadalmi tulajdont károsító lopás bűntettében mondta ki vétkesnek. Hat hónapi szabadságvesztését azonban három évi próbaidőre feltételesen felfüggesztették.

Solymár Ferenc (1941, Kisvejke, József A. 122.) sikkasztás bűntette miatt került a vádlottak padjára. Az AKÖV-nél dolgozott mint jegykezelő. Egyik alkalommal 949 forint értékű menetjegyet adott el. Az összeggel azonban nem számolt el, hanem lakására távozott, s többé munkára nem jelentkezett — többszöri felszólításra sem. A munkaruhát sem adta le, csak a bűnüldöző szervek közbenjárásával került az vissza. A bűncselekmény elkövetése után jó ideig semmiféle munkát nem vállalt. Ezért a társadalmi tulajdont károsító sikkasztás mellett közveszélyes munkakerülés címén is elítélték. Nyolc hónapi börtönbüntetését viszont három évre felfüggesztették.

Izsó György (1943, Csizmazia u. 24) hivatalos személy megsértésének büntettéért kapott három hónapi javító-nevelő munka büntetést — öt százalékos bércsökkentés mellett. A vádlott ittas állapotban vezette motorkerékpárját. A szolgálatot teljesítő rendőrjárőr igazoltatásra szólította fel, majd előállításáról rendelkezett. A bekísérés közben a járőr tagjait szidalmazta. A tárgyaláson a cselekmény elkövetését bűnösségével együtt elismerte. Azzal védekezett, hogy nagyon szégyellte magát, s idegességében mondta a sértő szavakat. A bíróság enyhítőként értékelte a vádlott büntetlen előéletét, őszinte, beismerő vallomását, és méltónak találta az enyhébb büntetés alkalmazására.

Egy alkoholvizsgálat tanulságai

Fizetésnapokon a dolgozók 25–30 százaléka ittasan megy műszakra Zobák-aknán

Sok bányász iszik. Van aki sört. Ez a jobbik eset. Mértékkel a bor is megbocsátható. A töményszesz? Igen, ezt is fogyasztásra termelik, s hozzák forgalomba, de aki föld alatt keresi a kenyerét, jól gondolja meg, mikor nyul a féldecis pohárhoz! Persze, a sör és bor esetében se árt ha a mentegetőzés és önámítás helyett — hogy: „az én szervezetem a nehéz munka miatt megkívánja az alkoholt" — pontosan és fegyelmezetten betartjuk a balesetelhárítási szabályokat. A saját érdekünkben és munkatársaink érdekében.

Sok bányász iszik. Zobák-aknán például mennyi?

A biztonsági megbízott (Pákozdi Béla) mondja:

— A legutóbbi fizetésnapon szúrópróbát tartottunk. A bányamentők „kiemeltek" harminc embert. Közülük tíznek szeszgőz volt a lehelletében. Elszíneződtek a fiolák. Hét-nyolc ezrelék alkoholtartalmat jeleztek, amikor legfeljebb három a megbocsátható. Ugyanezen a napon egy embert a bányából is ki kellett küldeni. Ő a tizenegyedik. Tehát ez az arány rosszabb harminc százaléknál. Persze, szerintem ezt nem lehet az egész munkásgárdára általánosítani.

Az üzemorvos (dr Nyitrai István):

— Valóban sokan isznak. Véleményem szerint a fizetésnapokon a föld alatti létszámnak legalább huszonöt százaléka olyan ittas állapotban jelentkezik munkára, hogy semmiképpen sem szabadna a bányába engedni őket. Persze, az általános szűrésre nincs lehetőség. De elsősorban nem is ezzel van a baj, hanem az önfegyelemmel, a munkafegyelemmel és sokszor az őszinteséggel is.

A főmérnök (Jázbinsek Vilmos):

— Sajnos, az az érzésem, ha ezer embert megvizsgáltunk volna, akkor is fennmaradna a harminc százalékos arány. Ez az egyik legfőbb oka a rossz baleseti helyzetünknek. Nincs más megoldás, mint hogy a legközelebbi alkalommal a legszigorúbban megbüntetjük a szabálysértőket.

Huszonöt, vagy harminc százalék? Mindenképpen sok, nagyon sok! Pákozdi elvtárs azt mondja, ezen a napon tizen sérültek meg a bányában. Nem súlyosan, de az ok minden esetben a figyelmetlenség (más napokon legfeljebb kétharom sérültje van az üzemnek).

Dr. Nyitrai István szerint az alkohol vakmerőkké teszi az embereket, ilyen állapotban lebecsülik a veszélyt, hajlamosak a hetvenkedésre, virtuskodásra. Persze, az ilyesmi feltűnő és a felügyelet — ha időben érkezik —, kiküldi a bányából az ittas embert. Vannak azonban, akik megfelelő „praxissal" rendelkezve külsőre nem mutatják ittasságukat. A balesetveszély — önmagukra és társaikra — ettől függetlenül, vagy méginkább fennáll.

Mi a legfontosabb teendő az alkoholos balesetveszély ellen?

Jázbinsek elvtárs szerint szigorúan be kell tartani azt a szabályt, hogy műszak kezdés előtt nyolc órával nem szabad szeszt fogyasztani. S ezt hatékonyabban kell ellenőrizni. (Nyitrai dr. véleménye szerint ennek egyetlen akadálya, hogy a magyar gyártmányú fiolák nehézkesen kezelhetők, hosszadalmassá teszik a vizsgálatot. Amíg ezt tökéletesítik, jó lenne módot találni a Dräger-típusú fiolák importjára.)

A főmérnök és az üzemorvos is úgy tartja, hogy a megelőzésnek fontos eszköze a helyesen alkalmazott büntetés. Jázbinsek elvtárs például személyesen elbeszélgetett mind a tizenegy „vétkessel." Tudomásukra juttatta, hogy az ittasság miatt mulasztott műszakot — első alkalomról lévén szó — ezúttal nem jegyzik „bumliként", de egy számukra kényelmetlen időpontban le kell dolgozniok. Az esetleges második alkalommal már erre se adnak lehetőséget.

További büntetés — és a többi dolgozó számára —, okulásképpen röpgyülés elé viszik az ügyet.

Van tennivaló és — mint a fenti példa is mutatja — lehet is tenni a megelőzés érdekében. De ez önmagában kevés. Akik eddig felelőtlenül semmibe vették a szabályokat, bizonyos, hogy nem változnak meg egyik napról a másikra. Dr. Nyitrai Istvánnak az a véleménye, ha az ittasság ellen, mint balesetokozó ellen küzdünk, a megtörtént balesetekneél is meg kell vizsgálni, nem játszott-e közre alkoholfogyasztás. Erre a lehetőség máris adott, mert a föld alatti és a külszíni segélyhelyen is elvégezhetik az alkoholvizsgálatot.

A Zobák-aknai alkoholvizsgálat tapasztalatai tehát nem kedvezőek, de mindenképpen tanulságosak. Az üzem vezetői máris levonták következtetéseiket. Az eredményességhez azonban az is fontos, hogy a legilletékesebbek, a túlzottan italozó dolgozók is figyeljenek fel ezekre a tanulságokra. (B.)

Dicsőséges munkáshatalom

A 46. évforduló

Csak 133 napig tartott, de fénylő évszáma elé a történelem kitörölhetetlenül véste oda a „felejthetetlen" jelzőt. Felejthetetlen magyar 1919 — ragyogó optimizmussal telt napjai, egy idegen érdekek igájába és háborújába hajtott nép százados bilincseket törő erejének, új világot teremtő akaratának! Az elnyomott, nehéz harcokat megért magyar proletár kilépett a világtörténelem országútjára s eljutott, felnőtt hatalom birtoklásához. Örök dicsősége a magyar munkásmozgalomnak, nemzetünk történetének, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat követően, elsőnek Magyarországon győzött a szocialista forradalom.

Március 21-e, a proletárdiktatúra kikiáltásának napja azóta bensőséges nemzeti ünnepe népünknek. A proletárhatalom 133 dicső napja — hősi harca az imperialista fegyveres támadás és a belső ellenség ellen, s azok a vívmányok, amelyek a munkásosztály, a falusi tömegek és az értelmiség körében elhintették a jobb élet reményét — örökre tanulság és emlékeztető maradt az utókor számára. Népi hatalmunk közvetlen elődjének tekinti 1919-et. Igaz azóta nagyot változott körülöttünk a világ s mások, érettebbek, felkészültebbek, tapasztaltabbak lettünk mi magunk is. De sokat tanultunk 1919 leckéjéből és — bár a felszabadulás óta eltelt 20 esztendő vívmányaként más, korszabta feladatokat kell megoldanunk — ma is változatlanul valljuk dicső elődeinkkel, hogy a munkásosztály hatalma, amely a dolgozó nép egészének érdekeit képviseli és támogatását élvezi, népünk boldogulásának záloga. Hazánkban szocialista társadalmi rendet építünk — rendet, amelynek célja az alkotó mind gazdagabb jelen és a békés, boldog jövő formálása. Az embersége és a nép igazsága — ez a mi hitvallásunk. Ez 1919 hagyatéka — a mának!

Tizenkilences elődeinkre méltán lehetünk büszkék: az oroszországi forradalomban — amely megmutatta a világnak, hogyan lehet egy nép valóban szabad — azonnal felismerték az új kor hírnökét. Az orosz példa ihlette őket a világ második tanácsköztársaságának megteremtésére. A magyar és az orosz proletárhatalom testvéri kapcsolatát, sorsközösségét jelképezte az a szikratávirat, amely március 22-ről 23-ra virradó éjszaka Csepelről röpítette a Magyar Tanácsköztársaság javaslatát Leninhez: „Felajánljuk az Orosz Tanácsköztársaságnak a véd- és dacszövetséget."

Ez a szövetség napjainkban eleven valóság lett. Nemcsak a szó hivatalos értelmében vett szövetség, hanem igaz testvéri szeretet fűzi egymáshoz a szocialista világ népeit. Szabad népek önkéntes összefogása ez — féltő gonddal őrizni, kétszeres kötelességünk. Erre buzdít 1919 emléke, s ezt követeli meg saját jól felfogott érdekünk: a nemzetközi proletárszolidaritás, a szocialista világ egységes ereje nélkül nem munkálkodhatnánk azokon a nagyszabású békés terveken, amelyeket már a felejthetetlen 1919 is zászlójára írt.

Új közönség

„A Nemzeti Színházban voltam ma este s új közönség ült körülöttem.

Meg voltam hatva és el voltam bűvölve, mikor a gróf Széchenyi Béla páholyában három dohánygyári kisasszonyt és egy öreg fejkendős nénit láttam.

Az egész zsúfolt színházban proletár-érzék izzott. Mi az ami a proletárságot annyira megismerhetővé teszi? A szemek fénye! Tiszta és nyílt tekintetek, ártatlan és őszinte nézés. Mintha leakasztják a függönyt az ablakról a nyári sötét szobán s egyszerre beömlik gazdag aranyfény: a proletár szemekből úgy lobog ma a szív hősége, az értelem fénye.

Jó és szép világ. Legszebb minden világok közt: embervilág.

Valahogy érzik az emberi lélek."

(Részlet Móricz Zsigmondnak a tanácsköztársaság kultúrpolitikájáról írott cikkéből.)

A vörös katona

— 1919 márciusára emlékezve —

Húzta hátamat a zsák,
hány mérföldet lépett lábam,
mellettem társak, cimborák;
osztályosok az ifjúságban.
A régi-régi március
nyújtózik, mint a fák a napban,
szívem dobog — a föld lobog
porban, virágban, virradatban.

Micsoda virágos menet,
mégis mennyi torz gyalázat;
egy összedőlt világ felett
látom a régvolt katonákat,
bajtársakat, kik nincsenek,
por-testük Volhyniába
lerakták elnyugvó szelék —
lelkük suhogó búzatábla.

Évek suhantán itt vagyok,
új tavaszban újra érzem
másképpen virrad; tavaszok
villognak ifjak fegyverében.
Nem úri — proletár parancs:
Katonák lépnek, virradat
derül fel fázó, vén szívemre.

Mondom veljük az ütemet,
úgy vigyázok — el ne vétsem,
mint tengeren feltépett habok —
frissek a tavaszi szélben...
Micsoda zajló virradat,
szédülök benne, íze kábít;
látom a végtelen hadat —
sorsunk éneklő katonáit!

Vasvári István

Korabeli plakát

ZÁSZLÓBONTÁS

Április 4-én bontotta ki zászlaját a csepeli gyárak munkásaiból alakult zászlóalj, amelyik később mint a 22. munkásezred magva, nagy hírnevet szerzett a harcokban. Sorra alakultak városszerte a különböző munkásegységek. Április végén Budapesten már nyolc munkásezred állt fegyverben. Ezekben a napokban a frontokon már különösen súlyos volt a helyzet. A cseh imperialista csapatok mindössze harminc kilométernyire álltak a fővárostól.

Megszólaltak a gyárak gőzsirénái, azt hirdették: veszélyben a forradalom. A Kormányzótanács kiadta a harci jelszót: „Be a vörös hadseregbe! Fegyverbe, fegyverbe!"

Egy határőr emlékezik

Az idő könyörtelen az emlékekkel és emlékezőkkel szemben. Lám, a negyvenhat év, amely lepergett az első igazán szép magyar tavasz óta, árnyaival és fényeivel hogy elmosta az akkori élményeket, epizódokat! És hány embert elszólított azok közül, akik virágba fakasztották azt a kikeletet, s akik most vallani, emlékezni tudnának kíváncsi füleinknek.

Negyvenhat év; több mint fél emberöltő. Akik akkor gyerekek voltak, ma túl vannak életük delén. És akik felnőttként érték meg a Tanácsköztársaság kikiáltását — ha élnek még — ma aggastyánok. Mint legidősebb Vertike István, aki ha mesélő kedvében van, immár családja negyedik nemzedékének — dédunokáinak — adhatja tovább egykori emlékeit.

Nyolcvankét esztendő nyomja vállát. S ennek javát a bányában töltötte. Meglátszik rajta; a szék karfáján nyugvó keze most is úgy remeg, mintha fejtőkalapácsot, vagy fúrógépet szoritana. Kérdezni is hangosabban kell, hogy meghallja. De amikor megszólal, hangja tiszta, határozott. Az ember azt hinné, nem is ő beszél. Most éppen vádol:

— Az Antant volt az oka mindennek... Horthy fehérjeit mi kivertük volna, ha a szerbek, csehek, meg a románok nem segítenek nekik.

De segítettek. Sajnos! Pécset megszállták a szerbek, kettészakították Baranyát. A demarkációs vonal, Tanács-Magyarország „határa" itt húzódott láthatatlan függönyként Árpádtető és Koszonya-tető irányában.

— Amikor hírét vettük, mire készülnek a szerbek, átjöttünk Komlóra. Szinte teljesen kiürült Rücker-akna. Még az üzemvezető is jönni akart. Volt, aki tovább ment. Egyenesen a cseh, vagy a román frontra... Bennünket itt fegyverezték fel. Naponta gyakorlatoztunk. Mi voltunk a vörös határőrség. Hogy is hívták a századparancsnokunkat...? Ej, ej, kit alteleitettem volna? Megvan: Cservenka Ivánnak.

Harcra nem került sor. A szerbek nem támadtak; megelégedtek azzal, hogy sakkban tartották a bányavidék munkásait.

— Pedig mi felkészültünk. Nem voltak lovaink, hát átmentünk néhányan a demarkációs vonalon és áthoztuk a Duna Gőzös lovait... A szerbek orra előtt.

Közben az ország másik feléből egyre nyomasztóbb hírek jöttek. Horthyék a románok támogatásával Pest felé nyomultak. Az újságok napról napra újabb vérengzésekről számoltak be. A túlerőt nem lehetett megállítani.

— A szerbek felajánlották, ha visszamegyünk és elkezdjük a munkát, senkinek se lesz bántódása. Sokan visszamentünk. Nekem is a feleségem állapotos volt, mit tehettem? Felpakoltunk egy szekérre, a fegyvereinket is vittük magunkkal... Árpád-tető felé jártunk, amikor valaki elkiáltotta magát, hogy jönnek a fehérek. Mi meg le a szekérről, be az árokba! Vártuk az ellenséget. De nem jött senki, csak egy rossz tréfa volt az egész.

A megszállók tartották a szavukat. De bezzeg a magyar csendőrök sorra citálták be a volt „vörösöket". Vertike Istvánt is beparancsolták kihallgatásra.

— Egy őrmester orditott, hadonászott nekem. Majd lesöpörte az orromat. Elmondott minden piszkos kommunistának. Én meg azt mondtam: nem vagyok kommunista őrmester úr, ahhoz még sokat kellene tanulnom... A Szociáldemokrata Párt tagja voltam akkoriban.

A szerbek kivonultak Pécsről, s jött Horthy a fehér lován. Az üzemünkből fegyveresek parancsolták ki az embereket a fogadtatásra.

— Azt mondta a lovastengerész: „Most kezünkbe ragadtuk a hatalmat, de úgy vigyázzunk, ki ne engedjük mégegyszer, mert akkor nagy baj lesz." Hát ebben egyetértettünk vele..., hogy nekik nagy bajuk lett volna belőle. Mint ahogy lett is negyvenötben.

Vertike István továbbra is baloldali szociáldemokrata maradt. Pártbizalmi volt, s az 1937-es éhségsztrájk idején az áruló Peyer ellen agitált. S mi lett a következménye? Két évvel később, idős fejjel az utcára került. Nem vették fel sehol. Néhány emberséges orvosnak köszönhette, hogy nyugdíjba helyezték. Ennek is huszonhét éve már. Unokái, dédunokái az új, szabad Magyarországon nőttek és nőnek fel. Nem volt hiábavaló tehát egykor a harc és küszködés. Ez adott derűt a csendes nyugalomnak.

Az idő könyörtelen az emlékekkel és emlékezőkkel szemben, de legidősebb Vertike István még jó erőben, egészségben tartja magát, kívánjuk az évforduló alkalmából, hogy még sokáig így legyen.

Berkics János

Kelen Jolán:

„A Föld mégis forog"

(részlet)

Magyarország Tanácskoztársasággá lett. Szamuely Tibor, ez a lánglelkű forradalmár, aki Oroszországban ismerte meg a forradalmat, elszánt, mozgékony csapatával mindenütt ott termett, ahol az ellenforradalom hidrája felütötte vérszomjas fejét. Korvin Ottó pedig a belügyi népbiztosság politikai nyomozó osztályának főnöke lett. Őrájuk bízta a Tanácskormány az ország belső biztonságát, a proletárhaza védelmét a belső ellenség ellen.

A csendes, szelíd természetű Korvin Ottó vállalta ezt a legnehezebb feladatot. Éberen és keményen állt a vártán.

A nagy Dzserzsinszkij, akinek Szovjet-Oroszországban ugyanez a szerep jutott, erről a munkáról így ír: „Olyan katona élete ez, akinek nincs pihenése, mert égő házat kell mentenie. Nincs ideje, hogy övéiről és önmagáról gondoskodjék. Pokoli munka ez és pokoli küzdelem. De szívem e harcban élő maradt."

Korvin Ottó szíve is élő maradt e pokoli harcban.

Korvin és Szamuely az ifjúmunkások seregét mozgósítja a láthatatlan ellenség ellen. Ott volt ez a sereg mindenütt. Könyörtelenül leleplezte az ellenséget, bármilyen köntösbe bújt is. Nehéz munka volt ez a tapasztalatlan fiatalok számára, akik nem ismerték az ellenforradalom ezer arcát. De Korvin értett hozzá, hogyan szervezzen belőlük biztosan dolgozó, buzgó gárdát. A nagy feladat és a nagy felelősség szárnyat adott nekik. Szamuely és Korvin fiatal gárdái voltak a belső ellenség elleni harc legmozgékonyabb, legéberebb, legállhatatosabb csapatai. Tudták, érezték, hogy tőlük is függ a proletárgyermekek jóléte, egészsége, a munkások hazátépítő munkájának zavartalansága, a nép élete, a proletárállam jövője.

Korvin törékeny testében törhetetlen energia lángolt. Hegyszer újból nagy összeesküvés nyomára akadt. Egy dúsgazdag pesti ügyvéd és egy császári és királyi alezredes volt a főkolompos. Köréjük csoportosult néhány elbolondított fiatalember, akiket ezek az urak fegyveres felkelésre buzdítottak, a magyar Tanácskormány ellen. Ők maguk persze a háttérben maradtak.

Korvin ezeket a fiatalokat vette elő.

— Ti életeteket voltatok hajlandók kockáztatni azért, hogy az ilyen pénzeszsákoknak és kipucolt generálisoknak megmaradjon a hatalmuk, a pénzük, a nagy hangjuk — mondta nekik. — Nem olvastátok Petőfit, aki a világszabadságért akart meghalni? Tudjátok-e, mi a szocializmus? Mi az értelme, célja, feladata? Semmit sem tudtok! A földkerekség legnagyobb elméi álmodtak arról, mit kell tenni, hogy ne legyen többé nyomor a földön, hogy boldog és jó emberek, boldog és jó társadalma alakuljon ki. Gondoljátok jól meg, kit akartok szolgálni. Urak hajcsárai akartok-e lenni, vagy pedig a felszabadult milliók soraiba akartok tartozni?

Korvin a magyar jövőről, a népet szolgáló értelmiség szerepéről festett igaz képet a fiatalok elé. Egy óra múlva már vallottak, mint a karikacsapás. Minden szál Korvin kezében volt.

A forradalmi törvényszék azonban nemcsak a felbujtókat, hanem az elbolondított fiatalokat is halálra ítélte. Korvin ellene a kormányzótanácshoz és maga kért kegyelmet a fiatalok számára. Így is határoztak.

Ez volt Korvin módszere. Megtalálni a kapcsolatot az emberekkel, ha úgy találta, hogy azok érdemesek a járadságra. De könyörtelen volt a tudatos ellenforradalmárokkal szemben.

Nem volt olyan ellenforradalmi megmozdulás, amelyről Korvin ne tudott volna, amelyet idejében fel ne fedett volna.

1919 június 24-én mégis monitorok jelentek meg a Dunán és lőtték a vörös főváros parlamenti épületeit. Hol volt Korvin?

Korvin a helyén volt és mindenről tudott. Már jóelőre, idejében jelentette a kormányzótanácsnak, hogy ellenforradalmi megmozdulás készül.

— Sürgős beavatkozásra van szükség — mondotta.

— Majd vizipuskát rendelünk ki ellenük — gúnyolódott Haubrich.

— Korvin mindenütt rémeket lát — mondotta Böhm Vilmos.

— Rémeket látok — felelte Korvin. — Titeket látlak ott. S a monitorok megjelentek a Dunán. Tüzeltek a Dunaparti épületekre. Ludovika Akadémiás sihederek elfoglalták a telefonközpontot.

Budapest munkássága a csapásra csapással felelt. A proletárőriás egy csapással leütötte a berzenkedő ellenséget. De tizennyolc vöröskatona életét áldozta e harcban.

A kommunisták tetemre hívták a kormányzótanács hűtlen, az osztályellenséggel paktáló tagjait.

— Feleljetek, kinek a lelkén szárad tizennyolc jó proletár harcos élete! — kiáltotta Korvin. — Befogtátok fületeket ébresztő szavunkra, pedig tudtátok, hogy igazat mondunk. Itt ülnek köztetek a bűnösök. Azok, akik 1914-ben az imperialista háború torkába tasziltották a népet, most pedig az ellenforradalom pokolba akarjátok dobni.

Felegyenesedett, hogy újból maga köré gyűjtse az igaz, következetes kommunisták csapatát. Késő volt. Keletről a románok, délről a franciák, északról a csehek törtek ki országunkra. A Magyar Tanácsköztársaságot megfojtotta a külellenség, a burzsoá államok zsoldoshada.

A kommunista sajtó a munkáshatalomért

Amikor a forradalom veszélybe került és intervenciós támadás fenyegette a munkáshatalmat, a Vörös Újság elszánt osztályharcot hirdetett.

SPORT

Kosárlabdázóink váltakozó sikere

A megyei kosárlabda bajnokság során a komlói csapatok váltakozó sikerrel szerepelnek. A Bányász férfi együttese eddig három mérkőzést vívott, s két alkalommal győzött, egyszer pedig vereséggel hagyta el a pályát. Legutóbb a PEAC II ellen diadalmaskodott (65:59) a kék-fehér gárda. Csapatunkból Varga és Biró játszott kiemelkedően. A felnőtt női együttesnek két találkozója lett volna, de ellenfél hiányában csak papíron szerezte meg a két-két pontot. A férfi ifjúságiak a harmadik mérkőzésükön — legutóbb — nyertek (54:51) a PEAC ifi ellen. A női ifi kétszer győzött, s egy találkozót pedig elvesztett. Az utóbbi fordulóban a Leöwey Gimnázium ellen 42:24 arányú sikert ért el. Legjobb dobóink: Bujáki, Énekes (12-12).

Javuló forma asztaliteniszezőinknél

Az elmúlt héten a Pécsi Postás megyei egyéni versenyén, amelyen egyébként 38 versenyző indult, az első négy közé csak Fonód és Kőszegi került, de a döntőbe jutásért mindketten vereséget szenvedtek. Az ittenit gyengébb forma javuló irányt mutatott a Pécsi Spartacus elleni bajnoki találkozón, ahol 15:5 arányban szerezték meg a győzelmet a Bányász játékosai. Az ifjúsági csapat is győzelmet aratott, 3:2 arányban. A felnőtteknél a győzelmeket a Fonód—Kőszegi, Papp I.—Papp II. párosok, valamint Fonód (4), Kőszegi (3), Papp I. (3), Papp II. (3) szerezte. Vasárnap délelőtt rangadó mérkőzésre kerül sor a Puskin kultúrotthonban, amikor a Pécsi Bőrgyár ellen lépnek asztalhoz versenyzőink.

Továbbra is pont nélkül áll NB I-es és NB II-es csapatunk

Vasárnap mind a Komlói, — mind pedig a Pécsi Bányász idegenben, Budapesten, illetve Várpalotán lépett pályára. Az NB I-es gárda 3:1-es vereséget szenvedett, míg a pécsi együttes 2:1 arányú vereséget szenvedett.

Amikor vasárnap a déli hírekben értesültünk a Vasas—Komló mérkőzés 1:1-es állásáról (60. perc), jóleső érzéssel nyugtázhattuk csapatunk teljesítményét.

Bár a folytatás nem sikerült ilyen kedvezően, mégis sok biztatót hallhattunk labdarúgóinkról. A komlói 11 nem játszott alárendelt szerepet. Sőt, ha a helyzetek kihasználását egy kis szerencse is kíséri, akár dönthetett is lehetne az eredmény. Így vélekedett erről Gulyás Gyula, a rádió riportere, s ilyen hangnemben írnak a találkozóról a Népsport és a Hétfői Hírek munkatársai is. Lengyel Zoltán, a csapat intézője szintén arról számol be, hogy örvendetesen javult a kék-fehér gárda teljesítménye.

A Honvéd-mérkőzéshez viszonyítva, rá sem lehetett ismerni együttesünkre. Elsősorban a küzdeniakarásban és a helyzetkidolgozásban volt javulás. A góllövés azonban ezúttal sem ment.

Jellemző hogy az alaposan megváltoztatott csatársor (Rónai, Szőcs és Lutz lett a belső hármas) öt százalékos gólhelyzetet teremtett, de ebből csak egyet érvényesített. Ezzel szemben a Vasas két helyzetből három gólt ért el. (Ismeretes ugyanis, hogy az első gól 20 méteres szabadrúgásból, a harmadik pedig Matesz távoli lövéséből esett.) Említésre méltó az is, hogy az egyébként jól bíráskodó Váli játékvezető 2:1-es Vasas vezetésnél nem adott meg egy nyilvánvaló 11-est. A kérdéses esetnél Szőcs labdájával Garai (nem pedig Pataki I., mint ahogy azt a Népsport írja) a kaputól 5 méterre tiszta helyzetbe került, de Berendi hátulról fellökte.

Összességében tehát (a számszerű eredményt nem számítva) a csapat játéka fejlődést mutat. Ha a helyzetek kihasználásánál is jobb statisztikát rögzíthetünk, a további mérkőzéseken, így már a vasárnap sorra kerülő Komló—Újpest találkozón is bizakodhatunk.

Józsa a védelem oszlopa volt. Sós feljövő formában van. Szőcs végig jól irányított. Garai először elment a válogatott Sárosi mellett és beadásaiból nem egy jó helyzet alakult ki. Rónai és Lutz az első félidőben játszott lendületesen. Pataki I. fordulás után, amikor a balösszekötő posztra került, színesen, nagyon biztatóan játszott.

A Komlói Bányász a Dózsa ellen készülve szerdán délután fél 4 órakor a Dombóvári VSE-vel tart kétkapus játékot a könyösi pályán.

A Pécsi Bányásznál Opova betegsége miatt további változtatást kellett eszközölni Kertész edzőnek az összeállításban Várpalotán.

Az első félidőben a szél támogatta csapatunkat, csatáraink tervszerűen játszottak, és 20—25 méterről is vállalkoztak lövésre, melyeknél nem egy ízben csak szerencsével mentett a kitűnően védő hazai kapus. A félidő közepén Kása szabadrúgást ívelt kapura, a hátvédből csatárrá lett Tamás és a kapuvédő egyszerre ugrott fel a labdáért, de egyikük sem érte el, és a hálóba került. A gól után több kemény belemenés tette izgalmassá a találkozót. Selymes megsérült, és bár tovább játszott, játékán már látszott a sérülés.

A második félidőben a hazai csapat kezdett jobban, de támadásaikat védőink könnyen hárították. Egy távoli mintegy 25 méteres lövésnél a szél megzavarta Lukácsot, kiindult a kapujából, a labda átszállt felette (1:1).

Az egyenlítéstől vérszemet kapott a Várpalota és a közönség biztatásától kísérve újabb rohamokat indított.

A befejezés előtt tíz perccel egy szabadrúgás a befutó Orbán elé pattant, a védők nem tudtak beavatkozni, és máris odalett a két pont (2:1).

Az első két fordulóhoz képest a Pécsi Bányász ötösfogata is javult. Tervszerűbben szőtték a támadásokat, s a csatárok bátran vállalkoztak lövésre is. Hogy ezen a mérkőzésen a csapat mégis vereséget szenvedett, az elsősorban a balszerencsének köszönhető.

Az NB II. legközelebbi fordulójában a Kaposvári Kinizsi látogat Pécsbányatelepre. A mérkőzést vasárnap délelőtt rendezik.

Három csapatunk szerepel a megyebajnokságban

Az elmúlt évben a Pécsszabolcsi Bányász és a Máza-Szászvár kiesett az NB III-ból, így ebben a szezonban a Vasas I. Bányász mellett, a Baranya megyei bajnokságban a Pécsszabolcs, míg a Tolna megyei bajnokságban a Máza-Szászvár indul. Vasárnap az NB III. és a megyebajnokság küzdelmei is megkezdődtek. Az első fordulóban a két volt NB III-as győzelemmel hagyta el a pályát, míg a Vasas I. Bányász vereséget szenvedett. Eredmények: *Máza-Szászvár—Tolnai Vörös Lobogó 3:1 (2:0).* A mérkőzést Szászvárott játszották, melyen Rózsa három gólt szerzett. Az első félidő közepén Rothot egy összecsapás után kiállították.

Pécsszabolcsi Bányász—Siklós 4:3 (0:2). Csak második félidőbeni kitűnő hajrájával győzött a hazai gárda.

Pécsi Kinizsi—Vasas I. Bányász 3:2 (1:2). Az első 20 percben a bányászcsapat játszott jól, és 2:0 arányú vezetést is szerzett. A második félidőben egyes játékosokon fáradság jelei mutatkoztak, és ezt a vendégcsapat jól használta ki. A mérkőzést Rückeraknán játszották, a hazaiak mindkét gólját Zombár szerezte.

Jól sikerült sakk-szimultán Pécsett

Az Újmeszeri munkásszálló dísztermében a napokban sakk-szimultánt rendeztek Dr. Pogáts József sakk-mester mutatkozott be. A jól sikerült versenyen 20 fiatal (a Pécsi Bányász sakkozói, a munkásszálló lakói, és az Ércbányász három versenyzője) vette fel a küzdelmet.

A négy és félórás küzdelem után dr. Pogáts József így nyilatkozott: — Meglepetésként ért, hogy a velem szemben ülő versenyzők átlagos életkora nem volt több 20 évnél, s nagy ellenállást tanúsítottak. Abban a hiszemben voltam, hogy elég hamar vége lesz a szimultánnak. Ez azonban másként történt. Végeredményben a 20 mérkőzésből 15-öt megnyertem, négy döntetlenül alakult, s egy vereséget szenvedtem.

A fiatalok közül Ribli Zoltán (Ércbányász), nyert, de a döntetlent elért versenyzők is ügyes pozíciójátékkal küzdöttek. Kiss Árpád, Csík Mihály, Lajos István (mindhárman a Pécsi Bányásztól) és Gerecs István (Ércbányász) harcolta ki a döntetlent. A számszerűségen túl a Pécsi Bányász versenyzői arról tettek tanúbizonyságot, hogy eredményes sakkélet folyik a szakosztálynál.

Győzelemmel mutatkoztak be NB II-es tekézőink

Az osztályozók sikeres vételét követően elért eredmények után már következetni lehetett arra, hogy tekézőink a magasabb osztályban is helytállnak. A vasárnap megkezdődött bajnoki idényben Pécsbányatelepen a Nagykanizsai Bányász együttesét fogadták. Nem a legkedvezőbben indult a találkozó. Az éjszakai műszakról érkező Csákó az első párban messze elmaradt formájától, vereséget szenvedett, és ez befolyásolta versenyzőink további szereplését. Végeredményben csak nagy küzdelem után sikerült megszerezni a győzelmet.

Pécsi Bányász—Nagykanizsai Bányász 5:3 (2496:2478). Együttesünk összeállítása: Csákó (396), Sabacz (438), Hodoli (413), Weibl (420), Gyimesi (449), Buzási (380). Tekézőink legközelebb a Győrhöz utaznak, amely a bajnokság legnagyobb várományosa.

Birkózóverseny

A hét végén rendezték meg Pécsett az 1965. évi területi felnőtt egyéni kötöttfogású birkózó-bajnokságot. Sík Béla edző fiai közül a könnyűsúlyú Ódor az elsőséget biztosította magának. Váltósúlyban Csík, nehézsúlyban pedig Györe a második helyen végzett. A versenyben a PVSK és a Kinizsi legjobbjai indultak még.

Vasárnap Egerben az országos ifjúsági vidékbajnokságra kerül sor, ahol a Pécsi Bányász részéről Vinai Károly és Horváth Ernő indul.

Súlyos baleset Szabolcsbányán

Március 19-én, pénteken este Szabolcsbányán életveszélyes balesetet szenvedett Orsós Vendel csillés. A Béke-akna telecsille-befutójánál a vonókötél kampóját akarta egy mozgó csilléről leakasztani, s figyelmetlensége folytán az a fejét egy álló csillé-hez szorította.

Orsós Vendelt a pécsi idegklinikán megműtötték, de életben maradása még mindig bizonytalan. A baleset okainak vizsgálata folyamatban van, nyilvánvaló azonban, hogy a dolgozó figyelmetlensége, vigyázatlansága is közrejátszott.

Szolgáljon ez az eset is intő példaként.

A bőrkesztyű szerelmesei

Egy szakosztály segítségre vár — Sok a tehetséges „srác"

„Az öklözővás nem szalonsport" — ezzel kezdte a beszélgetést Kiss Zoltán, a Pécsi Bányász öklözővő szakosztályának edzője, amikor a pénteki edzést napon az újhegyi sportházban felkerestük. — „Itt kérem kinozzuk a srácokat. Itt fogyasztani kell, itt nem lehet lazsálni..."

S hogy bebizonyítsa szavait, a nagyterembe vezet, ahol vagy húsz fiatal méri csapásait a bőrzsákokra, mások a dobogón felállított ringben próbálják a horogütés elleni védekezést. Izzadnak, haltanak. Pedig némelyik már ledolgozta a maga műszakját a cső'le, vagy a fejtőkalapács mellett. De nem egy akad, aki még aztán megy „kis éjjelesbe". A heti háromszori, másfél-kétórás edzés valóban egész embert és a sportág mérhetetlen szeretetét kívánja.

— Ez az edzésadag a jóhoz kevés, a kevéshez sok — mondja Gál Ernő bányalakatos, az öklözők „legöregebbje", ha úgy tetszik példaképe. Hiszen az alig huszonhét esztendős fiatalember már tizenkét esztendős korában — igaz hamis papírokkal — de ringbe állt. Ötvenhárom, ötvennégy és ötvenötben pedig elnyerte az országos ifi bajnoki címet. Így is magyarázza szavait: — A „kevés" meg az edzés nem gyerekjáték! Kétszeres megterhelést jelent. Valahogy az üzemvezetőségek mégsem veszik tekintetbe ezt a sportágat a műszakbeosztásoknál. Pedig nálunk a Pécsi Bányásznál nagyon sok tehetséges gyerek van, akire érdemes lenne energiát fektetni. Én mondom ezt, aki jónéhány országos versenyen részt vettem már...

— Nem jogtalan előnyöket kérünk ki — toldja meg a szót az edző. — hanem csak annyit, amennyit ez a sportág megérdemel. Talán ha tíz emberünket érintené ez a téma. Mert ha nem tudunk kellően felkészülni, nem érdemes versenyre mennünk. Már pedig nálunk a testi épség is elsőrendű feladat. Három év alatt egyetlen kiütésünk sem volt! Tudja mit jelent ez? Tavaly egyik mérkőzésünkön nem tudtuk elindítani a versenyzőnket, mert az éjszakai schikten megsérült...

Furcsának tűnik, hogy olyan múlt időben beszélnek. Aztán megértem miért. Hiszen tavaly az NB II. küszöbét nem sikerült átlépni. Ma már nehéz lenne visszapergetni és okokat keresni miért, de ez a kudarc ezt a kis kollektívát hullámvölgybe rántotta. Többen ki is léptek a szakosztályból, olyanok „akiktől várták valamit", mint a Vincze, a Ragoncsa, a Lehőcz gyerek. A behívások is megtépázzák minden évben a soraikat. Tavaly ez a terem edzéskor zsúfolásig volt. Ma? Alig vannak néhányan, pedig a taktikai, technikai megalapozottság most folyik, s a minősítő versenyekre, a technikai minimum vizsgákra is készítik az ifiket. S mit mutat az elmúlt év mérlege? Megnyerték az országos vidéki ifjbajnokságot. Az országos bajnokságban az Újpesti Dózsa és Csepel öklözői mögött végeztek a harmadik helyen. Baranya megye bajnokai. A Nagykanizsán rendezett versenyen hét egyesület 45 versenyzője közül a pécsi bányász öklözők kerültek ki győztesen. Négy arany és két ezüstérmet hoztak haza.

— S a tervek?

— Az ifjúsági csapatbajnokságokra készülünk. Az időpontok még nem ismeretesek. Senior versenyzőink április elején a Pécsi Honvéddel játszanak derby-mérkőzést. Majd Nagykanizsa jön Pécsre, aztán mi megyünk Zalaegerszegre... — mondja az edző.

Hét órára kiürül a sportház, öltözködnek már az öklözők. S mit kívánhatunk egy ilyen nagymúltú csapat mai kollektívájának? Sok sikert! Persze ehhez az kell, hogy akiktől az előfeltételek függnek, vegyék fontolóra ügyüket, vagyis „végre törődjenek a bunyóval is". Megérné. Már a bányászsport hírnevéért is. Minél hamarabb, amíg alább nem hagy a bőrkesztyű „szerelmeseinek" lelkesedése...

Csőka Magda

Gál Ernő öklövívó és Kiss Zoltán edző, a horogütés elleni hajlásos védekezés és visszaütés gyakorlása közben.

HOL művelődjünk, SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Petőfi (Pécs): március 23—24-ig: **Tárgyalás.** Angol film. 25—28-ig: **Éjféli kaland.** Bolgár film. 29—31-ig: **Szent Tropezi csendőr.** Francia film. 14 évtől. Matiné március 28-án: **A tenger mélyén.**

Kossuth (Pécs): március 23-24-ig: **Elvtársak.** Olasz film. 25—31-ig: **Egy fiatal tiszt naplójára.** Szovjet film. 10 évtől. Matiné március 28-án: **A kolostor titka.**

Park (Pécs): március 23—24-ig: **Egy olasz Varsóban.** Lengyel film. 25—28-ig: **Szent Tropezi rendőr.** Francia film. 14 évtől. 29—31-ig: **Éjféli kaland.** Bolgár film. Matiné március 28-án: **Ezerarcú hős.**

Hosszúhetény: március 27—28-ig: **A vasszűz.** Angol film. 30—31-ig: **Liliomfi.** Magyar film.

Zrínyi (Komló): március 25-28-ig: **Gyávák bandája.** Francia—olasz film 14 évtől. 29—31-ig: **Húsz óra.** Magyar film. Matiné március 28-án: **Vigyázz nagymama.**

Zalka Máté (Pécsbányatelep): március 24-én: **Ludas Matyi.** Magyar film. 26-án: **A vasszűz.** Angol film. 31-én: **Szent Péter esernyője.** Magyar film.

Fekete Gyémánt (Gyárváros): március 27—28-ig: **A kém nyomában.** Lengyel film. 29—30-ig: **Az aranyfej.** Magyar—amerikai film. Matiné március 28-án: **Hófehérke és a hét törpe.**

Meszes: március 26, 28-án: **Könnyű élet.** Szovjet film. 30-31-ig: **Gyávák bandája.** Francia—olasz film.

Jószerencsét (Pécsszabolcs): március 25—26-ig: **Az életbe táncoltatott lány.** Magyar film. 27—28-ig: **Embervadászaton.** Lengyel film. 29—30-ig: **Kár a benzinért.** Magyar film. Matiné március 28-án **Ordasok között.**

Jószerencsét (Szászvár): március 27—28-ig: **Kegyetlen éjszaka.** Szovjet film.

Május 1 (Vasas II): március 23-án: **Bakaruhában.** Magyar film.

Gesztenyés (Komló): március 25-én: **Nyugtalan nyár.** Jugoszláv film. 28-án: **Magánélet.** Francia film 14 évtől. április 1-én: **A vizsgálóbíró kételkedik.**

Mánfa: március 27—28-ig: **Karbid és sóska.** NDK film. **31-én: Itt a helyem.** Lengyel film.

Mecsekfalu: március 28-án: **Doni elbeszélés.** Lengyel film.

Mecseknádasd: március 24—25-ig: **Bakaruhában.** Magyar film. 27—28-ig: **Limonádé Joe.** Csehszlovák film. 31—1-ig: **Ki ártatlan?** Csehszlovák film. Matiné március 28-án: **Az ismeretlenség határán.**

Puskin (Vasas I): március 25-én: **Kozara.** Jugoszláv film. 28-án: **A gyilkos és a lány.** Lengyel film. Április 1-én: **A pénzcsináló.** Magyar film.

A televízió műsora

Március 22, hétfő: 18,43: Alapkötői — kapukulcsig. 19,25: Versengő városok: Sopron — Veszprém. 19,35: Fernandó Previtali hangversenye. Közvetítés az Erkel Színházból.

Március 23, kedd: 8,05: Iskolatv. 9,00: Környezetismeret. 10,05: Tanulmányi kirándulás fizikához. Ált. isk. 6—7 oszt. 11,00: Angol nyelv kezdőknek. 14,00: Iskola-tv. 14,35: Környezetismeret. 15,50: Tanulmányi kirándulás ism. 16.53: Angol nyelv ism. 17,28: Az iskolatv postája. 17,50: Hírek. 17,55: Tapasztalatok, tanulságok. 18,10: 17 év az őserdőben. 18,40: Tavaszköszöntő. 19,00: Termelés, termelékenység. 19,20: Esti mese. 19,30: Tv-híradó. 19,50: Napi jegyzetünk. 19,55: Barangolás könyvek között. 20,25: Milánói történet. Magyarul beszélő olasz film. 21,35: Tv-híradó 2. kiadás.

Március 24, szerda: 9,40: Milánói történet. 11,10: A vidéki kórház. 17,33: Hírek. 17,40: A Magyar Hírdető műsora. 17,50: Prospektus helyett. (Ism.) 18,05: Tessék kérdezni — a nyelvész válaszol. 18.30: Húsz év legszebb verseiből. Váci Mihály: Mindenütt otthon: Staccato. 18,35: Lányok, asszonyok. 18,55: Esti mese. 19,05: Színházi közvetítés. A közvetítés szünetében kb. 20,00: Tv-híradó. Napi jegyzetünk. Kb. 21.45: Bemutatjuk az Iskolai Filmintézetet 22,10: Tv-híradó 2. kiadás.

Március 25, csütörtök: 16,25: A három óriás exkavátor. 17,10: Iskola-tv. 17,43: Hírek. 18,10: Sokszemközt. 18,40: A jövő hét műsora. 18,55: Telesport. 19,20: Esti mese. 19,30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19,55: Nevessünk. 20,35: Könnyűzenei kaleidoszkóp.

Március 26, péntek: 8,05: Iskola-tv. 9,00: Tanulmányi kirándulás. 9.30: Carmen 63. Magyarul beszélő olasz film. ism. 11,00: Telesport. 11,15: A jövő hét műsora. 18,23: BVSC—U. Dózsa bajnoki jégkorongmérkőzés. Közvetítés a Kis-stadionból.

Március 27, szombat: 16.23 Hírek. 16.30: Házunktája. 16.35: Indiai pillanatképek. 16.50: Főzzünk okosan! 17,15: Zenekedvelő gyerekek. 18.00: Ezüstgerely. Az év legjobb sportfilmje. 18,15: Delta. 18,35: Hétről hétre... 18,43: Esti mese. 18,55: Molnár Gy. Péter színházi jegyzete. 19,05: Közvetítés a Madách Színház Kamara Színházából. Kriezsa: Agónia. Színmű 2 részben. kb. 21,20: Fansang Moszkvában. 22.20: Az érem harmadik oldala. 22,30: Húsz év legszebb verseiből. 22.35: Tv-híradó, 2. kiadás.

Március 28, vasárnap: 8,25: Iskola-tv. 8,55: Harminc perc az Ermitázsban. 9,30: Az Iskola-tv jövőheti műsorának ismétlése. 9,35: Iskola-tv. 9,55: Gyermekeknek — állatokról. 10,40: Hétmérföldes kamera. 10,55: Ifjúsági kisfilm-összeállítás. 11.15: Nyitánytól az oratóriumig. 13,20: A Magyar Hírdető műsora. 15.30: Útipoggyászunk: a fantázia. Vetélkedő Verne Gyula műveiből. 17.00: Húsz év a nép szolgálatában 17,30: Honvéd—MAFC bajnoki kosárlabdamérkőzés. 19,00: Szikrázó csúcsok. 19,10: Legújabb a technikában. 19,20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19,50: Tudni illik, hogy mi illik. Válasz a nézőknek. 20.20: Húsz év magyar filmjeiből. 21.35: Telesport. 22,20: Tv-híradó 2. kiadás.

Tájékoztató a „Kiváló Ifjú Mérnök", „Kiváló Ifjú Technikus" cím elnyerésének feltételeiről

A versenyben részt vehet minden 35 éven aluli mérnök, 30 éven aluli technikus, akár KISZ-tag, akár nem, akinek egy éves üzemi gyakorlata van.

Jelentkezés: KISZ-szervezeteknél. Jelentkezéskor a jelentkező egy ellenőrző könyvet kap. Versenyidőszak: egy év, értékelés negyedévenként. Az értékelés alapja, hogy a benevezett: 1. Tevékenyen vegyen részt az üzem termelékenységének emelésében, a termékek minőségének javításában, és az önköltség csökkentésében. 2. Gyarapítsa szakmai ismereteit és a tudását adja tovább. 3. Képzettségének megfelelő fokon vegyen részt politikai oktatásban.

Szükségesnek tartottuk, hogy a cím elnyerésére felhívjuk a fiatal műszakiak figyelmét!

KISZ Bizottság
Termelési Osztálya

MECSEKI BÁNYÁSZ
A mecseki szénbányászat dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Kórház tér 7. II. emelet
Telefon: 65-28, 65-31, 18-58, 38-62 (11-85 mellék)
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 15-32, 15-33, 50-00
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10.
Felelős vezető: Mellen Rezső
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelelősöknél
Előfizetési díj félévre 10.20 Ft, egész évre 20.40 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 25 317

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNBÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM ÁRA: 40 FILLÉR KEDD, 1965. MÁRCIUS 30.

Jól alakul a munkaverseny, sok a tennivaló a balesetelhárításban és a kultúrpolitikai munkában, továbbra is nehezek a termelési körülmények Zobák-aknán

Ülést tartott a szakszervezeti i. b.

Zobák-aknán tartotta március 25-i, pénteki ülését a Szakszervezeti Trösztbizottság Intéző Bizottsága. Az első napirendi pont keretében ennek megfelelően a zobáki szb. termelést segítő, kulturális nevelő és munkásvédelmi tevékenységét tárgyalták. A három témakörről a jelentéseket az egyes reszortbizottságok önállóan készítették.

A termeléssel kapcsolatos munka ismertetését a közgazdasági bizottság jelentése a munkaverseny területén elért eredmények és további tennivalók részletezésével kezdi. Bevezetőül megállapítja, hogy a múlt évnek csupán az első hét hónapjában volt az üzemben szervezett munkaverseny. Az ez után bekövetkezett elemi csapások — az augusztus 4-i sujtólégrobbanás, a szeptember 6-i aknaomlás és egyebek —, továbbá a termelés felfutásának feszített üteme megnehezítette, illetve lehetetlenné tette a verseny szervezését, kibontakozását. Jellemző, hogy a szocialista címért küzdött kilenc kollektíva közül — jórészt objektív okok miatt — csupán négy bizonyult értékelhetőnek.

Miután a múlt esztendő utolsó hónapjában az üzem dolgozóinak erőfeszítései a termelésben is eredményesnek bizonyultak, ebben az évben különös gondot fordítottak a munkaverseny szervezésére. Ezidelg 35 munkacsapatot szerveztek a szocialista brigád mozgalomba, s összlétszámuk — 909 fő — máris az üzem állományának döntő többségét teszi ki. Ezen felül még egy szocialista brigád alakulása várható.

A szervezésben és az eredmények népszerűsítésében egyre nagyobb szerepet szánnak a szemléltető agitációnak.

A termelési tanácskozásokról szólva a jelentés megállapítja, hogy a dolgozók részvétele nem kielégítő. Egy-egy alkalommal a létszámnak csupán mintegy 50 százaléka vett részt a tanácskozásokon. Ettől függetlenül a beszámolók általában kielégítőek voltak, s a hozzászólások magas szánia aktivitásról tanúskodott. A február 4-i tanácskozáson például 670-en vettek részt, s közülük csaknem százan szólaltak fel. Ötvennyolc hozzászóló közvetlenül a termeléssel kapcsolatos javaslatokat, észrevételeket tett.

E jelentés hibájaként kell megállapítanunk — mint ahogy az intézőbizottság is megállapította —, hogy az üzemi tanács munkájával alig foglalkozik.

Igen alapos, tartalmas munkáról tanúskodik a kulturális és oktatási reszortbizottság jelentése. Tevékenysége három fő területre terjed ki: az iskolarendszerű felnőttoktatásra, a szokotatásra és az ismeretterjesztésre. Ebben igyekszik a tényleges helyzethez igazodni, s e célból felmérte a bizottság az üzem dolgozóinak képzettség szerinti megoszlását. Eszerint a létszám mintegy fele — 743 fő — nem rendelkezik az általános iskola nyolc osztályának megfelelő végzettséggel, közülük huszonhatan írástudatlanok.

Ha ehhez hozzávesszük, hogy a jelenlegi tanévben csupán 22 dolgozó jár általános iskolába — kevesebb, mint technikumba! — a további feladat önmagától adódik.

Az ismeretterjesztésben — a TIT közreműködésével — az év második felében egy tíz előadásból álló pszichológiai sorozatot terveznek.

Erőteljesen szorgalmazzák a szakszervezeti politikai oktatást is. Mivel a dolgozók mintegy 60 százaléka vidékről jár be, a szakmaközi bizottságokkal közreműködve több községben is meg kívánják szervezni a politikai oktatást.

Foglalkoznak továbbá a munkásakadémia szervezésével, üzemi könyvtár létesítésével és egy irodalmi szakkör létrehozásával.

A munkásvédelmi bizottság jelentése első helyen a munkásvédelmi őrök nevelésével, tevékenységével foglalkozik. Az őrhálózat tagjai részére ezideig hat előadást tartottak, amelyeken több mint 200 fő vett részt rendszeresen. A tényleges munka nem tükrözi kellően ezt a fáradtságot. (A múlt év első felében csupán 15 észrevételről tettek jelentést az őrök.)

Eredményesen dolgozik a bizottság a szilikózis-rendelet érvényrejuttatásáért. Jelenleg Zobák-aknán mindössze 6 fő dolgozik porveszélyes munkahelyen.

A jelentésekkel kapcsolatban feltett kérdésekre Kerényi József szb-titkár válaszolt. Az üzemi tanácsról elmondotta, hogy az a jelenlegi körülmények között nem tölti be feladatát. Résztvett ugyan a lakáselosztásban és egyéb feladatok megoldásában, de funkcióját nem merítette ki. A szakmaközi bizottságokkal való kooperációról szólva elmondotta, hogy három községben — amelyekből összesen mintegy 1500 dolgozó jár a komlói üzemekbe — kívánják megoldani a rendszeres politikai oktatást.

A termelési tanácskozások létszámának növelését, Kerényi elvtárs véleménye szerint csak tevékenyebb nevelő munkával, az öntudatos tegyelem kialakításával lehet biztosítani.

Ehhez hozzátartozik az is, hogy a tanácskozásokon tett felszólalásokra adandó válaszoknál a jövőben feltétlenül be kell tartani a tizenöt napos határidőt.

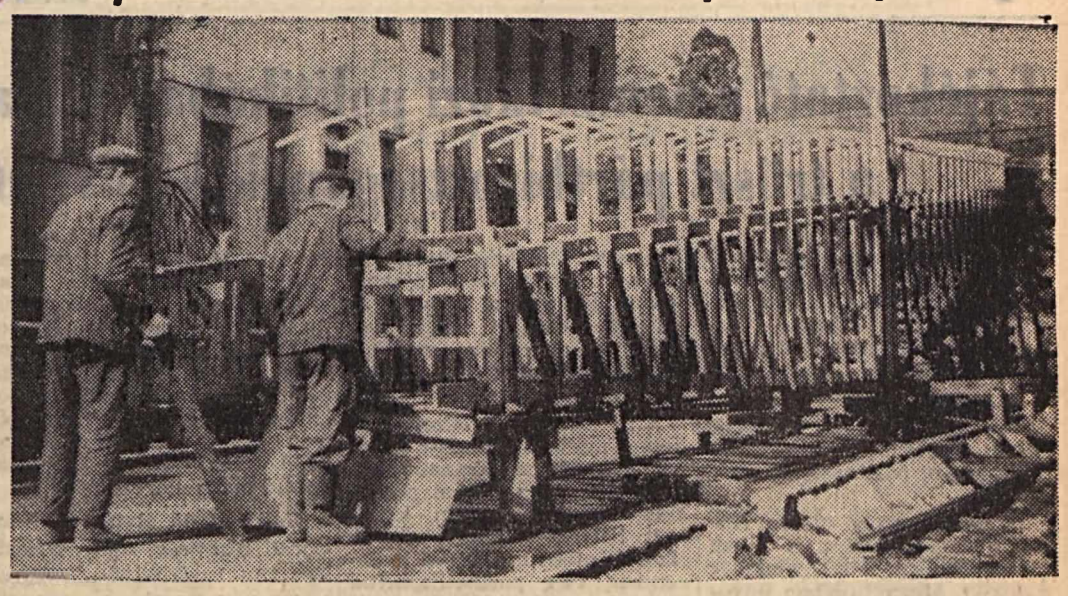
A munkásvédelmi bizottság munkáját olyképpen is eredményesebbé akarják tenni, hogy tagjaiból körletenként legalább 3—3 fős munkacsapatot alakítanak.

Kerényi elvtárs elmondotta, hogy az írástudatlan dolgozók oktatására üzemen belül is lehetőség van az alapfokú tanfolyam megszervezésére. A tervbe vett kihelyezett könyvtár elsősorban az üzem környékén lakó 120 család ellátását szolgálná, s az irodalmi szakkört valószínűleg a Május 1. Művelődési Ház keretében szervezik meg.

A vitában Bukovecz Lajos a vidékről bejáró dolgozók utazási problémáival foglalkozott. Elmondotta, hogy egyes esetekben az 50—60 kilométeres járatokon sincs elegendő ülőhely, s az AKÖV nem tanúsít kellő megértést. Tárnai János arról beszélt, hogy az általános iskolai oktatás kiterjesztését elsősorban a személyes agitációra, a meggyőzésre kell alapozni. A Kossuthbányai üzemi iskolában szívesen látják a zobáki dolgozókat is.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Új szállítóberendezés készül a palahányóra

A Széchenyi-aknai palahányó szórószalaga már kiöregedett. Az üzemvezetőség ezért elhatározta, hogy újat készít. A lakatosműhely dolgozói a napokban elkészültek a berendezés egy részével. A két, egyenként 16 méter hosszú szerkezetet az üzemudvaron szerelték össze. Végleges súlya megközelíti majd a 20 tonnát. Az új szórószalag kivitelezése olyan, hogy az eddigi 90 fok helyett 180 fokos sugárban tudja teríteni a meddőt. Üzembeállítására a nyár folyamán kerül sor.

(Foto: Császár Zoltán)

Tehetséges és szorgalmas úttörők találkoztak a felszabadulási kulturális szemle komlói bemutatóján

Egy seregnyi tehetséges, ügyes és szorgalmas gyerek találkozója volt a *múlt vasárnap Komlón* az úttörők felszabadulási kulturális szemléjének városi bemutatója. Az ipari tanulóintézet kultúrtermében adtak randevút egymásnak az úttörőcsapatok legjobb versmondói, táncosai, énekesei, zenészei, hogy szüleik, pedagógusaik és diáktársaik — no és a megyei úttörőelnökség zsürije — előtt bizonyítsák a több hónapos felkészülés eredményességét.

Minden műfajban igen népes mezőny indult; a közönségnek ötvenkét műsorszámot kellett végignéznie, végighallgatnia — s megtapsolnia. Arra tehát nincs lehetőség, hogy ezeket egyenként elbíráljuk, ezért műfajonként vesszük sorra a legjobbakat.

Versmondásban és prózában összesen öt aranyérmet ítélt meg a zsüri. Közülük négyet a kenderföldi pajtásoknak sikerült megszerezniök. Grünwald Géza Babits Mihály Könnytelenek könnyel című versének kultúrált előadásával nyerte meg a közönség és a zsüri tetszését. Az aranyérmesek közül is ki kell emelnünk Antalics Anna szereplését, aki mély átéléssel adta elő a Sallai szép Kata című népballadát. Osváth Gergely Április Lajos Március című versének, Ferenczy Zoltán pedig Babits Cigány a siralomházban című versének szép előadásáért kapta a legmagasabb elismerést. Az ötödik aranyérmet e műfajban a gesztenyési Farkas Irma nyerte egy regényrészlettel.

A dávidföldi úttörők két ezüstérmet szereztek versmondásban *Vuk Mária* V. osztályos pajtás igen szépen, kedvesen adta elő Simon István Mirza című versét és szép sikert aratott *Cserháti Judit* is Weöres Sándor Versikék című költeményének szavalásával.

A zeneszámokban különösen a dávidföldi és a kökönyöskeleti úttörők remekeltek. Az aranyoklevelet a dávidföldi fuvósnégyes nyerte. A zsüri véleménye szerint *Lakat Zoltán, Cziráki József, Jerezánovics Ferenc* és *Jerezánovics József* meglepően szépen muzsikált, olyat produkálva, amit gyermek-zenekaroktól ritkán hallani. *Jerezánovics Ferenc* — aki a múlt évben is a legjobbak között szerepelt — klarinétszólójával külön ezüstérmet is nyert. Az ezüstérmesek között van még a kökönyösi *Kaposvölgyi József* (zongora); a dávidföldi *Lakat Zoltán* (fuvola); *Szabó László* (zongora); és a kenderföldi *László Zsuzsa* (zongora). Bronz érmet nyert (zongorával) a kökönyösi *Rónaszéki Éva*.

Sok szép siker született az énekszámokban is. E műfajban a belvárosi iskola úttörői bizonyultak a legjobbaknak. A nyolcadik osztályos pajtások kamarakórusa arany-, a hetedik és ötödik osztályos kamarakórus ezüstoklevelet nyert.

A népitáncosokat a zsüri nem díjazta, jóllehet többen közülük igen mutatósan adták elő számaikat. Itt elsőként a gesztenyési iskola két pajtását, a negyedikes *Kántor Tibort* és a másodikos *Foris Évát* kell említenünk, akik orosz népitáncukért hosszantartó vastapsot kaptak. Szép volt a kökönyösi nyolcadikos és a kenderföldi ötödikes pajtások népitánca is.

Külön említést és dicséretet érdemel az egyetlen bábjelenet, amelyet igen kultúráltan adtak elő a kökönyös-keleti úttörők.

Nehéz lenne a műsor egészét illetően rangsorolni az úttörőcsapatok szereplését. A nyert jelvények, illetve oklevelek alapján azonban megkísérelhetjük. Eszerint: első a 395. sz. Csizmazia Gyula Úttörőcsapat (Kenderföld) 4 arany-, 1 ezüst- és 1 bronz; ezüst-, és 2 bronzá ötödik az második a 2004. sz. Geisler Éva Úttörőcsapat (Dávidföld) 3 arany-, és 4 ezüst; harmadik a 2003-as Zalka Máté Úttörőcsapat (Belváros) 1 arany-, 3 ezüst-, és 2 bronz; ötödik az 393. sz. Ságvári Endre Úttörőcsapat (Kökönyös kelet) 2 ezüst-, és 2 bronz; ötödik a 1414. sz. Petőfi Sándor Úttörőcsapat (Gesztenyés) 1 aranyéremmel, illetve oklevéllel.

Beszámoltak a szocialista brigádvezetők

Március 27-én, szombaton délelőtt a tröszt igazgatója és a tröszti pártbizottság beszámoló megbeszélésre hívta össze azokat a szocialista brigádvezetőket, akik részt vettek az országos tanácskozáson.

Pataki Mihály trösztigazgató elvtárs üdvözölte a brigádvezetőket, majd kijelentette, hogy az egész Mecseki Széntröszt megbecsülését látja abban, hogy az országos tanácskozáson nyolcan képviselhették bányászainkat, valamint abban, hogy Nagy Dezső és Vanyek *József* elvtárs magas állami kitüntetésben részesültek.

Az országos tanácskozáson szerzett tapasztalatok és élmények az ötletek olyan gazdagságát szolgáltatták, amelyeknek hamarosan lemérhető haszna is lesz trösztünk életében. Ezzel a tanulsággal szolgált ez a megbeszélés a múlt hét szombatján.

Szóba került ez alkalommal, hogy a brigádvezetők feladatköre, hatásköre bővítésre szorul oly módon, hogy biztosítani kell: a gazdasági vezetők kérjék ki és vegyék figyelembe javaslataikat.

A megbeszélésen elhangzottak részletesebb ismertetésére legközelebbi számainkban visszatérünk. (Az esemény lapzártakor zajlott le.)

„Kezdő sebesség" a szocialista úton

Papp Lajos brigádja egyszer hoppon maradt.

Úgy két éve lehet, hogy a Népszabadság riportot közölt egy kislány nehéz sorsáról. A kollektíva, amely akkor már harmadszor nyerte el a szocialista címet, másnap összedugta a fejét. S a röppgyűlés eredménye egy levél lett, amelyben felajánlották segítségüket. Anyagilag is, erkölcsileg is.

Arról igazán nem tehetnek, hogy mások megelőzték őket, de a „vereséget" máig sem tudták elviselni. S főképp azért nem, mert jól tudják, hogy annak a kislánynak az élete rendkívüli ugyan de még nem egyedülálló. Vannak gyerekek nálunk, akik a társadalom messzemenő gondoskodása ellenére sem élhetnek gondtalanul, olyan akadályok tornyosulnak vágyaik, terveik előtt, amelyeket segítség nélkül képtelenek leküzdeni. És ki segíthetne szívesebben, s ki lenne méltóbb e nemes cselekedetre egy többszörös szocialista brigádnál?!

Így került a Béta-aknai Papp Lajos brigádjának idei vállalásai közé az a pont, mely szerint anyagi segítséget nyújtanak egy rászoruló gyermek tanittatásához, neveléséhez. S ez nem is minden.

— Azt a havi háromszáz forintot... mert ennyiről van szó... — mondja Papp Lajos —, nem egyszerű ösztöndíjként adnánk. Nem tudom, helyes-e, ha azt mondom, hogy gyermekünkké akarjuk fogadni. A lényeg az, hogy a brigád közvetlenül is résztvenne a nevelésben.

Igen, nehéz is lenne hirtelen helyes kifejezést találni erre az elképzelésre. Tartalmában, belső lényegében annyira újszerű, hogy még nem alakulhatott fogalommá. De hallgassuk csak Papp Lajost.

— Ha történetesen nyáron kirándulni megyünk, magunkkal visszük. Szünidőben a brigádtagok sorra vendégül látnák. Megmutatnánk neki a munkahelyünket is. Szóval, köztünk élne és...

...És olyanná nevelkedne, amilyen ez a brigád. Csupán ezt kérnék és várnák el „ellenszolgáltatásul".

Hát milyen is ez a brigád? Jórészt fiatalemberekből áll. Papp Lajos maga is az ifjabb generációhoz tartozik. Mégis sokat tudna beszélni arról, munkatársaival együtt, menynyi fáradtságos kisérletezés, „tapogatózás", útkeresés, mennyi lelkes kezdeményezés, mennyi tanulás és munka, mennyi önfegyelem kellett ahhoz, hogy a kollektíva a szocialista címet viselhesse. Például ők kisérletezték ki Béta-aknán — a nehézkes és egészségtelen kamrafejtések helyett — a meredek frontos művelést. S az üzemvezetőség nem csalódott, amikor ezt a szokatlanul új feladatot rájuk bízta. Mert az ő gondolataik már új ritmus szerint járnak. Ezért vállalják ma is újra és újra a legnehezebb tennivalókat.

Röviden: Papp Lajos brigádja rátalált a helyes, a szocialista útra. S most ezen az úton akarnak elindítani az életbe egy fiatalt. És ezt is új módon tervezik. Nem szólamokkal, hanem mindenekelőtt anyagi támogatással és saját példájukkal akarják megadni a „kezdő sebességet".

— Az anyagi fedezetet hogyan biztosítjátok?

— Erre nincs különösebb gondunk. A brigádkasszánkban jelenleg huszonötezer forint van. Ez a különböző célprémiumokból, közös jutalmakból gyűlt össze. No és havonta valamennyien... persze önkéntesen... „beszállunk" húsz-húsz forinttal. Most már csak a gyereket kellene kiválasztani.

A cél megvan, a lehetőségek adottak — csak éppen a gyerek nincs még, akit a brigád gondjaiba vehetne. Pedig már a tröszti pártbizottságig jutottak a keresésben. Jelölt is akadt néhány, de egyikük sem felelt meg a brigád szigorú követelményeinek.

— Az az igazság — mondja Papp Lajos —, hogy egyikük sem találtuk olyan nehéz helyzetben, ami indokolná a segítségünket.

Persze, ez nem is rossz. A brigád azonban kitart elhatározása mellett, s tovább folytatják a „keresést".

Berkics János

Tájékoztató a nemzetközi politikában kialakult helyzetről a tröszt pártbizottságának kibővitett ülésén

A Mecseki Szénbányászati Tröszt Pártbizottsága március 25-én délután két órakor tartotta kibővített ülését a Pécsmeszesi munkásszálló tanácstermében.

A pártbizottság kibővített ülésén megjelent és felszólalt *Rapai Gyula* elvtárs, a Baranya megyei pártbizottság első titkára.

A pártbizottság ülésén *Kovács István* elvtárs, a tröszt pártbizottsága PTO vezetője elnökölt. Megnyitójában üdvözölte *Nagy Dezső* elvtársat, a pártbizottság tagját, aki a szocialista brigádvezetők országos tanácskozása előtt elnyerte a Szocialista Munka Hőse kitüntetést. Elmondotta, hogy Nagy elvtárs a munkahelyén alapszervezeti párttitkárhelyettes és ezt a pártmunkáját éppúgy becsületesen ellátja, mint a brigádvezetői feladatait.

Kovács elvtárs megnyitója után *Stier József* elvtárs, a tröszt pártbizottságának titkára mondott tájékoztatót a Központi Bizottság ülésén elhangzott kérdésekről. Tájékoztatóját kibővítette azokkal az információkkal, amelyeket Apró Antal elvtárs mondott el felszólalásában a megyei pártbizottság ülésén.

A párt Központi Bizottságának március 11—13-i ülése megtárgyalta a vietnami agresszióval, az amerikai provokációval kapcsolatban kialakult helyzetet, majd belpolitikai kérdéseket, illetve a december 10-i párthatározattal kapcsolatos tennivalókat vitatta meg. Ennek alapján Stier *József* elvtárs elmondotta, hogy az Észak-Vietnam ellen indított imperialista háború még szorosabb összefogásra kell hogy ösztönözze a nemzetközi munkásmozgalom erőit és ennek érdekében kell nekünk is a párttagságot munkára és harcba hívni.

Rapai Gyula elvtárs elmondotta, hogy az Észak-Vietnam ellen indított barbár amerikai támadás nagyon kellemetlen helyzetbe hozta az USA kormányát, olyannyira, hogy most már ha kivonja onnan a támadó csapatokat, akkor is súlyosbodik a helyzete, ha továbbra is ott tartja, akkor még inkább. A világ népeinek ellenszenve mindenképpen fokozódik s ennek következtében veszélyesen csökken az USA tekintélye és befolyása csatlósainak körében is.

Győző Jenő elvtárs a Központi Bizottság 1964. december 10-i határozatának végrehajtásával kapcsolatos helyi tennivalókról szólott, *Sebestyén Béla* elvtárs pedig a Széchenyi-aknai pártcsoportoknak a gazdasági vezetést támogató munkájáról beszélt felszólalásában, majd *Nagy Dezső* elvtárs mondott köszönetet azért a támogatásért, amelyet csapatának tagjaitól és a pártmunkásoktól kapott s elnyerhette a magas kitüntetést.

A pártbizottsági ülés *Suhajda Tibor* elvtárs helyére, — akit a KISZ Baranya megyei Bizottságának titkárává választottak — *Erdősi Lajos* elvtársat, a Steinmetz Miklós kapitány munkásőr zászlóalj parancsnokát a pártbizottság tagjává kooptálta.

Jól alakul a munkaverseny, sok a tennivaló a balesetelhárításban és a kultúrpolitikai munkában, továbbra is nehezek a termelési körülmények Zobák-aknán

(Folytatás az 1. oldalról.)

Molnár Viktor — utalva a Zobák-aknán a szocialista brigádok szervezésében alkalmazott, sokszorosított „vallási lapokra" — figyelmeztetett arra, hogy a mozgalomban óvakodni kell mindenfajta sablontól és messzemenő rugalmasságra kell törekedni. Radikális megoldást követelt Molnár elvtárs a termelési tanácskozások problémájára is.

Mivel a legtöbb nehézséget az autóbuszok kötött menetrendje okozza, fel kellene mérni, nem lenne-e kifizetődő, ha a termelési tanácskozások idején — negyedévenként egyszer — félórás munkaidő-kedvezményt biztosítana a gazdasági vezetés.

Véleménye szerint a baleseti oktatásban is sürgős és hatékony módosításokra van szükség. A jelenlegi aláírásos rendszer — mondotta —, csak arra jó, hogy baleset esetén „alibiként" szolgáljon a műszaki vezetők részére.

Nagy érdeklődés kísérte Piegl János üzemvezető felszólalását is. Elmondotta, hogy az üzem jelenlegi, rendkívül nehéz körülményei a korai üzembehelyezésre és a termelés felfuttatásának túlságosan gyors ütemére vezethetők vissza. A múlt év első felében még tartani tudták az ütemet, de az augusztus 4-i, majd az azt követő rendkívüli események igen visszavetették a munkát.

Az üzemvezető véleménye szerint Zobák-aknán ebben az évben mintegy 100 ezer tonnás termelési lemaradásra kell számítani. Ennek egyik oka az, hogy mintegy féléves lemaradásban vannak a feltárási s előkészítési munkákkal, a másik a rendkívül nagy tűzveszély.

A legutóbbi vizsgálatok szerint csupán 4 C fok a különbség Zobák-aknán a kőzethőmérséklet és a szén öngyulladási hőmérséklete között. Ebből következően egy-egy melegedés felfedezése és a tűz létrejötte között csak percek állnak az elhárítás rendelkezésére.

Ilyen módon esett ki a termelésből januárban egy napi 100 vagonos munkaterület is. A baleseti helyzetről szólva Piegl elvtárs sürgős intézkedéseket tartott szükségesnek, hiszen az üzem gyakorisági mutatója mintegy kétszerese a tröszti átlagnak.

Az eredményes vita után az elnöklő Czéder János javaslatára az intézőbizottság egyhangúan elfogadta a jelentéseket.

A pártbizottság VB-ülése

A tröszt pártbizottságának végrehajtó bizottsága március 26-án tartott ülésén a pártbizottság apparátusának munkamódszeréről a PTO által előterjesztett jelentést vitatta meg.

A végrehajtó bizottság ülésén részt vett *Földes Andrásné* elvtársnő, a Baranya megyei pártbizottság PTO vezetője, aki a vitában felszólalt.

A VB-ülés megvitatta a Steinmetz Miklós kapitányról elnevezett bányász munkásőr zászlóalj intézkedési tervét is.

Egy alkoholvizsgálat tanulságai

cím alatt március 23-i számunkban beszélgetést közöltünk a Zobák-aknai biztonsági megbízottal, az üzem főmérnökével, valamint az orvossal, aki részt vett egy szúrópróbe szerűen végrehajtott vizsgálatban.

A nyilatkozatokból — és az újságíró által hozzáfűzött megjegyzésekből — világosan kitűnik, hogy egyetlen vizsgálat tanulságairól van szó, mégis visszatérünk a dologra, mert az interjú alcíme sok félreértésre adott alkalmat. Az alcím ugyanis így szól: „Fizetésnapokon a dolgozók 25—30 százaléka ittasan megy műszakra Zobák-aknán."

A szóbanforgó írás harmadik bekezdésében a biztonsági megbízott elmondotta, hogy a legutóbbi fizetési napon szúrópróbát tartottak és harminc embert vizsgáltak meg. Ebből a megvizsgált harmincból tíznek szeszgőz volt a lehelletében, s ugyanazon a napon egy embert a bányából is ki kellett küldeni, mert alkoholt észleltek benne. Tehát ez az arány rosszabb harminc százaléknál. *„Persze, szerintem ezt nem lehet az egész munkásgárdára általánosítani"* — mondotta nyilatkozatában a Zobák-aknai biztonsági megbízott s ezt így, szószerint közöltük lapunkban.

Túlöttünk mégis a célon, nem a valóságnak megfelelő képet adtunk a helyzetről, amikor az interjú alcímében ellenkezőjét állítottuk annak, amit a nyilatkozatokból kiolvastunk. Nem felel meg tehát a valóságnak az, hogy *fizetésnapokon* a dolgozók 25—30 százaléka ittasan megy műszakra Zobák-aknán. Nem erről van szó, hanem arról, hogy a *megvizsgált* 30 főnek (plusz az az egy fő, akit lenn a bányában találtak alkoholosan), 30 százaléka mutatott alkalmatlanságot az aznapi munkára az alkoholos állapot miatt.

Nem az összes dolgozókra vonatkozik tehát az interjúban közölt 25—30 százalékos ittasság, hanem csupán azokra, akiket az adott napon megvizsgáltak. (A harmincegyből volt ittas tizenegy.)

Miután az üzem dolgozóinak többségét sértette ez a félresikerült és rossz cím, kötelességünknek érezzük a hiba ilyen módon történő helyreigazítását.

Ugyanakkor azonban kihasználjuk az alkalmat, hogy tegyünk néhány javaslatot.

Jó volna az ilyen alkoholvizsgálatokat többször megismételni, mégpedig váratlanul, meglepetésszerűen. Az is hasznára válna minden bányaüzemünknek, ha nem csupán húsz-harminc embert vizsgálnának meg 1—1 ilyen alkalommal, hanem többet, hogy valóban mód nyíljék általános következtetésekre. A szóbanforgó nyilatkozatok adataira építve ugyanis teljesen helytelen volt, (hiszen nem is lehetett) általános megállapításokat tenni.

Bányász képzőművészek és szakkörök felszabadulási emlékkiállítása Pécsbányán

Április 3-án délután három órakor nyílik meg Pécsbányán, a Zalka Máté Művelődési Házban a bányász képzőművészek felszabadulási emlékkiállítása.

A kiállításon Érdy Győzőnek, a bányászok életét bemutató képeit, a bányatelepülések felszabadulás óta kibontakozott fejlődését ábrázoló festményeit és rajzait láthatja a közönség. A Képzőművészeti Alap zsűrije által már elismert képei mellett kiállítja legújabb tusrajzai közül is azokat, amelyek a bányászok életét ábrázolják. (A zsűrizett képek a kiállításon meg is vásárolhatók.)

A bányász képzőművészek felszabadulási emlékkiállításán felsorakoztatják azokat a képeket, rajzokat, festményeket is, amelyeket a Mecseki Bányász Irodalmi és Művészeti Kör tagjai készítettek. A körtagok legjobb munkái ugyancsak a felszabadulás előtti bányatelepüléseket és a felszabadulás utáni fejlődést mutatják be. Ezek mellett a képek mellett megjelennek a kiállításon olyan ceruzarajzok, tusfestmények is, amelyek más témájúak, de készítőjük tehetségére vall.

A felszabadulási kiállításnak ugyanis a rendezők tehetségkutató szerepet is szánnak. Be kívánják mutatni, mennyit fejlődtek az évekkel ezelőtt rendezett kiállítások óta a különféle szakkörökben és művészeti csoportokban elindult festők, szobrászok, akik később a Bányász Irodalmi és Művészeti Körben tömörültek.

Érdy Győzőnek, a bányászélet elismert festőjének művei mellett érdeklődésre tarthat számot Rónafalvi Jánosné munkásportré sorozata, Gradwohl János több tájképe, Kratky Éva sok tusfestménye és rajza, Csorba Lajos fafaragó több kisméretű szobra, valamint Környei János dombormüve.

A bányász képzőművészeti emlékkiállítással egyidőben, ugyancsak a Zalka Máté Művelődési Házban nyílik meg a nők népművészeti csoportjának kézimunka kiállítása, valamint a művelődési ház fotoszakkörének kiállítása is.

A kiállítást április 7-én délután 5 órakor a mecsesi munkásszállón is bemutatják az érdeklődőknek.

Tizenhat évesek

Ünnepségre került sor a múlt vasárnap a vájáriskola nagytermében, Komlón. A városi KISZ-bizottság, a helyi tanács, és a rendőrkapitányság képviselői azokat a fiatalokat köszöntötték, akik betöltve a 16. életévüket megkapták a személyi igazolványukat. A rendezők műsorral kedveskedtek az ünnepelteknek.

Jankovits Imre, a városi tanács v. b. elnökhelyettese mondott beszédet. Hangsúlyozta: — Ezen az ünnepélyes napon, felnőtté avatásuk napján államunk újabb tanúbizonyságát adja szeretetének és a fiatalok iránt való megbecsülésének a személyi igazolványok átnyújtásával. Az ifjú felnőtteknek arra kell törekedniök, hogy ezt a bizalmat meg is szolgálják. Ennek legkönnyebb tanúbizonyságát tenni úgy, ha a fiatalok munkahelyükön, a bányában, az üzemben vagy az iskolában tudásuk legjavát adják.

Taggyüléseket

tartottak a tröszt KISZ-szervezeteinél március 26-ig bezárólag. A KISZ taggyüléseken a kongresszus szabta feladatokról, a Gyarmati Ifjúsági Napjáról tartottak megemlékezéseket.

Gyenis József

Hajtóvadászat

A főispán kirúgta maga alól a széket. Hirtelen mozdulattal torkonragadta Csömét és az arcába ordította.

— Puskával te nyavalyás! A puskát tedd az asztalra, vagy szétverem a pofádat — sziszegte fogaközül és tolni kezdte Csömét a teremből.

Csöme vélt nyugalma álarc volt csupán, amit magára erőltetett. Annál nagyobb izgalommal leste az órát a falon, melynek mutatója egyre könyörtelenebbül közeledett az éjfélt jelezni. Mikor a liter bort bevitte, éppen azon törte a fejét hogyan kerítse elő a fegyvert feltűnés nélkül, jobban mondva úgy, hogy azt hihessék, neki semmi köze sincs az egészhez. Abban biztos volt, hogy komája nem hagyta cserben és a fegyver ott lóg az állófogason, ahogy megbeszélték. Számára a lehető legjobban jött a főispán nekibuzdulása. Hárman is nyitották előtte az ajtót, s a főispán megvetéssel lökött rajta a küszöbön. Csöme estében elkapta a fogast és magával rántotta. A sok kabát maga alá temette. Lassan kászálódott ki a ruhaboglya alól. Mások a kabátokat szedték fel a földről, csak a puska maradt a szoba padlóján. Ott fénylett tükörtisztán, hivalkodóan, mint egy meztelenre vetkőztetett lány, amint kínálja magát.

A főispán az egészet mámorosodó szemmel nézte a nyitott ajtóból. A puska láttára indián üvöltéssel ugrott a külső terembe.

— Megvan! Urak megvan a puska!

A bor és a váratlan fordulat hatására eszelős kacajba kezdett. Csömét ismét megragadta, de most befelé vonszolta magával. Bent a markába nyomta a puskát és hátralépett.

— Na, nézd csak meg drágaságom, ez-e az, amelyiket kerestünk? Mert én állom a szavam. Mit is mondtam főbíró úr? Megtiltom, hogy nyomozzon, mert már nem is kell nyomozni, hisz itt a tolvaj előttünk. Hanem a pénzt azt nem kapod meg büdös parasztja, azt elmulasztjuk a siker örömére, — s újra hahotázni kezdett.

Úgy állt diadalittasan a társaság csodálkozó elismerését fogadva, mint Napóleon, nyert csata után az ármádia előtt. Csömének nem kellett ahhoz semmi vizsgálódás, hogy az azonosságot megállapítsa. Mégis érdeklődéssel forgatta a fegyvert, mintha valami jelet keresne rajta, pedig csak a benne felgyülemlett keserűséggel viaskodott, mely egyre inkább hatalmába kerítette. A főispán kijelentése értésére adta, hogy mennyit ér az úri becsületszó, s hiába jó az alibija, a játszmát elvesztette. A menyezetről lógó villanykörte körül egy éjjeli lepke röpködött, s árnyéka időnként a kéjtől kácagó főispán torz arcán haladt keresztül.

Csöme hol vicsorgó vadkan képét látta meredni feléje, hol meg ravasz rókapofát vélt felismerni benne, amint a tyúkokat ígézi le a fáról. Ezt is azt is öröm lepuffantani.

— Igen, ezt keresték. De nem a főbíró úr puskája, hanem az enyém és csőre van töltve. A tár is tele van. Azt is tudják az urak, hogy kitűnő lövő vagyok, aki megmozdul halál fia. Most pedig a főispán úr figyeljen rám. Maguk mulatni akartak az én kontómra, nélkülem. Én is mulatni akarok, magukkal. Az előbb hencegett, hogy a 300 pengő a zsebében van, tegye ki szépen az asztalra.

A főispán úrra némileg józanítólag hatott Csöme erélyes hangja, meg a rárányuló puskacső. Részeg rémülettel hátrált az asztalig és hebegve szaporázta a szót, mikor megszólalt.

— Kiteszem, kiteszem, csak a puskacsövet fordítsa másfelé.

Csöme csöppet sem lazított kemény fellépésén. Az asztal körül ülők szólni sem mertek, a puskacső pedig könyörtelenül követte a főispán minden mozdulatát. Kissé oldalt fordulva kiszólt a külső szobába.

— Hé, vendéglős!

Nem kellett kétszer kiáltania, parancs volt most minden szava. A külső teremben lévők egymás hegyén-hátán tolongtak a nyitott ajtóban. Esze ágába sem jutott senkinek, hogy beavatkozzon a dologba. A vendéglős szokatlanul nagy igyekezettel tört magának utat és szolgálatkészen megállt Csöme előtt.

— Jövök már, tessék parancsolni.

— Ott van három darab százas az asztalon, az én pénzem, ma éjjel elmulatjuk. Mind, érted, az utolsó vasat is. Legyen meg a főispán úr akaratja. Odakint a másik teremben, mindenki az én vendégem. Terítsenek a hajtóknak, büdös parasztoknak, meg a vadőröknek is. Ők is érezzék jól magukat, megszolgálták. Mostanában úgysem lesz velem találkozásuk. Az én nótámat húzza, azt, hogy nem loptam én életemben, csak egy őzet az erdőben. Énekeljenek is hozzá, ahogy az mulatságon szokás.

A vendéglős kissé félénken nyúlt a pénzért, miközben szemét a reszkető főispánra meresztette. Azt latolgatta, menynyi baja származhat neki ebből. Végül megnyugtatta magát azzal, hogy csak az erőszaknak engedelmeskedik. Felmarkolta a pénzt és kisietett, Csöme rendelkezését intézni. Miközben kint az asztalokat tologatták, helyezkedtek, a cigányok szárazfájukat hangolták, Csöme újra a főispánt vette kezelésbe. A puskacső erélyes mozdulatával mutatta az irányt, majd rákiáltott.

— Lóduljon, oda a fal mellé, az óra alá. Közben fegyverét részegezve egyre magasabbra emelte. A főispán parancs nélkül is magasba emelte kezét. Csöme vállához szorította a fegyvert és célzott. Az eddig csendben rémüldöző főispán nem bírta tovább idegekkel és felkiáltott.

— Ne, ne lőjj! Tedd le a puskát!

Kint, a felszolgálók sürgölődtek. A cigányok cincogni kezdtek. Bent Csöme meghúzta a ravaszt. A lövés a zárt teremben ágyúdörejnek hatott. A főispán csodálkozott a legjobban, hogy még él és látja a többieket. Vadászember lévén tudta, hogy az automata fegyverben ott van a másik golyó is készenlétben. Szótlanul várta sorsának beteljesülését. Csöme, oldalához engedte a fegyvert, és mintha mi sem történt volna, megszólalt.

— Éjfél van. Megállítottam az óra mutatóját. Főispán úr nézze meg jól azt a lyukat, ott az óra lapján. Lehetne a maga homlokán is. Most pedig föl az asztalra, maga is vígadjon hogy életben maradt. Na, egy-kettő, énekelje maga is az én nótámat meg egy kicsit táncoljon is hozzá.

A főispán nehezen kászálódik az asztalra. A többiek szedik előle a poharakat, hogy legyen helye hol táncolni. Mérföldnyi egyensúlyozza magát az asztalon. A kintről behallatszó zenére illegetni kezdi magát és döcögve átveszi a nótát.

— Nem loptam én életemben.

Csöme undorral nézi a gyáván lapuló úri társaságot. Maga is tercel a nótához egy strófát, majd erőltetett vidámsággal felkiált:

— Ez az igazi mulatság! Cigány húzd rá!

Aztán, mint aki mindenbe belefáradt, vadászásba, urak leckéztetésébe, mulatásba, ami nem nem is mulatás, hanem késhegyre menő harc, hirtelen támadt keserűséggel inkább csak önmagának mondja:

— Zárórát úgyis a zsandárok csinálnak.

(Vége)

„Turmix-gép" a deszkabódéban

Egy merész újítás, amely évente több milliós megtakarítással jár

Deszkából és nádpallóból tákolt bódé áll a pernyehegy tövében. Előtte egy vastartály csövekkel és csapokkal. Két vízágyú mered a nagy tömeg szürkeségre, amelybe bele-belekavar a tavaszi szél. Ez a Kossuth-bányai iszapoló a budafai-völgy oldalában. Őszintén szólva elég primitívnek tűnik. Különösen, ha az ember úgy emlékszik a korábbi külszíni iszapoló berendezésre, mint egy jól szervezett kis „üzemre".

Itt, fent, a dombtetőn még egy évvel ezelőtt is mozgalmas volt az élet. Kötélpálya vontatta a gumiszalagokon érkezett homokot az óriási betonteknőbe. Most minden kihalt. A gépház üresen áll, a szalagoknak csak a váza maradt meg, a kötélpályát leszerelték. Az aranysárga homokból is csak mutatóba maradt itt-ott egy kevés.

Mi ez? Visszafejlődés?

Erdős Pál csoportvezető — aki az imént került elő —, mosolyogva rázza a fejét. Előbb megmutat mindent, mert látnivaló — ha nem is sok, de rendkívül érdekes — akad ebben a nagy sivárságban is. Kinyitja a bódé ajtaját. Bent néhány vashordó áll és egy különös masina.

— Ez a „turmix-gép".

Megnyom egy kapcsolót és felberreg a villanyfúrógép, amelynek szára egy vödörszerű edénybe nyúlik.

— Ezzel hígítjuk a vegyszert, amit mi csak reagensnek nevezünk.

Meg is mutatja. Egy kis lapáttal belenyúl az egyik hordóba és hosszan nyúló, sűrű, enyvszerű anyagot emel ki. Most egy kis előadás következik arról, hogy a pernye önmagában igen rossz iszapanyag. Hosszan lebeg a vízben, nehezen ülepedik, s a bányában egyszerűen nem lehet „megfogni". A gát résein keresztül elmegy az egész a vízzel együtt.

Azaz hogy elment. Amíg nem jöttek rá erre a módszerre. Hogy ez kinek az érdeme és miként történt, arról Erdős Pál nem sokat tud. De ez számára nem is túl lényeges. Az a fontos, hogy ha ebből a nyúlós anyagból egy század százalékos hígításban a pernye közé kevernek, három perc alatt úgy összemegy és leülepedik, mint az aludttej.

— Tavaly itt járt nálunk két lengyel bányamérnök. Kíváncsiak voltak, hogyan iszapolunk a pernyével. Azt hittük, nem sok újat tudunk mutatni nekik, hiszen ők közelebb esnek a Szovjetunióhoz. Onnan kapjuk ugyanis a reagens anyagot. De nem ismerték a módszert. Kerítettünk egy üvegpoharat és kevertünk egy kis pernyemasszát. Akkor így az ujjam hegyével belenyúltam a hígított vegyszerbe — mutatja is, hogyan — és belemártottam a pohárba. A lengyelek csak csodálkoztak, ahogy a sűrű pernye hillanatok alatt leülepedett, s kristálytisztán kicsapódott belőle a víz. Akkor azt mondták, hogy őket inkább az agyag érdekelné. Belekevertünk hát egy marék agyagot is. Az eredmény ugyanaz lett.

Erdős Pál látja rajtam, hogy csodálkozom és még lelkesebben magyaráz. Elmondja, hogy a hirdi homok — amelyllyel korábban iszapoltak, köbméterenként több mint ötven forintba került. A pernye majdnem ingyen van. Csak tiszta formaságból fizetnek az Erőműnek tonnánként két forintot.

És a vegyszer?

— Húsz forint kilója. De egy kilóval több köbméter iszapot készíthetünk. Úgy hogy ez a költség is minimális. Az Anna-aknai iszapolónál decemberben kezdtünk kizárólagosan pernyével iszapolni. Kossuthon akkor még volt tartalék homok, azt kellett előbb elhasználni. Most már itt sincs szükség a drága homokra. Nem tudom pontosan, de eddig több százezer forintot takarítottunk meg.

Fészkelődik bennem a kérdés, hogy mikor építik ki ezt az iszapolót, mert ugyebár ez csak ideiglenes megoldás? Nem kell ezen kiépíteni semmit — mondja a csoportvezető. — Kár lenne pénzt költeni rá. Úgyis gyakran kell változtatni a helyet. Ha egy helyen lebontják a pernyedombot, egyszerűen átszerelik máshová az iszapcső torkát, meg a vízágyúkat. Deszkából, nádpallóból lecövekelik a terelőgátakat és folytathatják a munkát. Azzal csak külön szállítási költséget okoznának, ha egy beton iszaptérrel helyhez kötnék magukat.

— Azért persze fejlesztés lesz — teszi hozzá. — Ahogy most keverjük a vegyszert, még nem tökéletes. A tartályok is kicsik. Így csak huszonöt percig tudunk egyfolytában iszapolni, pedig néha egy órára is szükség van. Így aztán már ki is jelölték az új telep helyét. Szó van arról, hogy később zagyszivattyúkat szerelnek fel. Akkor csővezetéken III-as aknát, Bétát és talán Zobákot is elláthatjuk innen iszappal.

Az üzemnek — és végső soron a népgazdaságnak — feltétlenül előnyös ez az újítás. Ezt Erdős Pál nem győzi hangsúlyozni. De vajon az itt dolgozóknak tetszik-e?

— Az ilyen új dolgoknál rendkívül fontos az első benyomás. Ha az embereknek mindjárt megtetszik, szívesen csinálják.

És ez megtetszett?

— Amikor először hozták ide ezt az anyagot, kipróbáltuk pohárban. Úgy, ahogy a lengyeleknek mutattuk... Mit mondjak? Megismételtük négy szer-ötször. Játszottunk, mint a gyerekek.

Később?

— Rájöttünk, hogy sokkal könnyebb a pernyével dolgozni, mint a homokkal. Könnyen omlik, nem kell kapával, lapáttal segíteni. Nincsenek benne nagyobb rögök, nem okoz olyan könnyen „dugót" a csőben, s persze, nem is koptatja annyira a csövet, mint a homok. Na és télen! A homok harminc-negyven centi vastagon is befagy és akkor nekieshet az ember csákánnyal, hogy fellazítsa. A pernyén legfeljebb ha három centis réteg lesz, azt meg könnyen átüti a vízágyú... Ez is forintokat jelent az üzemnek. Azelőtt naponta ötvenen dolgoztunk a külszíni iszapolásnál. Most feleannyi létszámmal könnyebben boldogulunk.

Együtt jövünk visszafelé, Kossuth-aknára. A gumiszalagok mellett Erdős Pál még megállít egy pillanatra.

— Ezek a szalagok azelőtt a homokot szállították a kisvasút végállomásáról a mi iszapterünkhöz. Most megfordítottuk őket és a pernyét viszik az Anna-aknai iszapolóhoz. Mégcsak a rakodásra sincs külön gond, mert csak oda kell szólnunk az erőmű kötélpályájához és a csillékből közvetlenül a szalagunkra döntik a pernyét.

Ez az újítás — bár nem tudom, helyes-e egyszerűen csak annak nevezni? — iskolapéldája lehet a nagyvonalú, merész kezdeményezésnek és a természetes adottságok szinte tökéletes kihasználásának. Szerény becslés szerint is évente több milliós megtakarítást eredményez a népgazdaságnak, s hogy ez éppen most realizálódik, amikor országosan is a legfőbb feladat a takarékosság fokozása — ezért külön elismerés jár mindazoknak, akik megvalósították és elősegítették megvalósítását.

Berkics János

Csehszlovák tanulmányút — szénmosóügyben

A napokban érkezett vissza csehszlovákiai tanulmányútjáról Popovics József, a Szénelőkészítő Üzem főmérnöke, aki Wolf György főmérnök — a Nehézipari Minisztérium munkatársa — és Egri Alajos gépészmérnök — a Bányászati Kutató Intézet tudományos munkatársa — társaságában az osztrawai szénmosókat — azok automatikus berendezéseit — különösen a minőségi automatikákat — tanulmányozta.

Popovics elvtárs munkatársunknak adott nyilatkozatában elmondotta, hogy a kitűzött programon felül több szénmosó technikai berendezéseit is megtekintették, s tanulmányozták a különböző technológiai eljárásokat. A minőségi automatika, amelyet nálunk még nem alkalmaznak, a nehéz szuszpenziós mosók folyadékfajsúlyának meghatározására és ellenőrzésére szolgál.

— Érdekességként megemlítem, hogy az osztrawai kutatóintézetben láttunk egy francia berendezést, amely a szén hamutartalmának gyors meghatározására szolgál. Csehszlovák kollégáink jelenleg kísérleteznek vele, s ha bevállk, megvásárolják. Ennek remélt előnye, hogy szükségtelenné teszi a hosszadalmas laboratóriumi vizsgálatokat.

A küldöttség ezenkívül meglátogatott még egy villamos automatákat és berendezéseket gyártó üzemet is.

— Van-e valami összefüggés e tanulmányút és a létesítendő komlói szénmosó között?

— Közvetlen összefüggés nincs. Annyi azonban bizonyos, hogy a tapasztalatcsere feltétlenül hasznos volt; a megismert berendezések és eljárások egy részét bizonyosan hasznosítani tudjuk a pécsi és esetleg a leendő komlói mosónál, hiszen köztudomású, hogy Csehszlovákiában a nehéz szuszpenziós mosásnak több éves tapasztalatai vannak, s e tekintetben lényegesen előttünk járnak.

A társadalmi és személyi tulajdon védelméről

Földes Jenő üzemrendésszel beszélgettem a minap komlói irodájában. Főleg az érdekelt, milyen a társadalmi és a személyi tulajdon védelme az üzemekben, hiszen gyakran hallani eseteket, amikor a műszakról feljövő bányász kifosztva találta szekrényét, vagy egyszerűen lába kelt jelentős értékű alkatrésznek, szerszámnak. Vajon hogyan látja ezt a kérdést az üzemrendész?

— Valóban vannak ilyen esetek, de hadd tegyem mindjárt hozzá, hogy az esetek többségében nem az üzemi dolgozók között van a tolvaj! Ezt szükségesnek tartom hangsúlyozni, mert elmulasztása rossz fényt vetne az üzemi kollektívára. Vegyük például Zobák-aknát. Az utóbbi időben itt elég sok lopás történt. Persze, mindenki azt mondta, hát, igen, sokfelől jöttek az emberek, van közöttük mindenféle, nem csoda, ha ilyesmi megtörténik. Aztán február 16-án elkapták Lippert József és Vajda István foglalkozásnélkülieket, amint éppen értékesíteni akarták a Zobák-aknai öltözőből lopott holmikat. Jelentős mennyiségű ruházati cikket, valamint órát, pénzt tulajdonítottak el. A rendőrség azonban lefogta őket, s minden bizonnyal elnyerik méltó büntetésüket. Vagy egy másik eset. Január 10-én ismeretlen fiatalemberek horganyzott sodronyt akartak elvinni Zobák-aknáról. Jáhn János és Reinhardt Sándor társadalmi üzemrendészek vették észre őket. Sajnos, a tolvajokat elfogni nem tudták, de azok menekülés közben elhagyták a lopott holmit, így kár nem keletkezett. Valószínű, hogy ezek sem üzemi dolgozók voltak, hanem idegenek. Túlzás lenne azért azt állítani, hogy az üzemiek között nincs néhány olyan, aki ne szívesen vetne szemet valamire. De a többség becsületes dolgozó, s éppen az ő érdekük, hogy ezek a magukról megfeledkezett egyének mielőbb elnyerjék méltó büntetésüket.

Éppen nemrég történt, hogy ismeretlen tettesek harminc-egy méter többeres, színes kábelt levágtak abból a vezetékből, amit a Villamos Üzem az Anna-aknai iszapolóhoz fektetett le, s mintegy tizenkét métert megrongáltak. A kár több mint tízezer forint. Ezt csakis belső ember tehette, mégpedig bizonyára többen voltak, hiszen ilyen nagy mennyiséget elvinni nem kis munka. De ők is rendőrkézre kerülnek hamarosan, az biztos.

— Véleménye szerint mi az oka annak, hogy ilyen esetek megtörténhetnek?

— Ami a fürdőlopásokat illeti, ott az a baj, hogy a váltások közti szünetben, amikor a takarítószemélyzet már elvégezte munkáját, senki sem tartózkodik a termekben. Így a tolvajok szabadon garázdálkodhatnak. Véleményem szerint jelentős segítség lenne, ha minden harmadban és minden szinten egy fürdőmestert állítanának be, aki nemcsak a takarítás, hanem a személyi tulajdon védelme is a feladata lenne. Ilyen vonatkozásban érdemes példát venni Béta-aknáról. Ott csak elvétve fordulnak elő lopások. Az üzemvezetőség bekerítette az üzemet, a belépőket cédulával látják el, megszigorították az ellenőrzéseket, az üzemvezetőség mindenben segíti az üzemrendészetet. A közös összefogás eredménye, hogy a bányászok nyugodtan dolgozhatnak a föld mélyén, tudják személyi értékeik biztonságban vannak. Zobákon is hasonlóra lenne szükség. Az üzem nincs bekerítve, így valósággal átjáróház. Bár most úgy hallottam, hogy a kerítés felmérése megtörtént, s rövidesen meg is kezdik a munkát. Ez egy lépés lesz a biztonság megteremtése felé, de ezt még továbbiaknak kell követni, ha azt akarjuk, hogy ennél az üzemnél is megszilárduljon a társadalmi és a személyi tulajdon védelme.

— csazo —

Tanácsadás a nők számára

A TIT komlói szervezete és a városi nőtanács a legutóbbi női klubnapon kozmetikai tanácsadást tartott. Az érdeklődők a legújabb kozmetikai vegyszerek gyakorlati használatáról hallhattak előadást. Doljmán Jánosné, a pécsi Kossuth utcai kozmetikai szalon munkatársa vázolta — népszerű formában —, hogy házilag miként lehet felhasználni a különböző krémeket. A Baranya megyei Iparcikk Kereskedelmi Vállalat helyi Kossuth utcai kisebbszerű kiállítás keretében mutatták be szakboltjai, a Zrínyi téri és a a közkedvelt kozmetikai szereket.

A bányászszív helytállásra kötelezte őket

Bétáról Kövestetőn keresztül jelórás a gyalogút Vasasra. A komlói tanbányán túl, a hegytetőre felkapaszkodva szinte hajításnyira tűnik a tröszt legrégibb bányája, a Petőfi-akna.

Ha a végeláthatatlan erdő öreg tölgyfái beszélni tudnának, sok történetet mondhatnának el azokról az időkről, amikor ezt az üzemet még Thomen-aknának nevezték. Bizonyára vallomást tennének arról is, hogy a vasasi-pécsvidéki bányászok milyen kemény csatákat, bérharcokat vívtak hosszú éveken át.

A bánya gazdái meglehetősen féltek az emberibb körülményekért, a nagyobb darab kenyérért forrongó munkások megmozdulásaitól. A jelzések innen is, onnan is eljutottak. Budapestre. A mindinkább erősödő sztrájk-mozgalmak visszafojtásával maga a belügyminiszter is foglalkozott. Hiteles dokumentumok tanúsítják, hogy már 1921. március 3-án körrendeletet adtak ki. „Erősödik a munkások ellenállása"! cím alatt ezeket olvashatjuk: „Több helyen sztrájk-mozgalmak, illetve előkészületek észlelhetők... Oly gyűlések, melyek sztrájk szervezését előmozdítják, nem engedélyezhetők. Felbújtó vezetőket és sztrájk szervezőket 1912. évi 63. törvénycikk 20. § értelmében ügyészségnek kell átadni. Egyébként ezekkel szemben, mint gazdasági életünkre káros rendforgató egyének ellen azonnali őrizetbevételük mellett 4352. Interináló rendelkezés alapján kell eljárni."

Ilyen és ehhez hasonló intézkedések gyakran láttak napvilágot, hiszen Pécs környéke a munkásmozgalom egyik vidéki fellegvára volt. A felszabadulást követő hónapokban, években nem véletlenül esett a választás az itt dolgozó kommunistákra. A pártéletbe, a közigazgatás irányításába, a hadseregbe, vagy más fontos posztra bizalommal kérték a vasasiakat. És a harcedzett bányászok vállalták is a megbízatást.

Erről beszélgettünk Petőfi-aknán Méder Miklós csúcsbizottsági párttitkárral, és Czukor János ü. b.-titkárral.

— Büszkék vagyunk arra, hogy a tőlük elkerült közel félszáz káder becsülettel megállta a helyét. Többségük főiskolát, egyetemet végzett, s ma is felelős beosztásban dolgozik — mondotta Czukor elvtárs. Aztán elővett egy kis jegyzetet, és a párttitkárral együtt máris sorolta a régi harcostársakat. Mindegyikről tudják, hogy ki merre jutott, ki hogyan boldogult az életben. Ez egyben azt is mutatja, hogy a távozók nem szakították meg a kapcsolatot az egykori munkatársakkal.

Milovetz Lajos vájár révkapitány lett, őrnagyként szolgált, majd a Nehézipari Minisztériumban dolgozott, innen ment nyugdíjba. König János felvigyázó 1948-ban pártapparátusba került, 1957-ig járási titkár volt. Jelenleg 50 százalékos szilikózisa miatt nyugdíjas. Kiemelkedő tevékenységének elismeréseként a Szocialista Munka Hőse kitüntetésben részesült. Lantos János vájár István-aknán, utána pedig a megyei pártbizottságon pártmunkásként szorgoskodott, jelenleg az uránbányánál személyzeti vezető.

„Amikor 1942-ben a felvétel készült, kezdő bányász voltam. Apám is Vasason dolgozott, s ezért most is szívesen sakra. — mondja Siklósi György."

Pálkuti Antal a Finommechanikai Vállalat élére került. Havas József vájár a megyei pártbizottság osztályvezetője lett, de magas szilikózisa miatt nyugdíjazták. Berki Fülöpöt annak idején polgármesterré választották, s haláláig dolgozott a közigazgatásban. Ferenczi Lajos Mohácson volt tanácselnök, családi okok miatt azonban visszajött Vasasra. Uranka Károly a szakszervezeti trösztbizottság termelési, és bérfelelőseként dolgozott, nyugdíjazták. Kertész Ignác vájár a felszabadulás után pártvezető lett, legutóbb erdőgazdasági igazgatói tisztséget töltött be, meghalt.

Magyar Béla vájár a néphadsereg alezredese, a Pécs városi kiegészítő parancsnokság vezetője. Mátyás János szintén katonai kiegészítő parancsnok, őrnagy. Lovi János ugyancsak katonai pályára került, most a megyei rendőrfőkapitányság őrnagya. Sárdi Károly a Belügyminisztérium alezredese. Dózsa József szintén a Belügyminisztérium főtisztje. Benkő Jánost szakszervezeti, majd pártfunkcióba választották, jelenleg a megyei pártbizottság munkatársa.

Vajda József a bányaipari dolgozók szakszervezetének központjában kapott megbízatást, most a nyugdíjintézet országos vezető helyettese. Mint választott a szakszervezet központi vezetőségének és elnökségének tagja. Tamási István üzemmérnökként kezdte Vasasos. Utána a pécsi tröszt főmérnöke volt, jelenleg a Nehézipari Minisztérium főosztályvezető helyettese. Széni József technikus a magasabb iskola elvégzése után szintén a NIM munkatársa lett, főosztályvezető. Dér Mátyás ma is tanácselnök Szederkényben. Vollár János csillés a Magyar Vöröskereszt helyettes vezetője. Dittrich József vájár a komlói városi pártbizottság titkára volt, most a szigetvári járás pártbizottságának első titkára. Dukits Károly vájár, és Hochrein Ádám vájár a megyei tűzoltóparancsnokság őrnagya. Gyenis József az I. kerületi tanács v. b. elnökhelyettese. Jazbinsek Vilmos műszakjegyzőként kezdte Petőfi-aknán. Ahogy tanult, mindjobban előrehaladt, vájár, technikus, majd a diploma megszerzése után mérnöki beosztásba került, most Zobák-akna főmérnöke.

Siklósi György vájár szintén egyetemet végzett, 1956-ban szerezte meg az orvosi diplomát — jeles eredménnyel. Püspöklakon él, öt község körzeti orvosa.

Sorolhatnánk tovább a neveket, az egykor vasasi bányászok helytállását. Ehelyett inkább hallgassuk meg a távozó vájárok egyikét. Dr. Siklósi Györgyöt Püspöklakon kerestük fel az üzem vezetőivel.

— Majdnem tíz évig dolgoztam Vasason. Másfél évtized telt el azóta, hogy gyermekkori vágyam teljesülhetett: felvettek az egyetemre és orvos lehettem. Az idő múlása sem feledteti a régi munkatársak szeretetét. Herr Mihály akkor aknász volt. Most bányamester. Videcz Ferenc, Tóth Ferenc, csapatbeliekre ma is szívesen emlékszem, kedvességük elevenen él bennem. Az orvosi hivatás más munkát diktál, de az a levegőt, az a kitartás, amit a tíz év alatt tanulhattam ma is elkísér.

Vízhányó Imre

Érdekességek
furcsaságok

13 ÉVES VASGYÚRÓ

A 13 éves Kolja Konsztantyinov testsúlya — 105 kilogramm! 42-es lábbelit visel. Kolja a Kelet-Szaján hegység lábánál, Levij Szárám falucskában született. Apja az ottani meteorológiai megfigyelő állomáson dolgozik. A kisfiú tavaly még 126 kiló volt. Most ötödikes, jól tanul. Az iskola 2 kilométernyire van a lakásuktól. Kolja a napi négykilométeres sétának, meg a rendszeres sízésnek köszönheti, hogy egy év alatt 105 kilóra „fogyott". Már hétéves korában elbírt két vödör vizet. Tavaly ősszel hatvan zsák krumplit hordott le a verembe. Könnyedén felemeli egyszerre két nővérét, akik összesen több mint száz kilót nyomnak.

MEGHALT A „LÓVERSENYEK HERCEGE"

Az egyik londoni kórházban, 84 éves korában meghalt, a világ lóversenypályáinak közismert alakja, Peter McKay, aki sok közéleti kiválóságnak adott „tippeket". Furcsa öltözéke miatt mindenütt csak mint „Monolulu hercegét" ismerték.

NÁSZÉJSZAKA A BÖRTÖNBEN

Georges Metcalfe és ifjú hitvese, Linda az esküvő napján estére Bridlingonba (Anglia) érkezett azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy ott töltse az éjszakát. A szállodákban azonban nem volt egyetlen szabad szoba sem; az ifjú házasok kétségbeesésükben a rendőrségen jelentkeztek, ahol igen megértően fogadták őket és rendelkezésükre bocsátották az üresen álló fogda helyiségét.

„EGY ANGOL ÓPIUMSZÍVŐ VALLOMÁSAI"

Thomas de Quincey e sajátos művét két nagy francia költő, Alfred de Musset és Charles Baudelaire is lefordította. A Poch-e Club kiadó most egybevetette a két fordítás szövegét és a két fordító hozzáfűzött jegyzeteit, s ebben a formában rövidesen megjelenteti a művet.

AZ IDOMÍTOTT TIGRISKÍGYÓ

Egy Subange nevű indonéz a Flores-sziget egyik erdejében kis tigriskígyót talált. Hazavitte és felnevelte. Az állat azóta jócskán megnőtt — hat méter hosszú és 140 kiló súlyú. Gazdája parancsára feltekeredik a kókuszpálma törzsére, s addig rázza a fát, míg az utolsó kókuszdió is le nem pottyan róla. Subange igen elégedett ügyes és használható tanítványával.

A TÖRTÉNELEM LEGHOSSZABB HÁBORÚJA

Az emberiség történetének leghosszabb háborúja nem a százéves háború volt. Sokkal tovább hadakoztak a spanyolok a Chile területén lakó araukán indiánokkal. A chilei háború 1535-től megszakítás nélkül 1722-ig, vagy 187 évig tartott, amikor az araukánok kénytelenek voltak kapitulálni.

BOMBA A FÖLD ALATT

London paddingtoni kerületében egy építkezés során a munkások német bombára bukkantak, amelyet még az első világháborúban léghajóról dobtak le az angol fővárosra.

HÁROM HÓNAPIG EGY BARLANGBAN

Josephine Loresse és Antoin Therme kutatók három hónapot töltöttek egy mély barlangban Andong közelében. E kísérletük során azt vizsgálták, hogyan viseli el a szervezet a föld alatti viszonyokat.

Színesebb, változatosabb művelődési, szórakozási programot kérnek

Ülést tartott március 19-én a komlói gyermek- és ifjúságvédelmi tanács. Az értekezleten résztvettek a KISZ megyei bizottsága, a megyei rendőrfőkapitányság, a megyei nőtanács, és a helyi szervek képviselői. Legfontosabb napirendként az ifjúság művelődési és szórakozási lehetőségeit vitatták meg.

„A szabadidő eltöltésének tárgyi feltételei és a lehetőségek felhasználása" címmel *Lóránt Péter*, a tanács művelődésügyi osztályának vezetője tartott tájékoztatót. Ismertette, hogy egy héten keresztül felmérést végeztek a különböző kulturális intézményekben. Azzal a céllal tartottak vizsgálatot, hogy megállapítsák; az intézmények és a tömegszervezetek milyen mértékben biztosítanak lehetőséget a szabadidő eltöltésére s hogy a dolgozók miként élnek ezekkel a lehetőségekkel.

A népművelési intézményeknek egyetlen hét alatt több mint tízezer látogatója volt. Ez a művelődési évad intenzív időszakában — októbertől májusig — átlagosnak mondható. Nyáron a látogatottság 40—50 százalékos csökkenést mutat.

Megállapították, hogy a népművelési intézmények nem érik el az optimális szintet, sok kiaknázatlan lehetőségük van. A művelődési termek közül a Juhász Gyula és a mánfai művelődési otthon látogatottsága minimális. A művelődési körök közül a mecsekjánosi művelődési otthon forgalma rendkívül alacsony. Ez a rendszertelen nyitvatartásra, illetve a programszegénységre vezethető vissza. A nem kielégítő műsorösszeállítás jellemző a gesztenyési, a Kossuth-bányai, és a kisbattyáni művelődési otthonokra is. Itt a magasabb látogatottságot az alkalmi rendezvények, illetve az állami és a szakmai oktatás okozza.

A gyermekek szabadidejüket szervezett formában nagyobb részt az iskolákban töltik el — úttörőfoglalkozásokon, szakkörökön, sportrendezvényeken. A népművelési intézmények (az úttörőházat is beleértve) a gyermeklátogatóknak csak mintegy a felét foglalkoztatják. Ha a zeneiskolát is leszámítjuk, akkor valamivel több mint egyharmadát. A műsoros rendezvények és a szórakoztató klubfoglalkozások hétvégi szaporításával és a vasárnapi könyvkölcsönzés kiszélesítésével sokat lehetne javítani az intézmények látogatottságán.

A felnőtteknél a szabadidő felhasználásával más az igény a munkanapokon és más az igény vasárnap. Szombaton és vasárnap a felnőttek a kötetlenebb szórakozást kedvelik inkább. A zenés klubestekre és táncmulatságokra szívesen járnak.

A hétvégi fokozottabb és speciális igényeknek megfelelő lehetőségeket a művelődési házak nem teremtik meg. Ha a filmszínházakat, és a helyiipar rendezvényét leszámítjuk, a Május 1 és a Zrínyi forgalma szombaton és vasárnap esik és más intézményekhez viszonyítva rendkívül alacsony.

Az ifjúságvédelmi tanács a faladatokat megjelölve kiemelte, hogy a népművelési intézményeinknek a program gazdagításával és a rendszeres nyitvatartással több lehetőséget kell teremteniök a szabadidő kultúrált eltöltésére. Javaslatot dolgozott ki arra is, hogy meg kell szüntetni a szabadidő heti megoszlása és a művelődési — szórakozási alkalmak időbeosztása közötti ellentmondásokat.

HÍRMONDÓ

Munkásvédelmi kiállítás nyílik a Május 1-ben

A munkavédelmi őrök, felügyelők és a biztonsági megbízottak tanácskozása előzi meg az április 11-én, vasárnap megnyíló munkásvédelmi kiállítást. A komlói Május 1 moziterméban a tröszt valamennyi üzemének képviselője ott lesz, hogy értékeljék a munkavédelmi őrök tevékenységét és megbeszéljék a soronkövetkező feladatokat. A tanácskozás után a SZOT nagy díjával kitüntetett munkavédelmi filmet mutatják be. Ezt követően a kultúrház emeleti csarnokában ünnepélyesen nyitják meg a munkásvédelmi kiállítást.

A két hétig nyitva lévő tárlat a munkavédelem 20 éves fejlődését mutatja be. A szakszervezet trösztbizottságának rendezésében (szerkesztő Lombos Antal, dekoratőr Csurmann Tivadar) munkavédelmi újításokat, a munka megkönnyítését és a biztonság fokozását elősegítő anyagok összeállítására kerül sor.

A tröszt kutatási osztálya modern műszereket, szépen összeállított tablókat, grafikonokat állít ki. Az Anyagellátó Üzem védőruhákat, a bányamentők pedig a leginkább használt mentő és önmentő készülékeket mutatja be. Az egészségügy fejlődését Sikondáról, Béla-telepről és Harkányról készült felvételek és más dokumentumok illusztrálják.

Hívójelek az éterben...

— ...Kellemes hetvenhatot kívánok, Feri. Örölük, hogy találkoztunk...

A női hang az ország túlsó végéből, Egerből érkezik. Miközben bemondja hívójelét és a szokásos módon elköszön, Bátai Feri a fejét csóválja. S valami olyasmit mormol, hogy ezek a lányok mindjárt félreértik az embert. A hetvenhat ugyanis elfoglaltságot jelent a rádióamatőrök nyelvén...

— ...Nem olyan hetvenhatról van szó, amire te gongolsz, Rózsika. Egy barátom van itt, riportot készít az új adóról...

Most már Feri is elköszön. Kikapcsolja a rádióadót.

— Hát ez lenne az a berendezés — mondja és kérdezés nélkül sorolja a főbb adatait. — Teljesítménye száz watt... amiről legutóbb írtál, az ötven wattos volt. Három hullámsávon dolgozunk: három és fél, hét és tizennégy megaherzen.

Feri nem sokat töpreng. Fellapozza a naplót, amelyben minden összeköttetést pontosan vezetnek.

Kapcsolat Izraellel

— Igen, itt van ni! Tegnap Izraellel voltam kapcsolatban. Ma déltájban egy USA állomás közölte, hogy vette az adásomat. Ezenkívül egy francia és egy távoli szovjet amatőrrel is sikerült összeköttetést teremtenem.

— És itthon?

— Nézd, mindenhonnan a legjobb riportokat kapom.

A „riport" ugyancsak különleges jelentéssel bír az amatőrnyelvben. A három számjegy, amelyet a partner közöl, az adás erősségét, tisztaságát jelzi.

— Azt hiszem, ennyi elég is.

— Valamit azért mondanék még. Nyugodtan megírhatod, hogy ezzel a készülékkel kapcsolatot teremthetünk a világ bármely pontjával. Nem dicsekvésképpen mondom, de ha kész lesz az új antennánk is, s bejössz hozzánk és azt mondod: „szeretnék egy amerikai, vagy afrikai összeköttetést hallani", perceken belül meglesz.

A komlói MHS

Amíg magáról az adóról van szó, Bátai Feri, — aki a komlói MHS rádióklubjának helyettes vezetője — határtalan lelkesedéssel magyaráz. Képes lenne rá, hogy egész felépítését pontról pontra elmondja. De egyszeriben szerényebbé válik, ha a készülék tényleges megépítéséről kérdem.

— Kollektíven csináltuk — mondja, pedig tudom, hogy ebben neki van a legnagyobb része. — Három hónap alatt készült el, de ezt úgy kell venni, hogy éjjel-nappal dolgoztunk rajta.

— A terv?.

— Azt én készítettem.

Erről nem mond többet.

— Mikor helyeztétek üzembe?

— Március elsejével kezdtük a próbákat. Azóta kétszáz összeköttetést jegyeztünk a naplóba. De az ünnepélyes avatás még ez után következik.

— Milyen további terveitek vannak?

— Ezzel az adóval? Szeretnénk az ország legjobb állomásai közé kerülni. Ne hidd, hogy nehéz lesz. Hamarosan éjjel-nappal üzemben tartjuk az adót és akkor annyi összeköttetést teremtünk...

Tanulják a morset

Éjjel-nappal? Ki győzi ezt idővel? Bár igaz, aki egyszer belekóstol az amatőrködésbe, hamarosan megszállottja lesz. Legutóbb is akadt egy jelentkező: Balló Árpád műnkásőr. Eleinte csak unalomból nézett be néha az adóterembe. Most már a morse-t tanulja. S mivel rokkantsági nyugdíjban van, és munkásőr-szolgálata is úgy adódik, ő vállalta az éjszakai ügyeletet.

— Persze, más terveink is vannak. Még ebben az évben mepróbálunk „összehozni" egy ultrarövidhullámú adót is. Ezenkívül készülünk az idei rókavadász versenyekre. Most építjük a vevőket. Szeretnénk jól szerepelni, hiszen tavaly az országos versenyen egy készülékünk első díjat nyert.

Lassan befejezzük a beszélgetést. Bátai Feri számára bizonyára sokkal izgalmasabbak az éterből érkező öt-kilenc-ötös „riportok".

B. J.

— AZ ÚTTÖRŐCSAPATOK KULTURÁLIS SZEMLÉJE keretében szombat délután tartották a komlói Zrínyi Művelődési Házban a nagy énekkarok városi bemutatóját. Ezen résztvett a belvárosi, a kökönyösi, a kenderföldi és a dávidföldi iskola kórusa. Vasárnap délelőtt ugyancsak a Zrínyiben az úttörőcsapatok legjobb expedíciós őrselnek vetélkedőjére került sor.

— *TÁRSADALMI MUNKÁVAL megkezdték a Zobáknai üzemudvar parkosítását. A szocialista brigádok tagjai vasárnap több száz munkaórát teljesítettek.*

— *ÜNNEPI TAGGYŰLÉST TARTOTT felszabadulásunk közelgő évfordulója tiszteletére péntek délután a kenderföldi területi pártalapszervezet.*

— ÚJÍTÓKÖRI ÉRTEKEZLET. Széchenyi-akna újítóköre március 26-án a pécsbányatelepi Zalka Máté Művelődési Házban újítóköri értekezletet tartott, ahol a legközelebbi tennivalókat beszélték meg az üzem újítói.

— *TERMÉKBEMUTATÓ KIÁLLÍTÁS. Hazánk felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére termékbemutató kiállítás nyílt az SZMT pécsi székházának nagytermében. A kiállításon a pécsi és a baranyai üzemek bemutatják húsz éves fejlődésüket, legszebb termékeiket. A kiállítás naponta délelőtt 11 órától este 7 óráig tekinthető meg.*

— CSALÁDI EST. A komlói, Fürst Sándor utcai általános iskola szülői munkaközössége április 4-én, este 7 órai kezdettel családi estet rendez az iskola nagytermében.

Munkások — írók — művészek

Egy jól sikerült találkozóról — Ismerkedés József Attilával Mit is akar Brecht?

— Hogyan lett költő, mit olvas legszívesebben, ki a legkedvesebb költője? — záporoznak a kérdések Galambosi Lászlóhoz, akinek a beszéd „nem kenyere", de szívesen válaszol:

— Már tizennégyesztendős koromban írogattam verseket, de nem voltam még a rutin és a formák birtokában. Első költeményem 1954-ben jelent meg. Azóta rendszeresen napvilágot látnak irodalmi folyóiratunkban, a Jelenkorban, a megyei sajtóban és számos budapesti lapban, a rádióban is. Tanárképző Főiskolán tanultam, most a Gyógypedagógiai Intézetben tanítok. Évek folyamán alakult ki költészetem. Legszívesebben szépirodalmat olvasok, legkedvesebb költőm Weöres Sándor, Juhász Gyula, Nagy László — mondja, aztán „József Attila szobránál" című versét maga tolmácsolja a hallgatóságnak, akik valamenynyien szocialista brigádtagok.

A találkozót csütörtökön délután tartották és Markó Nándor személyében az Újhegyi Üzem szakszervezeti bizottsága szervezte, hogy módot és lehetőséget nyújtsanak a brigádtagoknak műveltségük emelésére, vállalásuk teljesítésére. Az elnöki asztal mögött ez alkalommal írók, művészek, magyar szakos tanárok ülnek, a széksorokban lakatosok, öntők, esztergályosok és szállítási dolgozók. Műszak után érkeztek, sokuk haja még nedves a fürdőzéstől. Időt szakítottak — néhány negyedórát — hogy bepillanthassanak a művészet, az irodalom berkeibe. Röpke félórák de ahhoz elegendőek, hogy felkeltsék az érdeklődést. Városki Zsuzsa, a Tanárképző Főiskola tanára a szocialista irodalomról tart előadást. A Versbarátok Körének tagjai József Attila, Váczi Mihály költészetét tolmácsolják. Már az első félórában átforrósodik a levegő, s a hallgatóság kitárt szívvel fogadja a szellemi táplálékot. Az érdeklődés nem csökken, a költő után mindjárt leves művész, Iványi József, a Pécsi Nemzeti Színház tagja mutatkozik be.

A közönség kérdez. Papp László fiatal mozdonyvezetőt a pályakezdés érdekli, Kiss Lászlóné tisztviselőnő a művész két alakítását kritizálja, és a brechti felfogásra kér magyarázatot. A művész válaszol:

— Úgy éltem mint a többi gyerek. Valami lenni akartam. Nem szavaltam hétéves koromban, mint mások. Egy barátommal mentem a Színművészeti Főiskolára próbálkozni. Felvettek. Eldőlt a pályám. Színész lettem 49 főszerepet és hét kisebb szerepet játszottam, — mondja, aztán a közönség és művész kapcsolatáról szól. — Mindig az a legkedvesebb darab számomra, amelyben bonyolult embert kell bemutatnom. De nem mindig a legkedvesebb szerepemben tetszem a közönségnek. Van úgy, hogy a közönség kitűnőnek tart. Én úgy érzem, nem sikerült az alakításom. Aztán előfordul: én úgy érzem, most jó vagyok, s a közönségnek nem tetszem. Drámai színész vagyok, de ez nem zárja ki, hogy imádom a vígjátékot. — Ebben a szezonban ötször meghaltam és négyszer gyilkoltam. Vágyom a könnyű fajsúlyú szerepekre, ez érthető is. Brecht? Érdekes író. Mi a főiskolán azt tanultuk, hogy az érzelmek és szenvedélyek szolgálatába kell állítani a színművészetet. Brecht mást akar, számunkra idegen elgondolásokat akar megvalósítani. Az érzelem és szenvedély teljes teljes kizárását akarja. Azt, hogy ne próbáljuk befolyásolni a közönséget. Bár belül lobognak az érzelmek, mindezt hangtalanul kell kifejezni. Vért izzadtam a brechti szerepben. Ezért nehéz Brecht...

Alig másfél óráig tartott a találkozó. De micsoda másfél óra volt! Bensőséges, mély tartalmú, hasznos. Dicséret illeti a szervezőket és mindazokat, akik igényt tartottak a művelődés eme formájára.

(Csóka Magda)

Komlói párbeszéd

Rostélyos

— Szereti Petőfit?

— Nagyon szeretem.

— Hogyan?

— Mondtam már. Nagyon.

— De nem azt kérdeztem, mennyire, hanem hogyan?

— Micsoda kérdés! Úgy, ahogy van. Olyan lelkes-forradalmian.

— Áhá! Jól bepaprikázva.

— ...Olyan lobogó fiatalosan...

— Értem. Hagymás zafttal köritve.

— ...Olyan szerelmesen...

— Hm! Puhára főzve, mi? És két zsírban sült pogácsával. Jó is, mondhatom!

— Uram, maga félrebeszél! Mi az, hogy Petőfi be van paprikázva? Mit akar a hagymás zafttal, meg azokkal a pogácsákkal?!

— Mit akarnék? Így szeretem a Petőfit. És ha nyakon önthetem egy pohár sörrel, az még jobb.

— Hallja-e?! Ne beszéljen így a költőnkről, mert magának megyek! Hogy merészeli éppen most, március tizenötödike után...?

— Várjon csak, várjon! Én nem a költőről beszéltem.

— Hanem kiről?

— Nem kiről, hanem miről... Arról a Petőfi rostélyosról, amit március 16-án ettem a volt trösztigazgatóság étkezőjében.

— Hát ez hallatlan! Megetetik Petőfit, mint annak idején Dózsát a híveivel. Felháborító!

— Hátha még azt is elárulom, hogy ez a Petőfi marhahúsból van...?

— Érthetetlen...

— Micsoda?

— Hogy aki így elkeresztelte ezt az ételt, miért nem saját nevét adta neki.

— Bernos —

IFJÚSÁG A SZOCIALIZMUSÉRT

A KISZ TRÖSZTBIZOTTSÁGÁNAK HAVI TÁJÉKOZTATÓJA

Fiatalemberek—vasárnapja

Március 14-én, vasárnap a kora reggeli órákban szokatlanul sokan tartottak sietős léptekkel a pécsbányatelepi Széchenyi-akna felé. Pedig se termelő műszakot, sem népgyűlést nem tartottak ezen a napon. Csupán az történt, hogy a Pécsbánya Üzem KISZ-szervezetei vállalták, hogy ezen a munkaszüneti napon mozgósítják az üzem KISZ-fiataljait az üzem külszínén elheverő anyagok és hulladékok összeszedésére, raktározására.

A szélrózsa minden irányából vidám csivitéléssel érkező munkaruhába öltözött fiatalok az aknaudvaron gyülekeztek. Müller Gyula elvtárs, a Pécsbánya Üzem termelőrész KISZ-szervezetének titkára, a társadalmi munka szervezője és irányítója elégedetten dörzsölte a kezét a szépszámú önkéntes jelentkező láttán, Erre a napra még az időjárás is tavaszias fordult, mintha védnökséget vállalt volna a helyes kezdeményezés felett.

Amikor „népszámlálásra" került a sor kiderült, hogy 111 kiszista jelent meg és az üzem minden szocialista munkabrigádja képviselve volt fiataljai révén. A kiszistákat Müller Gyula elvtárs négy munkabrigádba osztotta, aztán megindult a munka.

Meszárits János bányamesterhelyettes irányításával egy brigád a siló környékére ment „felfedező" körútra. Minden zeget-zugot átkutattak és az eredmény nem is maradt el. Nagy halomba gyűlt a sok hulladékvas. Bereczki János annyira belejött a munkába, hogy a végén alig akarta abbahagyni. Rá kellett várni, hogy a brigád jelenthesse, hogy több mint három vagonra való hulladékvasat gyűjtöttek össze, ami nemcsak anyagmegtakarítást jelent, hanem azt is jelenti, hogy a siló és környéke megszabadult az oda nem való anyagoktól, amellyel csökkent a baleseti veszély is.

Nem kis munkára vállalkozott Bánkuti Antal csúcs-KISZ-titkár irányításával a palahányói munkabrigád. A palahányón a tél folyamán igen sok teli csille került vasúti helyzeten kívüli helyre, mellékutakra, amely csillék hiányoztak a szállításnál. Egyéb összerámolni való is akadt. A fiatalok jókedvűen, vidáman döntögették a csilléket. Némelyik még nótára is fakadt, de kezük alatt égett a munka.

— Remek kis brigád verődött itt össze — mondotta Petróczki Mihály két csille döntögetése közben, aki egyben az egyik leglelkesebb híve volt ennek a munkának.

A munka befejeztével megállapították, hogy 30 darab csillét állítottak vissza a vasúti sínekre és hoztak vissza a forgalomba és ezzel is enyhítik a néha-néha fellépő csillehiányt. Ezen kívül egy halom hulladékvas is összejött néhány adag porciótával együtt.

Az aknaudvaron két munkabrigád tevékenykedett lázas szorgalommal. Az egyik munkabrigád a több mázsás vascsöveket hordta össze és rakta rendezett sorokba. A másik brigád a takarítási munkák elvégzésére jelentkezett. Az egyik brigádvezető Müller Gyula, míg a másik Bognár Sándor elvtárs volt. Úgy ment a munka, mint a karikacsapás. Különösen Rendes György és Bartha András tett ki magáért példamutató szorgalmával. A lelkes munka eredménye itt sem maradt el. Tiszta aknaudvar és nagy halom hulladékvas jelezte, hogy kitűnő munkát végeztek.

Mire a munka végére értek, a nap már delelőre járt. A fiatalok a jó munka magasztos érzésével együttesen vonultak fel a pécsbányatelepi labdarúgó pályára, hogy megnézzék kedvenc csapatuk, a Pécsi Bányász mérkőzését. A mérkőzés végén az volt az általános vélemény, hogy a labdarúgók tanulhattak volna tőlük lelkesedést.

BEMUTATJUK

Takács László István-aknai ifjúsági szocialista brigád egyik csoportját. A csapat éves vállalása között szerepel a fokozott anyagtakarékosság is. Ennek érdekében társadalmi munkában összegyűjtik az aknaudvaron található elfekvő, még használható anyagokat. Az utóbbi munkaakciójukon a palahányóra vezető vasúti vágány mellett félretett sérült csilléket szedték össze. Ezzel a tevékenységükkel hármas célt szolgáltak: egyrészt jelentős műszakmegtakarítást értek el, mert az üzemvezetőségnek nem kellett külön erre a célra embereket elvonni a termelő munkából; az összegyűjtött csillékkel csökkentették a gyakran jelentkező ürescsillehiányt; harmadszor pedig rendezettebbé vált az üzem palahányói része. Az István-aknai KISZ-bizottság kéri a Takács-brigád minden egyes tagját, hogy a jövőben is aktívan vegyék ki a részüket a takarékossági mozgalomból. Ezzel nagy segítséget adnak üzemünk tervének teljesítéséhez.

(Fotó: Ujvári István)

Dicséret munkásőri szolgálatért

A Vasas-bányán dolgozó Herczeg János 1960. óta teljesít szolgálatot a munkásőrségben. Példás szolgálat ellátásáért, a kiképzésben elért kimagasló eredményéért a KISZ-szervezet dicséretben részesítette, amelyet KISZ tagkönyvébe is bevezettek és az üzemi híradón nyilvánosságra hozzák.

Gyümölcsöző kapcsolat

A budapesti Bagi Ilona Leánygimnázium II. f. osztályú tanulói kapcsolatot kerestek a trösztigazgatóság KISZ-szervezetében. A tanulók a mecseki szénbányászok múltját és jelenét ábrázoló dokumentumokat kértek, amelyek alapján a bányászok életét szeretnék bemutatni a leánygimnázium diákjainak.

Ünnepi pártnap

Április 2-án, pénteken délután fél 4 órai kezdettel ünnepi pártnapot tartanak a meszesi munkásszálló nagytermében. Hazánk felszabadulásának húsz éves évfordulójáról Schwarcz József, a trószti pártbizottság munkatársa emlékezik meg. Az ünnepi pártnapon tíz, húsz éves fiatal emléklapot nyújt át tíz olyan idős dolgozónak, akik már 1945 óta tagjai a pártnak. Az ünnepséget kultúrműsor követi. Fellépnek a meszesi iskola, a művelődési ház és a munkásszálló kultúrcsoportjai.

Aranykoszorús KISZ-jelvény, oklevél a felszabadulási évfordulóra

Kiemelkedő ifjúsági tevékenységük elismeréséül hazánk felszabadulásának 20. évfordulóján a KISZ trösztbizottsága Kossuth bányán 5, Vasas-bányán 4, Karbantartó Üzemnél 1, a Trösztigazgatóságnál 1, Villamos Üzemnél 1, István-aknán 3, Pécsbányán 3, Zobák-aknán 3, Északi Üzemeknél 1, Béta-aknán 7 fiatalt KISZ-munkáért oklevéllel tüntettek ki. Az ünnepélyes átadás április 2-án pénteken délután lesz. Ugyancsak ez alkalommal a megyei KISZ-bizottságon átadják a legkiválóbbaknak az aranykoszorús KISZ-jelvényeket is.

KOMLÓN

néhány héttel ezelőtt a munkásszálló lakói nagy érdeklődéssel várták a földrajzi vetélkedő megkezdését. A versenyt Tormásy Lóránd mérnök vezette. Földrajzzal kapcsolatos kérdéseket tett fel és örömmel vette tudomásul, hogy a szálló fiataljai ügyesen megfejtették a legfontosabb, legnehezebb kérdéseket is. Igénylik ezeket a vetélkedőket, hiszen nagy kedvvel és akarattal vettek részt a jelentkezők. Érdekes volt az ügyességi verseny is, amelyen a közönség azon derült, ki tudja gyorsabban elfogyasztani a lekváros lepényt. S jelenthetjük: pillanatok alatt jó étvággyal eltüntették. A nyerteseket könyvekkel jutalmazták. Az első helyezettek — Sipos Ferenc és Kaszab István — kéthetes mátrafüredi beutalónak örülhettek. A zsüri a hallgatók ügyes válaszait is ajándékkal jutalmazta. Csak azt hiányoljuk, hogy még nincs ennek a gyönyörű szállónak egy színvonalas kultúrgárdája. A szálló politikai felelőse, Csordás elvtárs elmondotta, hogy most egy önálló tánczenekart alakítanak. Véleménye szerint lakik a szállón jónéhány rátermett fiatal, akivel színjátszó-csoportot is lehetne alakítani. Reméli, munkáját támogatják és segítik majd a szálló lakói, valamint a Karbantartó Üzem KISZ-szervezete is.

Nagy Éva

Koszorúzás

Április 3-án délután 4 órai kezdettel az István-aknai KISZ-bizottság, a pécsszabolcsi általános iskola úttörőcsapata, valamint a Puskin Művelődési Házban működő KISZ-szervezet képviselői megkoszorúzzák a munkásmozgalom mártírjainak szabolcsi emlékművét. Ugyanezen a napon délután 5 órakor a pécsi központi temetőben megkoszorúzzák a Pécsszabolcs területen hősi halált halt Seinoge Jeltasi Vasziljevics szovjet katona sírját.

Kiállítás nyílik a felszabadulás emlékére a komlói szakkörök munkájából

Ma, március 30-án — a felszabadulás emlékének tiszteletére kiállítás nyílik Komlón a Május 1 Művelődési Házban. Hat szakkör és az összes művészeti csoportok mutatják be munkájukat. A kiállítást megelőzően kerül sor a zsűrizésre. A legjobb munkákat díjazásban részesítik.

A keskenyfilm művészeti szakkör április 6-án, a megyei tapasztalatcserén összefoglaló filmmel mutatkozik be, amely a szakkörök legfontosabb tevékenységét szemlélteti. Ezen a bemutatón a megye összes ilyen jellegű szakköre felvonul.

A művészeti csoportok kiállítása húszév fejlődésének távlatát dolgozza fel. A legjobb eredményt felmutató szakkör részére a Mecseki Szénbányászati Trösztszakszervezeti bizottsága díjakat ad. A képen a repülő és hajó modellezőket mutatjuk be.

(Fotó: Radó Pál)

Felszabadulási emlékünnepség

A Pécs-szabolcsi Puskin Művelődési Házban hazánk felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére április 2-án, este 6 órai kezdettel ünnepi párttaggyűlést tartanak. Az ünnepség során köszöntik a 20 éves fiatalokat, valamint azokat, akik 1945 óta tagjai a kommunista pártnak. Ezt követően színes kultúrműsor szórakoztatja a megjelenteket. A műsorban részt vesz a Petőfi laktanya, a munkásszálló és a Puskin Művelődési Ház művészeti csoportjai.

Beszéljünk nyíltan:

Neveljük a fiatalokat korunk modern emberévé

A fiatalok tömegei keresik a modernség és a kommunista eszmeiség összefüggéseit. Sokan meg is találják azokat. Ugyanakkor nem kevesen vannak olyanok, akik a modernség kapcsán csak a technika, a szórakozás, az életritmus, a romantika, a szerelem, a magatartás kérdéseire gondolnak. Pedig a modernség sokkal több ezeknél.

A modernség: a világ rendjének, fejlődési irányának felismerése és a haladás hű szolgálata. A modernség: életszemlélet, gondolkodási mód, és az ennek megfelelő gyakorlati tevékenység, magatartás.

A modernség, a modern ember nem a XX. század szülötte és nem is csak a szocializmus terméke. Minden korok megvoltak a haladó eszméi, amelyek a társadalom fejlődését előrevitték, minden korban voltak olyan emberek, akik modernül gondolkodtak és cselekedeteikkel, alkotásaikkal segítették a társadalom előrehaladását, a tudomány, a technika fejlődését. A jelenkori kapitalizmusban is vannak modern dolgok, különösen a technika és a tudomány területén. Ezek felhasználása, átvétele erősíti a szocialista népgazdaságot, előreviszi a fejlődést. A kapitalizmus társadalmi rendszere, eszméi, és ezen eszmék nyomán létrehozott úgynevezett „modern" alkotások — különösen a művészet és az életforma terén — azonban elavultak, nem igazi értelemben vett modernek, mert semmi közük sincs a haladáshoz. Korunkban a leghaladóbb ideológia a marxizmus-leninizmus. A marxizmus—leninizmus eszméi alapján végzett tevékenység az egész emberi társadalom fejlődését előrevivi. Ebből következik, hogy a korunkban a modernség alapvető ismérve, a korszerűség fő meghatározója: a kommunista eszmei tartalom.

Mi jellemzi a modern embert?

A modern ember mindig megérti a kor követelményeit, felismeri a haladás irányát, elfogadja a leghaladóbb eszméket, részt vesz ezen eszmék alapján kitűzött konkrét célok megvalósításában, fejleszti magában az új, a haladó iránti érzéket, harcol a tehetetlenség, a konzervativizmus, a maradiság ellen.

A modern ember felismeri és tudja, hogy egyénisége a közösségért végzett munkában bontakozik ki. Önként és tudatosan aláveti érdekeinek akaratát. Semmi, ami emberi, nem idegen tőle. Nem aszkéta és nem élvhajhász. Élvezi az élet örömeit, de nem sajátítja ki magának, mert csak úgy tudja élvezni, ha dolgozik értük, és ha mások is élvezhetik azokat. A mások iránti tisztelet, megbecsülés, az utódokra való felelősségteljes gondoskodás, szenvedélyes emberi érzések jellemzik. Mindennapi kapcsolatait a természetesség, emberségesség hatja át. A jellemvonása a szerénység.

A modern ember harmónikusan sokoldalú. Munkájával, tudományos világnézetével, egészséges és szép életmódjával, korszerű mértéktartó öltözködésével, okos szórakozásával képességeinek és tudásának állandó fejlesztésével vívja ki a társadalom tagjainak elismerését. Kiapadhatatlan energia fűti még több ismeret megszerzésére. Az egyes ember az emberiség által felhalmozott tudásának csak kis részét tudja elsajátítani. Szüksége van a mások tudására is. Minél többet tanul, annál inkább felismeri, hogy még mennyi mindent nem tud. A művelt és a közösségbe beilleszkedő ember ezért más emberek tudásának is tisztelője.

A fiatalok egy része ma még nem tudja megkülönböztetni a modernséget a „modernkedéstől" nem látja, hogy nem minden, ami új, vagy újszerűnek tűnik, egyben modern, haladó is. Egyesek teljesen hamisan értelmezik a modernséget, ezért sokan az erkölcsi züllés lejtőjére kerülnek. A hamis modernség hívei elfordulnak a társadalomtól, a közösségi élettől, a közügyektől: saját életük, jövőjük, igazi problémáitól is. A szűklátókörűség a „mának élés", a szélsőséges individualizmus és cinizmus jellemzi őket. A hamis modernség képviselőitől idegen minden ami emberi szép és felemelő. A két nem közötti viszonyban csak futólagos testi kapcsolatokat keresnek. Magatartásuk kulturálatlan, izléstelen. A „modernkedő" általában a nyugati burzsoá „kultúra" és életforma majmolása.

Miközben a fiatalokat korunk modern emberévé neveljük, szívósan harcolnunk kell a „modernkedés" nyilvánulásai ellen, annak tudatában, hogy a fiatalok gondolat- és érzésvilágában gyakran keverednek az igazi, az ideálisan modern ember és a modernséget hamisan értelmező „modernkedők" nézetei és tulajdonságai.

SPORT

Újpest—Komló 2:1 (2.0)

A Komlón lejátszott NB I-es mérkőzésen a Bányász ebben az összeállításban szerepelt: Kiss — Jerabek, Józsa, Ruppert — Sós, Csordás — Garai, Rónai, Szőcs, Pataki I, Szigeti.

Lehet, hogy túlságos optimizmussal vádolnak bennünket, de mégis megkockáztatjuk azt a gondolatot: nincs okunk a keserg ére. Az eddigi három fordulóban tulajdonképpen a papírforma érvényesült... Igaz, megfelelő pályaviszonyok mellett jobban is felkészülhettünk volna a bajnokságra, s ha szerencsénk van, még így is lehetne három pontunk. (A Vasasnál kettő, vasárnap, az Ujpest ellen pedig egy.)

A pontnélküliség, a 2:8-as gólarány kérlelhetetlen, csapatunk a táblázat utolsó helyére került. Bár ilyen még nem fordult elő (az 1957-58-as, majd az azt követő versenyek idején az első három mérkőzésen mindig szereztünk pontot, vagy pontokat), mégsem szabad meghúzni a vészharangot, nem szabad temetni. Kötelességünk viszont felvetni egy-két problémát.

Az egyik: a mostani összetételű gárda úgyszólván teljesen nélkülözi a harcos erényeket. (Nem a lelkesedés hiányáról van szó!) Talán Jerabek, Ruppert, és időnként Garai játszik olyan felfogásban, mint a többi NB I-es csapatok labdarúgói. Nem a durvaságra akarunk ösztönözni, csupán a férfiasabb küzdőmodorra hívjuk fel a figyelmet. A Honvéd és az Ujpest Komlón is keményebb volt, játékosai lényegesen többször szabálytalankodtak, mint a mieink.

A másik: az edzőnek továbbra is bátran kell nyúlni a fiatalokhoz. A mostani felkészültségű Szőcs nem férhet be a legjobb kék-fehér tizenegybe. A két fedezet sincs kielégítő formában. Indokolt volna a lecserélés! Az egyik fedezet-posztra Pataki I (sőt Perényi is) mindenképpen hasznosabbnak látszik. Könnyen megállapíthattuk: Sós és Csordás csak a védekezésre képes. Gyors indításra, hosszú keresztlabdákra alig vállalkoznak. Ez pedig döntő az eredményesség szempontjából.

Csapatunk legközelebb Dorogra látogat. Szerdán az I. a II ellen játszik fél 4 órai kezdettel. A szurkolók szívesen látnák már hétközben is a további felfrissítést. Az állandó cserélgetésnek egyetlen szurkoló sem híve (eddig sem lehetett beszélni az összeszokottságról!), de a szakvezetés nem nyugodhat bele a jelenlegi helyzetbe.

V. I.

A labdarúgó	NB I állása:					
1. Ujp. Dózsa	3	3	—	—	8:2	6
2. Bp. Honv.	3	3	—	—	10:3	6
3. Győr	3	2	1	—	4:1	5
4. Ferencv.	3	1	2	—	5:3	4
5. Tatabánya	3	1	2	—	3:2	4
6. MTK	3	1	1	1	6:4	3
7. Pécs	3	1	1	1	4:3	3
8. Vasas	3	1	1	1	4:3	3
9. Szeged	3	1	—	2	4:5	2
10. Salgót.	3	—	2	1	3:4	2
11. Csepel	3	1	—	2	1:3	2
12. Ózd	3	—	1	2	2:8	1
13. Dorog	3	—	1	2	1:6	1
14. Komló	3	—	—	3	2:8	—

Kis olimpia

Kis olimpiának nevezték tréfásan azt a kétnapos iskolai tornaversenyt, amelyet a közelmúlt napokban rendeztek meg a komlói kenderföldi iskolában. Ez tulajdonképpen városi döntő volt, hiszen a kétnapos erőpróbát házi bajnokságok előzték meg. Itt válogatták ki az iskolák legjobbjait.

A múlt évi tornaversenyekhez viszonyítva, a mostani viadal színvonalasabbnak bizonyult, amely szekrény-, gerenda-, gyűrűhinta- és talajgyakorlatokból állt. A gyerekek felkészültségén érződött a testnevelő tanárok és a tanítványok hosszú hónapok nehéz és áldozatos munkája.

A dicséret hangján szólhatunk Becsei Gabriella (Dávidföld), dr. Gavri Jánosné (Kelet), Sági Sándor (Dávidföld), Cserháti Zoltán (Kelet), és Somkuti Ede (Belváros) testnevelő tanárok tevékenységéről, akik fáradságot nem kímélve dolgoznak Komló sportjának fejlesztéséért. Huszkáné Csontos Mária, és Sütöri Pál kenderföldi iskolai testnevelő tanárok külön elismerést érdemelnek! Nemcsak azért, mert jól rendezték meg a versenyt, hanem azért is, mert csapataik a legjobbnak bizonyultak, az ő fiaik és lányaik nyerték a csapatok első díjait. Meg kell még említeni Garami József testnevelő tanárt is, aki a nagy elfoglaltságú labdarúgó edzések mellett is teremtett időt a gyerekek felkészítésében.

A leány csapatok sorrendje így alakult a kétnapos verseny után: 1. Kenderföld, 2. Dávidföld, 3. Kenderföld (Sportiskola), 4. Kelet, 5. Belváros.

Az egyéniben holtversenyt hirdettek, s az első helyet megosztották Vielland Ilona (Kelet), és Horroszky Anna (Kenderföld) között. A további sorrend: Lóka Katalin (Kelet), Sebők Erzsébet, Nagy Izabella, Békási Margit (mindhárom Kenderföld).

A fiúcsapatoknál: 1. Kenderföld, 2. Dávidföld, 3. Kelet, 4. Kenderföld (sportiskola), 5. Belváros.

A fiú egyéniben 1. Bálint József (Kenderföld), Kollár Sándor (Kenderföld), 3. Szabó László (Dávidföld), 4. Sipos Péter (Kenderföld), László János (Dávidföld), 6. Soós Károly (Dávidföld).

A versenygyakorlatokat Zsongor Kálmán zenetanár kísérte zongorán, akinek közreműködése megerősítette a korábban kialakult véleményt az egységes komlói nevelői karról.

Németh István

Megszerezték első pontjukat NB II-es labdarúgóink

A Pécsi Bányász labdarúgói vasárnap az újonc NB II-es Kaposvári Kinizsit látták vendégül, Pécs bányatelepen. A Lukács — Vámos, Lombosi, Ulrich — Bunyevácz, Kása — Czebei, Tamás, Molnár, Koch, Györkő összeállítású csapatunk 0:0-ás félidő után, 1:1-es eredményt ért el. A Bányász részéről Györkő szerezte a gólt.

A közepes színvonalú találkozón együttesünk jóval többet támadott ellenfelénél, de a csatárok a kaputól 20 méterrel tehetetlenné váltak. A döntetlen biztató a továbbiakra nézve, hiszen a Bányász tartalékosan (Opova, Balázs, Bárány, Selymes, Farkas, Kohlmann játékát nélkülözve) állt ki.

A sorsolás legközelebb Zalaegerszegre szólítja a Pécsi Bányászt, amikor a Dózsával méri össze tudását.

Az NB II állása:

1. Szf. MÁV	4	4	—	—	6:1	8
2. PVSK	4	3	1	—	6:1	7
3. Esztergom	4	2	2	—	7:2	6
4. Budai Sp.	4	2	1	1	6:3	5
Pápa	4	2	1	1	6:3	5
K. Kinizsi	4	2	1	1	8:4	5
7. Kap. Honv.	4	2	1	1	5:3	5
8. Autóbusz	4	2	1	1	4:3	5
9. Várpalota	4	2	—	2	6:4	4
10. ZTE	4	1	2	1	4:3	4
11. Ikarus	4	1	1	2	5:9	3
12. Mosonm.	4	1	1	2	3:6	3
13. Győri D.	4	1	1	2	2:5	3
14. PBTC	4	—	3	1	1:4	3
15. Z. Dózsa	4	—	2	2	2:6	2
16. Láng	4	—	2	2	2:7	2
17. P. Bányász	4	—	1	3	2:6	1
18. Veszprém	4	—	1	3	2:7	1

A Komlói Bányász tartalék-gárdája az első két forduló sikeres mérkőzése után (a Honvéd ellen 1:0, a Vasassal szemben 2:2) vasárnap 2:1 arányú vereséget szenvedett — hazai pályán. A Takács (Buus) — Lazaridisz, Komlói, Szalai (Komárnovics) — Ficzkó Lelovics — Bordács, Garami, Lutz, Perényi, Pataki II (Bodai) összeállítású csapat a mérkőzés nagyobb részében fölényben játszott, csatáraink azonban a kemény újpesti védelemmel szemben nem boldogultak. Az egyetlen gólt Lutz szerezte. Kitűnt: Buus, Lazaridisz, Bordács és Pataki II.

Teke-verseny

NB II-es csapatunk a bajnokaspiráns Győr együttesével a vártnál jobb eredményt ért el. A hazai pálya előnyét élvező győriek csak szoros véghajrában tudták a mérkőzést megnyerni. Együttesünk helytállása főleg a csapateredményben mutatkozik meg, egyéniben Gyimesi, Hodoli és Csákó gyengébb teljesítményt nyújtott és ez okozta, hogy nem született nagyobb meglepetés. Győr—Pécsi Bányász 5,5:2,5 (2601:2541) Csáló 421, Sabacz 465, Hodoli 400, Weibl 431, Dózsa 408, Gyimesi 416.

Csapatunk legközelebb, április 3-án, szombaton, Pécsbányán 14 órakor a Budapesti Cserzővel játszik bajnoki mérkőzést.

Megindult a megye-bajnokság is. A Komlói Bányász a Pécsi Bőrgyár II. együttesét 8:0 (2369:2234) arányban győzte le. A legjobb eredményt Kovács (409) és Köbli (400) érte el. A legnagyobb meglepetést a P. Bányász tartalék gárdája okozta, idegenben: 7:1-es (2474:2359) győzelmével az Előrével szemben. Legjobb dobó: Dózsa 436, Annus 428. A városi bajnokságban a Komló II. a Pécsi Urán ellen aratott 7:1-es győzelmet, míg csi Bányász utánpótlás gárdája vereséget szenvedett (7:1) az Építőktől.

S.4KK

Az OB II-ben vasárnap az utolsó fordulót bonyolították le. Sakkozóink a Veszprém együttesét 7,5: 3.5 arányban legyőzték ugyan, de ez sem volt elegendő a bentmaradáshoz. A győzelmeket Titkos, Palcsó, János, Szöllősi, Szabó I., Szabó II. Lajos szerezte, Böhl dönt etlenül végzett, Reszler játszmája döntetlen csélynél függőben maradt.

Kosárlabda

A Komlói Bányász megyei bajnokságban szereplő csapatai a leg utóbbi fordulóban Pécsett, a Postás együtteseivel vívtak harcot a pontokért. A férfiaknál — nagy küzdelem után — 65:64 arányú pécsi győzelem született. A komlóiaknái Varga, Zaly és Ekler játszott átlagon felülien. A nőknél is szoros eredmény (44:42) alakult ki a Postás javára. A Bányász legjobbjai: Pákozdi, Tóth.

Az ifjúságiak összecsapása komlói sikert hozott. A fiúk 84:21 (legjobb dobó: Bertus, Meggyesi 7—7), a lányoknái 40:6 (legjobb dobóink: Horváth 18, Kanyar 10) arányban diadalmaskodott a Bányász.

Eredményes évet zártak a pécsi sportolók

Közgyűlésen vitatták meg a feladatokat a Pécsi Bányász Sportkörének tagjai

A Pécsi Bányász Sportkör csütörtökön az esti órákban az újhegyi sportházban tartotta közgyűlését. A sportkör elnöke *Bódi Dezső* beszámolójában értékelte az elmúlt év eseményeit.

„Az 1964-es esztendő emlékezetes eseményekben, felejthetetlen élményekben volt gazdag, két — olimpia — a téli és a nyári — és számos más világverseny gazdagította ezt az esztendőt. Fontos esztendeje a magyar sport új szervezetének is, mint az új tömegszervezet négyéves átfogó programjának első éve. Hogyan érződött ez a mi sportkörünkben? Elsősorban azzal, hogy növekedett számszerint is a sportban rendszeresen résztvevők száma a sportiskolával, és a tömegsport vonalán, de szinte maximális a szakosztályokban sportolók száma, úgy, hogy ennél többet sem anyagi sem pedig a sportlétesítmény vonatkozásában nem bír el. Ki kell hangsúlyoznom, hogy nálunk megértették az ifjúsági, szakszervezeti alapszervezetek, az üzemek, a létrejött változás lényegét, ugyanúgy, mint az előző években a tömegszervezet megalakítása előtt, a legnagyobb támogatásról tettek tanúságot, a párt állandó irányításával, segítésével pedig az egészséges fejlődést eredményezték. Mindezek figyelembe vételével történt a tavalyi év tervezése. Számbavettük lehetőségünket anyagi és erkölcsi vonatkozásban. Az anyagiakat biztosítottnak láttuk, az is lett egész éven keresztül. Tudtuk és tudjuk, hogy az emberi teljesítmény mindig kollektív munka eredménye.

A sportban a legszükebb alkotó közösség az edző, a versenyző és a sportvezető közössége. Hogyan láttuk ezeket a közösségeket és mi volt egész éven át az együttműködés alapja? Elsősorban az edzők tudása, szakmai felkészültsége. A sport összetett terület. Szórakozás, játék, komoly izomtevékenység, nem félünk a szótól, munka. Edzőink is ezek szerint készültek fel. Bátran állíthatom, hogy így van, mert minden fontosabb sporttanácskozásban, sőt, Tatán a válogatott női kézilabdacsapat felkészítésének tervezésénél is kikérték véleményüket. Tisztában vannak azzal, hogy amióta világ a világ, a diákok előtt a tanári tekintély alapja a tudás. Összefoglalóan elkönyvelhetjük, hogy ilyen

eredményes esztendőt

még eddig egyik évben sem zártunk. Minden szakosztályunk esélyes volt a magasabb osztályba való jutásra, de ezek közül csak kettőnek sikerült azt elérnie, kézilabdázóink pedig stabilan megtartották előkelő helyezésüket.

Az asztalitenisz szakosztálynál elmondotta, hogy már negyedszer indultak az osztályozóra, sajnos sikertelenül, pedig nem hiányzott a lelkesedés, a fiatalos lendület. Feladat a legfiatalabbakkal való foglalkozás. *A birkózó szakosztály* ez évben mintegy 100 minősítő könyvet állított ki, de ennek közel fele lemorzsolódott, tovább folytatják a szervezést, de számos objektív nehézség is akadályozza a munkát, például a komlói részlegnek nincs tornaterme.

A kézilabda szakosztályban úgy a női mint a férficsapatoknál ismertek az eredmények. A női csapatot tavasszal a bajnokság esélyesének tartották, a sérülések azonban a 4. helyet biztosították. A férficsapatunkat a jószívűség ütötte el attól, hogy dobogóra álljanak. Mindkettő csapat mindezek ellenére

kiváló teljesítményt nyújtott

ugyanígy beszélhetünk az utánpótlás teljesítményéről is, akik már bebizonyították, hogy lehet rájuk számítani. *A labdarúgó szakosztály* munkáját értékelve elmondotta, hogy az év elején senki sem gondolta volna, hogy úgy könnyen bajnokságot lehet nyerni, mint ahogy nyerhetett volna. Sokáig tartott, amíg játékostól vezetőig kikeveredett abból a töprengésből, találgatásból, hol is vesztettük el, mit kellett volna jobban csinálni. Célunk gyenge ez évi kezdés után is jószellemű csapat kialakítása. A jelenlegi helyzet további lelkes munkával kiküszöbölhető. Ha munka van, eredménynek is lenni kell, már pedig erre nem panaszkodhatunk. A tartalék-, ifjúsági- és úttörőcsapatok helyzetállása igen jó volt. Az edzők és vezetők együttműködése még sok örömet szerezhet.

Ökölvívóinknál már-már úgy látszott, hogy az egyik legnépszerűbb szakosztály révbe jut és 65-ben magasabb osztályba üdvözölhetjük őket, amikor váratlan kisiklás érte a csapatot, mely egyenletes, jó teljesítményükkel addig is, de utána is méltán érdemelték ki az elismerést. Ezt az elvesztett bajnokságot pótolták ki az ifjúságiak, akik országosan a 3-ig helyet szerezték meg. A szakosztály igen jól fogta meg

az utánpótlás nevelését,

melyet már összel, és most tavasszal gyümölcsöztetnek. A két kiváló szakember nem könnyű feladatot vállal, hiszen az ökölvívás nem tartozik a sportok könnyű fajsúlyához. Számos technikai akadályt kell elháríthatniuk és ezen az úton haladva sok szépet hallunk még az ökölvívók működéséről. *Sakk szakosztályunknál*, ami nem sikerült az előbbieknek a feljebbjutás vonalán, az sikerült a sakkozóknak. Ha csak a létszámot tekintjük, az is munkáról tesz tanúságot. Igaz, a csapat feljebb kerülése jó hatással lett a tömegesítésre, melyet ki is használnak. Fő érdemük a fiatalokkal való fokozatos törődés, melyet magukévá tették az utánpótlás nevelés fontos követelményét.

Tekézőinket sportkörünkben csak a legmagasabb jelzővel illethetjük. Ez a szakosztály szerencsésen

a magasabb osztályba jutott.

Igaz, úgy mondják — a szerencse is oda pártol, akik dolgoztak is érte. A tekézők pedig dolgoztak, akik szerény keretek között őszszetartással jó szellemet kialakítva érték el kitűnő eredményüket. De nemcsak saját magukkal voltak elfoglalva, jutott idejük a tömegsportal is foglalkozni, mely követendő példa a többiek előtt. Mintegy 300 főt vontak be, szívesen elevenen versenyeket rendeztek a sportban felüdülni vágyó bányászok részére. Kívánunk a versenyzőknek, az ő nyelvükön szólva versenyek alkalmával „Jó dobást". A *sportiskola* lassan egy esztendeje alakult meg. Azóta heti 3 alkalommal foglalkoznak a legfiatalabbakkal. Sokan felteték a kérdést: „Lesz-e belőlük valami?" Vajon tényleg utánpótlás lesz-e? Mi a biztosíték? Biztosíték az oktatók, nevelők becsületes, lelkiismeretes munkája. Ha csak annyit értünk el, hogy a 10 éves tanulóval megszerettetjük a sportot., már nyertünk. Annyi bizonyos, hogy mind a jelenlegi, több mint 200 fiatal nem lesz magyar válogatott, de hogy

sokról hallani fogunk

az bizonyos" — mondotta.

Bódi Dezső ezután a tömegsport helyzetét értékelte — elmondotta — eredményesen zárták az évet, labdarúgásban 22 csapat kétfordulós bajnokságban mérte össze erejét, amelyből *Széchenyiakna dolgozói kerültek ki győztesként.* Tekében 300 induló volt, asztaliteniszben és sakkban mintegy 25 esetben vettek részt versenyen. *Eddig 585 dolgozó nyerte el a Kilián-jelvényt.* Ehhez nagy segítség volt, hogy megteremtették a tömegsportszertárat, amely ezen igényeket kielégítően szolgálja. A pártoló tagok száma a Mecseki Szénbányászati Trösztterületén mintegy 9—10 ezer között mozog, ezek a 10 forintos bérletjegyet is megváltották. Ezután az elkövetkezendő feladatokról szólt, hangsúlyozta, hogy a sportolók szakmai felkészülésének emelésén túl a tömegsportot is szélesíteni kívánják. Az elmúlt évhez hasonlóan a mecseki szénterületén beindítják a *Kilián Bányász Kupát.* Idén a sportiskola második évfolyamát 200 fővel indítják be. Felkérte a közgyűlést, vegyenek részt további társadalmi munkában, hogy a kézilabda kisstadion mellett a kertek helyén megfelelő pályákat építsenek. A trösztvezetői elvileg hozzájárultak, a KISZ és a szocialista brigádok segítségüket felajánlották. — mondotta, ezután átadta a szót a számvizsgáló bizottság elnökének.

A beszámolóhoz többen hozzászóltak és javaslatokat tettek, amelyet a közgyűlés résztvevői megvitattak.

HOL művelődjünk, szórakozzunk?

Moziműsor

Park (Pécs): április 1—7-ig: **A kőszívű ember fiai.** I., II. Magyar színes film. Matiné április 4-én: **Bakfis.** Előadások kezdete 4,6,8.

Kossuth (Pécs): április 1—4-ig **Éjszakára hajnal,** Magyar film. 5—7-ig: **Illurrá nyaralunk,** Szovjet film. Matiné április 4-én: **Hol a tábornok.** Előadások kezdete 4 6, 8.

Petőfi (Pécs): április 1—7-ig; **A kőszívű ember fiai.** I., II. Magyar film. Matiné április 4-én: **A benzinkút hercegnője.** Előadások kezdete: 4. 6. 8.

Hidas: április 2, 4-én: **A Kolombusz hajó inasa.** Szovjet film. 6—7-ig: **Sándor Mátyás.** Francia film. Előadások kezdete: fél 7.

Hosszuhetény: április 3—4-ig: **Ha egyszer húsz év múlva.** Magyar film. 6—7-ig: **Díszmagyar.** Magyar film előadások kezdete: 6, 8. hétköznap 8.

Május 1 (Komló): április 1—4-ig **Tíz aranyérem.** Magyar film. 5—7-ig: **Könnyű élet.** Szovjet film. Matiné április 4-én: **Aranyfog.** Előadások kezdete 4, 6, 8.

Zrínyi (Komló): április 1—2, 4-ig: **Majdnem baleset.** Angol film. 6—7-ig: **A benzinkút hercegnője.** Szovjet film.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): április 2-án: **Egy házasság hétköznapjai.** Lengyel film. 14 évtől 7-én: **Ha egyszer húsz év múlva** Magyar film.

Fekete Gyémánt (Gyárváros): április 3—4-én **Körhinta** Magyar film, csak 14 évtől. Április 5-én és 6-án: **101 kiskutya.** Színes amerikai, szinkronizált film, korhatár nélkül. Matiné: április 4-én: **Légy jó mindhalálig.**

Meszesi Kultúrotthon, Pécs: április 3-án és 4-én: **A hazudós Billy.** Szélesvásznú angol film, csak 14 évtől. Április 6-án és 7-én: **A kém nyomában.** Szinkronizált lengyel film, csak 10 évtől. Előadások kezdete: hétköznap 6. vasárnap 4 és 6 órakor.

Jószerencsét (Pécsszabolcs): április 1—2-ig: **Útban Párizs felé.** Lengyel film, 14 évtől 3—4-ig: **Itthon.** Magyar film. 5—6-ig: **Gyávák bandája.** Francia film. Matiné április 4-én: **Ha süt a napocska.**

Szászvár: április 3—4-ig: **Kár a benzinért** Magyar film. 6—7-ig: **Szélvihar.** Jugoszláv film.

Május 1 (Vasas II): április 1—2-ig: **Hurrá nyaralunk** Szovjet film. 3—4-ig: **Aranyfej.** Amerikai film. 5—6-ig: **Ki ártatlan?** Csehszlovák film. 1

Gesztenyés (Komló): április 4-én: **Elcsábítva és elhagyatva.** Olasz film.

Mánfa: április 3—4-ig: **Elektra.** Görög film. 7-én: **Az utolsó lehetőség.** NDK film.

Mecsekfalu: április 4-én **Ha egyszer húsz év múlva** Magyar film.

Puskin 1. (Vasas): április 4-én: **Délután 5-kor Madridban.** Spanyol film.

Mecseknádasd: április 3—4-ig: **Húsz óra,** Magyar film. 7-én **Gyávák bandája.** Francia film. Matiné 4-én: **Az aranyember.**

A televízió műsora

Március 30, kedd: 8.05: Iskola-tv. 9.00: Iskola-tv. 9.25: Iskola-tv. 10.05: Iskola-tv. 11.00: Iskola-tv. 14.00: Orosz nyelv az ált. isk. VI. oszt. 14.55: Környezetismeret. 15.50: Földrajz. (ism.). 16.50: Orosz nyelv középiskolásoknak ism. 17.26: Az Iskola-tv postája. 17.45: Hírek. 17.50: Egyetemisták falun. 18.20: Élő tenger, 18.45: Egy város felszabadul. 19.00: Az elsők. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Dr. Kildare. A kabala. Magyarul beszélő amerikai film. 20.45: Parabola. 21.05: Zenélő órák. 22.15: Tv-híradó, 2. kiadás.

Március 31, szerda: 9.40: Dr. Kildare. 10.30: Az elsők. 10.50: Élő tenger.; 17.13: Hírek. 17.20: A Magyar Hirhető műsora. 17.30: Bagolyvár. 18.00: Vár a mezőgazdaság. 18.05: Itália kertjeiben. 18.25: Visszapillantó tükör. 18.45: Esti mese. 18.55: Mátrai Betegh Béla színházi jegyzete. 19.05: Közvetítés a Nemzeti Színházból. Shakespeare: Macbeth. Dráma 2 részben. 22.00: Tv-híradó, 2. kiadás.

Április 1, csütörtök: 17.10: Iskola-tv. 17.43: Hírek. 17.50: Ferdinánd, a bohóc. 18.05: A jövő hét műsora. 18.20: Négy sors — két évtized. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: A nyírfa. Magyarul beszélő szovjet film. 21.00: Magazin. A Tv-híradó ünnepi melléklete. 21.30: Népzenei összeállítás. 22.00: Tv-híradó, 2. kiadás.

Április 2, péntek: 8.05: Iskola-tv. 9,00: Iskola-tv. 9.40: Telesport (ism.). 9.55: A jövő hét műsora. 10.05: A nyírfa (ism.). 11.10: Magazin. 11.40: Szpaszki népi táncok. 18.40: Számvetés. 18.55: Emlékek. Kisfilm. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.55: Barangolás. 20.50: Változó világ. A Magyarország c. hetilap és a Televízió külpolitikai rejtvénypályázatának döntője. 22.20: Tv-híradó, 2. kiadás.

Április 3, szombat: 17.35: Rajzolj velünk! 18.35: Este a faluban. 19.35: Budapest. 20.00: Esti mese. 20.10: Tv-híradó. 20.40: Dobozi Imre. Két találkozás. Tv-film. 21.55: Beethoven Magyarországon. 22.15: Tv-híradó, 2. kiadás.

Április 4, vasárnap: 8.55: Látogatás a Tretyakov Képtárban. Az Intervízió műsora Moszkvából. 9.40: Kisfilmek. 9.55: Disszemle hazánk felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából. Kb. 10.50: Nemzetközi gyermekkórus találkozó. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagytermében. 14.55: A Magyar Hirdető műsora. 15.55: Bp. Honvéd—MTK bajnoki labdarúgómérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. 17.50: Ki mit tud? 19.50: Esti mese. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Sporthírek. 20.30: Ünnepi műsor.

Szászvári szocialista brigádok

(Tudósítónktól.)

A termelési tanácskozáson 13 brigád kapta meg a megtisztelő címet, az aknánál dolgozó csapatok mintegy 40 százaléka vesz részt a szocialista brigád mozgalomban.

A számadatok azt mutatják, hogy a brigádok legfontosabb vállalásaikat teljesítették. Különösen kiemelkedő eredményt ért el a 22. feltárási csapat *Réder János* vezetésével, amikor évi átlagban termelési tervét 123,6 százalékra teljesítette. Semmivel sem marad el ettől *Budai Mihály* 4. fejtési csapata az átlagos 120,1 százalékkal. A többi brigádnak sincs oka a szégyenkezésre, mert mindegyik 100 százalék felett teljesített.

A balesetek terén egyik-másik csapatnál „túlteljesítés" mutatkozott, egy-egy brigádtag hosszabb lélegzetű betegsége emelte meg ezt számot. Említésre méltó, hogy *Benhardt Mihály* csapatán egész évben összesen hat baleset miatt kiesett műszak volt.

A társadalmi munka végzésében kielégítő tevékenység folyt, habár egyik-másik csapatnál az év közben történt zobáki áthelyezések miatt visz szaesés tapasztalható. A szocialista brigádok száma 1960 óta emelkedő tendenciát mutat. Ez feltétlenül biztató a jövőre, mint ahogy amellett sem lehet szótlanul elmenni, hogy több, mint 100 pártonkívüli brigádtag dolgozik, tanul és él szocialista módon, vagy vállalta, hogy szocialista módon igyekszik élni.

A brigádok minden tagja továbbtanul vagy az általános és középiskolában vagy szakszervezeti tanfolyamot hallgat.

Minden vállalás annyit ér, amennyit végrehajtanak belőle. A szászvári akna szocialista brigádjainak nagy többsége a mozgalom gyermekbetegségeinek leszámítása után feltétlenül jó és helyes úton jár.

Ditról István

MECSEKI BÁNYÁSZ
A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Kórház tér 7. II. emelet
Telefon: 63-28. 63-31. 18-58. 36-62 (11-65 mellék)
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u 11.
Telefon: 15-32. 15-33. 50-00
PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Felelős vezető: Melles Rezső
Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivatalokná!, kézbesítőknél és az Üzemi sajtófelelősöknél
Előfizetési díj félévre 10.20 Ft, egész évre 20.40 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 25 217